

การเดินทางของศิลาตมณฑลเจ้าเจียงสุนั่วตกรรมการสร้างสรรค้สื่อทางวัฒนธรรม

QIANG ZHU

ดุษฎีนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์และการออกแบบ

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

2567

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

การเดินทางของศิลปินทลเจ้อเจียงสู่นวัตกรรมการสร้างสรรค์สื่อทางวัฒนธรรม

คุณฉวีนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์และการออกแบบ

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

2567

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

The Journey of Zhejiang Celadon to cultural media creative innovation

QIANG ZHU

A DISSERTATION SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF
THE REQUIREMENTS FOR DOCTOR DEGREE OF PHILOSOPHY

IN VISUAL ARTS AND DESIGN

FACULTY OF FINE AND APPLIED ARTS

BURAPHA UNIVERSITY

2024

COPYRIGHT OF BURAPHA UNIVERSITY

คณะกรรมการควบคุมคุณิพนธ์และคณะกรรมการสอบคุณิพนธ์ได้พิจารณาคุณิพนธ์
นิพนธ์ของ QIANG ZHU ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญา
คุณิพนธ์บัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์และการออกแบบ ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

คณะกรรมการควบคุมคุณิพนธ์

คณะกรรมการสอบคุณิพนธ์

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

.....

..... ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฝนทิพย์ รั้งสิตสวัสดิ์)

(ศาสตราจารย์ ดร.เจิง เทยา)

..... กรรมการ

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฝนทิพย์ รั้งสิตสวัสดิ์)

.....

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.เสกสรรค์ ตันยาภิรมย์)

(รองศาสตราจารย์ ดร.เสกสรรค์ ตันยาภิรมย์)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญชู บุญลิขิตศิริ)

..... กรรมการภายนอก

มหาวิทยาลัย

(ศาสตราจารย์ ดร.ฉนิ อิง)

..... คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร. เสกสรรค์ ตันยาภิรมย์)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา อนุมัติให้รับคุณิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาคุณิพนธ์บัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์และการออกแบบ ของมหาวิทยาลัย
บูรพา

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิหวัส แจ้งเอี่ยม)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

63810085: สาขาวิชา: ทักษะศิลป์และการออกแบบ; ปร.ด. (ทักษะศิลป์และการออกแบบ)

คำสำคัญ: การเดินทางของศิลาดล, นวัตกรรมสร้างสรรค์, สื่อทางวัฒนธรรม, อำนวยการละมุน

QIANG ZHU : การเดินทางของศิลาดลมณฑลเจ้อเจียงสู่นวัตกรรมสร้างสรรค์สื่อทางวัฒนธรรม. (The Journey of Zhejiang Celadon to cultural media creative innovation)

คณะกรรมการควบคุมคุณภาพนิพนธ์: ฝนทิพย์ รัชชิตสวัสดิ์, เสกสรรค์ ต้นยาภิรมย์ ปี พ.ศ. 2567.

หัวข้อของงานวิจัยฉบับนี้คือนวัตกรรมสร้างสรรค์สื่อทางวัฒนธรรม “การเดินทางของศิลาดล” มณฑลเจ้อเจียง โดยกล่าวถึงพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของศิลาดลมณฑลเจ้อเจียงและศิลปะสื่อใหม่ วิเคราะห์อัตลักษณ์ทางศิลปะและคุณค่าทางสุนทรียภาพของศิลาดลมณฑลเจ้อเจียงและอัตลักษณ์และเทคนิคของศิลปะสื่อใหม่ การบูรณาการทั้งสองสิ่งอย่างสร้างสรรค์และสมบูรณ์ ผลการวิจัยได้รับองค์ความรู้ที่ครอบคลุมและเป็นระบบเกี่ยวกับพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ ศิลาดล มณฑล เจ้อเจียงมีรูปทรงที่เรียบง่ายและสง่างาม สะท้อนถึงรูปแบบทางสุนทรียศาสตร์ที่เรียบง่ายและสง่างาม ลวดลายที่ใช้ตกแต่งเต็มไปด้วยความหมายแฝง แสดงให้เห็นถึงความงามของธรรมชาติ การเคลือบที่มีความสวยงาม ในฐานะสัญลักษณ์ของความบริสุทธิ์และความสง่างาม อัตลักษณ์ทางศิลปะและคุณค่าทางสุนทรียศาสตร์เหล่านี้ถูกสร้างขึ้นโดยการบูรณาการวิธีการนำไปใช้ทางเทคนิคของศิลปะสื่อใหม่ ตัวอย่างเช่น การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีการเขียนโปรแกรมดิจิทัลอย่างครอบคลุม เทคโนโลยีแสงและเงา เทคโนโลยีการถ่ายภาพ เทคโนโลยีเอฟเฟกต์เสียงและเทคโนโลยีอื่นๆ รวมถึงการตีความและการโต้ตอบที่เกิดจากผลงานโดยรวม ใช้มันเป็นสื่อทางวัฒนธรรมแสดงถึงอำนาจละมุนของวัฒนธรรมศิลาดลมณฑลเจ้อเจียง ด้วยการจัดแสดงภาพแบบใหม่ ในที่สุดก็ได้ผลงานศิลปะ “การเดินทางของศิลาดล” มณฑลเจ้อเจียงที่เสร็จสมบูรณ์ พร้อมด้วยวิธีการวิจัยเชิงทฤษฎี

63810085: MAJOR: VISUAL ARTS AND DESIGN; Ph.D. (VISUAL ARTS AND DESIGN)

KEYWORDS: The Journey of Celadon, creativity and innovation, cultural media, soft power

QIANG ZHU : THE JOURNEY OF ZHEJIANG CELADON TO CULTURAL MEDIA CREATIVE INNOVATION. ADVISORY COMMITTEE: FONTHIP RANGSITSAWAT, Ph.D. SAKESAN TANYAPIROM, Ph.D. 2024.

The subject of this study is Creative innovation in cultural media: "The Journey of Celadon" in Zhejiang, The paper explains the historical development of Zhejiang Celadon and New Media Art, The analysis of the artistic characteristics and aesthetic Values of Zhejiang Celadon, as well as the characteristics and techniques of new media art, Fusing the two through creative innovation. It as the carrier of cultural media represents the soft power of Zhejiang celadon culture. It is presented in a brand-new visual way. The final artistic work of "The Journey of Celadon" in Zhejiang and acquire a comprehensive set of theoretical research methods.

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งต่อทุกๆ ท่านที่ช่วยเหลือ สนับสนุนและให้กำลังใจผู้วิจัยในการเขียนวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอก งานวิจัยฉบับนี้จะสำเร็จลุล่วงไปไม่ได้หากปราศจากการอุทิศตนอย่างเสียสละและคำแนะนำอันมีค่าจากหลายๆ ท่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือท่านอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ทุกท่านของผู้วิจัย ความรู้ความสามารถและความอดทนของพวกท่านชี้แนะเส้นทางวิชาการของให้กับผู้วิจัย

ก่อนอื่น ผู้วิจัยต้องขอขอบท่านคุณอาจารย์ที่ปรึกษาทุกท่านเป็นพิเศษ ท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ฝนทิพย์ วรรณนะศิริรินทร์ รัชสิตสวัสดิ์ ท่านคณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์ รองศาสตราจารย์เสกสรรค์ ตันยาภิรมย์ จิตวิญญูณแห่งการศึกษานานาชาติและมหาวิทยาลัยศิลปากรอย่างเสียสละของพวกท่านมีอิทธิพลอย่างลึกซึ้งต่อผู้วิจัย ช่วยให้ผู้วิจัยเผชิญกับความยากลำบากและฝ่าฟันอุปสรรคไปได้อย่างต่อเนื่องเมื่อเผชิญกับปัญหา

นอกจากนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณอาจารย์ทุกท่านในคณะศิลปกรรมศาสตร์ อาจารย์ทุกท่านในทีมล่ามและเพื่อนร่วมชั้นของผู้วิจัย การแลกเปลี่ยนและความร่วมมือกับทุกท่านเป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัยอย่างมาก ทั้งยังเพิ่มความทรงจำที่แสนวิเศษมากมายในระหว่างการศึกษาในระดับปริญญาเอกให้กับผู้วิจัย

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยอยากจะขอบคุณครอบครัวและเพื่อนๆ ของผู้วิจัย พวกเขาเป็นผู้สนับสนุนที่สำคัญที่สุดและยิ่งใหญ่ที่สุดของผู้วิจัยมาโดยตลอด พวกเขาแสดงความรัก ความเข้าใจและให้กำลังใจผู้วิจัยอยู่เสมอในขณะที่ผู้วิจัยไล่ตามความฝันบนเส้นทางด้านวิชาการ การสนับสนุนและความเชื่อมั่นของพวกเขาคือแรงบันดาลใจให้ผู้วิจัยก้าวไปข้างหน้า

ผู้วิจัยอยากจะแสดงความขอบคุณอย่างจริงใจอีกครั้งต่อทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนผู้วิจัย! การอยู่เคียงข้างและสนับสนุนจากทุกท่านทำให้ผู้วิจัยสามารถเขียนวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอกได้สำเร็จ ซึ่งยังเป็นรางวัลที่มั่นคงสำหรับเส้นทางการศึกษาในอนาคตของผู้วิจัยอีกด้วย

QIANG ZHU

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย.....	1
คำถามของการวิจัย.....	4
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย.....	7
ขอบเขตของการวิจัย.....	7
วิธีดำเนินการวิจัย.....	9
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	11
บทที่ 2 เอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	13
พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของตลาดโบราณและตลาดของมณฑลเจ้อเจียง.....	13
1. ภูมิหลังทางสังคมและเหตุผลทางประวัติศาสตร์ของตลาดจีนโบราณ.....	13
2. ภาพรวมของการกระจายตัวในด้านการพัฒนาการตลาดจีนโบราณในระดับภูมิภาค.....	14
3. ภาพรวมพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของตลาดโบราณมณฑลเจ้อเจียง.....	15
4. สถานะการพัฒนาตลาดมณฑลเจ้อเจียงในยุคปัจจุบันและแนวโน้มการพัฒนา.....	17

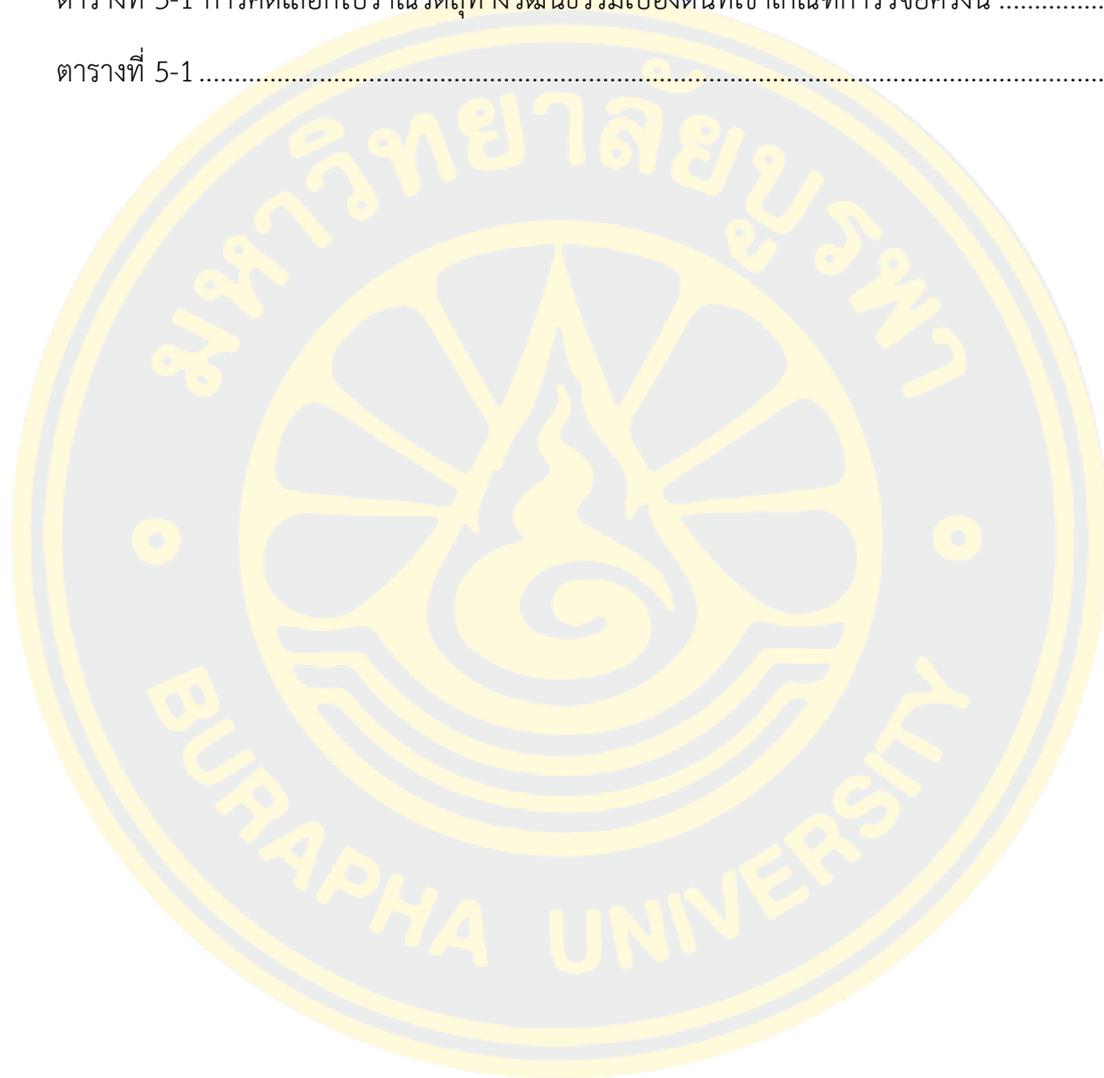
ศิลปะสื่อใหม่และการพัฒนาการผสมผสานศิลปะดั้งเดิมกับศิลปะสื่อใหม่	18
1. ความหมายและแนวคิดของสื่อศิลปะสื่อใหม่	18
2. ภาพรวมของการพัฒนาศิลปะสื่อใหม่ในประเทศไทย	18
3. ภาพรวมการบูรณาการและการพัฒนาศิลปะสื่อใหม่และศิลปะดั้งเดิมในประเทศไทย.....	19
4. สถานะการพัฒนาการบูรณาการสร้างสรรค์ศิลปะสื่อใหม่และศิลปะเครื่องเซรามิกใน ประเทศไทย.....	20
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	21
1. ทฤษฎีการเล่าเรื่อง	21
2. ทฤษฎีความรู้ความเข้าใจ.....	22
3. ทฤษฎีสุนทรียศาสตร์ของศิลปะ.....	23
4. ทฤษฎีการออกแบบศิลปะสื่อใหม่.....	24
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	25
บทที่ 3 ภาพรวมของวิธีการวิจัยศิลปดลมณฑลเจ้อเจียงและศิลปะสื่อใหม่ที่เกี่ยวข้อง	30
การทบทวนงานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาของศิลปดลมณฑลเจ้อเจียงและศิลปะสื่อใหม่ในประเทศ	31
วิเคราะห์อัตลักษณ์เฉพาะ คุณค่าทางสุนทรียศาสตร์ ศิลปะสื่อใหม่และการนำเทคโนโลยีไป ประยุกต์ใช้ในศิลปดลมณฑลเจ้อเจียง	34
1. วิธีการสำรวจภาคสนาม	34
2. วิธีการสัมภาษณ์.....	55
3. สรุปรูป	58
การทบทวนผลงานวิจัยเรื่องพาหะอ่อนในการสร้างสรรค์สื่อทางวัฒนธรรม “การเดินทางของศิลปะ ดล”	59
สรุปรูปเนื้อหาในบทนี้.....	60
บทที่ 4 วิเคราะห์การบูรณาการของศิลปดลมณฑลเจ้อเจียงและศิลปะสื่อใหม่.....	61
การวิเคราะห์พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของศิลปดลมณฑลเจ้อเจียงและศิลปะสื่อใหม่.....	61
1. ช่วงสำคัญในการพัฒนาทางประวัติศาสตร์ของศิลปดลมณฑลเจ้อเจียง.....	61

2. วิเคราะห์ขั้นตอนการพัฒนา ประเภทและเทคโนโลยีของศิลปะสื่อใหม่ในประเทศจีน	63
วิเคราะห์อัตลักษณ์ทางศิลปะและคุณค่าทางสุนทรียศาสตร์ของศิลปะดลมนทลเจ้อเจียงและการ ประยุกต์ใช้กับศิลปะสื่อใหม่	66
1. อัตลักษณ์ทางศิลปะและคุณค่าทางสุนทรียศาสตร์ของศิลปะดลมนทลเตาเผาเยว่	66
2. อัตลักษณ์ทางศิลปะและคุณค่าทางสุนทรียศาสตร์ของศิลปะดลมนทลเตาเผาหลงฉวน	69
3. กรณีศึกษาเครื่องใช้ที่โดดเด่นของศิลปะดลมนทลเตาเผาเยว่และเตาเผาหลงฉวนในมณฑลเจ้อเจียง	72
4. กรณีศึกษาผลงานบูรณาการศิลปะสื่อสิ่งใหม่และเครื่องเคลือบ	80
5. สรุป	87
วิเคราะห์อำนาจละมุนในการสร้างสรรค์สื่อทางวัฒนธรรม “การเดินทางของศิลปะดลมนทล”	87
สรุปและแนวคิดของผลงาน	88
1. แนวคิดของผลงาน	88
2. สรุป	91
บทที่ 5 การสร้างสรรค์และการปฏิบัติ “การเดินทางศิลปะดลมนทล” มณฑลเจ้อเจียง	92
ความคิดสร้างสรรค์	93
1. การสร้างสรรค์เนื้อหา	98
2. วิธีการสร้างสรรค์	98
3. หลักการสร้างสรรค์	99
4. ความหมายของการสร้างสรรค์	100
5. แผนการออกแบบ	101
การสร้างสรรค์และจัดแสดง	103
1. การสร้างแบบจำลองศิลปะดลมนทล	103
2. ขั้นตอนและกระบวนการสร้างสรรค์ของสื่อศิลปะสมัยใหม่	114
3. นิทรรศการและการจัดแสดงผลงาน	121

การวิเคราะห์ผลงาน “ศิลาตมณฑลเจ้าเจียง”	126
1. ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม อัตลักษณ์ทางศิลปะของผลงาน	126
2. สื่อวัฒนธรรม ความหมายแฝงทางศิลปะของผลงาน	128
3. อำนาจละมุน ความสำคัญและอิทธิพลของผลงาน	129
บทที่ 6 สรุป อภิปรายและข้อเสนอแนะ	131
สรุปผลการวิจัย	131
อภิปราย	134
ข้อเสนอแนะ	137
บรรณานุกรม	140
ภาคผนวก	142
ภาคผนวก ก	143
ภาคผนวก ข	149
ภาคผนวก ค	175
ภาคผนวก ง	182
ประวัติย่อของผู้วิจัย	185

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 3-1 การคัดเลือกโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมเบื้องต้นที่เข้าเกณฑ์การวิจัยครั้งนี้	36
ตารางที่ 5-1	94

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1-1 กรอบแนวคิด.....	6
ภาพที่ 3-1 กรอบโครงสร้างของบทนี้.....	30
ภาพที่ 3-2 สัมภาษณ์ศาสตราจารย์โจวเสี่ยวเฟิง นักประวัติศาสตร์ศิลปาดลมนทลเจ้อเจียง.....	33
ภาพที่ 3-3 การวิจัยภาคสนามที่พิพิธภัณฑ์ประจำมณฑลเจ้อเจียง	39
ภาพที่ 3-4 การวิจัยภาคสนามที่พิพิธภัณฑ์ประจำมณฑลเจ้อเจียง	39
ภาพที่ 3-5 เครื่องเคลือบศิลาดลเตาเผาหม้อลายมังกรดำหัวไก่	40
ภาพที่ 3-6 การวิจัยภาคสนามที่พิพิธภัณฑ์ช่างหยู	41
ภาพที่ 3-7 การวิจัยภาคสนามที่พิพิธภัณฑ์ช่างหยู	41
ภาพที่ 3-8 การวิจัยภาคสนามที่พิพิธภัณฑ์ช่างหยู	42
ภาพที่ 3-9 โถวดลายคลื่นน้ำเคลือบศิลาดลเตาเผา	42
ภาพที่ 3-10 เครื่องเคลือบศิลาดลเตาเผาหัวน้ำรูปหัวไก่.....	43
ภาพที่ 3-11 การวิจัยภาคสนามที่พิพิธภัณฑ์หลงฉวน	44
ภาพที่ 3-12 การวิจัยภาคสนามที่พิพิธภัณฑ์หลงฉวน	45
ภาพที่ 3-13 เครื่องเคลือบศิลาดลเตาเผา	46
ภาพที่ 3-14 แจกันศิลาดลอีหูซุนสลักลวดลายดอกไม้.....	47
ภาพที่ 3-15 เครื่องเคลือบศิลาดลเตาหลงฉวนลายปลาคู่.....	48
ภาพที่ 3-16 จานศิลาดลเตาหลงฉวนลายมังกร	49
ภาพที่ 3-17 โถศิลาดลเตาหลงฉวนลวดลายดอกบัว.....	49
ภาพที่ 3-18 การวิจัยภาคสนามที่พิพิธภัณฑ์เมืองซานหนาน.....	51
ภาพที่ 3-19 สมบัติของพิพิธภัณฑ์เมืองซานหนาน: เครื่องเคลือบฐานปลายแหลมแบบคู่.....	51
ภาพที่ 3-20 โครงการหยวนฉีจินหลิง ห้องนั่งเล่นวัฒนธรรมดิจิทัลหนานจิง.....	52

ภาพที่ 3-21 แผนี่การฉายภาพสื่อใหม่ของ Hyegyung Kim	53
ภาพที่ 3-22 มหากรุณาธารณี ลูปิน.....	53
ภาพที่ 3-23 Geng Xue “Hai Gongzi”	54
ภาพที่ 3-24 สัมภาษณ์ศาสตราจารย์โหวหยาง เสี่ยวเฉิง นักเซรามิกชื่อดังในประเทศจีน	56
ภาพที่ 3-25 สัมภาษณ์นักออกแบบศิลปะสื่อสิ่งใหม่ขง เสี่ยวฟู.....	57
ภาพที่ 3-26 คุณขง เสี่ยวฟูวิเคราะห์กรณีเฉพาะ.....	58
ภาพที่ 4-1 จุดสำคัญในการพัฒนาและวิวัฒนาการของศิลาดลโบราณในมณฑลเจ้อเจียง	62
ภาพที่ 4-2 โถกระเบื้องเคลือบสีเขียวลายคลื่นน้ำ 4 สายเตาจากเผาเววี่สีเขียว สมัยปลายราชวงศ์ฮั่น ตะวันออก	72
ภาพที่ 4-3 เขือกหัวไก่ดำมังกร ศิลาดลเตาเผาเววี่ สมัยสามก๊ก สองจีน ราชวงศ์เหนือ-ใต้	73
ภาพที่ 4-4 เขือกหัวไก่ ศิลาดลเตาเผาเววี่ สมัยราชวงศ์สุย.....	74
ภาพที่ 4-5 แจกันเคลือบลาย 4 เส้น ศิลาดลเตาเผาเววี่ สมัยราชวงศ์ถัง	75
ภาพที่ 4-6 แจกันหยกแกะสลักกระเบื้องสีล้บลายฤดูใบไม้ผลิ สมัยห้าราชวงศ์.....	76
ภาพที่ 4-7 เตาเผาศิลาดลหลงฉวน อ่างล้างฉลุติดลายปลาคุ้ สมัยราชวงศ์ซ่ง.....	77
ภาพที่ 4-8 ศิลาดลเตาเผาหลงฉวนจานลายมังกร สมัยราชวงศ์หยวน.....	78
ภาพที่ 4-9 เตาเผาหลงฉวน ศิลาดลรูปดอกบัวบาน สมัยราชวงศ์หมิง.....	79
ภาพที่ 4-10 สมบัติของพิพิธภัณฑสถานหนาน โถศิลาดลสีกันแหลมลายเส้นคู่.....	80
ภาพที่ 4-11 สมบัติของพิพิธภัณฑสถานหนาน โถศิลาดลสีกันแหลมลายเส้นคู่.....	81
ภาพที่ 4-12 โครงการห้องนั่งเล่นวัฒนธรรมดิจิทัลหนานจิง หยวนฉีจินหลิง.....	82
ภาพที่ 4-13 การทำแผนที่การฉายภาพสื่อสิ่งใหม่ของ Hyegyung Kim	83
ภาพที่ 4-14 ลู่ ปิน “มหากรุณาธารณี”	84
ภาพที่ 4-15 เกิง เสวี่ “เจ้าชายแห่งทะเล”	86
ภาพที่ 4-16 แนวคิดของผลงาน	88
ภาพที่ 4-17 พิพิธภัณฑ์ศิลปะแห่งมหาวิทยาลัยการสื่อสารเจ้อเจียง.....	91

ภาพที่ 5-1 ภาพแผนผังความคิดในบทนี้.....	92
ภาพที่ 5-2 โถงกระเบื้องเคลือบสีเขียวลายคลื่นน้ำ 4 สายเตาจากเผาเยว่สีเขียว สมัยปลายราชวงศ์ฉิน ตะวันออก (ภาพร่าง).....	103
ภาพที่ 5-3 เขี้ยวหัวไก่ดำมังกรจากเตาเผาศิลาดลเยว่ สมัยสามก๊ก สองจีน ราชวงศ์เหนือ-ใต้ (ภาพ ร่าง).....	103
ภาพที่ 5-4 แจกันเคลือบลาย 4 เส้นจากเตาเผาศิลาดลเยว่ สมัยราชวงศ์ถัง (ภาพร่าง)	104
ภาพที่ 5-5 แจกันหยกแกะสลักกระเบื้องสีลึบลายฤดูใบไม้ผลิ สมัยห้าราชวงศ์ (ภาพร่าง)	104
ภาพที่ 5-6 เตาเผาศิลาดลหลงฉวนอ่างล้างฉลุติดลายปลาคู่ สมัยราชวงศ์ซ่ง (ภาพร่าง)	105
ภาพที่ 5-7 ศิลาดลเตาเผาหลงฉวนจานลายมังกร สมัยราชวงศ์หยวน (ภาพร่าง)	105
ภาพที่ 5-8 การออกแบบตัวกลางรวมภาชนะศิลาดล (ภาพร่าง)	106
ภาพที่ 5-9 แผนผังความคิดขั้นตอนการปฏิบัติและกระบวนการขึ้นรูปทรงศิลาดล.....	106
ภาพที่ 5-10 ดินเหนียวพอร์ซเลน	107
ภาพที่ 5-11 ดินเหนียวที่ทำเสร็จแล้ว	108
ภาพที่ 5-12 ดินเหนียวที่เตรียมขึ้นเป็นรูป	108
ภาพที่ 5-13 การขึ้นรูป.....	109
ภาพที่ 5-14 การตากแห้งดินเหนียว	110
ภาพที่ 5-15.....	111
ภาพที่ 5-16 การตากแห้งดินเหนียว	112
ภาพที่ 5-17 ตรวจสอบชิ้นงานให้เรียบร้อยก่อนทำการเผา	113
ภาพที่ 5-18 เริ่มขั้นตอนการเผา	113
ภาพที่ 5-19 เปิดเตาเผา	114
ภาพที่ 5-20 ขั้นตอนการฝึกปฏิบัติสร้างสรรค์ศิลปะสื่อใหม่และประมวลผังความคิด	114
ภาพที่ 5-21 การสร้างแบบจำลอง 3 มิติ	116
ภาพที่ 5-22 ตัวอย่างวิดีโอ	117

ภาพที่ 5-23 การแก้ไขข้อบกพร่องของฮาร์ดแวร์.....	118
ภาพที่ 5-24 การถ่ายภาพขอบเขตของการออกแบบ	118
ภาพที่ 5-25 การคำนวณระยะฉายภาพ.....	119
ภาพที่ 5-26 ตำแหน่งที่แม่นยำของการฉายภาพ	119
ภาพที่ 5-27 แผนภาพการจัดตำแหน่งการฉายภาพ.....	120
ภาพที่ 5-28.....	120
ภาพที่ 5-29 ผลงานเสร็จสมบูรณ์	121
ภาพที่ 5-30 โปสเตอร์นิทรรศการ	122
ภาพที่ 5-31 ผู้เชี่ยวชาญรับฟังรายงานผลการวิจัย	123
ภาพที่ 5-32 ผู้เชี่ยวชาญรับฟังรายงานผลการวิจัย	123
ภาพที่ 5-33 ผู้เชี่ยวชาญรับฟังรายงานผลการวิจัย	124
ภาพที่ 5-34 ถ่ายภาพหมู่ในนิทรรศการ.....	124
ภาพที่ 6-1 องค์กรความรู้จากวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่หนึ่ง.....	132

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย

กระบวนการวิวัฒนาการของเครื่องเคลือบในประเทศจีนสามารถแบ่งเป็นสามระยะ โดยประมาณ โดยเริ่มจากเครื่องปั้นดินเผา ศิลาดลดั้งเดิมและศิลาดล ซึ่งแต่ละช่วงเวลาแสดงถึงพัฒนาการของมนุษย์ในการปรับตัวและเปลี่ยนแปลงทางธรรมชาติ ประเทศจีนได้เริ่มเข้าสู่กระบวนการพัฒนาเครื่องปั้นดินเผาเป็นเครื่องเคลือบ อีกทั้งศิลาดลเป็นส่วนสำคัญในวัฒนธรรมจีน ยังเป็นสิ่งสำคัญในการถ่ายทอดอารยธรรมจีน ศิลาดลเปลี่ยนแปลงตามการพัฒนาทางประวัติศาสตร์จีน ในด้านรูปทรง การตกแต่งและสีเคลือบ โดยกระบวนการนี้เริ่มขึ้นในสมัยราชวงศ์เซี่ยและซาง และประสบความสำเร็จในช่วงปลายของราชวงศ์ฮั่นตะวันออก

ตามหลักฐานทางโบราณคดี ระบุว่า ในสมัยราชวงศ์ซางและโจว ชาวจีนได้ผลิตเครื่องเคลือบดั้งเดิมในพื้นที่เจ้อเจียง รวมถึงการเผาศิลาดลดั้งเดิม สาเหตุนี้ทำให้ประเทศจีนกลายเป็นประเทศแห่งการประดิษฐ์ของเครื่องเคลือบ (Ye, Ye, Ye, Yang, & Lu, 2004) ศิลาดลดั้งเดิมของราชวงศ์ซางถูกผลิตขึ้นโดยใช้เครื่องปั้นดินเผาแข็งที่มีตราประทับ เครื่องปั้นดินเผาเคลือบ และเครื่องปั้นดินเผาสีขาวซึ่งอยู่ในช่วงยุคหินใหม่ตอนปลายและราชวงศ์เซี่ย บรรพบุรุษของราชวงศ์ซางสืบทอดและพัฒนาเทคโนโลยีการทำเครื่องปั้นดินเผาจากราชวงศ์เซี่ย ในด้านการคัดเลือกส่วนผสมดินเหนียว การพัฒนาเทคโนโลยีเตาเผา การสร้างแบบจำลองตกแต่งเครื่องใช้และด้านอื่นๆ มีความก้าวหน้าอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเลือกดินเหนียวเครื่องเคลือบเป็นวัตถุดิบ อุณหภูมิของเตาเผาสูงถึงประมาณ 1200 (Yang Yongshan, 2017) และการปรับปรุงเทคโนโลยีการเคลือบซึ่งทำให้การสร้างและเผาศิลาดลดั้งเดิมในราชวงศ์ซางตอนปลายเสร็จสมบูรณ์ในมณฑลเจ้อเจียง เป็นการพัฒนาวិทยาการเครื่องเคลือบอย่างก้าวกระโดด

การวิจัยโบราณวัตถุที่ขุดพบจากแหล่งเตาเซียวเซี่ยนถานในมณฑลเจ้อเจียงแสดงให้เห็นว่าในช่วงปลายของราชวงศ์ฮั่นตะวันออก ศิลาดลเริ่มเปลี่ยนลักษณะแตกต่างจากศิลาดลดั้งเดิม ซึ่งเทคนิคการลงเคลือบใกล้เคียงกับเทคนิคลงเคลือบของศิลาดลในปัจจุบัน ยุคของศิลาดลดั้งเดิมกำลังค่อย ๆ เลือนหายไป และศิลาดลที่สมบูรณ์เริ่มเข้าสู่เวทีของเครื่องเคลือบจีน โดยโบราณวัตถุที่ขุดพบในยุคสมัยนี้และพื้นที่นี้ถูกเรียกว่าศิลาดลของ"เตาเยว" ซึ่งนับเป็นจุดเริ่มต้นของศิลาดลฉบับสมบูรณ์ของประเทศจีน หลังจากศิลาดลพัฒนาอย่างรวดเร็วในสมัยสามก๊ก สมัยราชวงศ์จิ้นและและราชวงศ์

หนานเป่ย ศิลาดลจึงได้เข้าสู่ยุครุ่งเรืองของการพัฒนาในสมัยราชวงศ์ถังและราชวงศ์ซ่ง และมีแหล่งเตาที่มีชื่อเสียงต่าง ๆ ได้เกิดขึ้น เช่น ทางตอนเหนือมีเตาหู่และเตาเย่าโจว ทางตอนใต้มีเตากวนและเตาหลงฉวน เป็นต้น เตาหลงฉวนได้กลายเป็นแหล่งเตาที่มีอิทธิพลที่มากที่สุดและเก่าแก่ที่สุดตั้งแต่สมัยราชวงศ์ซ่งเหนือเป็นต้นมา โดยเป็นตัวแทนของจุดสูงสุดของการผลิตศิลาดลของมณฑลเจ้อเจียง เป็นเสมือนไข่มุกที่สดใสของเครื่องเคลือบจีน การเริ่มผลิตศิลาดลในเขตช่างหู่ในสมัยราชวงศ์ซันตะวันออก รวมถึงการผลิตศิลาดลจากเตาเย่วจนถึงการผลิตศิลาดลจากเตาหลงฉวนในสมัยราชวงศ์ซ่งเหนือ ถือเป็นเส้นทางการพัฒนาทางประวัติศาสตร์ของศิลาดลในมณฑลเจ้อเจียง

ศิลาดลดั้งเดิมและศิลาดลฉบับสมบูรณ์ที่ปรากฏในมณฑลเจ้อเจียงแสดงถึงการพัฒนาคำสำคัญและการก้าวกระโดดทางเทคโนโลยีในประวัติศาสตร์ของเครื่องเคลือบจีน ซึ่งไม่เพียงแต่มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเครื่องเคลือบ แต่ยังส่งผลต่อการพัฒนาเครื่องเคลือบของโลก ตลอดจนการพัฒนาอุตสาหกรรมอื่นๆ เช่น การพัฒนาเกษตรกรรม อุตสาหกรรมโลหะ อุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้าง เป็นต้น (J. Lu & Li, 1998) ในขณะเดียวกันเป็นการสร้างรากฐานให้มณฑลเจ้อเจียงเป็นศูนย์กลางการผลิตเครื่องเคลือบของประเทศจีนและต่างประเทศ เนื่องด้วยมณฑลเจ้อเจียงมีประวัติศาสตร์ศิลาดลอันยาวนาน รูปแบบการส่งออกที่หลากหลาย สุนทรียะทางวัฒนธรรมที่ลึกซึ้งทำให้ศิลาดลของมณฑลเจ้อเจียงเป็นที่รู้จักและเป็นชื่นชอบของผู้คน และการผลิตของศิลาดลฉบับสมบูรณ์ส่งเสริมให้ประเทศจีนกลายเป็นประเทศแห่งการผลิตเครื่องเคลือบ อย่างไรก็ตาม ความสำคัญของศิลาดลจึงไม่เพียงสะท้อนให้เห็นในฐานะที่เป็นทรัพยากรธรรมชาติของมณฑลเจ้อเจียงและเป็นบทบาทสำคัญในการพัฒนาเครื่องเคลือบจีน แต่ยังเป็นส่วนสำคัญของวัฒนธรรมที่จับต้องได้ เป็นเสมือนซากดึกดำบรรพ์มีชีวิตที่แสดงถึงเส้นทางการพัฒนาประวัติศาสตร์มนุษย์และอารยธรรม

ในช่วงปลายสมัยราชวงศ์หมิง ศิลาดลซึ่งเป็นตัวแทนของเตาหลงฉวนของมณฑลเจ้อเจียงมีแนวโน้มค่อย ๆ เสื่อมลง เนื่องด้วยปัจจัยความไม่มั่นคงทางการเมือง การสร้างศูนย์การผลิตเครื่องเคลือบเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น ต้นทุนการผลิตเครื่องเคลือบที่สูงขึ้นและปัจจัยอื่น ๆ ทำให้ศิลาดลเริ่มเข้าสู่วิกฤตความเสื่อมโทรม เอกสารทางประวัติศาสตร์พงศาวดารทางภูมิศาสตร์ชูโจวฉบับที่ 8 จากสารานุกรมความรู้ทั่วไปของมณฑลเจ้อเจียง ในปรัชศกเจียจิ้งที่ 40 แห่งราชวงศ์หมิง (รัชศกเจียจิ้งที่ 40, ราชวงศ์หมิง) และพงศาวดารมณฑลหลงฉวนในปรัชศกเจียนหลงที่ 27 ปีที่ 27 ได้บันทึกไว้ว่า *ช่วงเวลานั้น ช่างฝีมือเตาหลงฉวนถูกเก็บภาษีอย่างหนัก ได้กำไรต่ำ ทำให้ช่างฝีมือเลิกทำการเผาศิลาดล ส่งผลให้ศิลาดลที่ผลิตออกมามีความหายาก ไม่เรียบร้อย* (พงศาวดารมณฑลหลงฉวนในปรัชศกเจียนหลงที่ 27 ปีที่ 27, ราชวงศ์ซิง) หลังจากรัชสมัยจักรพรรดิคังซีในช่วงต้นราชวงศ์ซิง ศิลาดลของเตาหลงฉวนเกือบถูกเลิกผลิต กอปรกับสงครามฝิ่นในปลายราชวงศ์ซิงส่งผลต่อประเทศจีนเกิดความ

วุ่นวายเป็นเวลาเกือบร้อยปี ซึ่งเป็นผลทำให้ศิลปะของเตาหลงฉวนโดยเตาศิลปินที่มีประวัติยาวนานกว่า 3,000 ปีถูกเลิกผลิตอุตสาหกรรมศิลปะของเจ้าเจียงถูกทำลายร้ายแรง

มณฑลเจ้าเจียงเป็นแหล่งต้นกำเนิดของศิลปะ ซึ่งศิลปะไม่เพียงแต่เป็นงานศิลปะและผลิตภัณฑ์ทั่วไป แต่ยังเป็นผลลัพธ์จากจิตวิญญาณกับงานฝีมือที่ยอดเยี่ยม ศิลปินอยู่ในตำแหน่งที่ไม่สามารถถูกแทนที่ได้ในประวัติศาสตร์ของการพัฒนาเครื่องเคลือบทั้งหมด ศิลปินมีคุณค่าที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ วิทยาศาสตร์ วัฒนธรรม ศิลปะและสุนทรียภาพ มีความสำคัญที่ไม่สามารถถูกแทนที่ได้ในวัฒนธรรมจีน ศิลปินไม่เพียงเป็นรูปแบบศิลปะประเภท แต่ยังเป็นเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม ซึ่งเอกลักษณ์นี้แฝงไปด้วยอัตลักษณ์ของชนชาติและสุนทรียศาสตร์ตะวันออก มีความหมายทางสุนทรียศาสตร์แบบดั้งเดิมอันเป็นเอกลักษณ์ของจีน ความงามของรูปทรงที่สง่างามและเรียบง่าย การตกแต่งตามลักษณะธรรมชาติ ลักษณะสีเคลือบเขียวดุจหยก กลายเป็นรูปแบบและลักษณะที่สำคัญที่สุดของศิลปะศิลปะ ศิลปินมีความหมายทางสุนทรียศาสตร์เกิดจากลักษณะทางกายภาพของศิลปะเหล่านี้ได้สร้างความตรึงตราใจแก่คนรุ่นหลังได้อย่างลึกซึ้ง ศิลปินในประเทศจีนสมัยใหม่ค่อยๆ ลดน้อยลงหรืออาจถึงขั้นเลือนหายไป เทคโนโลยีที่ดัดแปลงแบบดั้งเดิมของศิลปะศิลปะเกือบจะสูญหายไป นับเป็นการสูญเสียอย่างร้ายแรงและเสียหายอย่างใหญ่หลวงต่อทักษะการสืบทอดที่สำคัญของวัฒนธรรมจีนดั้งเดิมน้อยอดเยี่ยม

ด้วยการพัฒนาของยุคสมัย ทำให้ปรากฏวัสดุใหม่ เทคโนโลยีใหม่ แนวคิดใหม่ขึ้นมา การพัฒนาศิลปะศิลปะเริ่มหยุดชะงักในปัจจุบัน เนื่องจากขาดวิธีการวิจัยเชิงสร้างสรรค์ ตลอดจนขาดการส่งเสริมและเผยแพร่ผ่านสื่อวัฒนธรรม ณ เวลานี้ซึ่งเป็นยุคแห่งดิจิทัล วัฒนธรรมศิลปะดั้งเดิมของมณฑลเจ้าเจียงกำลังเผชิญกับความท้าทาย อีกทั้งไม่สามารถใช้วิธีการสืบทอดโดยการเลียนแบบวัฒนธรรม ศิลปะและเทคนิคเชิงช่างได้เหมือนแต่ก่อน ดังนั้นจึงเริ่มเกิดการบูรณาการศิลปะกับศิลปะแขนงอื่น ทั้งยังประยุกต์เทคโนโลยีในปัจจุบันผสมผสานกับวัฒนธรรมดั้งเดิม เพื่อแสดงออกและเผยแพร่อำนาจละมุน (Soft Power) ของสื่อวัฒนธรรม รูปแบบศิลปะอื่นและเทคโนโลยีใหม่ในที่นี้ผู้วิจัยหมายถึง การประยุกต์ศิลปะสื่อใหม่และเทคโนโลยีอื่น ๆ การผสมผสานศิลปะสื่อสิ่งใหม่ในการสร้างสรรค์ศิลปะศิลปะมณฑลเจ้าเจียงสามารถทำให้ศิลปะมีการพัฒนาและมีลักษณะสุนทรียภาพที่สอดคล้องกับยุคสมัย ทั้งยังส่งเสริมการอนุรักษ์ สืบทอดและเผยแพร่วัฒนธรรมศิลปะได้ดียิ่งขึ้นศิลปะ

Susan Elliott ซึ่งเป็นบรรณาธิการของวารสาร "Asia Pacific Art" ได้กล่าวว่า ศิลปะสื่อสิ่งใหม่ในยุคดิจิทัลเป็นคำที่กว้างขวาง ซึ่งมีลักษณะหลักคือการใช้ภาษาทางเทคนิคขั้นสูงในงานศิลปะ การแสดงออกอย่างสร้างสรรค์โดยใช้สื่อวัฒนธรรม (Zhu, 2017) ทำให้งานศิลปะศิลปะออกจากความเป็นดั้งเดิมและรูปแบบเดิม ๆ สู่รูปแบบสมัยใหม่ มีชีวิตและมีมิติ สร้างผลงานให้มีปฏิสัมพันธ์กับผู้ชม สะท้อนความหมายทางศิลปะและคุณค่าทางสุนทรียะได้ชัดเจนและมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยในฐานะที่ศิลปะเป็นสื่อวัฒนธรรม ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสื่อใหม่ที่ทันสมัยในการส่งเสริมและเผยแพร่

เปลี่ยนบทบาทของผู้ชมจากผู้รับสารเป็นผู้เข้าร่วมจนกลายเป็นผู้เผยแพร่ และทำให้ขอบเขตการเผยแพร่ได้กว้างขวาง รวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากขึ้น ผลงาน "การเดินทางของศิลาตล" เป็นสัญลักษณ์ของอำนาจละมุน (Soft Power) ซึ่งเกิดอิทธิพลต่อการรับรู้และความเข้าใจของผู้คนที่มีความสนใจต่อศิลาตลของเจ้าเจียงจากแง่มุมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมและเผยแพร่วัฒนธรรมศิลาตลและวัฒนธรรมจีนดั้งเดิม

งานวิจัยนี้เป็นการนำศิลปะสื่อใหม่และศิลปะศิลาตลมณฑลเจ้าเจียงมาบูรณาการสร้างสรรค์เป็นผลงาน "การเดินทางของศิลาตล" ซึ่งมุ่งเน้นศึกษาภูมิหลังประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของศิลาตลมณฑลเจ้าเจียง และสร้างสรรค์ผลงานที่ผสมผสานระหว่างศิลปะสื่อใหม่และศิลปะมณฑลเจ้าเจียง "การเดินทางของศิลาตล" ซึ่งเป็นสื่อทางวัฒนธรรมที่ใช้ในการเผยแพร่วัฒนธรรมศิลาตลจีน เป็นเสมือน "อำนาจละมุน" ที่ส่งเสริมวัฒนธรรมศิลาตลของมณฑลเจ้าเจียง ในขณะเดียวกันก็สร้างความหลากหลายในการสร้างสรรค์และแสดงออกงานศิลปะมากขึ้น

คำถามของการวิจัย

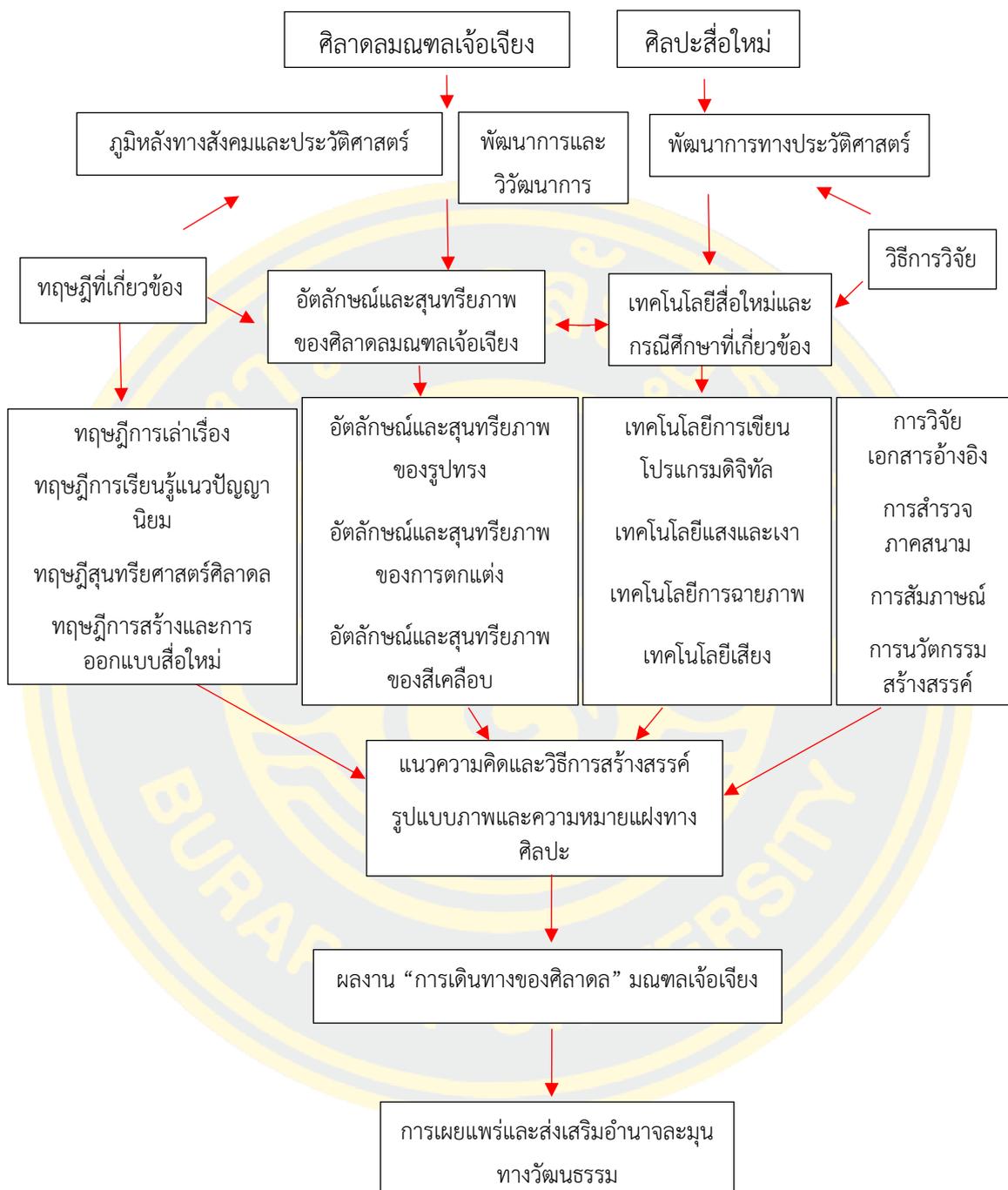
1. ภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ สังคมและพัฒนาการของศิลาตลมณฑลเจ้าเจียงตลอดจนการพัฒนาของศิลปะสื่อใหม่ที่เกี่ยวข้องเป็นอย่างไร?
2. อัตลักษณ์และคุณค่าสุนทรียภาพของศิลาตลมณฑลเจ้าเจียงว่าสามารถนำไปสู่พัฒนาสื่อทางวัฒนธรรมได้อย่างไร
3. จากการรวบรวมและวิเคราะห์มีแนวทางในการสร้างสรรค์สื่อทางวัฒนธรรม "การเดินทางของศิลาตล" เพื่อนำไปสู่การเป็นอำนาจละมุน (Soft Power) ในการส่งเสริมวัฒนธรรมศิลาตลมณฑลเจ้าเจียงได้อย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ สังคมและพัฒนาการของศิลาตลมณฑลเจ้าเจียงและการพัฒนาของศิลปะสื่อใหม่ที่เกี่ยวข้อง
2. เพื่อวิเคราะห์อัตลักษณ์และคุณค่าของศิลาตลมณฑลเจ้าเจียง นำไปสู่การพัฒนาสื่อทางวัฒนธรรม
3. เพื่อพัฒนาสร้างสรรค์สื่อทางวัฒนธรรม "การเดินทางของศิลาตล" เพื่อนำไปสู่การเป็นอำนาจละมุน (Soft Power) ในการส่งเสริมวัฒนธรรมศิลาตล มณฑลเจ้าเจียง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

งานวิจัยฉบับนี้ได้จัดเรียงข้อมูลภูมิหลังทางสังคม ประวัติศาสตร์ การพัฒนาและวิวัฒนาการของศิลปวัฒนธรรมลพบุรี การพัฒนาทางประวัติศาสตร์ของศิลปะสื่อใหม่ โดยอาศัยวิธีการวิจัย ได้แก่ การวิจัยเอกสารอ้างอิง การสำรวจภาคสนาม การสัมภาษณ์ ความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรม ผสมผสานกับทฤษฎีการเล่าเรื่อง ทฤษฎีการเรียนรู้แนวปัญญานิยม ทฤษฎีสุนทรียศาสตร์ศิลปและทฤษฎีการออกแบบศิลปะสื่อใหม่ เพื่อเป็นการสนับสนุนทางทฤษฎีวิเคราะห์และอธิบายอัตลักษณ์และคุณค่าทางสุนทรียภาพของศิลปวัฒนธรรมลพบุรี ตลอดจนอัตลักษณ์ของสื่อศิลปะสมัยใหม่และเทคนิคการนำไปใช้ สร้างและเติมเต็ม “อำนาจละมุน” ของวัฒนธรรมศิลปวัฒนธรรมลพบุรี สร้างผลงาน “การเดินทางของศิลป” เพื่อทำหน้าที่เป็นนามบัตรเพื่อเผยแพร่และส่งเสริม “ศิลปวัฒนธรรมลพบุรี” และเป็นพาหะอ่อนที่สำคัญของวัฒนธรรมจีนดั้งเดิมได้ดียิ่งขึ้น

ภาพที่ 1-1 กรอบแนวคิด (Qiang Zhu, 2023)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. ได้องค์ความรู้เกี่ยวกับพัฒนาการทางประวัติศาสตร์สังคมของศิลปาถมณฑลเจ้อเจียงและการพัฒนาของศิลปะสื่อใหม่ที่เกี่ยวข้อง
2. ได้องค์ความรู้เกี่ยวกับอัตลักษณ์และคุณค่าทางสุนทรียภาพของศิลปาถมณฑลเจ้อเจียงและนำไปใช้กับการวิจัยกระบวนการทัศน์ของการพัฒนาสื่อวัฒนธรรม
3. ได้แนวทางในการสร้างสรรค์สื่อทางวัฒนธรรม "การเดินทางของศิลปาถ" นำไปสู่การเป็นอำนาจละมุน (Soft Power) ในการส่งเสริมวัฒนธรรมศิลปาถมณฑลเจ้อเจียงให้ดียิ่งขึ้นและสืบสานวัฒนธรรมจีนดั้งเดิมอันยอดเยี่ยม

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เพื่อจัดเรียงข้อมูลด้านพัฒนาการทางประวัติศาสตร์และวิวัฒนาการของศิลปาถมณฑลเจ้อเจียงรวมถึงภาพรวมการพัฒนาศิลปะสื่อใหม่ในประเทศ งานวิจัยฉบับนี้ใช้การวิจัยเอกสารอ้างอิง การสำรวจภาคสนาม การสัมภาษณ์และวิธีการนวัตกรรมการสร้างสรรค์เป็นวิธีการวิจัย ผสมผสานทฤษฎี การเล่าเรื่อง ทฤษฎีการเรียนรู้แนวปัญญานิยม ทฤษฎีสุนทรียศาสตร์ศิลปาถ ทฤษฎีการออกแบบศิลปะสื่อใหม่เพื่อการสนับสนุนทางทฤษฎี วิเคราะห์อัตลักษณ์และสุนทรียภาพของศิลปาถมณฑลเจ้อเจียง รูปแบบการนำเทคโนโลยีสื่อสมัยใหม่มาใช้งานและกรณีศึกษาที่มีความโดดเด่น 5 กรณีศึกษาเมื่อรวมกับสถานการณ์จริงของงานวิจัยของตนเองและอัตลักษณ์ของผลงาน องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องจะถูกดึงออกมาโดยพิจารณาจากรูปทรง การตกแต่งและสีเคลือบของศิลปาถมณฑลเจ้อเจียงในฐานะสื่อกลางในการสร้างสรรค์วัฒนธรรม งานวิจัยฉบับนี้ผสมรวมเทคโนโลยีใหม่ของศิลปะสื่อใหม่เพื่อให้ผลงานสื่อวัฒนธรรม "การเดินทางของศิลปาถ" เสร็จสมบูรณ์แล้ว เป็นการเผยแพร่และส่งเสริมให้เป็นอำนาจละมุนทางวัฒนธรรม

2. ขอบเขตด้านเวลา

ขอบเขตด้านเวลาของงานวิจัยฉบับนี้ส่วนใหญ่กล่าวถึงแหล่งกำเนิดของศิลปาถ ซึ่งเป็นศิลปาถที่มีความเจริญรุ่งเรืองเต็มที่ในสมัยปลายราชวงศ์ฮั่นตะวันออก ในช่วงปีค.ศ. 23 ถึง ค.ศ. 220 จนถึงยุคเสื่อมถอยของศิลปาถคือช่วงปีค.ศ. 1465 ถึง 1566 ในรัชสมัยของจักรพรรดิเฉิงหัวและรัชสมัยของจักรพรรดิเจี๋ยจิ้งในช่วงกลางและปลายราชวงศ์หมิง

3. ขอบเขตด้านพื้นที่

การศึกษาศิลปะศิลปาถโบราณและสมัยใหม่มักมุ่งเน้นศึกษาที่แหล่งกำเนิดของศิลปาถจีนและศูนย์กลางการผลิตอย่างมณฑลเจ้อเจียง โดยเฉพาะศิลปาถโบราณจากเตาเผาและเตาหลงฉวน

สำหรับงานวิจัยฉบับนี้จะศึกษาเตาเผาในเขตช่างหยู เมืองเส้าชิง มณฑลเจ้อเจียง และเตาหลงฉวนในเขตหลงฉวนเมืองลี่สู่ย เป็นหลัก ดำเนินการวิจัยภาคสนามเกี่ยวกับพิพิธภัณฑสถานที่สำคัญในมณฑลเจ้อเจียง เช่น พิพิธภัณฑสถานประจำมณฑลเจ้อเจียง พิพิธภัณฑสถานช่างหยู พิพิธภัณฑสถานหลงฉวน เป็นต้น การศึกษาด้านศิลปะสื่อใหม่ผู้วิจัยทำการศึกษาข้อมูลจากบริษัทที่มีความโดดเด่นด้านเทคโนโลยีดิจิทัล และกรณีศึกษาที่มีความโดดเด่น เช่น บริษัท Nanjing Qianxi New Media Art Co., Ltd. เป็นต้น นอกจากนี้ยังทำการศึกษาผลงานที่ผสมผสานศิลปะสื่อใหม่ในการสร้างสรรค์ศิลปะศิลปะลาด โดยศึกษาผ่านข้อมูลออนไลน์จากเว็บไซต์ในประเทศจีนและต่างประเทศ รวมถึงนิทรรศการที่มีผลงานที่เกี่ยวข้อง

4. ขอบเขตด้านการสร้างสรรค์

ผลงาน "การเดินทางของศิลปะลาด" เป็นการผสมผสานศิลปะศิลปะลาดมณฑลเจ้อเจียงและศิลปะสื่อใหม่ เป็นการจัดแสดงศิลปะลาดมณฑลเจ้อเจียงตามจุดตำแหน่งที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ศิลปะลาดดั้งเดิม ซึ่งศิลปะลาดเหล่านี้เป็นภูมิหลังและสื่อกลางที่สำคัญในการรื้อและประกอบสร้างใหม่ โดยการสร้างสรรค์งานศิลปะชิ้นใหม่ตามแนวทางการศึกษาของงานวิจัยฉบับ เช่น รูปร่างและขนาดของเครื่องใช้ การสังเคราะห์และการเปลี่ยนแปลงของการตกแต่ง ความหลากหลายและความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของสีเคลือบ เป็นต้น จากนั้นประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสื่อใหม่ต่าง ๆ มาสนับสนุนในการจัดแสดง เช่น เทคโนโลยีการเขียนโปรแกรมซอฟต์แวร์ดิจิทัล เทคโนโลยีแสงและเงา เทคโนโลยีการถ่ายภาพ เทคโนโลยีการสร้างเสียงเอฟเฟกต์ เป็นต้น โดยนำองค์ประกอบที่มีความโดดเด่นและสุนทรียภาพของศิลปะลาดมณฑลเจ้อเจียงมาเป็นเนื้อหาหลักในการแสดงออก เช่น รูปทรงและการตกแต่ง ตลอดจนการเลือกสีเคลือบและการจับคู่สี เป็นต้น สะท้อนข้อมูลดั้งและเทคนิคต่าง ๆ ดังกล่าวบนวัตถุศิลปะลาดซึ่งเป็นสื่อกลางสำคัญ และใช้วิธีการและทฤษฎีการเล่าเรื่องในการถ่ายทอดเรื่องราว "การเดินทางของศิลปะลาด" ซึ่งเป็นการสื่อถึงวัฒนธรรมศิลปะลาดมณฑลเจ้อเจียงและวัฒนธรรมดั้งเดิมของจีน สุดท้ายสร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่สอดแทรกศิลปะสื่อใหม่ และได้ผลงานสื่ออนิเมชันวีดิทัศน์เชิงสร้างสรรค์ "การเดินทางของศิลปะลาด" โดยเป็นสัญลักษณ์ของการเผยแพร่และส่งเสริม "อำนาจละมุน" ของวัฒนธรรมศิลปะลาดของมณฑลเจ้อเจียง

ในแง่ของเทคโนโลยี เทคโนโลยีการเขียนโปรแกรมซอฟต์แวร์ดิจิทัล เทคโนโลยีแสงและเงา เทคโนโลยีการถ่ายภาพ เทคโนโลยีการสร้างเอฟเฟกต์เสียงและรูปแบบอื่น ๆ ที่ใช้เทคโนโลยีสื่อใหม่ผสมผสานเข้ากับลักษณะเฉพาะและความสวยงามของศิลปะลาดมณฑลเจ้อเจียง ทำให้เกิดรูปแบบและการสร้างสรรค์ พื้นฟูศิลปะลาดมณฑลเจ้อเจียง เผยแพร่เสน่ห์ของศิลปะแบบดั้งเดิมอีกครั้ง ผลงานจะแสดงและเผยแพร่วัฒนธรรมของศิลปะลาดมณฑลเจ้อเจียงด้วยมุมมองใหม่และประสบการณ์ทางศิลปะ

5. ขอบเขตด้านกลุ่มเป้าหมาย

สำหรับการวิจัยด้านการบูรณาการศิลปะสื่อใหม่และศิลปะสื่อดิจิทัลในงานวิจัยฉบับนี้ ขอบเขตของกลุ่มเป้าหมายแบ่งออกเป็นสามด้านโดยหลัก ได้แก่ พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของสื่อดิจิทัล โดยเฉพาะพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของสื่อดิจิทัลเชิงสร้างสรรค์ เครื่องเคลือบสมัยใหม่และทฤษฎีสื่อดิจิทัลสมัยใหม่รวมถึงการออกแบบการสร้างสรรค์ ศิลปะสื่อใหม่และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี

พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของสื่อดิจิทัล โดยเฉพาะพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของสื่อดิจิทัลเชิงสร้างสรรค์จะมีบทบาทในงานวิจัยฉบับนี้ในแง่ของภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ สังคมและพัฒนาการและวิวัฒนาการของสื่อดิจิทัลเชิงสร้างสรรค์ มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาและการสร้างสรรค์เทคโนโลยีเครื่องเคลือบสื่อดิจิทัลเชิงสร้างสรรค์ อุตสาหกรรมเฉพาะและคุณค่าทางสุนทรียะของสื่อดิจิทัลเชิงสร้างสรรค์และทฤษฎีและการออกแบบสร้างสรรค์เครื่องเคลือบและสื่อดิจิทัลสมัยใหม่จะนำมาเป็นค่าอ้างอิงให้กับสถานการณ์ปัจจุบันของศิลปะเครื่องเคลือบและสื่อดิจิทัล แนวโน้มการพัฒนาในอนาคตและการสร้างสรรค์ผลงาน “การเดินทางของสื่อดิจิทัล” การประยุกต์ใช้ศิลปะสื่อใหม่และเทคโนโลยีจะให้การสนับสนุนทางทฤษฎีและการสำรวจเชิงปฏิบัติสำหรับงานวิจัยนี้เกี่ยวกับแนวคิดและพัฒนาการของศิลปะสื่อใหม่ สถานการณ์ทั่วไปของการผสมผสานสื่อใหม่และศิลปะดั้งเดิม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการรวมเข้ากับศิลปะเครื่องเคลือบและการสร้างสรรค์ผลงาน “การเดินทางของสื่อดิจิทัล”

วิธีดำเนินการวิจัย

1. การวิจัยทางเอกสาร

รวบรวมข้อมูลทางเอกสาร หนังสือ งานวิจัยทางวิชาการ ตลอดจนสื่อต่าง ๆ ผ่านช่องทางออนไลน์และออฟไลน์ในเนื้อหาประเด็นที่มีความสอดคล้องกับสื่อดิจิทัลโบราณ สื่อดิจิทัลเชิงสร้างสรรค์ ศิลปะสื่อใหม่ ศิลปิน ผลงานที่เกี่ยวข้องและทฤษฎีที่กำหนด เพื่อทำความเข้าใจสถานการณ์ของการวิจัยในปัจจุบัน

2. การวิจัยภาคสนาม ทำการสำรวจภาคสนามในพิพิธภัณฑ์สื่อดิจิทัลที่เกี่ยวข้องในมณฑลเจ้อเจียง บริษัทสื่อใหม่ในประเทศที่มีชื่อเสียง นิทรรศการออนไลน์และออฟไลน์ที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศจีนและต่างประเทศ เช่น พิพิธภัณฑ์มณฑลเจ้อเจียง พิพิธภัณฑ์สื่อดิจิทัลชางฮู พิพิธภัณฑ์สื่อดิจิทัลหลงฉวน ตลอดจนลงพื้นที่ภาคสนามที่บริษัทสื่อใหม่ที่มีผลงานยอดเยี่ยมที่เกี่ยวข้อง เช่น บริษัท Nanjing Qianxi New Media Company เป็นต้น คาดว่าจะได้ผลการวิจัยทางทฤษฎีและรูปแบบ

การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสื่อใหม่ในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้ผลงาน "การเดินทางของซิลาดล" สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

3. การสัมภาษณ์

ทำการสัมภาษณ์ผู้รู้ ผู้เชี่ยวชาญด้านที่เกี่ยวข้องประเด็นที่มีความสอดคล้องกับซิลาดล โบราณ ศิลาดลมณฑลเจ้อเจียง ศิลปะสื่อใหม่ โดยผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มเป้าหมายเป็น 3 กลุ่มหลัก ๆ ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านประวัติศาสตร์ศิลปะ ผู้เชี่ยวชาญหรือศิลปินเครื่องเคลือบ ผู้เชี่ยวชาญหรือศิลปินด้านศิลปะสื่อใหม่

ผู้เชี่ยวชาญด้านประวัติศาสตร์ศิลปะ ศาสตราจารย์ที่มีประสบการณ์มากกว่า 30 ปีในการวิจัยศิลปะมณฑลเจ้อเจียงและผู้เชี่ยวชาญด้านประวัติศาสตร์ในสาขาศิลปะจีน มีหน้าที่รับผิดชอบการสมัครโครงการรายชื่อตัวแทนของมรดกโลกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของมนุษยชาติของเทคนิคการเผาแบบดั้งเดิมของศิลปะลวดลายในมณฑลเจ้อเจียง ตีพิมพ์หนังสือ 5 เล่มเกี่ยวกับศิลปะและเอกสารทางวิชาการมากกว่า 10 ฉบับ เคยดำรงตำแหน่งภัณฑารักษ์ของพิพิธภัณฑ์ศิลปะลวดลาย ปัจจุบันเป็นศาสตราจารย์ของมหาวิทยาลัยลี่ซู่ ผู้อำนวยการศูนย์นวัตกรรมความร่วมมือศิลปะลวดลายลวดลายแห่งเจ้อเจียงและภัณฑารักษ์ของพิพิธภัณฑ์ศิลปะจีน

ผู้เชี่ยวชาญหรือศิลปินเครื่องเคลือบ ศิลปินเครื่องเคลือบและนักวิชาการที่มีชื่อเสียงเป็นอย่างมากในประเทศจีน ศาสตราจารย์ที่มีส่วนร่วมในการวิจัยและสร้างสรรค์ในด้านวัฒนธรรมเครื่องเคลือบมากกว่า 30 ปี มีประสบการณ์วิจัยอย่างมากในด้านวัฒนธรรมเครื่องเคลือบ โดยเฉพาะการเผยแพร่ศิลปะศิลปะ การแลกเปลี่ยนศิลปะระหว่างประเทศและการสร้างสรรค์ ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา เขาได้วางแผนจัดนิทรรศการระดับนานาชาติเกี่ยวกับศิลปะศิลปะและเผยแพร่เอกสารทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับสาขานี้หลายสิบลายการ

ผู้เชี่ยวชาญหรือศิลปินเครื่องเคลือบ ผู้เชี่ยวชาญหรือศิลปินด้านศิลปะสื่อใหม่ องค์กรหลักด้านสื่อใหม่ในประเทศจีนได้พัฒนาและสำรวจสาขาใหม่นี้มานานกว่า 10 ปี มุ่งมั่นที่จะรวมความคิดสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรมเข้ากับนวัตกรรมทางเทคโนโลยี มีสิทธิบัตรใหม่ 4 ฉบับ มีสิทธิบัตรใหม่ 4 ฉบับ งานซอฟต์แวร์มากกว่า 20 รายการ ได้ออกแบบและพัฒนาเทคโนโลยีการแสดงสื่อใหม่มากกว่าสิบชุด ซึ่งใช้จัดแสดงในห้องนิทรรศการที่มีชื่อเสียงของประเทศจีน

4. การวิจัยเชิงสร้างสรรค์

นวัตกรรมสร้างสรรค์ในงานวิจัยนี้ คือรูปแบบใหม่ถูกสร้างขึ้นจากการบูรณาการรูปแบบของเทคโนโลยีล้ำหน้าและทันสมัยกับศิลปะที่ดั้งเดิม เพื่อสร้างวิธีการแสดงออกของศิลปะเครื่องเคลือบสมัยใหม่ให้มีความหลากหลายมากขึ้น เป็นการเปลี่ยนรูปแบบการจัดแสดงแบบดั้งเดิมที่จำเจและไม่เกิดการเปลี่ยนแปลงเป็นรูปแบบและวิธีจัดแสดงที่มีหลายมิติ มุมมองและเหมือนมีชีวิต ซึ่งสอดคล้องกับการรับรู้ด้านสุนทรียภาพของยุคสมัยปัจจุบัน อีกทั้งผลงาน "การเดินทางของซิลาดล"

เป็นภาษาสัญลักษณ์ที่สำคัญของสื่อวัฒนธรรม เป็นอำนาจละมุนที่ส่งเสริมและเผยแพร่วัฒนธรรม
ศิลปกรรมของมณฑลเจ้อเจียง

นิยามศัพท์เฉพาะ

ศิลปกรรมของมณฑลเจ้อเจียง หมายถึงเครื่องเคลือบแม่แบบของประเทศจีน เป็นผลงานอมตะอันทรงคุณค่าของมนุษย์ และเป็นองค์ประกอบสำคัญของวัฒนธรรมดั้งเดิมของจีน โดยทำการศึกษาระบบเตาศิลปสองแหล่ง ซึ่งเป็นตัวหลักของประวัติศาสตร์การพัฒนาศิลปกรรมของมณฑลเจ้อเจียง แหล่งที่ 1 ศิลปกรรมจากแหล่งเตาเยวในพื้นที่ช่างหยู เป็นแหล่งกำเนิดของศิลปกรรมที่มีประวัติศาสตร์นานกว่าพันปี ส่วนแหล่งที่ 2 ศิลปกรรมจากแหล่งเตาหลงฉวนซึ่งเป็นศิลปกรรมที่มีวิทยาการสูงสุดของประเทศจีน ซึ่งเริ่มปรากฏขึ้นในสมัยราชวงศ์ซ่งเหนือ และฟื้นฟูหลังการก่อตั้งสาธารณรัฐประชาชนจีน เป็นศิลปกรรมที่มีเทคนิคการผลิตที่ประณีต ผังด้วยสุนทรียภาพที่ลึกซึ้ง สะท้อนถึงจิตวิญญาณของช่างฝีมือและสุนทรียศาสตร์ของประเทศจีน ศิลปกรรมได้กลายเป็นตัวแทนของมรดกวัฒนธรรมทางวัตถุและมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของมณฑลเจ้อเจียง ซึ่งมีอิทธิพลสำคัญต่อการพัฒนาวัฒนธรรมประเทศจีน

นวัตกรรมสร้างสรรค์ หมายถึงรูปแบบใหม่ที่สร้างขึ้นโดยการผสมผสานเทคโนโลยีใหม่ของศิลปะสื่อใหม่ที่เข้ากับยุคสมัยและวัฒนธรรมจีนแบบดั้งเดิมของศิลปกรรมของมณฑลเจ้อเจียง กล่าวคือ การผสมผสานระหว่างศิลปะสื่อใหม่และศิลปะเครื่องเคลือบแม่แบบดั้งเดิมทำให้เกิดผลงาน “ศิลปกรรมของมณฑลเจ้อเจียง” รูปแบบใหม่ ซึ่งผลงาน “ศิลปกรรมของมณฑลเจ้อเจียง” เป็นภาษาทางการในฐานะสัญลักษณ์ของสื่อวัฒนธรรม ในฐานะที่เป็น “อำนาจละมุน” เพื่อส่งเสริมและเผยแพร่ศิลปกรรมของมณฑลเจ้อเจียง

สื่อทางวัฒนธรรม หมายถึงรูปแบบทางวัฒนธรรมที่เกิดจากอิทธิพลทางสังคมของสื่อมวลชน คือปรากฏการณ์ทางสังคมและวัฒนธรรมที่ปรากฏในกิจกรรมสื่อสารมวลชนหรือมีพื้นฐานมาจากวัฒนธรรมดั้งเดิมที่ยอดเยียมอย่างลึกซึ้ง ในงานวิจัยฉบับนี้หมายถึงผลงานที่สร้างขึ้นโดยสื่อสมัยใหม่และสื่อใหม่ที่แทรกแซงในวัฒนธรรมดั้งเดิมอันยอดเยี่ยมของศิลปกรรมของมณฑลเจ้อเจียง เพื่อเผยแพร่วัฒนธรรมศิลปกรรมของมณฑลเจ้อเจียงและวัฒนธรรมดั้งเดิมอันยอดเยี่ยมของจีนให้ดียิ่งขึ้น

การเดินทางของศิลปกรรม หมายถึงกระบวนการพัฒนาการของศิลปกรรม โดยผู้วิจัยใช้เป็นชื่อผลงานการสร้างสรรค์ศิลปะเครื่องเคลือบที่ผสมผสานศิลปะสื่อใหม่ และใช้เทคโนโลยีศิลปะสื่อใหม่ในการแสดงให้เห็นถึงเส้นทางการพัฒนาของศิลปกรรมของมณฑลเจ้อเจียง เนื้อหาของผลงานคือการบอกเล่าองค์ประกอบสำคัญต่าง ๆ ของศิลปกรรมของมณฑลเจ้อเจียง เช่น การเปลี่ยนแปลงของเทคนิคการผลิต อัตลักษณ์ทางศิลปะ และสุนทรียภาพของศิลปกรรมของมณฑลเจ้อเจียงในยุคประวัติศาสตร์ที่สำคัญ และเป็น

สัญลักษณ์ของ "อำนาจละมุน" ของสื่อทางวัฒนธรรมเพื่อส่งเสริมและเผยแพร่วัฒนธรรมศิลปาดลของมณฑลเจ้อเจียง

อำนาจละมุน หมายถึง อำนาจละมุนคือพลังชนิดหนึ่งที่ประกอบด้วยองค์ประกอบที่ไม่เป็นรูปธรรม ความสำคัญของอำนาจละมุนเริ่มโดดเด่นมากขึ้นเรื่อยๆ ในสังคมยุคใหม่ ในงานวิจัยฉบับนี้ อำนาจละมุนสะท้อนให้เห็นในผลงาน “การเดินทางของศิลปาดล” ในฐานะพาหะอ่อนทางวัฒนธรรม ซึ่งแสดงออกและบอกเล่าเรื่องราวที่สร้างสรรค์ของวัฒนธรรมศิลปาดลอันอุดมสมบูรณ์และยอดเยี่ยมของมณฑลเจ้อเจียง

บทที่ 2

เอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของศิลาดลโบราณและศิลาดลของมณฑลเจ้อเจียง

ศิลาดลมณฑลเจ้อเจียงมีความสำคัญต่อประวัติศาสตร์เครื่องเคลือบของจีน ไม่เพียงแต่เป็นจุดเริ่มต้นของเครื่องเคลือบเท่านั้น แต่ยังถูกขนานนามว่าเป็น “แม่แบบเครื่องเคลือบจีน” อาจกล่าวได้ว่าเป็นกระแสหลักในการพัฒนาศิลาดลในประเทศจีน ดังนั้นการศึกษาศิลาดลในเชิงลึกจึงต้องเข้าใจพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของศิลาดลในมณฑลเจ้อเจียง ทุกช่วงของการพัฒนาศิลาดลมักปรากฏแหล่งผลิตศิลาดลแห่งสำคัญและเตาเผาที่มีชื่อเสียงในพื้นที่มณฑลเจ้อเจียง ศิลาดลของมณฑลเจ้อเจียงเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของโลก เนื่องด้วยความโดดเด่นของวัฒนธรรมศิลาดลและทักษะการผลิตอันประณีตได้สร้างความรุ่งโรจน์ในประวัติศาสตร์ของอารยธรรมมนุษย์

1. ภูมิหลังทางสังคมและเหตุผลทางประวัติศาสตร์ของศิลาดลจีนโบราณ

ศิลาดลดั้งเดิมได้กำเนิดขึ้นเมื่อประมาณ 3,000 ปีก่อน ศิลาดลได้ผ่านกระบวนการพัฒนาในแต่ละยุคสมัยมาเป็นเวลายาวนาน และมีการเปลี่ยนแปลงไปตามการพัฒนาด้านการเมือง การปกครอง เศรษฐกิจ สังคมและประวัติศาสตร์ ศิลาดลโบราณมีพัฒนาการตั้งแต่วางเริ่มต้นจนถึงช่วงที่รุ่งเรืองและมีเทคนิคที่ชำนาญที่สุด จากการพัฒนาศิลาดลที่ผลิตในแหล่งพื้นที่ตอนใต้ของจีนสู่ยุครุ่งเรืองของศิลาดล เนื่องด้วยความเจริญรุ่งเรืองทางสังคมและเศรษฐกิจ การแลกเปลี่ยนด้านเทคนิคการผลิตศิลาดลและการค้าขายระหว่างประเทศ ส่งผลให้เทคนิคการผลิตศิลาดลเริ่มไม่ประณีตเหมือนกับแต่ก่อนและเข้าสู่ยุคเสื่อมโทรมของศิลาดล

ปัจจัยทางประวัติศาสตร์ สังคมและด้านอื่น ๆ ส่งผลต่อกระบวนการพัฒนาศิลาดลโบราณ ตั้งแต่ยุครุ่งเรืองของระบบสังคมทาส การพัฒนาอุตสาหกรรมหัตถกรรมโดยเฉพาะเครื่องเคลือบจีน ศิลาดลเป็นสิ่งประดิษฐ์ในสมัยราชวงศ์ซางที่มีความโดดเด่นที่สุด ต่อมาเกือบ 400 ปี ในช่วงสมัยอย่างราชวงศ์ชุน เป็นยุคที่สถานการณ์ทางการเมืองการปกครองที่มั่นคงและเศรษฐกิจเจริญรุ่งเรือง เทคนิคการผลิตศิลาดลได้พัฒนาจนชำนาญ จนถึงช่วงที่มีการแบ่งพื้นที่ตอนเหนือและตอนใต้ของประเทศจีนอย่างในสมัยสามก๊ก สมัยราชวงศ์จิ้นและและราชวงศ์หนานเป่ย เนื่องด้วยตอนใต้ของประเทศจีนมีสภาพแวดล้อมที่ค่อนข้างสงบสุข จึงทำให้อุตสาหกรรมศิลาดลเกิดการพัฒนาอย่างรวดเร็ว ยิ่งไปกว่านั้นยังวางรากฐานให้ทางตอนใต้ของประเทศจีนกลายเป็นศูนย์กลางการผลิตเครื่องเคลือบอีกด้วย ต่อมาในสมัยราชวงศ์ถังและซ่ง เนื่องด้วยความเจริญก้าวหน้าทางการเมืองการปกครอง เศรษฐกิจและ

วัฒนธรรม ส่งผลให้อุตสาหกรรมศิลาดลของประเทศจีนก้าวขึ้นสู่ยุครุ่งเรืองที่สุด หลังจากนั้นเมื่อเข้าสู่สมัยราชวงศ์หยวน หมิงและชิงเป็นต้นมา อุตสาหกรรมศิลาดลได้ค่อยเข้าสู่ยุคเสื่อมโทรม (Bai Yuede, 2013)

ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า เครื่องเคลือบมีความเกี่ยวข้องกับอารยธรรมทางประวัติศาสตร์ของมนุษย์อย่างใกล้ชิด และวิวัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของศิลาดลยังสะท้อนให้เห็นวิถีชีวิตทางสังคม การแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม หรือแม้กระทั่งภาพสะท้อนของเศรษฐกิจ การเมืองการปกครองในยุคสมัยนั้น

2. ภาพรวมของการกระจายตัวในด้านการพัฒนาการศิลาดลจีนโบราณในระดับภูมิภาค

เทคโนโลยีการเผาศิลาดลของประเทศจีนมีประวัติศาสตร์อันยาวนานและมีแหล่งเตากระจายอยู่ตามพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ เครื่องเคลือบสีเขียวที่ปรากฏในช่วงกลางราชวงศ์ซางจนถึงปลายราชวงศ์ฮั่นตะวันออกได้ถูกเรียกว่า ศิลาดลโบราณ จากบันทึกทางโบราณคดี โบราณวัตถุศิลาดลดั้งเดิมในประเทศจีนส่วนใหญ่มักขุดพบที่แหล่งโบราณคดีและสุสานต่าง ๆ ในสมัยราชวงศ์ซาง เช่น มณฑลเหอหนานซึ่งอยู่ทางตอนใต้ของแม่น้ำฮวงโห เหอเป่ย์ ซานซี รวมถึงมณฑลหูเป่ย์ซึ่งอยู่ทางใต้แม่น้ำแยงซี หูหนาน เจียงซี และทางตอนใต้ของมณฑลเจียงซู เมื่อถึงสมัยโจวตะวันตก พื้นที่การผลิตศิลาดลโบราณได้ขยายอาณาเขตเพิ่มมากขึ้น ในยุคชุนชิวจ้านกั๋วถือเป็นยุคที่ศิลาดลโบราณเจริญรุ่งเรืองมากที่สุด ครึ่งหนึ่งของเครื่องเคลือบในยุคสมัยนี้ล้วนเป็นศิลาดลโบราณ ซึ่งศิลาดลในยุคสมัยนี้กระจายตัวอยู่ในพื้นที่เจียงหนาน (พื้นที่บริเวณตอนล่างของแม่น้ำแยงซีในประเทศจีนในปัจจุบัน) พื้นที่บริเวณนี้มีแหล่งธรรมชาติที่ได้เปรียบพื้นที่อื่น วัตถุดิบดินที่ใช้ในการปั้นมีความหลากหลาย

ศิลาดลโบราณในสมัยราชวงศ์ฮั่นตะวันตกไม่เพียงกระจายตัวในพื้นที่มณฑลเจ้อเจียง และทางตอนใต้ของมณฑลเจียงซู แต่ยังปรากฏศิลาดลโบราณในสุสานหลุมฝังศพในพื้นที่ต่าง ๆ เช่น มณฑลเจียงซี ที่ราบเหลียงหู มณฑลส่านซี มณฑลเหอหนาน มณฑลอันฮุยและพื้นที่ทางตอนเหนือของมณฑลเจียงซู จนถึงปลายราชวงศ์ฮั่นตะวันออก โบราณวัตถุทางวัฒนธรรมที่ขุดพบจากแหล่งเตาเสี่ยวเซี่ยนถานในพื้นที่ช่างหยูของมณฑลเจ้อเจียงแสดงให้เห็นว่า ณ ขณะนั้น ประเทศจีนสามารถสร้างศิลาดลได้อย่างชำนาญแล้ว ต่อมาในสมัยสามก๊ก สมัยราชวงศ์จิ้นและและราชวงศ์หนานเป่ย์ เป็นช่วงเวลานี้อุตสาหกรรมศิลาดลในพื้นที่เจียงหนานเกิดการพัฒนารวดเร็ว ส่งผลให้พื้นที่เลียบชายฝั่งตะวันออกเฉียงใต้ของมณฑลเจียงซี เจ้อเจียง ผู้เจี้ยน รวมถึงพื้นที่ตอนเหนือของแม่น้ำแยงซี มณฑลเสฉวนและพื้นที่อื่น ๆ เกิดแหล่งเตาขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งในบรรดาพื้นที่ทั้งหมด แหล่งเตาในมณฑลเจ้อเจียงมีความเจริญรุ่งเรืองที่สุด

เมื่อราชวงศ์สุยรวมดินแดนตอนเหนือและใต้เป็นหนึ่ง ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนทางเศรษฐกิจและวัฒนธรรมระหว่างดินแดนตอนเหนือและใต้ อุตสาหกรรมเครื่องเคลือบของดินแดนตอนเหนือมีการพัฒนาใหม่ ดังนั้นอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบในสมัยราชวงศ์ถึงจึงเกิดรูปแบบการแบ่งเขต

พื้นที่ผลิตเครื่องเคลือบ “ตอนเหนือเคลือบขาว ตอนใต้เคลือบเขียว (สีลาดล)” ในช่วงเวลานี้แหล่งเตาเผาในพื้นที่ยางหยู หยูเหยา หิงป้อถือเป็นตัวแทนการพัฒนาสีลาดลขั้นสูง เป็นมูลค่าการกล่าวขวัญว่าสีลาดลได้ถูกส่งออกไปต่างประเทศ ซึ่งเป็นกรวางรากฐานสำหรับการค้าเครื่องเคลือบในต่างประเทศสำหรับยุคหลัง ๆ

สมัยราชวงศ์ซ่งเป็นยุคสูงสุดของการพัฒนาสีลาดล โดยแหล่งเตาสีลาดลที่มีชื่อเสียงของประเทศจีนในช่วงเวลานั้น เช่น เตายูและเตาเข้าโจวของพื้นที่ทางตอนเหนือ เตากวนและเตาหลงฉวนของพื้นที่ทางตอนใต้ เป็นต้น เนื่องจากได้รับอิทธิพลจากสีลาดลเตาเผาในสมัยราชวงศ์ถัง ทำให้แหล่งเตาในช่วงปลายราชวงศ์ซ่งได้กระจายตัวในตำบลหลงฉวนและพื้นที่บริเวณใกล้เคียงอย่างตำบลชิ่งหยวน ชุ่นชางและหยุนเหอ และสร้างระบบเตาสีลาดลหลงฉวนขึ้น ด้วยวัตถุดิบและเชื้อเพลิงสำหรับผลิตเครื่องเคลือบมีจำนวนมาก อีกทั้งการขนส่งทางน้ำก็สะดวกจึงเอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมสีลาดล หัตถกรรมของสีลาดลเตาหลงฉวนนับว่าเป็นงานหัตถกรรมขั้นสูงสุดของสีลาดลในประเทศจีน ซึ่งไม่เพียงได้รับความชื่นชอบจากผู้คนภายในประเทศจีนเท่านั้น แต่ยังมีกรส่งออกไปขายยังประเทศในทวีปเอเชียตะวันออก แอฟริกาตะวันออกและประเทศอาหรับอีกด้วย

ในสมัยราชวงศ์หยวน สีลาดลจากเตาหลงฉวนถูกส่งออกจำนวนมาก จึงได้ย้ายแหล่งเตาจากแหล่งเตาด้าเหยาและตำบลซีโหว่ไปยังแม่น้ำโหวเจียงและตำบลชงซี เพราะแม่น้ำโหวเจียงและตำบลชงซีมีเส้นทางขนส่งที่สะดวกกว่า จนถึงสมัยราชวงศ์หมิงและชิง อุตสาหกรรมสีลาดลไม่ได้มีขนาดใหญ่เหมือนกับแต่ก่อน ช่วงต้นราชวงศ์หมิงแหล่งเตาที่สืบทอดเทคนิคเตาหลงฉวนส่วนใหญ่ยังคงทำการผลิตเครื่องเคลือบ อย่างไรก็ตามที่ตำบลชิ่งหยวนสร้างเตาใหม่ ดังนั้นการผลิตสีลาดลจึงเริ่มลดน้อยลงอย่างเห็นได้ชัด (สมาคมเซรามิกจีน, 1982)

3. ภาพรวมพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของสีลาดลโบราณมณฑลเจ้อเจียง

สีลาดลโบราณมณฑลเจ้อเจียงมีประวัติศาสตร์การพัฒนาที่ยาวนาน เป็นกิจกรรมการผลิตเครื่องเคลือบที่เก่าแก่ สามารถสืบย้อนไปถึงตั้งแต่สมัยราชวงศ์เซี่ยและชาง และสามารถแบ่งออกเป็น 4 ยุคตามประวัติศาสตร์การพัฒนาของระบบเตาสีลาดลโบราณมณฑลเจ้อเจียง : ยุคสีลาดลโบราณในสมัยราชวงศ์ชางและโจว ยุคการประดิษฐ์และการพัฒนาสีลาดลได้อย่างชำนาญในสมัยราชวงศ์ชาน - สามก๊ก - ราชวงศ์จิ้น - ราชวงศ์หนานเป่ย ยุคเตาเผาในสมัยราชวงศ์ถังและซ่ง ยุคเตาหลงฉวนในราชวงศ์ซ่งหยวนและหมิง

เครื่องเคลือบดั้งเดิมที่ปรากฏในมณฑลเจ้อเจียงช่วงกลางและปลายสมัยราชวงศ์ชาง คือสีลาดลโบราณและพัฒนา มาจนถึงสมัยราชวงศ์ชาน แหล่งเตาสีลาดลโบราณได้สืบทอดและพัฒนาต่อยอดอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นขนาดอุตสาหกรรมการผลิต ประเภทและรูปแบบ จำนวนและคุณภาพล้วนอยู่ในระดับแนวหน้าของประเทศจีน โดยแหล่งเตาส่วนใหญ่กระจายอยู่ในที่ราบหิงเซาและตอนเหนือของที่ราบลุ่มแม่น้ำตงเฉาซีของมณฑลเจ้อเจียง ซึ่งจะเห็นได้ว่าสภาพธรรมชาติที่โดดเด่นนี้มี

ความเชื่อมโยงกับทรัพยากรในการผลิตเครื่องเคลือบ แร่ดินขาวและเชื้อเพลิงไม้ฟืนต่าง ๆ อุดมสมบูรณ์ การคมนาคมขนส่งทางน้ำที่สะดวก ส่งผลให้พื้นที่บริเวณนี้เป็นแหล่งสร้างและพัฒนาศิลาดลดั้งเดิมขึ้นในช่วงแรกและเป็นแหล่งเตาโบราณที่มีขนาดใหญ่ที่สุด นอกจากศูนย์กลางอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบในพื้นที่ราบลุ่มแม่น้ำตงเฉาซีแล้ว ศิลาดลโบราณจำนวนมากถูกค้นพบที่ลุ่มแม่น้ำฝูหยางในพื้นที่ภูเขาเขียว ในช่วงจ้านกั้วการผลิตศิลาดลดั้งเดิมในมณฑลเจ้อเจียงก้าวสู่ยุคสูงสุดและเทคนิคการทำเครื่องเคลือบมีความชำนาญ ซึ่งเป็นรากฐานสำหรับสิ่งประดิษฐ์อย่างศิลาดล

ช่วงปลายราชวงศ์ฮั่นตะวันออก ประสบความสำเร็จในการผลิตศิลาดลที่สมบูรณ์ครบถ้วนตามมาตรฐานของเครื่องเคลือบในปัจจุบัน ตั้งแต่นั้นเป็นมามีการนิยามคำว่า เครื่องปั้นดินเผาและเครื่องเคลือบดินเผาอย่างชัดเจน ศูนย์กลางการผลิตเครื่องเคลือบในยุคสมัยนี้ได้ย้ายจากพื้นที่ตอนเหนือของมณฑลเจ้อเจียงอย่างี่ราบลุ่มแม่น้ำตงเฉาซี สู่พื้นที่ราบลุ่มแม่น้ำเฉาเอ๋อ ซึ่งเป็นพื้นที่ศูนย์กลางพื้นที่ช่างหยา ฝั่งตะวันออกของมณฑลเจ้อเจียง โดยแหล่งเตาที่เป็นตัวแทน ได้แก่ แหล่งเตาเสี่ยวเซียนถานและพื้นที่ราบต้าหยวน อีกทั้งแหล่งเตาเหล่านี้เป็นศิลาดลที่มีเทคนิคขั้นสูงของราชวงศ์ฮั่น ในสมัยสามก๊ก สมัยราชวงศ์จิ้นและและราชวงศ์หนานเป่ย์อุตสาหกรรมศิลาดลถูกพัฒนาจากพื้นฐานสมัยราชวงศ์ฮั่นอย่างรอบด้าน และยังคงมีศูนย์กลางอุตสาหกรรมอยู่ที่พื้นที่ราบลุ่มแม่น้ำเฉาเอ๋อ สิ่งที่ควรกล่าวถึงคือ เกิดรูปแบบการพัฒนาแบบใหม่ ซึ่งส่งผลต่อเตาศิลาดลเป็นอย่างมาก เช่น เตากุ๊โจวในพื้นที่หยูจิน เตาโหวเหยาในพื้นที่เวินโจว เตาเต๋อซิงในที่ราบลุ่มแม่น้ำตงเฉาซี เป็นต้น อาจกล่าวได้ว่าอุตสาหกรรมศิลาดลของมณฑลเจ้อเจียงที่เจริญรุ่งเรืองในช่วงเวลานี้ไม่เพียงแสดงถึงการพัฒนาอุตสาหกรรมศิลาดลเท่านั้น แต่ยังมีบทบาทสำคัญต่อประวัติศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบจีนอีกด้วย

ศิลาดลของเตาเยวในสมัยราชวงศ์ถังเป็นตัวแทนของการผลิตศิลาดลที่มีมาตรฐานสูงสุดในเวลานั้น แหล่งเตากระจายตัวบริเวณพื้นที่ช่างหยา หยูเหยา สือซีในมณฑลเจ้อเจียงเป็นส่วนใหญ่ นอกจากการผลิตเครื่องเคลือบพื้นบ้านและเครื่องเคลือบที่งดงามประณีตสำหรับราชสำนักในปริมาณมากแล้ว ยังได้ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมและเทคนิคการผลิตเครื่องเคลือบจีนกับต่างประเทศ เริ่มมีการใช้จ้อ (saggar) ในกระบวนการเผาเครื่องเคลือบ ทำให้คุณภาพศิลาดลจากเตาเยวก้าวหน้าไปอีกขั้น ศิลาดลที่สวยงามนี้ยังคงสร้างความประหลาดใจให้ผู้คนจนถึงทุกวันนี้ เตาเยวได้พัฒนาในสมัยราชวงศ์ถัง ห้าราชวงศ์และราชวงศ์ซ่ง ในช่วงกลางและปลายราชวงศ์ซ่งเหนือศิลาดลมณฑลเจ้อเจียงเป็นช่วงเปลี่ยนผ่านสู่ช่วงเสื่อมโทรมของศิลาดล และกลับสู่ช่วงรุ่งเรืองในช่วงสั้น ๆ อีกครั้งในช่วงต้นราชวงศ์ซ่งใต้

ศิลาดลของมณฑลเจ้อเจียงพัฒนาถึงระดับสูงสุดในสมัยราชวงศ์ซ่งใต้ ขณะเดียวกันยังเป็นตัวแทนถึงจุดสูงสุดในประวัติศาสตร์ของศิลาดลอีกด้วย ในช่วงราชวงศ์ซ่งใต้ ศูนย์การผลิตศิลาดลของมณฑลเจ้อเจียงถูกย้ายไปยังต้นน้ำของแม่น้ำโหวเจียง ซึ่งเป็นพื้นที่ทางตอนใต้ของเจ้อเจียง ซึ่งเป็น

จุดเริ่มต้นของเตาหลงฉวน อีกทั้งเกิดการพัฒนารวดเร็วจนกลายเป็นศูนย์กลางการผลิตศิลาดลของพื้นที่ทางตอนใต้ของประเทศจีน และยังเป็นศูนย์กลางการผลิตเครื่องเคลือบที่ใหญ่ที่สุดอีกด้วย จนถึงสมัยราชวงศ์หยวน ศิลาดลมณฑลเจ้อเจียงเข้าสู่ยุคอุปทานไม่เพียงพอกับอุปสงค์ และเริ่มส่งออกศิลาดลไปจำหน่ายในต่างประเทศ และประเทศทางตะวันตกยกย่องและเรียกศิลาดลว่า “เซลาดอน (Celadon)” ในช่วงต้นราชวงศ์หมิง เตาหลงฉวนยังคงเผาเครื่องเคลือบที่ใช้ในราชสำนัก แต่ช่วงกลางและปลายราชวงศ์หมิง ศูนย์กลางการผลิตเตาหลงฉวนย้ายสู่ตำบลจูโจว อำเภอชิงหยวน แต่อย่างไรก็ตามตั้งแต่ต้นนั้นเป็นต้นมาอุตสาหกรรมศิลาดลของมณฑลเจ้อเจียงเริ่มเสื่อมโทรมลงเรื่อยๆ (Zheng Jianhua, Xie Xiyong & Zhang Xinyue, 2024)

4. สถานะการพัฒนาศิลาดลมณฑลเจ้อเจียงในยุคปัจจุบันและแนวโน้มการพัฒนา

หลังการก่อตั้งสาธารณรัฐประชาชนจีนในเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 1957 นายกรัฐมนตรีโจว เอินไหลได้ประกาศในการประชุมผู้อำนวยการกรมอุตสาหกรรมเบาแห่งชาติ ณ เมืองหนานกว่า ให้ฟื้นฟูเตาเครื่องเคลือบที่มีชื่อเสียงทั้ง 5 แห่งในประวัติศาสตร์จีน ทำให้คณะกรรมการพรรคและรัฐบาลของมณฑลเจ้อเจียงได้จัดตั้ง “คณะกรรมการบูรณะศิลาดลเตาหลงฉวนของมณฑลเจ้อเจียง” ขึ้นเป็นพิเศษ และเริ่มบูรณะศิลาดลเตาหลงฉวนจนได้ผลลัพธ์ที่น่าทึ่ง

ทั้งยังเริ่มเอกสารและงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับศิลาดลเตาหลงฉวนปรากฏขึ้นในช่วงเวลานี้ เช่น “รายงานการขุดค้นแหล่งเตาโบราณหลงฉวน” “ประวัติโดยสังเขปของศิลาดลหลงฉวน” “ความสำเร็จในการขุดค้นแหล่งเตาหลงฉวนโบราณในหมู่บ้านจินซุน” “บทสรุปทางวิทยาศาสตร์ของเทคนิคการผลิตศิลาดลเตาหลงฉวน” “การอภิปรายความสำเร็จของเทคนิคการเผาศิลาดลเตาหลงฉวนโบราณ” “การวิจัยเกี่ยวกับรงควัตถุของศิลาดลเตาหลงฉวน” “การวิจัยเกี่ยวกับสีเคลือบศิลาดลเตาหลงฉวน” “รายงานการทดลองผลิตภัณฑ์ศิลาดลเตาหลงฉวนรูปแบบใหม่” เป็นต้น ด้านการสร้างสรรค์ในภาคปฏิบัติ เกิดการพัฒนาต่อยอดรูปแบบผลงานต่าง ๆ เช่น “การผสมผสานเทคนิคศิลาดลกับเครื่องเคลือบสีขาว” “การผสมผสานเทคนิคศิลาดลกับการสลักภาพในกรอบ” “เทคนิคศิลาดลฉลุลาย” “เทคนิคศิลาดลแต้มเคลือบสีน้ำตาล” เป็นต้น (Xu Chaoxing, 2008)

ในช่วงทศวรรษที่ 80 และ 90 ภายใต้กระแสของการปฏิรูปเศรษฐกิจจีน ศิลาดลเตาหลงฉวนของมณฑลเจ้อเจียงก็เกิดการพัฒนารวดเร็ว ยอดการจำหน่าย การสั่งซื้อศิลาดลสำหรับส่งออกต่างประเทศและผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่ดีที่สุดในประวัติศาสตร์ และรูปแบบการค้าค่อย ๆ กลายเป็นรูปแบบรัฐวิสาหกิจ บริษัทเอกชน สตูดิโอและเวิร์กช็อปส่วนบุคคล ในศตวรรษที่ 21 ศิลปินผู้สร้างสรรค์งานเครื่องเคลือบวิหุ่มสาวและวัยกลางคนได้รับการสนับสนุนให้สร้างสรรค์งานศิลาดลที่วิจิตรงดงามยิ่งขึ้น และให้สอดคล้องกับสุนทรียภาพในปัจจุบันมากขึ้น นอกจากนี้ยังเพื่อสืบทอดและอนุรักษ์ศิลาดลของประเทศจีนอีกด้วย

ศิลปะสื่อใหม่และการพัฒนาการผสมผสานศิลปะดั้งเดิมกับศิลปะสื่อใหม่

1. ความหมายและแนวคิดของสื่อศิลปะสื่อใหม่

“สื่อใหม่” คือ สื่อหลากหลายรูปแบบบนพื้นฐานเทคโนโลยีดิจิทัลและเครือข่าย หลิวจื้อลี่ (Liu, 2004) ให้คำจำกัดความของสื่อใหม่ในบทความแนวคิดสุนทรียศาสตร์ของศิลปะสื่อใหม่ ว่า “สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลในปัจจุบันที่นอกเหนือจากวิทยุ ภาพยนตร์ และโทรทัศน์ เรียกว่าสื่อใหม่” (Teng, 2018) อย่างไรก็ตาม สื่อใหม่ไม่ได้เป็นเพียงเทคโนโลยีการสื่อสาร แต่ได้กลายเป็นวัฒนธรรมใหม่ซึ่งมีอิทธิพลต่อกิจกรรมศิลปะหรือรูปแบบศิลปะใหม่

ศิลปะสื่อใหม่เกิดขึ้นในช่วงยุค 50 ถึง 60 ซึ่งสัญลักษณ์หลักของยุคนี้คือการประดิษฐ์คอมพิวเตอร์และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ต ต่อมาการแปลงข้อมูล การประมวลผล การจัดเก็บและการแสดงผลจะถูกรวมเข้าด้วยกัน ดังนั้นสื่อใหม่จึงกลายเป็นหลักประกันทางเทคนิคที่สำคัญสำหรับการปฏิบัติงานด้านศิลปะจำนวนมาก อีกทั้งแนวเทคโนโลยีใหม่และแนวคิดขั้นสูงได้มีอิทธิพลต่อการพัฒนาศิลปะสื่อใหม่มากขึ้นเรื่อย ๆ

ความหมายกว้างของศิลปะสื่อใหม่ หมายถึงการใช้รูปแบบศิลปะอื่นนอกเหนือจากสื่อศิลปะดั้งเดิม (จิตรกรรม ประติมากรรม เป็นต้น) เช่น ภาพถ่าย ภาพยนตร์ หลอดนีออน อุปกรณ์กลไก อิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น ไม่ต้องสงสัยเลยว่าในช่วงครึ่งหลังของศตวรรษที่ 20 ศิลปะแนวคิดมาร์แชล ดูชองป์ (Marcel Duchamp) อนาคตนิยม (Futurism) คิตาดาตา (Dadaism) และศิลปะการแสดง ได้รับอิทธิพลจากศิลปะสื่อใหม่เป็นอย่างมาก หลังจากที่วิทยุกลายเป็นอุปกรณ์สื่อใหม่ประเภทแรกที่ได้การแทรกเข้าไปอยู่ในการสร้างสรรค์งานศิลปะ เหล่าศิลปินก็เริ่มใช้อุปกรณ์ถ่ายภาพแวนิดีโอ รวมถึงศิลปะดิจิทัลเพื่อเป็นวิธีการแสดงออกทางศิลปะ จึงทำให้ศิลปะสื่อใหม่ก็เริ่มขึ้นตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

2. ภาพรวมของการพัฒนาศิลปะสื่อใหม่ในประเทศจีน

ในตอนท้ายของศตวรรษที่ 19 ด้วยการพัฒนาของสังคมและเทคโนโลยี และการประดิษฐ์เทคโนโลยีการถ่ายภาพและภาพยนตร์ แนวคิดของ "สื่อใหม่" เริ่มได้รับการปลูกฝังในโลกศิลปะตะวันตก และศิลปะสื่อใหม่เกิดขึ้นในตะวันตก ในปี 1960 ประเทศจีนเริ่มได้รับอิทธิพลจากกระแสศิลปะตะวันตกและการเข้ามาของอุปกรณ์วิดีโอ ศิลปะสื่อใหม่เกิดขึ้นในประเทศจีนช่วงปลายทศวรรษ 1980

ช่วงแรกของการพัฒนาศิลปะสื่อใหม่ในประเทศจีน ศิลปินพยายามใช้สื่อใหม่เพื่อสร้างสรรค์ผลงานที่แตกต่างจากศิลปะรูปแบบเดิม ๆ โดยผลงานชิ้นแรกเป็นการเลียนแบบแนวคิดและรูปแบบการสร้างสรรค์ศิลปะตะวันตกเป็นหลัก ในช่วงกลางทศวรรษที่ 1990 ด้วยกระแสความนิยมและการพัฒนาของเทคโนโลยีวิดีโอ ศิลปินแนวหน้าในประเทศจีนได้ค้นหาวิธีการผสมผสานภาษาศิลปะสื่อใหม่

กับความเป็นพื้นถิ่น ทำให้เกิดการบูรณาการเทคโนโลยีวิดีโอกับ ศิลปะการติดตั้งในผลงานของเหล่า ศิลปิน ซึ่งมี 2 นิทรรศการที่ดึงดูดความสนใจของผู้คนในปี 1996 นิทรรศการที่ 1 คือนิทรรศการ สื่อผสม "ในนามของศิลปะ (In the Name of Art)" ซึ่งจัดโดยจูฉีในนครเซี่ยงไฮ้ และนิทรรศการที่ 2 คือนิทรรศการ "ภาพและปรากฏการณ์ (Image and Phenomena)" (Zhu Qi, 2019) ซึ่งจัดโดย อู๋ เหม่ยฉุนและซิวจื่อเจี๋ยในเมืองหางโจว มณฑลเจ้อเจียง ในช่วงเวลานี้ปรากฏผลงานและกลุ่มศิลปินที่ใช้ เทคโนโลยีวิดีโอเป็นวิธีการสร้างสรรค์ปรากฏขึ้นในประเทศจีนจำนวนมาก ในขณะที่เดียวกัน การเดินทางครั้งใหม่ของศิลปะสื่อใหม่ภายในประเทศจีนก็ได้เริ่มต้นขึ้น

ในช่วงปลายทศวรรษ 1990 ในยุคกระแสนิยมเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตและคอมพิวเตอร์ตั้ง โต๊ะ ทำให้ศิลปินอาศัยเทคโนโลยีวิดีโอเป็นสื่อใหม่ที่ใช้ในการสร้างผลงาน และศิลปินจำนวนมากขึ้น เริ่มให้ความสนใจและปฏิบัติงานในรูปแบบศิลปะแบบมัลติมีเดียและเครือข่ายเชิงโต้ตอบ หลังศตวรรษ ที่ 21 ศิลปะสื่อใหม่เริ่มเข้าสู่ช่วงของการพัฒนาอย่างรวดเร็ว ภายใต้การพัฒนาอย่างรวดเร็วของยุค สมัยและนวัตกรรมของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทำให้ศิลปินเริ่มสร้างศิลปะข้ามศาสตร์ สร้าง รูปแบบศิลปะใหม่ที่รวมมัลติมีเดียเข้าด้วยกัน ศิลปะสื่อใหม่ของจีนได้เริ่มข้ามพรมแดนและบูรณาการ อย่างแท้จริง

3. ภาพรวมการบูรณาการและการพัฒนาศิลปะสื่อใหม่และศิลปะดั้งเดิมในประเทศจีน

ศิลปะดั้งเดิมของประเทศจีนมีประวัติศาสตร์อันยาวนาน ในกิจกรรมด้านปฏิบัติด้าน แร่งงานได้พัฒนาจนชำนาญและมีความหลากหลาย มีรูปแบบและระบบที่เป็นอิสระและสมบูรณ์ ใน ขณะเดียวกันก็สะท้อนแนวความคิด ความหมายแฝง สุนทรียศาสตร์ตะวันออกของวัฒนธรรมดั้งเดิม ของจีน ทั้งผลงานด้านศิลปะ เช่น ภาพวาด ประติมากรรม ศิลปะหัตถกรรม ตลอดจนมรดกทาง วัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ ศิลปะพื้นบ้านและวัฒนธรรมจีนดั้งเดิมที่ยอดเยี่ยมอื่น ๆ ที่สืบทอดจากรุ่นสู่ รุ่น เป็นทั้งภูมิปัญญาของชาวจีนโบราณ และเป็นทรัพย์สินอันล้ำค่าของชาติจีนอีกด้วย

อย่างไรก็ตามในปัจจุบัน เนื่องด้วยการพัฒนาของเศรษฐกิจ สังคมและความก้าวหน้าทาง เทคโนโลยี สภาพแวดล้อมเหมาะกับศิลปะรูปแบบดั้งเดิมบางส่วนได้ถูกแทนที่ เนื่องจากรูปแบบ ผลงาน วิธีการจัดแสดง ประสบการณ์ของผู้ชมและวิธีการสื่อสารของศิลปะรูปแบบดั้งเดิมยากที่จะ ปรับให้สอดคล้องกับการพัฒนาของยุคสมัย ดังนั้นเราจะใช้เทคโนโลยีใหม่บูรณาการในงานศิลปะ ดั้งเดิมและสร้างประสบการณ์ทางศิลปะและความรู้สึกรูปแบบใหม่ให้กับผู้ชมได้อย่างไร จึงเป็น ประเด็นที่เราควรให้ความสำคัญ

ในฐานะที่ศิลปะสื่อใหม่เป็นศิลปะประเภทใหม่ที่ผสมผสานเทคโนโลยีสมัยปัจจุบันและการ สร้างสรรค์ทางศิลปะ ทำให้การแสดงออกทางศิลปะและวิธีการสร้างสรรค์ของศิลปินสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ด้วยคุณสมบัติและข้อดีของสื่อใหม่ เช่น สร้างจินตนาการเสมือนจริง การสื่อสารเชิงโต้ตอบ ความ หลากหลายมิติ เป็นต้น และทำให้ผู้ชมได้รับประสบการณ์ที่หลากหลาย วิธีการแสดงออกทางศิลปะ

และวิธีการสร้างสรรค์ที่มีความหลากหลายของศิลปินสามารถทำให้ผู้ชมสัมผัสประสบการณ์และรสนิยมทางสุนทรียภาพใหม่ได้อย่างครบถ้วน ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการผสมผสานสื่อใหม่กับศิลปะและวัฒนธรรมดั้งเดิม ไม่เพียงแต่ทำให้รูปแบบและความหมายของผลงานดีขึ้นเท่านั้น แต่ยังทำให้ศิลปะแบบดั้งเดิม "มีชีวิต" ในยุคปัจจุบัน พร้อมทั้งมีบทบาทในการสืบทอด อนุรักษ์ และการปกป้องอนุรักษ์วัฒนธรรมดั้งเดิม

ศตวรรษที่ 21 เป็นยุคของการแปลงข้อมูลเป็นดิจิทัล ศิลปะสื่อใหม่กำลังเติบโตและพัฒนาอย่างรวดเร็ว และปรากฏผลงานศิลปะสื่อใหม่จำนวนมากที่ผสมผสานกับศิลปะดั้งเดิม โดยมีรูปแบบและเนื้อหาที่หลากหลาย มีผลงานที่ผสมผสานศิลปะสื่อใหม่และภาพวาดหมึกจีนดั้งเดิมเกิดขึ้นหลายชิ้น ตัวอย่างเช่น "ภาพวาดชิงหมิงริมินที่" ที่จัดแสดงในงานเอ็กซ์โปนานาชาติเซี่ยงไฮ้ (Shanghai World Expo) ในปี ค.ศ. 2010 "ภาพวาดเขาเจียงซานพันลี้ 3.0" ที่จัดแสดงที่ฟอรัมการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมซุนอี้ ณ กรุงปักกิ่ง ครั้งที่ 3 ปี ค.ศ. 2020 (2020 Beijing Shunyi Third Cultural Tourism Development Summit Forum) และยังปรากฏการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสื่อใหม่ในงานประติมากรรมอย่างผลงานชุดลายมือของศาสตราจารย์สุยเจี้ยนกั๋ว (Sui Jianguo) จากวิทยาลัยจิตรศิลป์แห่งชาติจีน (Central Academy of Fine Arts) และยังมี การจัดตั้งแพลตฟอร์มนิทรรศการออนไลน์และฐานข้อมูลเครือข่ายของศูนย์วิจัยภาพแกะสลักไม้ของประเทศจีนอีกด้วย (เว็บไซต์ <http://www.nianhua.org.cn>) จากข้อมูลดังกล่าวจะเป็นได้ว่าสื่อและเทคโนโลยีใหม่สามารถช่วยในการสืบทอดและอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของชาวจีนได้ดียิ่งขึ้น

4. สถานะการพัฒนาการบูรณาการสร้างสรรค์ศิลปะสื่อใหม่และศิลปะเครื่องเซรามิกในประเทศจีน

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเสมอ ซึ่งศิลปะเซรามิกก็ไม่มีข้อยกเว้น ด้วยกระแสการปฏิวัติข้อมูลดิจิทัลครั้งที่สี่ ศิลปะสื่อใหม่ถูกนำมาประยุกต์ใช้กันอย่างแพร่หลาย อีกทั้งผสมผสานศิลปะจีนดั้งเดิม เพื่อเข้าสู่เวทีประวัติศาสตร์ศิลปะยุคใหม่ การผสมผสานรูปแบบนี้เป็นการต่อยอดความเป็นไปได้ในการสร้างสรรค์งานศิลปะเครื่องเคลือบ และรูปแบบของศิลปะสื่อใหม่ที่ผสมผสานศิลปะเครื่องเคลือบประเภทนี้สามารถเรียกว่า "ศิลปะเครื่องเคลือบสื่อใหม่"

ปัจจุบันผู้คนไม่เพียงพอใจกับรูปแบบศิลปะแบบเดิม ๆ ที่เป็นวัตถุติดตั้งอยู่กับที่ ดังนั้นความไม่เป็นที่ประจักษ์ของศิลปะอาจกลายเป็นแนวโน้มการพัฒนาของศิลปะในสังคมอนาคต ในทศวรรษที่ 1980 ศิลปะโทรทัศน์ถูกใช้เป็นช่องทางในการสร้างศิลปะสื่อใหม่และเป็นช่องทางการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ศาสตราจารย์เหยาหย่งคัง (Yao Yongkang) จากวิทยาลัยเซรามิกจิ่งเต๋อเจิน (Jingdezhen Ceramic Institute) ใช้ศิลปะเครื่องเคลือบร่วมกับสื่อโทรทัศน์ โดยสร้างการ์ตูนอนิเมชันศิลปะเซรามิกเรื่องแรกในประเทศจีน "ตุ๊กตากระเบื้อง" (Porcelain Doll) เมื่อเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 ศิลปะเครื่องเคลือบสื่อใหม่ค่อย ๆ ปรากฏให้เห็นเวทีของศิลปะเซรามิกสมัยใหม่ของประเทศจีน

ตัวอย่างเช่น ในปีค.ศ. 2010 ศาสตราจารย์ลูปิ่น จากวิทยาลัยศิลปะหนานจิง ได้จัดแสดงผลงานศิลปะเครื่องเคลือบสีใหม่ ชุด “มหากรรณธารณีสสูตร” ในนิทรรศการศิลปะเครื่องเคลือบเยาวชนจีนร่วมสมัยครั้งที่ 7 ส่วนศาสตราจารย์โจวอู่จากวิทยาลัยจิตรศิลป์จีน สร้างสรรค์ผลงานที่ผสมผสานวิดีโอและซิลาดล และศิลปินเก็งสวีได้ผสมผสานเทคโนโลยีสีใหม่เข้ากับผลงานเครื่องเคลือบ “เจ้าชายแห่งท้องทะเล” เป็นต้น ซึ่งผลงานของศิลปินเหล่านี้ล้วนแต่ใช้เทคโนโลยีสีใหม่เข้ามามีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์งานเครื่องเคลือบ ศิลปะแขนงใหม่นี้ได้รับความสนใจและยกย่องอย่างกว้างขวางทั้งในแวดวงศิลปะในประเทศจีนและสาขาศิลปะเครื่องเคลือบ

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1. ทฤษฎีการเล่าเรื่อง

ทฤษฎีการเล่าเรื่องได้กลายเป็นหนึ่งในสาขาวิชาเฉพาะที่สอดคล้องและแม่นยำที่สุดใน การศึกษาวรรณคดีและวัฒนธรรม ซึ่งแพร่หลายในแวดวงวิชาการตามทฤษฎีทางวิทยาศาสตร์ที่ศึกษารูปแบบและโครงสร้างของเรื่อง ทฤษฎีการเล่าเรื่องได้รับการเสนอครั้งแรกโดย Walter Fisher นักวิทยาศาสตร์ด้านการสื่อสารที่มีชื่อเสียงในศตวรรษที่ 20 Fisher ให้คำนิยามสำหรับทฤษฎีการเล่าเรื่องไว้ว่า “ทฤษฎีการเล่าเรื่องสามารถสะท้อนแนวคิดบางประการอยู่ที่นักวิชาการในสาขาต่างๆ ใช้ร่วมกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเล่า ทฤษฎีการเล่าเรื่องไม่จำเป็นต้องส่งผลกระทบต่ออิทธิพลต่อประเภทของวาทกรรมโลกเชิงเหตุผลของแอร์ิสโตเติลที่มีอยู่ในปัจจุบัน” (FISHER W R, 1985)

ทฤษฎีการเล่าเรื่องรวมถึงทฤษฎีการเล่าเรื่องคลาสสิกในยุคแรกและทฤษฎีการเล่าเรื่องในสมัยใหม่ นิตยสาร “การสื่อสาร” ฉบับที่แปดที่ตีพิมพ์ในปารีสในปีค.ศ.1996 ได้เผยแพร่ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและวิธีการวิจัยเกี่ยวกับการเล่าเรื่องคลาสสิกของตะวันตกเป็นครั้งแรกนับเป็นจุดกำเนิดของเรื่องเล่าคลาสสิกตะวันตกซึ่งมีสองกระบวนทัศน์ (D. Shen, 2003) ประการแรกคือการยึดเรื่องเล่าเป็นเส้นหลัก วิเคราะห์โครงสร้างของเรื่องเล่าเป็นหลักโดยวิเคราะห์จากพฤติกรรมในการเล่าเรื่องศึกษาหน้าที่และความสัมพันธ์ตามลำดับ ประการที่สองคือการยึดแนวทางการแสดงออกของเรื่องราว กล่าวคือการใช้วาทกรรมเป็นวัตถุในการวิจัย

ทฤษฎีการเล่าเรื่องสมัยใหม่ส่วนใหญ่ประกอบด้วยสองกระบวนทัศน์ ได้แก่ ทฤษฎีการเล่าเรื่องเชิงโวหารและทฤษฎีการเล่าเรื่องเชิงโครงสร้าง ทฤษฎีการเล่าเรื่องเชิงโวหารมีที่มาจาก Chicago School นักวิชาการของ Chicago School สี่รุ่นได้ดำเนินการศึกษาวิจัยมาจนถึงปัจจุบัน เนื่องจากการเน้นที่เจตนาและวิธีการเชิงโวหาร (Shan, 2019) ผนวกกับพัฒนาการของการเล่าเรื่องจนในที่สุดจึงกลายเป็นทฤษฎีการเล่าเรื่องเชิงโวหาร แหล่งที่มาของทฤษฎีการเล่าเรื่องเชิงโครงสร้างคือ

ภาษาศาสตร์สมัยใหม่ที่เสนอโดย Saussure และสัญศาสตร์ที่เสนอโดย Peirce ทฤษฎีนี้ให้ความสนใจกับอัตลักษณ์โดยธรรมชาติและเป็นอิสระของการเล่าเรื่อง แบบจำลองทางทฤษฎีที่กำหนดขึ้นสามารถบรรลุผลรวมและการวิเคราะห์หัตถการวิจัยได้อย่างละเอียดและแม่นยำ

ในขณะเดียวกัน Fisher เชื่อว่าการเล่าเรื่องมีความหมายสามระดับ “ความหมายระดับแรก ประกอบด้วยรูปแบบส่วนบุคคล เช่น คำอธิบายและเกร็ดเล็กเกร็ดน้อย ความหมายระดับที่สอง ประกอบด้วยรูปแบบทั่วไปรวมทั้งข้อโต้แย้งและเรื่องเล่า ความหมายระดับที่สามหมายถึงกรอบแนวคิดที่ใช้ในการทำความเข้าใจการตัดสินใจ คำพูดและการกระทำของผู้คน เช่น การแสดงละคร” (FISHER W R, 1989) การเล่าเรื่องที่มีคุณภาพสูงควรเป็นไปตามหลักการสองประการ หนึ่งคือการเล่าเรื่องควรมีความสมบูรณ์เชิงตรรกะและอีกประการหนึ่งคือการเล่าเรื่องสามารถสะท้อนในหัวใจของผู้ชมได้ ในบริบทของบริบทประเทศไทยปัจจุบัน การศึกษาเรื่อง “การเดินทางของศิลาตล” ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จำเป็นต้องใช้วัฒนธรรมจีนดั้งเดิมอันยอดเยี่ยมเป็นจุดเริ่มต้น ใช้รูปแบบการมองเห็นของศิลปะสื่อใหม่และทฤษฎีการเล่าเรื่อง นำเสนอศิลาตลของเจ้อเจียงในมุมมองที่กว้างขวางและลึกซึ้ง กล่าวคือเป็นการบอกเล่าเรื่องราวของศิลาตลและเผยแพร่วัฒนธรรมศิลาตล

2. ทฤษฎีความรู้ความเข้าใจ

ทฤษฎีการรับรู้เป็นทฤษฎีทางจิตวิทยา เป็นทฤษฎีสังคมสงเคราะห์ที่เกิดขึ้นและพัฒนาบนพื้นฐานของจิตวิทยาการรู้คิด ตัวแทนของทฤษฎีนี้คือ Jean Piaget นักจิตวิทยาชาวสวิส (Zhang Zhengzheng, 2010) ทฤษฎีนี้ถือได้ว่ากิจกรรมการรับรู้ส่วนบุคคลนั้นถูกสร้างขึ้นอย่างต่อเนื่องและมีความสมดุลผ่านกระบวนการซึมซับและการปรับตัว การคิดและการเรียนรู้ของมนุษย์นั้นเกิดขึ้นได้โดยใช้กระบวนการทางปัญญาที่แตกต่างกัน กระบวนการทางความคิดเหล่านี้ ได้แก่ การรับรู้ ความสนใจ ความจำ การคิด การใช้เหตุผล เป็นต้น ทฤษฎีการรับรู้เชื่อว่ากระบวนการรับรู้ของมนุษย์เสร็จสมบูรณ์โดยผ่านชุดของการประมวลผลทางจิตวิทยา ซึ่งรวมถึงการรับรู้และความสนใจต่อข้อมูลภายนอก การจัดเก็บและการเรียกคืนข้อมูล การคิดและการใช้เหตุผลของข้อมูล เช่นเดียวกับการควบคุมและปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ความคิดและพฤติกรรมถูกกำหนดโดยการรับรู้และความเข้าใจในสภาพแวดล้อมภายนอก

ข้อมูลต่อไปนี้เป็นคำอธิบายของทฤษฎีความรู้ความเข้าใจ

ทฤษฎีการรับรู้ (นั่นคือโครงสร้างทางปัญญาในจิตวิทยาการรู้คิดสมัยใหม่) (Ju Xin, 2008) โดยทั่วไปหมายถึงความจริงที่ว่า การรับรู้ของผู้คนเกี่ยวกับโลกนั้นประกอบด้วยโครงสร้างที่คล้ายกับแผนที่ แผนที่ชนิดนี้สร้างขึ้นจากความเข้าใจและประสบการณ์ของผู้คนเกี่ยวกับองค์ประกอบต่างๆ ในสิ่งแวดล้อม รวมถึงวัตถุ ผู้คน เหตุการณ์ อารมณ์และข้อมูลอื่นๆ แผนที่ความรู้ความเข้าใจนี้เป็นพื้นฐานสำหรับความเข้าใจของผู้คนและการตอบสนองต่อโลกภายนอก

ทฤษฎีการเรียนรู้ ระบบการเรียนรู้ของผู้คนประกอบด้วยเซลล์ประสาทหลายเซลล์ เซลล์ประสาทเหล่านี้สามารถตอบสนองต่อสิ่งเร้าในสภาพแวดล้อมภายนอก ผ่านการเชื่อมต่อและโต้ตอบ เพื่อสร้างการเรียนรู้และการรู้คิดที่ซับซ้อน เช่น การตอบสนองต่อองค์ประกอบต่างๆ เช่น รูปร่าง สี เสียง แสงและเงาของงานศิลปะ องค์ประกอบเหล่านี้ได้รับการประมวลผลโดยการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน โดยเชื่อมต่อและโต้ตอบเพื่อสร้างการเรียนรู้และความเข้าใจโดยรวมของงาน (Huang Hetao, 1988)

ทฤษฎีพัฒนาการทางปัญญาถือได้ว่าความรู้ความเข้าใจของผู้คนประกอบด้วยขั้นตอนและกระบวนการต่างๆ การเรียนรู้ของผู้คนประกอบด้วยขั้นตอนและกระบวนการต่างๆ ขั้นตอนและกระบวนการเหล่านี้ซับซ้อนโดยประสบการณ์และการเรียนรู้ของผู้คน โดยจะค่อยๆ พัฒนาและเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา

ทฤษฎีความคาดหวังและการอนุมานถือได้ว่าความรู้ความเข้าใจของผู้คนนั้นขึ้นอยู่กับความคาดหวังและเหตุผลของพวกเขา ผู้คนสร้างความคาดหวังจากประสบการณ์และความรู้ของพวกเขา แล้วตรวจสอบความคาดหวังเหล่านี้ผ่านการสังเกตและการทดลอง กระบวนการให้เหตุผลนี้สามารถดำเนินการได้ด้วยวิธีการทางตรรกะและคณิตศาสตร์

กล่าวโดยสรุปคือทฤษฎีการเรียนรู้เป็นทฤษฎีที่อธิบายความคิดและพฤติกรรมของมนุษย์ เน้นความสำคัญด้านอัตวิสัยของมนุษย์และความแตกต่างระหว่างบุคคลในกระบวนการทางปัญญา ทฤษฎีเหล่านี้เป็นพื้นฐานสำหรับความเข้าใจของเราเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้ของมนุษย์ เป็นเครื่องมือและวิธีการสำหรับการวิจัยและการแก้ปัญหาให้แก่เรา

3. ทฤษฎีสุนทรียศาสตร์ของศิลาตล

ศิลาตลเป็นศิลปะประเภทหนึ่งที่เป็นเอกลักษณ์ของชนชาติจีน ได้รับความชื่นชมและชื่นชอบจากทั่วโลกตั้งแต่สมัยโบราณ จากการปรากฏตัวของศิลาตลโบราณเมื่อ 3,000 ปีก่อนสู่การพัฒนาของศิลาตลสมัยปัจจุบัน ศิลาตลนั้นสั่งสมไปด้วยแนวคิดทางปรัชญาและความหมายทางสุนทรียภาพของประเทศจีน ศิลาตลมีวิวัฒนาการการเปลี่ยนแปลงตามประวัติศาสตร์อันยาวนาน และเป็นส่วนสำคัญของแนวคิดสุนทรียศาสตร์ในประเทศจีน ประวัติศาสตร์อันยาวนานและความหมายทางสุนทรียศาสตร์ที่ลึกซึ้งมีอิทธิพลต่อการพัฒนาวัฒนธรรมจีน

ในแนวคิดลัทธิเต๋าของประเทศจีนได้กล่าวว่า ทุกสรรพสิ่งในโลกนี้เป็นเอกภาพ และปรัชญาลัทธิเต๋าจินโบราณ เล่าจื๊อได้นำเสนอแนวคิดสุนทรียศาสตร์อย่าง "วิถีแห่งธรรมชาติ" เป็นแนวคิดที่เชื่อว่า การปฏิบัติตามโลกและธรรมชาติเป็นสิ่งที่สมบูรณ์แบบที่สุด สิ่งที่สุดคล้องกับธรรมชาติแสดงให้เห็นถึงความงดงาม จวงจื่อสี่บทอดและพัฒนาต่อยอดแนวคิดของเล่าจื๊อ "วิถีแห่งธรรมชาติ" โดยมองว่า "เต๋า" เป็นพื้นฐานของธรรมชาติ ถูกมองว่าเป็นความงามในรูปแบบที่สูงที่สุดของทุกสิ่งในโลก ปรัชญาแนวคิดจีนอย่าง "วิถีแห่งธรรมชาติ" และ "สวรรค์และโลกมนุษย์รวมเป็นหนึ่งเดียวกัน" เป็นที่มาของแนวคิดสุนทรียศาสตร์ของศิลาตล เป็นการแสวงหาความงามจากเนื้อแท้ของศิลาตล ในการ

พัฒนาศิลปกรรมมาเป็นเวลาหลายพันปี ศิลปินได้รับการสืบทอดและสร้างมุมมองสุนทรียศาสตร์ดั้งเดิมอย่างการยกย่องธรรมชาติ ความเรียบง่ายและความสง่างามขึ้น สะท้อนให้เห็นถึงจิตวิญญาณแห่งความกลมเกลียวและความเชื่อมโยงระหว่างคน สิ่งของและธรรมชาติในสมัยโบราณ

แนวคิด “ผู้ทรงศักดิ์ย่อมมีธรรมเหมือนหยก” ของลัทธิขงจื้อ เป็นแหล่งที่มาของสุนทรียศาสตร์ศิลาดล นักปราชญ์ขงจื้อเชื่อว่า ผู้ทรงศักดิ์ที่มีคุณธรรมสูงคือบุคคลที่เพียบพร้อมไปด้วยความเมตตา กรุณา ความรู้ ความชอบธรรม มารยาท ฯลฯ ดังที่เรียกกันติดปากว่า หยกอ่อนนุ่มถ่อมตนบริสุทธิ์และสูงส่ง ตามเอกสารโบราณลู่หยู่ (Y. Lu, 780) นักปราชญ์ด้านชาของราชวงศ์ถังแสดงความคิดเห็นในตำราแห่งชา ว่า ศิลปินเตาเยว่ของเจ้อเจียงที่ตรงตามมาตรฐานการผลิตต้องมีลักษณะเหมือนดั่งหยก ลักษณะที่ "เหมือนหยก" ของศิลาดลนี้เองที่ทำให้ผู้คนชื่นชอบ (Lu Yu, 2007) สิ่งนี้ยังเป็นศูนย์รวมของแนวคิดลัทธิขงจื้อในเครื่องใช้อีกด้วย ศิลปินเป็นมหัสจรรย์ของเทคนิคหัตถกรรมเครื่องเคลือบ และแฝงซ่อนไปด้วยรสนิยมทางสุนทรียภาพที่ประกอบด้วยความคิดทางสุนทรียศาสตร์ดั้งเดิมของประเทศจีน ซึ่งกลายเป็นมาตรฐานทางสุนทรียศาสตร์ที่เป็นเอกลักษณ์ในงานศิลปะจีน

"ความงามในจินตภาพ" แนวคิดสุนทรียศาสตร์ดั้งเดิมจีนได้ถูกนำไปใช้ในการทำศิลาดล โดยสร้างสัญลักษณ์ทางศิลปะตามความเป็นธรรมชาติ จากความงามจากวัตถุจริงสู่สุนทรียภาพทางจิตวิญญาณ “ภาพ” ในที่นี้คือสภาพความเป็นจริง และอาศัยความรู้สึกลึกซึ้งและแนวคิดด้านสุนทรียภาพของผู้คนแสดงออกจนได้รูปทรง สี สัน การตกแต่งมาประกอบรวมกันเป็นภาพ “จินตนาการ” เป็นการสร้างสภาพแวดล้อมตามความคิดจากภาพ เป็นรูปแบบสุนทรียศาสตร์ที่เกิดจากภาพและเหนือชั้นกว่าภาพ เช่น ศิลปินสื่อถึงความวิเศษ อัศจรรย์ และความหมายอื่นๆ เมื่อ "ภาพ" และ "จินตนาการ" รวมเป็นหนึ่ง ทำให้เกิดประสบการณ์สุนทรียภาพของศิลาดล “สรรพสิ่งและตัวเราล้วนเป็นหนึ่ง”

4. ทฤษฎีการออกแบบศิลปะสื่อใหม่

การออกแบบศิลปะสื่อใหม่ในปัจจุบันมีพื้นฐานมาจากการออกแบบศิลปะประเภทใหม่ที่เกิดขึ้นภายใต้เงื่อนไขของเทคโนโลยีดิจิทัล เมื่อเทียบกับรูปแบบดั้งเดิม เช่น วิทยุ โทรทัศน์ และศิลปะการจัดวาง การออกแบบศิลปะสื่อใหม่ปรากฏขึ้นในภายหลัง ได้มาจากพื้นฐานของศิลปะดั้งเดิมและการออกแบบประเภทอื่นๆ โดยมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาตามการพัฒนาของเวลาและเทคโนโลยี โอกาสของการประยุกต์ใช้และการพัฒนาในสังคมปัจจุบันเป็นการทดลองและคาดการณ์ล่วงหน้า

ในความเป็นจริงตามความหมายทั่วไป จากการพัฒนาอย่างต่อเนื่องของเทคโนโลยีสารสนเทศสมัยใหม่ ในบริบทของสื่อยุคใหม่ การผสมผสานอย่างค่อยเป็นค่อยไปของการออกแบบและการสร้างสรรค์ศิลปะกับสื่อใหม่เป็นตรรกะของการพัฒนาตามธรรมชาติ เป็นแนวทางสำคัญสำหรับการออกแบบและการสร้างสรรค์ศิลปะแบบดั้งเดิมในการตระหนักถึงการพัฒนารูปแบบก้าว

กระโดดของตนเองโดยอาศัยเทคโนโลยีใหม่ที่ทันสมัย อีกทั้งยังเป็นแนวโน้มของยุคสมัยสำหรับการผสมผสานข้ามพรมแดนและการพัฒนาศิลปะสื่อใหม่ วิชาการและการพัฒนาของเทคโนโลยีดิจิทัลได้ส่งผลกระทบต่อเนื้อหาและรูปแบบของศิลปะสื่อใหม่อย่างลึกซึ้ง การขยายมิติของการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในศิลปะสื่อใหม่ทำให้การออกแบบศิลปะสื่อใหม่นำเสนอรูปแบบการพัฒนาของความหลากหลาย ความทันสมัยและการทำให้เป็นดิจิทัล เพื่อทำให้แนวคิดในการออกแบบศิลปะสื่อใหม่ชัดเจนยิ่งขึ้นและวางรากฐานสำหรับการพัฒนาที่ดีของการออกแบบศิลปะสื่อใหม่

ทฤษฎีการออกแบบศิลปะสื่อใหม่คือการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่และภาษาในรูปแบบสื่อใหม่เพื่อแสดงออกถึงการสร้างสรรค์ทางศิลปะที่แสดงออกถึงหัวเรื่อง แนวคิด ซึ่งมีหลายสาขา ส่วนใหญ่รวมถึง ศิลปะดิจิทัล แสงและเงา ศิลปะคอมพิวเตอร์กราฟิก ศิลปะคอมพิวเตอร์แอนิเมชัน ศิลปะเสมือนจริง ศิลปะอินเทอร์เน็ต ศิลปะเชิงโต้ตอบ เป็นต้น วิธีการทางเทคนิคสมัยใหม่ เช่น เทคโนโลยีดิจิทัล เทคโนโลยีแสงและเงา เทคโนโลยีการถ่ายภาพ เทคโนโลยีเอฟเฟกต์เสียง เทคโนโลยีการพิมพ์ 3 มิติ และเทคโนโลยีวิดีโอที่ถือเป็นการใช้เทคโนโลยีสื่อใหม่ได้ทำลายวิธีการรับชมแบบเดิมๆ ประสบการณ์สามมิติแบบหลายประสาทสัมผัสช่วยให้ผู้ชมมีส่วนร่วมในผลงาน สร้างสะพานเชื่อมภาพระหว่างผู้สร้าง ผลงานและผู้ชม ลดระยะห่างระหว่างทั้งสามส่วนนี้และกระตุ้นให้ผู้ชมเกิดความคิดเกี่ยวกับผลงาน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการรวบรวมงานวิจัยที่เกี่ยวข้องผ่านช่องทางออนไลน์และออฟไลน์ โดยช่องทางออนไลน์ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมผ่านฐานข้อมูล CNKI ซึ่งฐานข้อมูลงานวิจัยที่ใหญ่ที่สุดในประเทศจีน ส่วนช่องทางออฟไลน์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมผ่านหอสมุดและศูนย์ข้อมูลต่าง ๆ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยพบว่างานวิจัยส่วนใหญ่มุ่งเน้นไปที่การวิเคราะห์ตลาด งานสร้างสรรค์และการออกแบบภาคปฏิบัติ สถานการณ์ปัจจุบันและแนวทางการพัฒนาตลาดในอนาคต ฯลฯ ซึ่งงานวิจัยที่ทำการศึกษาด้านตลาดของมณฑลเจ้อเจียงและศิลปะสื่อใหม่มีค่อนข้างน้อย งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ “การผสมผสานศิลปะสื่อใหม่ในงานศิลปะดั้งเดิม” ส่วนใหญ่ทำการศึกษาและการวิเคราะห์เชิงทฤษฎี สรรวจการพัฒนา การสร้างสรรค์และการออกแบบในเชิงปฏิบัติ รวมถึงการสืบทอดและการเผยแพร่คุณค่าทางวัฒนธรรม เป็นต้น อย่างไรก็ตามบทความงานวิจัยเกี่ยวกับ “การผสมผสานศิลปะสื่อใหม่ในงานศิลปะเครื่องเคลือบ” มีอยู่ไม่กี่ฉบับ อีกทั้งแทบไม่พบงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ “การผสมผสานศิลปะสื่อใหม่ในการสร้างสรรค์ตลาด” ส่วนใหญ่พบจะเป็นเพียงการประยุกต์เทคโนโลยีสื่อใหม่ในการออกแบบและวิธีการสื่อเผยแพร่โดยใช้เทคโนโลยีสื่อใหม่เท่านั้น

เย่หงหมิง (2004) ทำการศึกษาศิลปะในด้านวัฒนธรรมผ่านบทความการวิจัยวัฒนธรรม ศิลปะของมณฑลเจ้อเจียง (Ye Hongming, 2004) โดยเย่หงหมิงทำการศึกษาที่มา ต้นกำเนิด การพัฒนาตั้งแต่ยุครุ่งเรืองจนถึงยุคเสื่อมโทรมของศิลปะของมณฑลเจ้อเจียง จากนั้นแสดงเค้าโครง ประวัติศาสตร์ของศิลปะของมณฑลเจ้อเจียงตามลำดับเส้นเวลา และใช้ทฤษฎีวิวัฒนาการ โบราณคดี วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ศิลปะทัศนกรรม มานุษยวิทยาและประวัติศาสตร์อารยธรรมและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ วิเคราะห์ปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลให้ศิลปะเกิดการเปลี่ยนแปลงในแต่ละยุคสมัย เช่น การเมืองการปกครอง เศรษฐกิจ วัฒนธรรม ศิลปะทัศนกรรม เป็นต้น อีกทั้งเย่หงหมิงยังอธิบายให้เห็นถึงความหมายแฝงทางวัฒนธรรมและคุณค่าทางสุนทรียภาพของศิลปะของมณฑลเจ้อเจียง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าศิลปะของมณฑลเจ้อเจียงเป็นองค์ประกอบสำคัญของวัฒนธรรมโบราณของประเทศจีน

บทความนี้มุ่งเน้นวิเคราะห์อัตลักษณ์และคุณค่าทางสุนทรียภาพของวัฒนธรรมศิลปะจาก เตาเยว่และเตาหลงฉวน โดยศึกษาภูมิหลังสังคม พัฒนาการทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมศิลปะ ทั้งยังกล่าวถึงอัตลักษณ์และสุนทรียภาพของศิลปะของมณฑลเจ้อเจียงในสมัยโบราณ ซึ่งช่วยให้ผู้วิจัย เข้าใจวัฒนธรรมศิลปะของมณฑลเจ้อเจียงในสมัยโบราณได้ชัดเจนมากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามบทความนี้ไม่ได้กล่าวถึงสถานการณ์ปัจจุบันและปัญหาที่ศิลปะของมณฑลเจ้อเจียงอาจต้องเผชิญในอนาคต โดยเฉพาะการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีใหม่ในการพัฒนาและเผยแพร่วัฒนธรรมศิลปะ

หยางเสี่ยวเสี่ยว (2017) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง นวัตกรรมการออกแบบศิลปะบนพื้นฐานแนวคิดการรื้อสร้าง (X. Yang, 2017) ซึ่งเป็นวิทยานิพนธ์เกี่ยวกับการออกแบบศิลปะมณฑลเจ้อเจียงแบบสมัยใหม่ โดยหยางเสี่ยวเสี่ยวใช้มุมมองการออกแบบสมัยใหม่ในการออกแบบสร้างสรรค์ศิลปะ และศึกษาว่าจะใช้แนวคิดการรื้อสร้างมาออกแบบผลงานให้สอดคล้องกับยุคสมัยและความต้องการของตลาดได้อย่างไร

งานวิจัยนี้ทำการวิเคราะห์และจำแนกข้อจำกัดและข้อบกพร่องในการออกแบบศิลปะในปัจจุบัน โดยการสำรวจข้อมูลจากเอกสารและการสอบถาม จากนั้นได้สรุปข้อจำกัดในการออกแบบศิลปะในปัจจุบันออกมา อีกทั้งหยางเสี่ยวเสี่ยวยังได้สรุปสถานการณ์ตลาดผู้บริโภคในปัจจุบันผ่านการจำหน่ายศิลปะบนแพลตฟอร์มอีคอมเมิร์ซ หลังจากทำการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เพื่อสร้างแบบจำลองผู้บริโภคที่เป็นภาพแทนของกลุ่มเป้าหมาย (Persona) และวิเคราะห์ความต้องการของผู้บริโภค จากนั้นกำหนดแนวทางการออกแบบผลิตภัณฑ์ตามกลุ่มเป้าหมายด้วยแนวคิดการรื้อสร้าง นอกจากนี้ยังยกตัวอย่างเพื่อตรวจสอบวิธีการรื้อสร้างหรือใช้ทฤษฎีการออกแบบด้วยแนวคิดการรื้อสร้าง ประกอบกับสัญวิทยาและหลักการสุนทรียศาสตร์ และทำการออกแบบผลิตภัณฑ์ 1 – 2 ประเภท สุดท้ายนำผลิตภัณฑ์ไปประเมินผล เพื่อสรุปข้อดีข้อเสียของการออกแบบด้วยทฤษฎีการรื้อสร้าง สรุปวิธีการสร้างนวัตกรรมผลิตภัณฑ์ศิลปะตามทฤษฎีการรื้อสร้าง

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้แนวทางการประยุกต์และความรู้ทฤษฎีเกี่ยวกับนวัตกรรมการ ออกแบบศิลปาดลสมัยใหม่ ซึ่งวิธีการวิจัยและแนวคิดในวิทยานิพนธ์นี้ควรแก่การอ้างอิง แต่อย่างไรก็ตาม เนื้อหาบางส่วนยังขาดการศึกษาในเชิงลึก ตัวอย่างเช่น จำนวนกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้งานใน วิทยานิพนธ์มีจำนวนค่อนข้างน้อย จึงไม่สามารถแบ่งประเภทผู้ใช้งานเพื่อวิเคราะห์เชิงลึก ส่งผลให้ งานออกแบบมีรูปแบบเดียว

เฉินอวี (2006) ทำการศึกษาวิทยานิพนธ์เรื่อง การวิจารณ์ศิลปะสื่อใหม่ในประเทศจีน (Y. Chen, 2006) ซึ่งผู้เขียนทำการศึกษาต่อยอดจากวิทยานิพนธ์เรื่อง นวัตกรรมการออกแบบศิลปาดล บนพื้นฐานแนวคิดการก่อสร้างของหยางเสี่ยวเสี่ยว โดยสรุปทฤษฎีและงานภาคปฏิบัติของศิลปะสื่อ ใหม่ในประเทศจีน ผู้เขียนอธิบายภูมิหลังทางสังคม ประเภท แรงจูงที่ทำให้เกิดศิลปะสื่อใหม่ ลักษณะ งานภาคปฏิบัติ คุณค่า ตลอดจนข้อบกพร่องและแนวโน้มในอนาคต นอกจากนี้ยังทำการวิเคราะห์ ลักษณะงานภาคปฏิบัติผ่านสามด้าน ได้แก่ วิธีการทางศิลปะ จุดยืนทางศิลปะ และเนื้อหาศิลปะ จากนั้นผู้เขียนเริ่มทำการออกแบบซึ่งเริ่มตั้งแต่การลอกเลียนแบบไปจนถึงการสร้างสรรคงานด้วย ตัวเอง กำหนดแบบงานตามแนวคิดความเป็นพื้นถิ่น และให้ความสำคัญกับผู้ใช้งานเป็นหลัก และนำ ผลงานมาเปรียบเทียบกับงานศิลปะสื่อใหม่ของประเทศตะวันตกแบบง่าย ๆ

เรียบเรียงและวิเคราะห์ลักษณะต่าง ๆ ของศิลปะสื่อใหม่ เช่น ความมีปฏิสัมพันธ์ มัลติมีเดีย ไม่เป็นเส้นตรง การตื่นตาตื่นใจ ความเสมือนจริง เป็นต้น และใช้ทฤษฎีโพสโมเดิร์นในการ วิเคราะห์อัตลักษณ์ศิลปะสื่อใหม่ของจีน เช่น การกระจัดกระจายและความไม่แน่นอน เผยให้เห็น คุณค่าสื่อใหม่ของจีน ตัวอย่างเช่นการทำให้ศิลปะดั้งเดิมก้าวข้ามความเป็นดั้งเดิม รูปแบบการแสดง ออกเป็นอิสระและหลากหลายมากขึ้นและสอดคล้องกับแนวโน้มศิลปะของผู้คน ซึ่งทำให้ผู้วิจัยเข้าใจ ถึงภูมิหลังการพัฒนา ลักษณะแนวคิด คุณค่าความสำคัญของศิลปะสื่อใหม่ อย่างไรก็ตามแม้ว่าสังคม เศรษฐกิจและเทคโนโลยีในปัจจุบันจะเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ แต่ศิลปะสื่อใหม่ซึ่งเป็นเทคโนโลยีและ วิธีการจัดแสดงที่ใหม่ที่สุกกลับมีคนกล่าวถึงค่อนข้างน้อย

เกอเฟิงทาว (2018) ทำการศึกษาเรื่อง "งานวิจัยรูปแบบการนำเสนอศิลปะเครื่องเคลือบ ร่วมสมัยตามมุมมองของ "อินเทอร์เน็ต +" (Ge, 2018) ซึ่งเกอเฟิงทาวกล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่าง แนวคิด "อินเทอร์เน็ต +" กับรูปแบบการนำเสนอของศิลปะเครื่องเคลือบร่วมสมัย โดยอธิบายแนวคิด การพัฒนา "อินเทอร์เน็ต +" พัฒนาการของศิลปะเครื่องเคลือบร่วมสมัยและรูปแบบนำเสนอศิลปะ จากนั้นใช้แนวคิด "อินเทอร์เน็ต +" ผสมผสานในการนำเสนอศิลปะเครื่องเคลือบร่วมสมัย โดยแบ่ง เนื้อหาเป็น 3 ส่วน ได้แก่ รูปแบบการสร้างสรรค์ผลงานเครื่องเคลือบ รูปแบบการนำเสนอและ การตลาดออนไลน์ โดยเกอเฟิงทาวประยุกต์ใช้สื่อสิ่งใหม่รูปแบบต่าง ๆ มาใช้ในการนำเสนอศิลปะ เครื่องเคลือบร่วมสมัย เช่น การพิมพ์ 3 มิติ เทคโนโลยีความเป็นจริงเสมือน (VR) เทคโนโลยีการ ผสมผสานโลกเสมือน (AR) เทคโนโลยีโฮโลแกรม (Hologram) เทคโนโลยีการฉายภาพเพื่อสร้างมิติ

(Projection Mapping) เป็นต้น ซึ่งส่งผลให้การนำเสนอผลงานมีความเป็นจริงเสมือน ความหลากหลาย มีปฏิสัมพันธ์เชิงโต้ตอบและเป็นที่น่าสนใจของผู้คน

การวิจัยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสื่อใหม่ในการจัดแสดง นำเสนอผลงาน และสร้างประสบการณ์การรับรู้หลากหลายมิติแก่ผู้คน ถือเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาวิธีการจัดแสดงผลงาน เครื่องเคลื่อนที่ผสมผสานศิลปะสื่อใหม่ของผู้วิจัย แต่อย่างไรก็ตามการประยุกต์เทคโนโลยีและทฤษฎีในแต่ละกรณีของเกอเฟิงทวายังไม่ครอบคลุมและลึกซึ้งมากพอ

หลี่เฟิง (2019) ทำการศึกษาเรื่อง “การวิจัยการออกแบบผลิตภัณฑ์ศิลปะลวดลายลงฉนวนภายใต้บริบทเทคโนโลยีใหม่” (Li, Qi, & Zheng 2019) โดยหลี่เฟิงแนะนำสถานการณ์ปัจจุบันการพัฒนาและลักษณะของศิลปะลวดลายลงฉนวน และชี้แจงปัญหาในการพัฒนาศิลปะลวดลายลงฉนวนในปัจจุบัน เช่น ผลิตภัณฑ์มีรูปแบบและประเภทแบบเดียว การขาดความคิดสร้างสรรค์ในการออกแบบ มีแบรนด์ผลิตภัณฑ์ที่ค่อนข้างน้อย เป็นต้น อีกทั้งหลี่เฟิงยังเสนอแบบจำลองการผลิตรูปแบบใหม่ โดยมุ่งเน้นให้ผลิตภัณฑ์มีนวัตกรรมใหม่ มีประโยชน์ใช้สอย และสามารถสอดคล้องกับชีวิตประจำวันของผู้คนปัจจุบันได้ดีขึ้น นอกจากนี้ยังเน้นที่งานหัตถกรรมดั้งเดิม เพื่อให้แน่ใจว่าผลิตภัณฑ์จะคงสืบสานความงามและความหมายทางวัฒนธรรมของศิลปะลวดลายลงฉนวนต่อไป

จากการศึกษาแบบจำลองการผลิตของงานวิจัยข้างต้น นักออกแบบสามารถใช้เทคโนโลยีใหม่ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น การวาดด้วยคอมพิวเตอร์ การพิมพ์ 3 มิติและเทคโนโลยีอื่น ๆ ในการสร้างแบบจำลอง และใช้ในการต่อยอดผลงานศิลปะ ซึ่งบทความฉบับนี้สามารถทำให้ผู้วิจัยเข้าใจภาพรวมการพัฒนาศิลปะ ปัญหาในปัจจุบันและการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในงานศิลปะ ทั้งยังมีความสำคัญต่อการออกแบบเชิงนวัตกรรมของศิลปะในปัจจุบันอีกด้วย แต่อย่างไรก็ตามผู้เขียนยังกล่าวถึงการใช้เทคโนโลยีใหม่ในการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่วัฒนธรรมและแบรนด์ศิลปะลวดลายค่อนข้างน้อย

สงเกาและหลิวเหวฉวน (2013) เป็นครั้งแรกที่ “สื่อวัฒนธรรมศึกษา” หมายถึงวัสดุที่สามารถเป็นตัวนำวัฒนธรรมของมนุษย์ในฐานะ “พาหะแข็ง” (Xiong Gao, Lu Youquan, 2013) จากมุมมองของสื่อและสัญลักษณ์ทางภาษา งานฝีมือและวิธีการที่เป็นตัวนำทางวัฒนธรรมในฐานะ “พาหะอ่อน” สื่อวัฒนธรรมทั้ง 9 ชนิด ได้แก่ สื่อวัฒนธรรมจีนฉือ สื่อวัฒนธรรมโทเท็ม สื่อวัฒนธรรมสถาปัตยกรรม สื่อวัฒนธรรมหยกเครื่องเคลือบ สื่อวัฒนธรรมเวทีสื่อวัฒนธรรมภูมิทัศน์ สื่อวัฒนธรรมเสื้อผ้า สื่อวัฒนธรรมกระดาษและสื่อวัฒนธรรมอิเล็กทรอนิกส์ ในสื่อวัฒนธรรมเหล่านี้ บทบาทของวัฒนธรรม “พาหะที่อ่อน” และสื่อทางวัฒนธรรมหยกเครื่องเคลือบมีความสำคัญค่อนข้างมากและเป็นตัวอ้างอิงสำหรับการวิจัยทางทฤษฎีเกี่ยวกับ “อำนาจอ่อน” และสื่อทางวัฒนธรรมที่สร้างสรรค์ในงานวิจัยฉบับนี้

บทความได้ทำการวิเคราะห์แนวคิดและความหมายแฝงของสื่อวัฒนธรรม คุณลักษณะทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของสื่อวัฒนธรรม ลักษณะทางอุตสาหกรรมของสื่อวัฒนธรรม อัตลักษณ์

เฉพาะของเรื่องและขอบเขตการวิจัยของการศึกษาสื่อวัฒนธรรม เป็นต้น แต่ไม่ค่อยใช้ในแผนการสร้างและการออกแบบงานที่ใช้งานจริง

เซี่ยเหวินหลง (1997) “ว่าด้วยกระแสสื่อของวัฒนธรรมร่วมสมัย” เป็นบทความวิชาการที่อ้างถึงสื่อวัฒนธรรมในประเทศจีนในยุคแรกๆ และพยายามสำรวจแนวโน้มการพัฒนาสื่อวัฒนธรรมในอนาคต (Xia Wenrong, 1997) บทความนี้อธิบายว่าผู้ชมสื่อวัฒนธรรมร่วมสมัยคือประชาชนและในฐานะเครื่องมือทางวัฒนธรรมที่มีการเผยแพร่ได้เป็นวงกว้างมากที่สุด สื่อวัฒนธรรมไม่เพียงส่งผลกระทบต่อขอบเขตของการสื่อสารทางวัฒนธรรมเท่านั้น เนื้อหาและความเร็วได้กลายเป็นแรงผลักดันหลักของการสื่อสารทางวัฒนธรรม และอัตลักษณ์หลายข้อของสื่อนี้ได้เข้าสู่โครงสร้างที่ลึกซึ้งของวัฒนธรรมร่วมสมัย ทำให้วัฒนธรรมร่วมสมัยเป็นการนำเสนออัตลักษณ์ของสื่อ ในขณะที่เดียวกัน สื่อวัฒนธรรมมวลชนก็ค่อยๆ ก่อตัวเป็นวัฒนธรรมสื่อที่มีเอกลักษณ์ไม่เหมือนใครผ่านการสังเคราะห์ถ่ายทอดทางวัฒนธรรม ซึ่งกลายเป็นองค์ประกอบที่เป็นธรรมชาติของวัฒนธรรมร่วมสมัยและมีผลกระทบอย่างลึกซึ้งต่อโครงสร้างทางสังคม ซึ่งให้แนวทางและทิศทางที่ถูกต้อง เหมาะสม และมีความสำคัญในเชิงบวกสำหรับผู้ชม กลุ่มเป้าหมายและวิธีการสื่อสารของสื่อวัฒนธรรมที่ศึกษาในงานวิจัยฉบับนี้ แต่บทความนี้ตีพิมพ์ในช่วงปลายทศวรรษ 1990 นวัตกรรมศิลปะสื่อใหม่ในปัจจุบันและการนวัตกรรมเทคโนโลยีมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง จึงจำเป็นต้องมีการสำรวจและวิจัยใหม่ในด้านเทคโนโลยีและการสื่อสาร

บทที่ 3

ภาพรวมของวิธีการวิจัยศิลปาถลมนณฑลเจ้อเจียงและศิลปะสื่อใหม่ที่เกี่ยวข้อง

บทนี้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยทั้งสามข้อของงานวิจัยฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 3 ประเด็นหลักสำหรับการทบทวน โดยใช้วิธีการวิจัยเอกสารอ้างอิง วิธีสัมภาษณ์ วิธีสำรวจภาคสนาม และวิธีการวิจัยนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ เพื่อดำเนินการวิจัยเชิงลึกและครอบคลุม ได้รับผลลัพธ์ที่เกี่ยวข้องจริงและมีประสิทธิภาพ

ภาพที่ 3-1 กรอบโครงสร้างของบทนี้ (Zhu Qiang, 2023)

งานวิจัยเรื่อง นวัตกรรมสร้างสรรค์สื่อทางวัฒนธรรม : การเดินทางของศิลปาถลมนณฑลเจ้อเจียง เป็นการศึกษาวิจัยบนพื้นฐานข้อมูลจากเอกสารและการสร้างสรรค์ผลงานในภาคปฏิบัติ โดยศึกษาภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ สังคม พัฒนาการ ลักษณะและสุนทรียภาพของศิลปาถลมนณฑลเจ้อเจียง รวมถึงลักษณะของศิลปะสื่อใหม่ผ่านข้อมูลทางเอกสารและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง และในด้านการสร้างสรรค์ ผู้วิจัยถ่ายทอดพัฒนาการศิลปาถลมนณฑลเจ้อเจียงตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันผ่านศิลปะสื่อใหม่ ทำให้ศิลปะสื่อใหม่เป็นอำนาจละมุนที่ใช้ในการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่วัฒนธรรม ทำให้ผู้คนรับรู้ถึงวัฒนธรรมศิลปาถลมนณฑลเจ้อเจียงและวัฒนธรรมจีนดั้งเดิม โดยผู้วิจัยเพื่อตีความองค์ประกอบสำคัญของการพัฒนาของ เจ้อเจียงศิลปาถลนตั้งแต่สมัยโบราณจนถึงปัจจุบัน และใช้สื่อวัฒนธรรม "พาหะอ่อน"

เพื่อเผยแพร่และส่งเสริมเพื่อให้ประชาชนได้รับรู้ถึงวัฒนธรรมศิลปาดลอันล้ำค่าของเจ้าเจียงและวัฒนธรรมจีนดั้งเดิม ซึ่งงานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยที่ใช้วิธีวิจัยเชิงบูรณาการ รวบรวมงานวิจัยทางทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ การวิจัยทางเอกสาร การลงพื้นที่ภาคสนาม การสัมภาษณ์ การวิจัยแบบนวัตกรรมสร้างสรรค์ เป็นต้น เพื่อจัดเรียงข้อมูลและอภิปรายวัตถุประสงค์ของการวิจัย มีรายละเอียดดังนี้

การทบทวนงานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาของศิลปาดลมณฑลเจ้าเจียงและศิลปะสื่อใหม่ในประเทศ

เมื่อพิจารณาจากวัตถุประสงค์การวิจัยข้อแรกของบทความวิจัยฉบับนี้ ภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ สังคมและวิวัฒนาการการพัฒนาของศิลปาดลมณฑลเจ้าเจียง การพัฒนาศิลปะสื่อใหม่ในประเทศและประเด็นอื่นๆ ผู้วิจัยใช้วิธีวิจัยทางเอกสาร การสัมภาษณ์และวิธีวิจัยอื่น ๆ ในการเก็บข้อมูลขั้นปฐมภูมิ ค้นหาว่าเอกสาร บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องผ่านฐานข้อมูลออนไลน์และห้องสมุด เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการค้นคว้ามาจำแนกประเภท นอกจากนี้ยังจัดทำโครงร่างแบบสัมภาษณ์ และนำไปสัมภาษณ์นักประวัติศาสตร์ศิลปาดลมณฑลเจ้าเจียง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วนและมีประสิทธิภาพ

การวิจัยทางเอกสารและการสัมภาษณ์มุ่งเน้นไปที่ประวัติศาสตร์การพัฒนาของศิลปาดลในมณฑลเจ้าเจียงเป็นหลัก ตั้งแต่การเกิดขึ้นของศิลปาดลที่สมบูรณ์เต็มที่จากเตาเผาในพื้นที่ช่างหยูในช่วงปลายราชวงศ์ฮั่นตะวันออกไปจนถึงยุคของการเสื่อมถอยของศิลปาดลเตาหลงฉวนที่เป็นตัวแทนของเจ้าเจียงในสมัยต้นราชวงศ์หมิง ผ่านเวลากว่าแปดราชวงศ์ ได้แก่ ราชวงศ์ฮั่นตะวันออกตอนกลางและตอนปลาย ยุคสามก๊ก ราชวงศ์จิ้นและราชวงศ์เหนือใต้ ราชวงศ์ซุ่ย ราชวงศ์ถัง ราชวงศ์ซ่ง ราชวงศ์หยวนและราชวงศ์หมิงตอนต้น จากการวิจัยที่ครอบคลุม จัดเรียงข้อมูลของวัตถุที่มีความโดดเด่นที่สุดของแต่ละราชวงศ์พร้อมทั้งแนะนำ

งานวิจัยเกี่ยวกับภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ สังคมและวิวัฒนาการการพัฒนาของศิลปาดลมณฑลเจ้าเจียง โดยส่วนใหญ่จะศึกษาจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เอกสารทางวิชาการ วารสาร ฯลฯ เช่น หนังสือเรื่อง “เครื่องเคลือบกับเจ้าเจียง” เขียนโดยเฉินวันหลี่ในปีค.ศ. 1928 (W. Chen, 1946) โดยเฉินวันหลี่ได้ไปลงพื้นที่หลงฉวน 8 ครั้ง ลงพื้นที่เมืองซ่าวซิง 7 ครั้ง และจัดทำรายงาน “เครื่องเคลือบกับเจ้าเจียง” ซึ่งรายงานการลงพื้นที่ภาคสนาม ณ พื้นที่หลงฉวน มณฑลเจ้าเจียงฉบับแรกของประเทศจีน (W. Chen, 1962) ซึ่งในรายงานฉบับนี้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ การลงพื้นที่สำรวจศิลปาดล เตาเผา และ “ประวัติศาสตร์ศิลปาดลจีน” การสำรวจเส้นทางประวัติศาสตร์ของศิลปาดลเตาหลงฉวน ส่วนหนังสือเล่มที่สองคือ “ประวัติศาสตร์ศิลปาดลจีน” เฉินวันหลี่ได้เขียนต่อขยายจากเรื่อง “เครื่องเคลือบกับเจ้าเจียง” โดยได้ทำการอธิบายเกี่ยวกับสิ่งที่ค้นพบจากศิลปาดลเตาเผาและเตาหลงฉวน

วน หนังสือทั้งสองเล่มนี้ให้คำแนะนำทางทฤษฎีและเป็นพื้นฐานสำหรับงานวิจัยนี้เพื่อศึกษาบริบททางประวัติศาสตร์และวิวัฒนาการของศิลปะลวดลายและลวดลาย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง : รวบรวมและเรียบเรียงงานวิจัยเกี่ยวกับภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ สังคม และพัฒนาการของศิลปะลวดลายลวดลายที่แตกต่าง และทำความเข้าใจข้อเท็จจริงต่าง ๆ ผ่านการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง Ye Hongming (1980) การศึกษาขั้นตอนและการพัฒนาของเทคนิคศิลปะลวดลายของลวดลายลวดลาย , Zheng Jianhua (2022) การสังเคราะห์ข้อมูลศิลปะลวดลายลวดลายของลวดลายลวดลาย , Shen Yueming (2019) ภาพรวมอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบโบราณของลวดลายลวดลาย, Fang Xin (2012) ความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาอุตสาหกรรมเตาเผาโบราณและสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติในลวดลายลวดลาย, Suo Zongjian (2000) การวิจัยประวัติศาสตร์ศิลปะลวดลายและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ มีคุณค่าเชิงทฤษฎีและการอ้างอิงในงานวิจัยฉบับนี้

วิธีการสัมภาษณ์

ผู้ให้สัมภาษณ์ คุณ Zhou Xiaofeng เกิดในปีค.ศ. 1966 เป็นนักประวัติศาสตร์ที่มีชื่อเสียงด้านศิลปะลวดลายลวดลาย เขามีส่วนร่วมในการวิจัยเชิงลึกเกี่ยวกับศิลปะลวดลายลวดลาย โดยเฉพาะศิลปะลวดลายลวดลายมานานกว่า 30 ปี อดีตภัณฑารักษ์ของพิพิธภัณฑ์ศิลปะลวดลายลวดลาย ปัจจุบันเป็นศาสตราจารย์ของมหาวิทยาลัยลี่ซู่ ผู้อำนวยการศูนย์นวัตกรรมความร่วมมือศิลปะลวดลายลวดลายลวดลาย ภัณฑารักษ์ของพิพิธภัณฑ์ศิลปะลวดลายลวดลายประเทศจีน สมาชิกสมาคมเซรามิกนานาชาติ สมาชิกสมาคมเครื่องเคลือบจีนโบราณ รองประธานพันธมิตรศิลปะลวดลายลวดลายประเทศจีน รองประธานสมาคมศิลปะลวดลายลวดลายลวดลาย รับผิดชอบโครงการเทคนิคการเผาแบบดั้งเดิมของศิลปะลวดลายลวดลายและประสบความสำเร็จในการขอขึ้นทะเบียนรายชื่อตัวแทนมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของมนุษยชาติขององค์การสหประชาชาติ ตีพิมพ์ผลงาน 5 ชิ้น เช่น “เตาหลงฉวนประเทศจีน” “แคตตาล็อกของสะสมพิพิธภัณฑ์ศิลปะลวดลายลวดลาย ปีเตอร์ฮังอวี” “ศิลปะลวดลาย” เป็นต้น เผยแพร่เอกสารทางวิชาการมากกว่า 10 ฉบับ เช่น “แนวคิดการพัฒนาศิลปะลวดลายลวดลายภายใต้ภูมิหลังของมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของมนุษย์” “การพัฒนาอาณาจักรใหม่ของศิลปะลวดลายลวดลาย” “โครงสร้างเตาหลงแบบดั้งเดิมของลวดลายและการวิจัยเทคโนโลยีการเผาเครื่องเคลือบศิลปะลวดลาย” เป็นต้น ประวัติด้านการศึกษาและเนื้อหาการวิจัยตอบสนองความต้องการของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้อย่างครบถ้วน สามารถให้คำแนะนำทางทฤษฎีสำหรับการวิจัยในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้เต็มที่

วัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์คือเพื่อมุ่งเน้นไปที่วัตถุประสงค์การวิจัยข้อแรกของวิทยานิพนธ์นี้ เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ สังคม การพัฒนาและวิวัฒนาการของศิลปะลวดลายลวดลายในลวดลายลวดลายอย่างครอบคลุมและเป็นระบบ ตลอดจนผลการวิจัยล่าสุด

รูปแบบการสัมภาษณ์เป็นการสัมภาษณ์แบบตัวต่อตัว ปฏิบัติตามระเบียบจรรยาบรรณทางวิชาการของมหาวิทยาลัยบูรพาและบันทึกคำตอบของผู้เชี่ยวชาญในรูปแบบการบันทึกเสียง 5 นาที

แรก ออกแบบโครงสร้างการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการวิจัยของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ตั้งคำถามที่เหมาะสม และมีประสิทธิภาพ รวบรวมข้อมูลให้ถูกต้อง รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องในเวลาที่เหมาะสมและจัดระเบียบข้อมูลเหล่านั้น

สัมภาษณ์: ประเด็นต่างๆ เช่น ภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ สังคมและวิวัฒนาการของศิลปดลมณฑลเจ้อเจียง ผู้วิจัยได้เดินทางไปที่เมืองหลงฉวน ในเดือนเมษายน ปีค.ศ.2023 เพื่อเข้าพบและสัมภาษณ์ศาสตราจารย์ Zhou Xiaofeng นักประวัติศาสตร์ศิลปดลมณฑลเจ้อเจียง ศาสตราจารย์ Zhou Xiaofeng มีความยินดีเป็นอย่างยิ่งในการให้สัมภาษณ์ (ภาพที่ 3-1) และตอบคำถามของผู้วิจัยอย่างละเอียด หลังจากจัดเรียงข้อมูลแล้ว ได้รับความรู้ที่ค่อนข้างเป็นระบบเกี่ยวกับภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ สังคมและวิวัฒนาการการพัฒนาของศิลปดลมณฑลเจ้อเจียง ซึ่งเป็นการวางรากฐานสำหรับการวิจัยและการวิเคราะห์ในบทที่ 4

ภาพที่ 3-2 สัมภาษณ์ศาสตราจารย์โจวเสี่ยวเฟิง นักประวัติศาสตร์ศิลปดลมณฑลเจ้อเจียง
(Zhu Qiang, 2023)

สรุป

จากมุมมองของวัตถุประสงค์การวิจัยในข้อที่หนึ่ง ภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ สังคมและวิวัฒนาการการพัฒนาของศิลปดลมณฑลเจ้อเจียงและประเด็นที่เกี่ยวข้อง เช่น การพัฒนาสื่อศิลปะสมัยใหม่ จากสื่อทางประวัติศาสตร์ หนังสือ เอกสารและวารสารถูกจัดเรียงออกด้วยวิธีการวิจัย เอกสารและการสัมภาษณ์ ได้รับองค์ความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์การพัฒนาของศิลปดลมณฑลเจ้อ

อเจียง การพัฒนาได้ผ่าน 8 ยุคประวัติศาสตร์ ได้แก่ ราชวงศ์ฮั่นตะวันออกตอนปลาย ยุคสามก๊กและสองราชวงศ์จิ้นเหนือใต้ ราชวงศ์ซุย ราชวงศ์ถัง ยุคห้าราชวงศ์ ราชวงศ์ซ่ง ราชวงศ์หยวนและราชวงศ์หมิง โดยเตาเยว่และเตาหลงฉวนเป็นเตาเผาที่มีชื่อเสียงที่สุดและสะท้อนถึงประวัติศาสตร์ของกระบวนการพัฒนาศิลาดลมนณฑลเจ้อเจียงได้ดีที่สุด พร้อมทั้งยังได้ศึกษาการกำเนิดของศิลาดลจากเตาเยว่ในช่วงปลายราชวงศ์ฮั่นตะวันออกจนถึงการเสื่อมถอยของศิลาดลจากเตาหลงฉวนในสมัยราชวงศ์หมิงตอนต้น ได้รับองค์ความรู้เกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของการพัฒนาและวิวัฒนาการของศิลปะสื่อใหม่และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีใหม่ที่สำคัญ ซึ่งเป็นพื้นฐานทางทฤษฎีสำหรับการเขียนเกี่ยวกับศิลปะสื่อใหม่ในอนาคต

วิเคราะห์อัตลักษณ์เฉพาะ คุณค่าทางสุนทรียศาสตร์ ศิลปะสื่อใหม่และการนำเทคโนโลยีไปประยุกต์ใช้ในศิลาดลมนณฑลเจ้อเจียง

วัตถุประสงค์ในการวิจัยข้อที่สองคือการวิเคราะห์อัตลักษณ์เฉพาะและคุณค่าทางสุนทรียภาพของศิลาดลมนณฑลเจ้อเจียงและนำไปใช้กับการพัฒนาสื่อวัฒนธรรมและประเด็นอื่นๆ โดยผู้วิจัยใช้วิธีการสัมภาษณ์และการสำรวจภาคสนามเป็นหลัก เพื่อให้ทราบถึงอัตลักษณ์ของรูปทรง อัตลักษณ์ของการตกแต่งและอัตลักษณ์ของสีเคลือบศิลาดลมนณฑลเจ้อเจียงตามลำดับเวลา จากนั้นจึงสะท้อนคุณค่าของสุนทรียภาพที่สอดคล้องกับความงามของรูปทรง การตกแต่งและสีเคลือบ งานวิจัยหลักในบทความนี้ได้แก่ ระบบเตาเผาศิลาดลที่สำคัญสองระบบที่ดำเนินการผ่านการพัฒนาทางประวัติศาสตร์ของศิลาดลมนณฑลเจ้อเจียง เตาเผาเยว่ในช่วงยุคต้นกำเนิดของศิลาดลในมนณฑลเจ้อเจียง และเตาเผาหลงฉวนในช่วงที่เจริญรุ่งเรืองที่สุด รวบรวมข้อมูลวัสดุที่เกี่ยวข้องผ่านการสำรวจภาคสนามและการสัมภาษณ์ ทำการจัดระเบียบและจัดประเภทข้อมูลเหล่านั้น พร้อมทั้งผสมผสานกับการวิเคราะห์งานวิจัยเชิงทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เช่น ทฤษฎีสุนทรียภาพของศิลาดล กรณีศึกษาเกี่ยวกับบริษัทในอุตสาหกรรมศิลปะและการออกแบบสื่อใหม่ กรณีศึกษาเกี่ยวกับผลงานของศิลปินสื่อใหม่และการบูรณาการเครื่องเคลือบและศิลปะสื่อใหม่จะถูกจัดเรียง วิเคราะห์และอธิบายผ่านการวิจัยภาคสนามและการสัมภาษณ์ รวมทั้งทฤษฎีการออกแบบศิลปะสื่อใหม่ ทฤษฎีการเล่าเรื่องและทฤษฎีการเรียนรู้แนวปัญญานิยม

1. วิธีการสำรวจภาคสนาม

การสำรวจภาคสนามแบ่งออกเป็นสองส่วน ส่วนแรกคือการสำรวจภาคสนามเกี่ยวกับศิลาดลมนณฑลเจ้อเจียง ซึ่งแบ่งออกเป็นพิพิธภัณฑ์สามแห่ง ได้แก่ พิพิธภัณฑ์มนณฑลเจ้อเจียง พิพิธภัณฑ์ช่างหยาและพิพิธภัณฑ์หลงฉวน ส่วนที่สองคือการสำรวจภาคสนามเพื่อชมงานศิลปะสื่อใหม่ โดยไปทำการสำรวจภาคสนามที่บริษัท Nanjing Qianxi New Media Art Company ดังต่อไปนี้

ด้านอัตลักษณ์และคุณค่าทางสุนทรียภาพของศิลปดลมณฑลเจ้อเจียง ผู้วิจัยได้ไปเยี่ยมชม พิพิธภัณฑ์ศิลปดลมณฑลเจ้อเจียงที่มีความโดดเด่นสามแห่ง ได้แก่ พิพิธภัณฑ์มณฑลเจ้อเจียง พิพิธภัณฑ์ช่างหูกและพิพิธภัณฑ์หลงฉวน พิพิธภัณฑ์มณฑลเจ้อเจียงส่วนใหญ่ให้ความสนใจและรวบรวมวัสดุ รูปภาพศิลปดลสมัยโบราณจากศิลปดลเตาเยว่และเตาหลงฉวน มณฑลเจ้อเจียง ตั้งแต่ปลายราชวงศ์ฮั่นตะวันออกจนถึงต้นราชวงศ์หมิง พิพิธภัณฑ์ช่างหูกส่วนใหญ่รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องและรูปภาพของศิลปดลเตาเยว่ตั้งแต่ปลายราชวงศ์ฮั่นตะวันออกจนถึงราชวงศ์ซ่งเหนือ พิพิธภัณฑ์หลงฉวนรวบรวมวัสดุที่เกี่ยวข้องและรูปภาพของศิลปดลหลงฉวนตั้งแต่สมัยราชวงศ์ซ่งเหนือจนถึงต้นและกลางราชวงศ์หมิงเป็นหลัก

เกี่ยวกับงานศิลปะสื่อใหม่และการดำเนินการทางเทคนิค ผู้วิจัยได้ดำเนินการสำรวจภาคสนามในสถานที่ของบริษัทที่มีชื่อเสียงในประเทศจีน Nanjing Qianxi New Media Art Company พบว่ามีกรณีศึกษาสองกรณีที่บริษัทนี้ดำเนินการในช่วง 2 ปีที่ผ่านมาและสอดคล้องกับการวิจัยในครั้งนี้ ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลขั้นปฐมภูมิและวิเคราะห์ผลงานของศิลปินที่เป็นมีความโดดเด่นสามคน พร้อมทั้งการผสมผสานเครื่องเคลือบและศิลปะสื่อใหม่เพื่อให้ได้ผลการวิจัยล่าสุดสำหรับการสร้างสรรค์ในภายหลังและนำไปใช้งาน

ข้อมูลเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการสำรวจภาคสนาม มีดังนี้

(1) การสำรวจภาคสนามเกี่ยวกับศิลปดลมณฑลเจ้อเจียง

จากวิธีการวิจัยในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ วิธีการวิจัยเอกสาร วิธีการสัมภาษณ์ วิธีการสำรวจภาคสนาม ตลอดจนขอบเขตด้านเวลาและขอบเขตด้านพื้นที่ของการวิจัย เมื่อรวมกับการวิจัยของตนเองเป็นเกณฑ์การคัดเลือก จึงมีการคัดเลือกโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมที่มีความโดดเด่นจำนวน 8 ชิ้นที่ตรงตามข้อกำหนดของงานวิจัยในครั้งนี้ ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3-1 การคัดเลือกโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมเบื้องต้นที่เข้าเกณฑ์การวิจัยครั้งนี้
(Zhejiang Provincial Museum)

ลักษณะ ภายนอก	ชื่อ	ยุคสมัย	เกณฑ์การคัดเลือก
	โถลวดลายคลื่นน้ำเคลือบ สีลาดลเตาเยว่	ปลายราชวงศ์ฮั่น ตะวันออก	ต้นกำเนิดของสีลาดล มณฑลเจ้อเจียงคือ ในช่วงปลายราชวงศ์ ฮั่นตะวันออก มีการ ขุดพบสีลาดลที่เก่าแก่ ที่สุดซึ่งมีความสำคัญ อย่างยิ่ง
	เครื่องเคลือบสีลาดลเตาเยว่ หม้อลายมังกรดำหัวไก่	ยุคสามก๊ก ราชวงศ์จิ้น ราชวงศ์เหนือใต้	ในช่วงสามก๊ก ราชวงศ์ จิ้นและราชวงศ์เหนือ ใต้ สีลาดลมณฑลเจ้อ เจียงพัฒนาได้อย่าง รวดเร็วที่สุด มรดก ทางวัฒนธรรมนี้มีอัต ลักษณ์เฉพาะและมี ความโดดเด่นมากที่สุด
	เครื่องเคลือบสีลาดลเตาเยว่ กาน้ำรูปหัวไก่	ราชวงศ์สุย	ราชวงศ์สุยมีอายุไม่ นาน มรดกทาง วัฒนธรรมนี้ได้รับการ พัฒนาในราชวงศ์ก่อน หน้าและเป็นตัวแทนที่ มีเอกลักษณ์ของ ช่วงเวลานี้

ลักษณะ ภายนอก	ชื่อ	ยุคสมัย	เกณฑ์การคัดเลือก
	แจกันศิลาดลวิหุขุนสลัก ลวดลายดอกไม้	ยุคห้าราชวงศ์	โบราณวัตถุทาง วัฒนธรรมชิ้นนี้แสดง ถึงอัตลักษณ์ทางศิลปะ ดั้งเดิมและคุณค่าทาง ความงามของศิลาดล ในช่วงเวลานี้
	แจกันศิลาดลเตาเยว่ 4 ชุด	ยุคราชวงศ์ถัง	มรดกทางวัฒนธรรม ชิ้นนี้ถือเป็นจุดสูงสุด ของงานหัตถกรรมศิลา ดลในช่วงเวลานี้
	เครื่องเคลือบศิลาดลเตาหลงฉวน ลายปลาคู่	ยุคราชวงศ์ซ่งใต้	เป็นมรดกทาง วัฒนธรรมดั้งเดิมและ ได้รับการยอมรับมาก ที่สุดจากเตาหลงฉวน แห่งราชวงศ์ซ่งใต้
	งานศิลาดลเตาหลงฉวนลาย มังกร	ยุคราชวงศ์หยวน	เป็นมรดกตกทอดทาง วัฒนธรรมที่ประสบ ความสำเร็จมากที่สุด ในยุคนี้ โดยส่วนใหญ่ จะสะท้อนให้เห็นใน รูปทรงขนาดใหญ่ การ ตกแต่งที่ประณีตและสี เคลือบที่สวยงาม

ลักษณะ ภายนอก	ชื่อ	ยุคสมัย	เกณฑ์การคัดเลือก
	โถศิลาตลเตาหลงฉวน ลวดลายดอกบัวนูน	ยุคราชวงศ์หมิง	มรดกทางวัฒนธรรม ชิ้นนี้ถือเป็นความ คลาสสิกของศิลาตล ในยุคราชวงศ์หมิงซึ่ง เป็นยุคเสื่อมถอยของ ศิลาตล

เนื้อหาในการสำรวจภาคสนาม

ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจภาคสนามที่พิพิธภัณฑน์มณฑลเจ้อเจียง พิพิธภัณฑน์ซางหยู และ
พิพิธภัณฑน์หลงฉวนเมื่อปีค.ศ. 2022

ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจภาคสนามที่ห้องนิทรรศการกู่ชานของพิพิธภัณฑน์มณฑลเจ้อเจียงใน
เดือนพฤศจิกายน ค.ศ. 2022

1) พิพิธภัณฑน์มณฑลเจ้อเจียง

แนะนำพิพิธภัณฑน์มณฑลเจ้อเจียง ตั้งอยู่ในเมืองหางโจว มณฑลเจ้อเจียง ก่อตั้งขึ้นในปี
ค.ศ. 1929 และเดิมชื่อ “พิพิธภัณฑน์ทะเลสาบซีหูแห่งมณฑลเจ้อเจียง” เป็นพิพิธภัณฑน์แห่งชาติระดับ
หนึ่ง โถงนิทรรศการทั้งหมดประกอบด้วย 3 ชั้น จัดแสดงเครื่องเซรามิกโบราณในมณฑลเจ้อเจียง
มากกว่า 400 ชิ้น จัดแสดงโบราณวัตถุเซรามิกของเตาศิลาตลที่มีชื่อเสียงทางประวัติศาสตร์ เช่น
เครื่องเซรามิกพื้นเมืองของเจ้อเจียง เครื่องลายครามโบราณ เตายาว เตาลงฉวน เตาดุ้ง เต้าโอว
และเตาราชสำนักของราชวงศ์ซ่งใต้ สำหรับการวิจัยในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะรวบรวมวัสดุและข้อมูล
ของเครื่องเซรามิกแบบดั้งเดิมเป็นหลัก สำหรับงานวิจัยฉบับนี้ได้รวบรวมวัสดุและข้อมูลของศิลาตลที่มี
ความเกี่ยวข้องกับงานวิจัยในครั้งนี้เป็นหลัก สุดท้ายพบว่าเครื่องเคลือบศิลาตลเตายาวหม้อลายมังกร
ด้ามหัวไก่อ่มีความสอดคล้องกับงานวิจัยฉบับนี้เป็นอย่างมาก ดังนี้

ภาพการสำรวจภาคสนาม

ภาพที่ 3-3 การวิจัยภาคสนามที่พิพิธภัณฑ์ประจำมณฑลเจ้อเจียง (Zhejiang Provincial Museum)

ภาพที่ 3-4 การวิจัยภาคสนามที่พิพิธภัณฑ์ประจำมณฑลเจ้อเจียง (Zhejiang Provincial Museum)

ภาพที่ 3-5 เครื่องเคลือบศิลาดลเตาเผาหม้อลายมังกรดำหัวไก่ (Zhejiang Provincial Museum)

แนะนำ : เครื่องเคลือบศิลาดลเตาเผาหม้อลายมังกรดำหัวไก่เป็นวัตถุทางวัฒนธรรมจากสมัยสามก๊ก ราชวงศ์จิ้นและราชวงศ์เหนือใต้ ถือเป็นของสมัยราชวงศ์จิ้นตะวันออก ถูกค้นพบในสุสานโบราณของชุมชนกัวเจียป่าเหลียนฮวา ในเดือนธันวาคม ค.ศ.1973 เป็นมรดกทางวัฒนธรรมระดับสามของชาติและขณะนี้เก็บรักษาอยู่ในพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติเจียงมีคุณค่าทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมอย่างสูง มีความสำคัญอย่างยิ่ง ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 11.7 ซม. เส้นผ่านศูนย์กลางฐาน 11 ซม. สูง 23.5 ซม. หม้อใบนี้มีปากตื้น คอตรง ไหล่ตก ช่วงท้องกลม ฐานแบน ด้านในเว้า ไหล่ตกแต่งด้วยรูปทรงหัวไก่ หงอนสูงด้านหนึ่งและมีด้ามจับรูปมังกร ปากของมังกรจับปากจานแน่น มีวงกลมทั้งด้านหน้าและด้านหลัง ฐานไม่มีการเคลือบ

ในเดือนกันยายน ปีค.ศ.2022 ผู้เขียนได้ทำการสำรวจภาคสนามและเดินทางไปเยี่ยมชมที่เขตช่างหยู ต้นกำเนิดของศิลาดลเตาเผา ทำการสำรวจภาคสนามพิพิธภัณฑสถานช่างหยู รวบรวมและจัดระเบียบรูปภาพของข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

2) พิพิธภัณฑ์ช่างหยู

พิพิธภัณฑ์ช่างหยูตั้งอยู่ในเขตช่างหยู เมืองเซ่าชิง มณฑลเจ้อเจียง ก่อตั้งขึ้นในเดือน พฤษภาคม ค.ศ. 2000 เป็นพิพิธภัณฑ์แห่งชาติระดับสองที่มีโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมมากมาย โดย ห้องนิทรรศการเฉพาะเรื่องศิลาคลเตาเยว่ช่างหยูเป็นห้องนิทรรศการที่มีของสะสมโบราณวัตถุล้ำค่าทางวัฒนธรรมที่ใหญ่ที่สุด

ภาพการสำรวจภาคสนาม

ภาพที่ 3-6 การวิจัยภาคสนามที่พิพิธภัณฑ์ช่างหยู (Zhejiang Provincial Museum)

ภาพที่ 3-7 การวิจัยภาคสนามที่พิพิธภัณฑ์ช่างหยู (Zhejiang Provincial Museum)

ภาพที่ 3-8 การวิจัยภาคสนามที่พิพิธภัณฑ์ซางหยู (Zhejiang Provincial Museum)

หลังจากการสังเกตอย่างรอบคอบพบว่าโถวดลายคลื่นน้ำเคลือบสีลาตลเตาเยว่และเครื่องเคลือบสีลาตลเตาเยว่กาน้ำรูปหัวไก่อ้นั้นสอดคล้องกับงานวิจัยฉบับนี้เป็นอย่างมาก ดังที่แสดงในภาพต่อไปนี้ (ภาพที่ 3-9, 3-10) นี่คือผลงานของโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมที่เป็นตัวแทนของสีลาตลจากช่วงเวลานี้ (ราชวงศ์ซันตะวันออกถึงราชวงศ์ซ่งเหนือ) ซึ่งรวบรวมอยู่ในพิพิธภัณฑ์ซางหยู นอกจากนี้ยังสะท้อนให้เห็นถึงฝีมือการผลิตเครื่องเคลือบและเทคโนโลยีที่ยอดเยี่ยมของช่วงเวลานี้

ภาพที่ 3-9 โถวดลายคลื่นน้ำเคลือบสีลาตลเตาเยว่ (Shangyu Museum, sybwg.csdn.shangyu.gov.cn/index)

แนะนำ : โถลวดลายคลื่นน้ำเคลือบสีลาตลเตาเยว่ชุดพบในปีค.ศ.1973 ที่สะพาน โถวป่ายเหลียง เมืองเซี่ยซือ ตำบลปายกวน เขตช่างหยู ถูกรวบรวมโดยศูนย์วัฒนธรรมเขตช่างหยู ปัจจุบันเก็บรักษาไว้ในพิพิธภัณฑสถานช่างหยู เป็นโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมชั้นสอง แทนบูซา Shangyu Xiaoxian และเต็นท์ จังหวัดเจ้อเจียง แหล่งเตาเผาสีลาตลในเสี่ยวเซี่ยนถานและภูเขาจางซีในเมืองช่างหยู มณฑลเจ้อเจียงเป็นสถานที่แรกสุดที่มีการเผาสีลาตลและยังเป็นต้นกำเนิดของสีลาตลในประเทศจีน วัตถุชิ้นนี้มีขนาด สูง 20 ซม. เส้นผ่านศูนย์กลาง 10.6 ซม. เส้นผ่านศูนย์กลางฐาน 11.8 ซม.

โถสีลาตลนี้มีปากตรง ไหล่ลาด มีลายบริเวณไหล่ ท้องกลมและเล็กตรงส่วนล่าง ฐานแบน วงแหวนสมมาตรสี่ด้านวางอยู่บนไหล่ ส่วนท้องตกแต่งด้วยลวดลายเชือกและคลื่นน้ำ พื้นผิวเคลือบสะอาดเหมือนใหม่ เป็นผลิตภัณฑ์ที่หายากในหมู่สีลาตลของราชวงศ์ฮั่นตะวันออก

ภาพที่ 3-10 เครื่องเคลือบสีลาตลเตาเยว่กาน้ำรูปหัวไก่ (Shangyu Museum, sybwg.csdn.shangyu.gov.cn/index)

แนะนำ : เครื่องเคลือบศิลาดลเตาเผาแก้วน้ำรูปหัวไก่เป็นเครื่องใช้จากสมัยราชวงศ์สุย ราชวงศ์สุยนั้นค่อนข้างสั้นและการเผาศิลาดลยังไม่พัฒนามากนัก อย่างไรก็ตามภาชนะได้รับการปรับปรุงให้ดีขึ้นเล็กน้อยเมื่อเทียบกับราชวงศ์ก่อนๆ ปัจจุบันถูกเก็บรักษาไว้ในพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติและ ไม่ทราบตำแหน่งของการค้นพบที่แน่นอน ขนาด สูง 15.9 ซม. เส้นผ่านศูนย์กลาง 7.6 ซม. เส้นผ่านศูนย์กลางฐาน 5.5 ซม. เส้นผ่านศูนย์กลางท้อง 10.5 ซม. กาน้ำมีปากเล็ก คอหนา ท้องกลม ฐานกลม หัวไก่สมมาตรกับไหล่และหูด้านข้างเป็นเส้นรอบวง ไม่มีขอบปาก เครื่องเคลือบศิลาดลทั้งชิ้น ได้รับการรับรองเป็นโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมระดับที่สาม

ในเดือนตุลาคม ปีค.ศ.2022 ผู้เขียนได้ไปเยี่ยมชมพิพิธภัณฑสถานหลวงฉวน เพื่อรวบรวม ข้อมูลและรูปภาพที่เกี่ยวข้อง คัดแยกและจัดระเบียบ เตรียมการเพิ่มเติมสำหรับการวิจัยในขั้นต่อไป

3) พิพิธภัณฑสถานหลวงฉวน

พิพิธภัณฑสถานหลวงฉวน ตั้งอยู่บนภูเขาจิวกุ สวนสาธารณะหลงหยวน เมืองหลวงฉวน เมือง ลี่ซู่ย มณฑลเจ้อเจียง ครอบคลุมพื้นที่ 3,350 ตารางเมตร และพื้นที่ก่อสร้างรวม 2,100 ตารางเมตร เป็นพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติระดับสอง โดยส่วนใหญ่เป็นพิพิธภัณฑสถานเกี่ยวกับนิทรรศการงานฝีมือ เครื่องเคลือบศิลาดล

ภาพการสำรวจภาคสนาม

ภาพที่ 3-11 การวิจัยภาคสนามที่พิพิธภัณฑสถานหลวงฉวน (Zhejiang Provincial Museum)

ภาพที่ 3-12 การวิจัยภาคสนามที่พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติหลงฉวน (Zhejiang Provincial Museum)

หลังจากการสำรวจภาคสนามและการสัมภาษณ์ของผู้วิจัย ผู้วิจัยได้รู้ว่าศิลปวัตถุที่เป็นตัวแทนของเตาหลงฉวนได้ถูกย้ายไปยังพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติของจีน ซึ่งก็คือพิพิธภัณฑสถานพระราชวังในกรุงปักกิ่งแล้ว ผู้วิจัยได้ใช้วิธีเยี่ยมชมพิพิธภัณฑสถานพระราชวังในรูปแบบออนไลน์และได้รวบรวมโบราณวัตถุทางวัฒนธรรม เครื่องเคลือบศิลาดลจากเตาหลงฉวนจำนวน 3 ชิ้น ได้แก่ เครื่องเคลือบศิลาดลเตาหลงฉวนลายปลาคู่ จานศิลาดลเตาหลงฉวนลายมังกรและโถศิลาดลเตาหลงฉวนลวดลายดอกบัวนูน นอกจากนี้ ยังมีการค้นพบโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมที่น่าทึ่งที่สุดของเตาเวยในสมัยราชวงศ์ถัง ได้แก่ แจกันศิลาดลเตาเวย 4 ชุด ผู้วิจัยเห็นว่าแจกันศิลาดลทั้งสี่นี้เป็นโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมที่มีอัตลักษณ์เฉพาะมากที่สุดของเตาหลงฉวนในสมัยราชวงศ์ซ่ง ราชวงศ์หยวน และเตาเวยในสมัยราชวงศ์หมิงตอนต้นและราชวงศ์ถัง สอดคล้องกับการวิจัยฉบับนี้ทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ ดังนั้นผู้วิจัยจึงรวบรวมรูปภาพและข้อมูลของแจกันเหล่านี้เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการสร้างสรรค์ในลำดับต่อไป นอกจากนี้ในระหว่างขั้นตอนการจัดเรียงข้อมูลผู้เขียนยังพบว่าแจกันศิลาดลวิหุขุณสลักลวดลายดอกไม้ ในช่วงยุคราชวงศ์ในพิพิธภัณฑสถานศิลปกรรมแห่งชาติมีความสอดคล้องกันอย่างมาก ดังนั้นจึงจัดไว้ด้วยกันและแนะนำแยกกันตามลำดับการพัฒนาดังต่อไปนี้

ภาพที่ 3-13 เครื่องเคลือบศิลาดลเตาเยว่ (Zhejiang Provincial Museum, dpm.org.cn/collection/ceramic)

แนะนำ : แจกั้นศิลาดลเตาเยว่ 4 ชุดเป็นศิลาดลขนาดใหญ่ของเตาเยว่ที่มีชื่อเสียงที่สุดในสมัยราชวงศ์ถัง ถูกค้นพบในปีค.ศ.1956 จากสุสานโ้วซืออ้าวถังที่ทะเลสาบซังหลิน เมืองซือซี มณฑลเจ้อเจียง ขณะนี้เก็บสะสมอยู่ในพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติในกรุงปักกิ่ง มีขนาดสูง 35 ซม. เส้นผ่านศูนย์กลาง 18.9 ซม. เส้นผ่านศูนย์กลางฐาน 11 ซม. ปากแจกั้นแบบจาน คอบาง ไหล่ลู่ มีเส้นวงกลมสี่เส้นวางอยู่บนไหล่ ท้องกลมและค่อยๆ เรียวลง ก้นขวดแบน ผิวเคลือบศิลาดล ด้านในและด้านนอกเคลือบ ส่วนท้องด้านล่างเรียบและไม่เคลือบ

ภาพที่ 3-14 แจกันสีลาดลือวีหูซุนสลักลวดลายดอกไม้ (Zhejiang Provincial Museum, yueyaomuseum.com/)

แนะนำ : แจกันสีลาดลือวีหูซุนสลักลวดลายดอกไม้เป็นสินค้าชั้นเยี่ยมในบรรดาศิลาดลของยุคห้าราชวงศ์ พื้นผิวของวัตถุสลักด้วยดอกไม้ ปัจจุบันอยู่ที่พิพิธภัณฑสถานเครื่องศิลาดลเตาเยวี่ในมณฑลเจ้อเจียง ไม่ทราบขนาดที่แน่นอน ขอบปากยื่นออกไปด้านนอกเล็กน้อย คอขวดเรียวยาวและละเอียดอ่อน ส่วนท้องของขวดกลมและเต็ม มีวงที่ฐานและเคลือบศิลาดลทั่วทั้งตัวของภาชนะ

ภาพที่ 3-15 เครื่องเคลือบสีลาตลเตาหลงฉวนลายปลาคู่ (Beijing Palace Museum, dpm.org.cn/collection/ceramic)

แนะนำ : เครื่องเคลือบสีลาตลเตาหลงฉวนลายปลาคู่เป็นเครื่องใช้ที่เป็นตัวแทนของเตาหลงฉวนในสมัยราชวงศ์ซ่งใต้มากที่สุด มีอิทธิพลอย่างกว้างขวางและมีการใช้กันอย่างแพร่หลายในการผลิตเครื่องเคลือบ โดยมีการพบวัตถุที่คล้ายกันนี้ในซากเรือดำน้ำบริเวณทะเลจีนอันในเกาหลีใต้ และในเจ้อเจียง ชิ้นส่วนเครื่องเคลือบสีลาตลเตาหลงฉวนลายปลาคู่จำนวนมากถูกขุดพบจากแหล่งเตาโบราณในหมู่บ้านต้าเหยา ตำบลเสี่ยวเหมย เมืองหลงฉวน ขณะนี้เก็บรักษาอยู่ในพิพิธภัณฑสถานพระราชวังในกรุงปักกิ่ง ขนาด สูง 6 ซม. เส้นผ่านศูนย์กลาง 23.5 ซม. เส้นผ่านศูนย์กลางฐาน 13 ซม. เครื่องเคลือบชิ้นนี้มีปากเปิด ขอบพับ ผนังโค้งและฐานทรงกลม แต่ละข้างของปากมีรูเจาะ 2 ช่อง สามารถใช้สวมที่จับโลหะได้สะดวกต่อการพกพา

ภาพที่ 3-16 จานศิลาดลเตาหลงฉวนลายมังกร (Beijing Palace Museum, dpm.org.cn/collection/ceramic)

แนะนำ : จานศิลาดลเตาหลงฉวนลายมังกรเป็นภาชนะทั่วไปของศิลาดลจากเตาหลงฉวนในสมัยราชวงศ์หยวน ปัจจุบันถูกเก็บไว้ในพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติพระราชวังในกรุงปักกิ่ง โดยส่วนใหญ่ขุดพบจากแหล่งเตาโบราณและสุสานโบราณของเตาหลงฉวน ขนาด สูง 7.5 ซม. เส้นผ่านศูนย์กลาง 42.9 ซม. เส้นผ่านศูนย์กลางฐาน 29 ซม. ปากจานเปิด ท้องตื้น ก้นแบนและฐานเป็นวงกลม ด้านในและด้านนอกเคลือบด้วยศิลาดล ด้านล่างไม่เคลือบและส่วนที่ยื่นออกมาเป็นสีแดง ตรงกลางจานฉลุลายเมฆและมังกร ผนังด้านในมีลายฉลุ จานนี้มีรูปทรงใหญ่ มีความหนา เคลือบศิลาดลสีฟ้าอมเหลือง มองเห็นลวดลายเมฆและมังกรใต้ชั้นเคลือบหนาได้ชัดเจน

ภาพที่ 3-17 โถศิลาดลเตาหลงฉวนลวดลายดอกบัวนูน (Beijing Palace Museum, dpm.org.cn/collection/ceramic)

แนะนำ : โถศิลาตลเตาหลงฉวนลวดลายดอกบัวนูนเป็นเครื่องใช้ทั่วไปของเตาศิลาตลหลงฉวนในช่วงต้นราชวงศ์หมิง เป็นเครื่องเคลือบล้ำค่าที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ ศิลปะและวิทยาศาสตร์ที่สูงมาก เป็นวัตถุสำคัญสำหรับการศึกษางานหัตถกรรมเครื่องเคลือบ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของราชวงศ์หมิง ปัจจุบันเก็บรักษาไว้ในพิพิธภัณฑน์พระราชวังปักกิ่ง ขนาด สูง 33 ซม. เส้นผ่านศูนย์กลาง 13 ซม. เส้นผ่านศูนย์กลางฐาน 16.3 ซม. ปากของเครื่องเคลือบมีความโค้งงอ คอสั้น ไหลลาดเอียงและค่อยๆ มาบรรจบกันได้ฐาน ฐานด้านในเว้า เคลือบสีลาดทั้งชิ้น ตัวภาชนะแกะสลักทั้งชิ้นด้วยลายดอกบัวนูนสลักกันและลายกลีบดอกเบญจมาศสลักตั้งแต่ส่วนล่างของช่วงท้องจนถึงด้านล่าง ส่วนที่โผล่ออกมาของฐานเป็นสีแดง

(2) การสำรวจภาคสนามเกี่ยวกับศิลปะสื่อใหม่

ผู้วิจัยได้ไปสำรวจภาคสนามที่ Nanjing Qianxi New Media Art Company เมืองหนานจิง มณฑลเจียงซูในเดือนเมษายน ค.ศ.2023

แนะนำบริษัท Nanjing Qianxi New Media Art Company

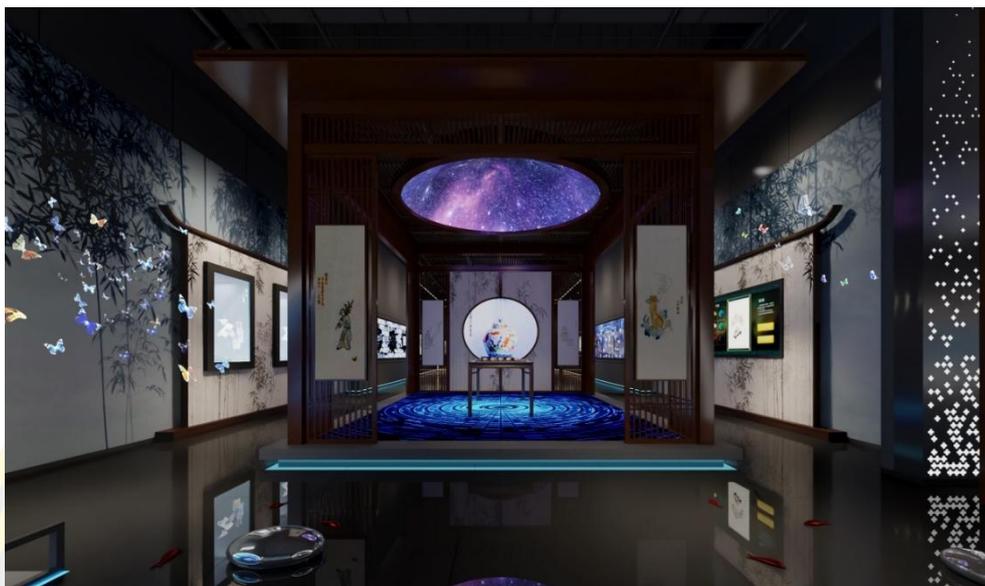
บริษัทก่อตั้งขึ้นในปีค.ศ.2017 เป็นบริษัทสร้างสรรค์ที่อุทิศตนให้กับงานศิลปะและการออกแบบสื่อใหม่ ในช่วง 8 ปีของการพัฒนาที่ผ่านมา บริษัทได้สร้าง ออกแบบและดำเนินโครงการที่เกี่ยวข้องหลายร้อยโครงการ มีประสบการณ์ในทางปฏิบัติและด้านเทคโนโลยี อุตสาหกรรมขั้นสูง ได้ร่วมกันจัดตั้งห้องปฏิบัติการร่วมแอปพลิเคชันการแสดงผลภาพดิจิทัลกับห้องปฏิบัติการสื่อดิจิทัลของมหาวิทยาลัยศิลปะหนานจิง สมาชิกในทีมหลักทั้งหมดมีประสบการณ์ในอุตสาหกรรมมากกว่าสิบปี นี้เป็นคำแนะนำที่ดีและการสนับสนุนทางเทคนิคที่เกี่ยวข้องสำหรับการวิจัยสร้างสรรค์และการออกแบบเชิงปฏิบัติของงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมสองกรณีศึกษาจาก บริษัทนี้ สมบัติของพิพิธภัณฑน์ซานหนาน เครื่องเคลือบฐานปลายแหลมแบบคู่ โครงการหยวนฉีจิน หลัง ห้องนั่งเล่นวัฒนธรรมดิจิทัลหนานจิง ทบทวนเอกสารและนิทรรศการที่เกี่ยวข้องเพื่อรวบรวมผลงานศิลปะของศิลปิน 3 คนที่สำรวจการผสมผสานระหว่างเครื่องเคลือบและศิลปะสื่อใหม่ ผลงานการถ่ายภาพสื่อใหม่ของ Hyejung Kim “The Great Compassion Mantra” ของศาสตราจารย์ Lu Bin และ “Hai Gongzi” ของ Geng Xue มีรายละเอียดดังนี้

ภาพที่ 3-18 การวิจัยภาคสนามที่พิพิธภัณฑ์เมืองซานหนาน (Zhejiang Provincial Museum)

ภาพที่ 3-19 สมบัติของพิพิธภัณฑ์เมืองซานหนาน: เครื่องเคลือบฐานปลายแหลมแบบคู่
(Nanjing Qianxi New Media Art Co., Ltd.)

ภาพที่ 3-20 โครงการหยวนฉีจินหลิง ห้องนั่งเล่นวัฒนธรรมดิจิทัลหนานจิง (Nanjing Qianxi New Media Art Co., Ltd.)

แนะนำ : นี่คือโครงการประสบการณ์การเปิดใช้งานดิจิทัลของบริษัท Qianxi ในปีค.ศ. 2023 ซึ่งประกอบด้วยงานศิลปะ มรดกทางวัฒนธรรมและงานหัตถกรรมห้องนั่งเล่นวัฒนธรรมดิจิทัลหนานจิง ซึ่งส่วนใหญ่เป็นภาชนะเครื่องเคลือบ เป็นโครงการยอดเยี่ยมที่ผสมผสานศิลปะสื่อสมัยใหม่เข้ากับเครื่องเคลือบ สร้างศูนย์ประสบการณ์หัวข้อ metaverse ทางวัฒนธรรมแห่งแรกของหนานจิง เนื้อหาหลักของโครงการใช้หน้าจอโปร่งใสแบบตู้ขนาดใหญ่เพื่อแสดงมรดกทางวัฒนธรรมเครื่องเคลือบที่สำคัญในช่วงประวัติศาสตร์ต่างๆ ในหนานจิง หน้าจอแสดงผลบริเวณรอบข้างแสดงผลงานจากแหล่งเตาในประเทศที่สำคัญในช่วงประวัติศาสตร์ต่างๆ ทำให้ผู้ชมได้รับประสบการณ์ทางภาพและการโต้ตอบที่สมบูรณ์และมีชีวิตชีวา

ภาพที่ 3-21 แผนี่การฉายภาพสื่อใหม่ของ Hyegyung Kim (งานวิจัยรูปแบบการนำเสนอผลงาน ศิลปะเซรามิกร่วมสมัยในมุมมองของ “อินเทอร์เน็ต”)

แนะนำ : Hyegyung Kim เป็นศิลปินหญิงชาวเกาหลี ไม่ทราบปีที่สร้างผลงานของเธออย่างแน่ชัด ขนาดสามารถเปลี่ยนแปลงได้ เธอมีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์งานศิลปะในด้านทัศนศิลป์เป็นหลักและเชี่ยวชาญเป็นพิเศษในด้านเทคโนโลยีการฉายภาพในสื่อศิลปะใหม่ เนื้อหาส่วนหนึ่งเกี่ยวข้องกับสาขาศิลปะเครื่องเคลือบ ผลงานนี้ใช้เครื่องเคลือบสีขาวล้วนจำนวน 6 ชั้น ประเภทต่างๆ ได้แก่ โถ ขวด จานและภาชนะประเภทอื่นๆ รูปทรงภาชนะแสดงลวดลายของโลกตะวันออกแบบดั้งเดิม รวมถึงพีช ดอกไม้ ปลา แมลง สัตว์มงคลและลวดลายอื่นๆ เติมไปด้วยความเปลี่ยนแปลงพร้อมทำนองของเสียงประกอบ

ภาพที่ 3-22 มหากรุณาธารณี ลูปิน (งานวิจัยรูปแบบใหม่ของการวิเคราะห์ศิลปะเครื่องเคลือบ สมัยใหม่ของศิลปะเครื่องเคลือบสื่อใหม่)

แนะนำ : ผลงาน “มหากุณาธารณี” ถูกสร้างขึ้นในปีค.ศ.2010 ในปีเดียวกันนั้นได้จัดแสดงในงานนิทรรศการศิลปะเครื่องเคลือบขาวชนร่วมสมัยของจีนครั้งที่ 7 ที่พิพิธภัณฑ์ศิลปะเจ้อเจียง สามารถเปลี่ยนขนาดได้ รูปทรงของเจดีย์เครื่องเคลือบตกแต่งด้วยดินเหนียวและใช้เทคโนโลยีการถ่ายภาพสื่อศิลปะแบบใหม่พร้อมด้วยเสียงประกอบ เพื่อบันทึกการหลุดตัวของเจดีย์อย่างช้าๆ

คุณ Lu Bin ศาสตราจารย์และศิลปินเครื่องเคลือบที่มหาวิทยาลัยศิลปะนานจิงเป็นศิลปินเครื่องเคลือบที่มีประสบการณ์และความสำเร็จทางศิลปะมากมาย เขาเกิดที่ปักกิ่งในปีค.ศ.1961 และสำเร็จการศึกษาจากแผนกศิลปะและหัตถกรรมของมหาวิทยาลัยศิลปะนานจิง ในปีค.ศ.1988 หลังจากสำเร็จการศึกษา เขาได้ก่อตั้งสตูดิโอเครื่องเคลือบของตัวเองในเซินเจิ้น สร้างผลงานเครื่องเคลือบจำนวนมาก ซึ่งได้รับการตอบรับเป็นอย่างดีจากผู้เชี่ยวชาญและผู้ชมทั่วไป

คุณ Lu Bin เป็นสมาชิกของ UNESCO Ceramics Association (ICA) ซึ่งเป็นสมาชิกของคณะกรรมการศิลปะเครื่องเคลือบของสมาคมศิลปินจีนและเป็นรองผู้อำนวยการคณะกรรมการเครื่องเคลือบของสมาคมอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบเจียงซู ความสำเร็จทางศิลปะของเขาได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง ผลงานเครื่องเคลือบของคุณ Lu Bin มีรูปแบบและความหมายแฝงที่เป็นเอกลักษณ์ เขามุ่งเน้นไปที่การแสดงพื้นผิวและความสวยงามของวัสดุเครื่องเคลือบ นอกจากนี้ยังชำนาญในการใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ ผสมผสานกับเครื่องเคลือบ ผลงานของเขาเต็มไปด้วยการทดลองและการก้าวไปข้างหน้า

ภาพที่ 3-23 Geng Xue “Hai Gongzi” (Baidu, 2023)

แนะนำ : ผลงานของศิลปิน Geng Xue “Hai Gongzi” ถูกสร้างขึ้นในปีค.ศ.2014 ในปีเดียวกันนั้น นิทรรศการเดี่ยวของ Geng Xue “Hai Gongzi” จัดขึ้นที่ Ling Art Center บนถนน Zhongyi, 798 Art District, Chaoyang District, Beijing ขนาดสามารถเปลี่ยนแปลงได้และใช้เทคนิคการวาดเพื่อสร้างรูปทรงให้กับตัวละคร ต้นไม้ ภูเขา อุปกรณ์ประกอบฉาก ฯลฯ สีหลักคือเครื่องเคลือบสีขาวและเรื่องราวในตำนานของจีนผสมผสานกับเทคโนโลยีการถ่ายภาพ เทคโนโลยีเสียง ประกอบและโพสต์ เทคโนโลยีการเขียนโปรแกรมดิจิทัลในเวลาต่อมาและเทคนิคอื่นๆ ติความเรื่องราวในตำนานของจีนแบบดั้งเดิม

คุณ Geng Xue เกิดที่เมืองจีหลินในปีค.ศ.1983 เธอสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาเซรามิกจากภาควิชาประติมากรรมของสถาบันวิจิตรศิลป์กลาง ในปีค.ศ. 2007 ในปีค.ศ. 2011 เธอได้เข้าเรียนในแผนกภาพพิมพ์ของสถาบันวิจิตรศิลป์กลาง ปัจจุบันเธอสอนอยู่ที่ภาควิชาประติมากรรมของสถาบันวิจิตรศิลป์กลาง ผลงานของเธอเป็นศิลปะปลายเปิดและครอบคลุม เธอไม่ได้จำกัดอยู่แค่สื่อบางประเภทแต่เริ่มต้นจากวัสดุพื้นฐานที่สุด เช่น ดินและไฟ ความเป็นมาของชีวิต ชีวิตและความตาย นำมาสร้างสรรค์ภาพปะติดวัสดุและรูปภาพต่างๆ ได้อย่างอิสระ โดยใช้สื่อต่างๆ เช่น วิดีโอ เสียงและภาพ ก้าวข้ามขอบเขตระหว่างเครื่องเคลือบ ประติมากรรม รูปภาพและศิลปะบนเรือนร่าง ตลอดจนความโรแมนติก ความสมจริง ความทันสมัย และศิลปะรูปแบบอื่นๆ

2. วิธีการสัมภาษณ์

จากการวิจัยในครั้งนี้มีการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ 2 คน ได้แก่ ศาสตราจารย์ Ouyang Xiaosheng นักเซรามิกชื่อดังในประเทศจีนและคุณ Kong Xiaofu นักออกแบบสื่อศิลปะใหม่ในประเทศจีน โดยมีรายละเอียดดังนี้

ผู้ให้สัมภาษณ์ คุณ Ouyang Xiaosheng นักเซรามิกในประเทศจีนที่มีชื่อเสียง รองเลขาธิการด้านเซรามิกของสมาคมเซรามิกจีน รองผู้อำนวยการคณะกรรมการออกแบบศิลปะเซรามิกของสมาคมเซรามิกจีน และประธานนิตยสาร “Journal of Ceramics” เกิดในอำเภอเฉิงเจ้อ จีวเจียง มณฑลเจียงซีในปีค.ศ. 1960 จบการศึกษาจากสถาบันเซรามิกจิงเต๋อจิ้นในปีค.ศ. 1982 ทำงานเป็นนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่มหาวิทยาลัยการเงินและเศรษฐศาสตร์เจียงซีตั้งแต่ปี ค.ศ. 1996 ถึง 1998 สำเร็จปริญญาโทจากมหาวิทยาลัยวอนกวาง ประเทศเกาหลีใต้ในปีค.ศ. 2009 และศึกษาที่มหาวิทยาลัย Westminster ในสหราชอาณาจักรตั้งแต่ปีค.ศ. 2010 ถึง 2012 มีส่วนร่วมในการวิจัยเครื่องเซรามิกมากกว่า 30 ปี ปัจจุบันเป็นผู้อำนวยการสถาบันวิจัยศิลปาดลช่างหยา ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมาเขาได้ศึกษาเกี่ยวกับศิลปาดลมณฑลเจียงซีเป็นหลัก โดยเฉพาะงานวิจัยเกี่ยวกับศิลปาดลในพื้นที่ช่างหยา ได้เผยแพร่เอกสารทางวิชาการเกี่ยวกับการวิจัยเครื่องเซรามิกหลายสิบฉบับ ประวัติด้านวิชาการและแนวทางการวิจัยก็สอดคล้องกับผู้ให้สัมภาษณ์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้อย่างสมบูรณ์

รูปแบบของการสัมภาษณ์คือการสัมภาษณ์แบบตัวต่อตัวซึ่งปฏิบัติตามข้อบังคับด้านจริยธรรมทางวิชาการของมหาวิทยาลัยบูรพา โดยบันทึกคำตอบของผู้เชี่ยวชาญในรูปแบบของการบันทึกเสียง ชั้นแรก ออกแบบโครงร่างและเนื้อหาของการสัมภาษณ์ ตั้งถามคำถามอย่างมีประสิทธิภาพ บันทึกและจัดระเบียบข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญตอบกลับ

วัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่สามของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ อัตลักษณ์เฉพาะและคุณค่าทางสุนทรียภาพของศิลาดลมณฑลเจ้อเจียง รวบรวมรูปทรงเครื่องใช้ทั่วไป การตกแต่งและสีเคลือบของศิลาดลมณฑลเจ้อเจียงในขั้นตอนต่างๆ สรุปอัตลักษณ์และวิเคราะห์สุนทรียภาพ เตรียมพร้อมอย่างเต็มที่สำหรับการวิจัยในอนาคต

สัมภาษณ์: เพื่อวิเคราะห์อัตลักษณ์และคุณค่าทางสุนทรียภาพของศิลาดลมณฑลเจ้อเจียงและประเด็นอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้เดินทางไปที่เขตซางหยู ในเดือนสิงหาคม ปีค.ศ.2023 เพื่อเข้าพบและสัมภาษณ์ศาสตราจารย์ Ouyang Xiaosheng นักเซรามิกที่มีชื่อเสียงในประเทศจีน ศาสตราจารย์ Ouyang ให้ความร่วมมือในการสัมภาษณ์เป็นอย่างดีและตอบคำถามของผู้วิจัยอย่างละเอียด หลังจากการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลและได้ทราบถึงอัตลักษณ์และคุณค่าทางสุนทรียภาพของศิลาดลมณฑลเจ้อเจียง

ภาพที่ 3-24 สัมภาษณ์ศาสตราจารย์โอวหยาง เสี่ยวเจิง นักเซรามิกชื่อดังในประเทศจีน (Zhu Qiang, 2023)

ผู้ให้สัมภาษณ์คุณ Kong Xiaofu เป็นผู้จัดการทั่วไปและหัวหน้านักออกแบบของ Nanjing Qianxi New Media Art Co., Ltd. และเป็นผู้อำนวยการบริหารของ Jinling Cultural and Museum Elite Association เกิดที่เมืองหนานจิง มณฑลเจียงซู ในปีค.ศ.1986 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาประติมากรรมเซรามิกจากมหาวิทยาลัยเซรามิกจิ่งเต๋อเจิ้น ในปีค.ศ.2008 ในปีค.ศ.2023 ได้รับปริญญาโทด้านการจัดการศิลปะจากมหาวิทยาลัยหนานจิง ทิศทางการวิจัยคือการออกแบบและนิทรรศการศิลปะสื่อใหม่ดิจิทัล มีส่วนร่วมในการวิจัยในสาขาการออกแบบและนิทรรศการศิลปะสื่อใหม่มานานกว่า 15 ปี มีประสบการณ์การสร้างสรรค์เชิงปฏิบัติมากมายและได้นำทีมสร้างกรณีการออกแบบสื่อศิลปะใหม่ๆ จำนวนมาก พื้นหลังทางวิชาการและการสร้างสรรค์เชิงปฏิบัติของเขาสอดคล้องกับงานวิจัยฉบับนี้เป็นอย่างดี

วัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่สามของงานวิจัยฉบับนี้ การพัฒนาศิลปะสื่อใหม่ในประเทศและการสร้างสรรค์ผสมผสานกับศิลปาดลเจ้อเจียง เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการสร้างสรรค์และการออกแบบในลำดับต่อไป

สัมภาษณ์: ในเดือนตุลาคม 2023 ผู้วิจัยได้เชิญคุณซง เสี่ยวฟู่ผู้จัดการทั่วไปและนักออกแบบศิลปะสื่อสิ่งใหม่ของบริษัทศิลปะสื่อสิ่งใหม่หนานจิงเฉียนซีจำกัด เพื่อดำเนินการวิเคราะห์และอภิปรายการวิจัยโดยละเอียดอย่างเฉพาะเจาะจงเกี่ยวกับกรณีศึกษาของการบูรณาการศิลปะสื่อสิ่งใหม่และเครื่องเคลือบ (ภาพที่ 3-24 และภาพที่ 3-25) สะท้อนให้เห็นถึงทฤษฎีความรู้ความเข้าใจและทฤษฎีการออกแบบศิลปะสื่อสิ่งใหม่ ดังนี้

ภาพที่ 3-25 สัมภาษณ์นักออกแบบศิลปะสื่อสิ่งใหม่ซง เสี่ยวฟู่ (Zhu Qiang)

ภาพที่ 3-26 คุณขง เสี่ยวฟู่ไคราะห์กรณีเฉพาะ (Zhu Qiang)

3. สรุป

จากการใช้วิธีการสำรวจภาคสนามและการสัมภาษณ์ มุ่งเป้าไปที่วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่สามเพื่อศึกษาอัตลักษณ์และคุณค่าทางสุนทรียภาพของศิลาดลมนชอลเจ้อเจียง ศิลปะสื่อสมัยใหม่ และรูปแบบการใช้งานทางเทคนิค ฯลฯ รวบรวม จัดเรียงชุดรูปภาพและกรณีศึกษาที่เกี่ยวข้องที่สำคัญ ได้รับระบบความรู้ที่มีเอกลักษณ์และลึกซึ้งในด้านความหมายแฝงทางศิลปะและแก่นแท้ทางวัฒนธรรมของอัตลักษณ์และสุนทรียภาพของศิลาดลมนชอลเจ้อเจียงในแง่ของรูปทรง การตกแต่งและสีเคลือบ รวมถึงการบูรณาการเครื่องเคลือบวัฒนธรรมแบบดั้งเดิมล้ำสุดและครอบคลุมที่สุดที่ประสบความสำเร็จโดยศิลปะสื่อใหม่และเทคโนโลยีศิลปะสื่อใหม่ สร้างระบบองค์ความรู้เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการวิจัยในลำดับต่อไป

การทบทวนผลงานวิจัยเรื่องพาหะอ่อนในการสร้างสรรค์สื่อทางวัฒนธรรม “การ เดินทางของศิลาตล”

เพื่อวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่สามของงานวิจัยฉบับนี้ การสร้างสรรค์สื่อทางวัฒนธรรม “การเดินทางของศิลาตล” ได้กลายเป็นพาหะอ่อนในการส่งเสริมวัฒนธรรมศิลาดลมณฑลเจ้อเจียง โดยใช้วิธีการวิจัยนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์เป็นหลัก ประกอบกับผลการวิเคราะห์ทฤษฎีสุนทรียภาพของศิลาตล ทฤษฎีการออกแบบศิลปะสื่อใหม่ ทฤษฎีการเล่าเรื่องและทฤษฎีความรู้ความเข้าใจ เพื่อสร้างและออกแบบผลงาน “การเดินทางของศิลาตล” จากงานวิจัยฉบับนี้ ผลงาน “การเดินทางของศิลาตล” เป็นผลงานสื่อวัฒนธรรมที่ผสมผสานศิลปะสื่อใหม่เข้ากับศิลาดลมณฑลเจ้อเจียง เป็นพาหะอ่อนที่ส่งเสริมวัฒนธรรมศิลาดลมณฑลเจ้อเจียงและวัฒนธรรมอันยอดเยี่ยมของจีนแบบดั้งเดิม

1. วิธีการวิจัยนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์

รวมผลการวิจัยของวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่หนึ่งและข้อที่สองของงานวิจัยฉบับนี้อย่างสมบูรณ์ รวมเข้ากับผลการวิจัยของงานวิจัยฉบับนี้ นำไปประยุกต์ใช้ในการสร้างการศึกษาวิจัยอย่างสร้างสรรค์ ใช้ภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ สังคมและวิวัฒนาการการพัฒนาของศิลาดลมณฑลเจ้อเจียงเป็นแนวทางปฏิบัติ ภูมิหลังของการสร้างสรรค์ผสมผสานอัตลักษณ์และสุนทรียภาพของศิลาดลมณฑลเจ้อเจียงในยุคประวัติศาสตร์ต่างๆ งานวิจัยฉบับนี้ส่วนใหญ่อ้างอิงถึงรูปทรง ลวดลาย สีเคลือบและความสวยงามของภาชนะที่มีความโดดเด่นตั้งแต่ปลายราชวงศ์ฮั่นตะวันออกไปจนถึงต้นราชวงศ์หมิง มีการบูรณาการและแสดงออกโดยการรวมอัตลักษณ์ของศิลปะสื่อใหม่ในปัจจุบันและรูปแบบทางเทคนิคเข้าด้วยกัน เสร็จสิ้นผลงาน “การเดินทางของศิลาตล” และในฐานะสัญลักษณ์สื่อวัฒนธรรมภาษาทางการแสดงถึงการส่งเสริมและเผยแพร่ “พาหะอ่อน” ของศิลาดลมณฑลเจ้อเจียง วัฒนธรรมดั้งเดิมอันยอดเยี่ยมของจีน

2. สรุป

จากมุมมองของวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่สาม การสร้างสื่อสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม “การเดินทางของศิลาตล” ได้กลายเป็นพาหะอ่อนในการส่งเสริมวัฒนธรรมศิลาดลมณฑลเจ้อเจียง จากผลการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่หนึ่งและข้อที่สอง งานวิจัยฉบับนี้ใช้วิธีการวิจัยที่สร้างสรรค์เพื่อดำเนินการออกแบบและผลิตอย่างสร้างสรรค์ ในขั้นตอนสุดท้ายผลงานศิลปะ “การเดินทางของศิลาดล” มณฑลเจ้อเจียงก็บรรลุผลสำเร็จ ซึ่งเป็นงานสื่อวัฒนธรรมที่ผสมผสานศิลปะสื่อใหม่เข้ากับศิลาดลมณฑลเจ้อเจียง ในฐานะ “พาหะอ่อน” เพื่อส่งเสริมศิลาดลมณฑลเจ้อเจียงและวัฒนธรรมจีนดั้งเดิมอันยอดเยี่ยม

สรุปเนื้อหาในบทนี้

ในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อวัตถุประสงค์การวิจัยทั้งสามข้อ เราได้ใช้วิธีการวิจัยเอกสารอ้างอิง วิธีการสัมภาษณ์ วิธีการสำรวจภาคสนามและวิธีการวิจัยนวัตกรรมการสร้างสรรค์อย่างครอบคลุม เพื่อทำการวิจัยโดยครอบคลุมในเชิงลึก

วิธีการวิจัยเอกสารอ้างอิงส่วนใหญ่ใช้ในวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่หนึ่งเพื่อศึกษาและคัดแยกภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ วิวัฒนาการทางสังคมและการพัฒนาของศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและการพัฒนาศิลปะสมัยใหม่ วิธีสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ 3 คนที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาวิจัยนี้อย่างใกล้ชิด วิธีการสำรวจภาคสนามรวมถึงการตรวจสอบ ณ สถานที่ของพิพิธภัณฑ์ 3 แห่งและบริษัทศิลปะสมัยใหม่ วิธีการสร้างสรรค์นวัตกรรมการผสมผสานผลลัพธ์ของวัตถุประสงค์ในการวิจัย 2 ข้อแรกและประยุกต์ใช้กับการสร้างสรรค์ในทางปฏิบัติ จึงรับประกันความก้าวหน้าของผลงาน “การเดินทางของศิลปวัฒนธรรม” ได้อย่างราบรื่น

บทนี้ใช้วิธีการวิจัยเพื่อให้ได้โบราณวัตถุทางวัฒนธรรมที่มีความโดดเด่นมากที่สุดและเหมาะสมที่สุดแปดชิ้นจากแปดยุคตั้งแต่ปลายราชวงศ์อันตะวันออกจนถึงต้นราชวงศ์หมิง โบราณวัตถุทางวัฒนธรรมเหล่านี้มีอยู่และรวบรวมไว้ในพิพิธภัณฑ์ ได้รับกรณีศึกษาทั่วไปทำกรณีศึกษา กล่าวคือ การผสมผสานระหว่างศิลปะสมัยใหม่และเซรามิก การออกแบบที่หลากหลายเป็นพื้นฐานที่ดีสำหรับการวิจัยในบทที่ 4

บทที่ 4

วิเคราะห์การบูรณาการของศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและศิลปะสมัยใหม่

จากผลการวิจัยเบื้องต้นที่ได้รับจากวิธีการวิจัยวรรณกรรม การสำรวจภาคสนาม วิธีการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญและวิธีการนวัตกรรมการสร้างสรรค์ ในบทที่ 3 ผลการศึกษาเบื้องต้นที่ได้จากการศึกษาวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยทั้ง 3 ข้อ โดยเฉพาะมรดกทางวัฒนธรรมที่มีความโดดเด่นแปดชิ้นและผลงานที่เป็นกรณีศึกษาทำขึ้น การผสมผสานสื่อศิลปะสมัยใหม่เข้ากับเครื่องเคลือบในการสร้างสรรค์และการออกแบบ ผสมผสานกับการวิจัยทางทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง อาทิ ทฤษฎีความรู้ความเข้าใจและทฤษฎีสุนทรียศาสตร์ศิลปะ และทำการวิเคราะห์รูปทรง ลวดลายในการตกแต่ง และสีเคลือบ จึงได้รับผลการวิจัยโดยรวม จากนั้นจึงผสมผสานคุณลักษณะของความเป็นจริงเสมือนและจินตนาการ ความหลากหลายและสามมิติ การปฏิสัมพันธ์และการสื่อสารของศิลปะสิ่งใหม่เข้ากับข้อได้เปรียบของการใช้เทคโนโลยีใหม่ จึงจะได้รับผลการวิจัยของบทที่ 4 นี้ เพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการอ้างอิงทั้งภาคปฏิบัติและภาคทฤษฎีในการสร้างสรรค์ผลงานอันน่าจลมะนุ "การเดินทางของศิลปะ" ของสื่อวัฒนธรรมการออกแบบต่อไป

ในบทนี้จะดำเนินการวิจัยและวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยทั้ง 3 ข้อและผลการวิจัยที่ได้รับในบทที่ 3 ดังต่อไปนี้

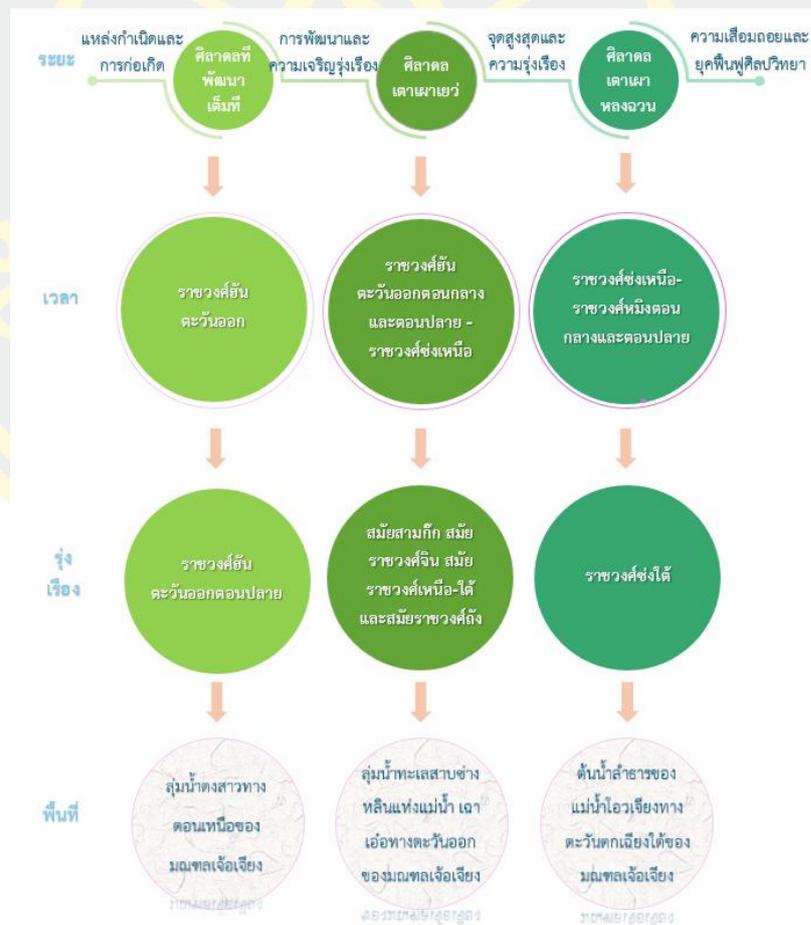
การวิเคราะห์พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและศิลปะสมัยใหม่

1. ช่วงสำคัญในการพัฒนาทางประวัติศาสตร์ของศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น

ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นมีประวัติศาสตร์อันยาวนานและเป็นส่วนสำคัญของประวัติศาสตร์เครื่องปั้นดินเผาจีน มีข้อความที่อธิบายส่วนหนึ่งของประวัติศาสตร์เครื่องปั้นดินเผาจีน ซึ่งครั้งหนึ่งเป็นต้นกำเนิดของเครื่องปั้นดินเผาจีน ต้นกำเนิดของศิลปะอยู่ที่เมืองชางหยู มณฑลเจ้อเจียง เย่ หงหมิง ผู้เชี่ยวชาญด้านเครื่องเคลือบโบราณที่มีชื่อเสียงในประเทศจีนกล่าวว่า "วิวัฒนาการของประเทศจีนตั้งแต่เครื่องปั้นดินเผาไปจนถึงเครื่องเคลือบนั้นเสร็จสมบูรณ์ในสมัยราชวงศ์ฮั่น ซึ่งศิลปะที่แท้จริงมีก่อกำเนิดขึ้นในสมัยราชวงศ์ฮั่นตะวันออกเมื่อกว่า 1,800 ปีที่แล้ว มณฑลเจ้อเจียงเป็นแหล่งกำเนิดของศิลปะ และสถานที่แรกสุดที่มีการเผาศิลปะคือเขตเสี่ยวเซี่ยนถานและจางจื่อซานในพื้นที่ชางหยู มณฑลเจ้อเจียง" (Ye Hongming, 1995) จากข้อมูลดังกล่าว ระบบการผลิตศิลปะที่ใช้ระบบเตาเผา

เยว้ได้เริ่มก่อตัวขึ้น โดยเริ่มต้นในสมัยราชวงศ์ฮั่นตะวันออกตอนปลาย เจริญรุ่งเรืองในสมัยราชวงศ์ถังตอนปลายและห้าราชวงศ์ และเสื่อมถอยลงในสมัยราชวงศ์ซ่งเหนือ

จากข้อมูลการขุดค้นทางโบราณคดีในปัจจุบันพบว่า ระดับเทคนิคการผลิตศิลาดลเตาเผาหลงฉวนนั้นส่วนใหญ่สืบทอดมาจากเทคนิคการผลิตศิลาดลของ "ระบบเตาเผาเยว้" ในมณฑลเจ้อเจียง ตั้งแต่สมัยห้าราชวงศ์จนถึงสมัยราชวงศ์ซ่งเหนือ ศิลาดลเตาเผาหลงฉวนได้ซึมซับเทคนิคและวัฒนธรรมขั้นสูงจากต่างถิ่นอย่างต่อเนื่องบนพื้นฐานของการสืบทอดงานฝีมือ "เตาเผาเยว้" จากนั้นจึงเริ่มสร้างรูปแบบอันเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง และเผยแพร่สู่โลกภายนอก ขณะนั้นศิลาดลเตาเผาหลงฉวนทางตะวันตกเฉียงใต้ของมณฑลเจ้อเจียงในสมัยราชวงศ์ซ่งเหนือได้กลายเป็นศูนย์กลางการผลิตศิลาดลโบราณในมณฑลเจ้อเจียง ซึ่งศิลาดลเตาเผาหลงฉวนในราชวงศ์ซ่งได้แสดงถึงความสำเร็จสูงสุดของศิลาดลในประเทศจีน จนกระทั่งเริ่มเสื่อมถอยลงในช่วงสมัยราชวงศ์หมิงตอนกลางและตอนปลาย (ภาพที่ 4-1)

ภาพที่ 4-1 จุดสำคัญในการพัฒนาและวิวัฒนาการของศิลาดลโบราณในมณฑลเจ้อเจียง (Zhu Qiang)

จากผลการวิจัยในบทที่ 3 ประกอบกับการวิเคราะห์ในบทนี้ สรุปได้ว่าการพัฒนาและวิวัฒนาการของประวัติศาสตร์ศิลปะดลมนวลเจ้าเจียงผ่านแปดราชวงศ์ ได้แก่ ราชวงศ์ฮั่นตะวันออกตอนปลาย ยุคสามก๊กราชวงศ์จิ้นเหนือใต้ ราชวงศ์สุย ราชวงศ์ถัง ยุคห้าราชวงศ์ ราชวงศ์ซ่ง ราชวงศ์หยวนและราชวงศ์หมิง ในขั้นตอนนี้ เต่าเยว่และเต่าหลงฉวนนั้นมีความเชื่อมโยงกันและการสืบทอดก็เป็นไปอย่างเป็นระเบียบ ซึ่งสะท้อนถึงการพัฒนาและวิวัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของศิลปะดลมนวลเจ้าเจียงได้ดีที่สุด ช่วงเวลาสี่ช่วงที่ประสบความสำเร็จมากที่สุดในการพัฒนาทางประวัติศาสตร์ของศิลปะดลมนวลเจ้าเจียงและเป็นช่วงเวลาที่สำคัญที่สุดของศิลปะดลมนวลเจ้าเจียงคือ การเกิดขึ้นของเต่าเยว่ในช่วงปลายราชวงศ์ฮั่นตะวันออก ในช่วงที่มีการพัฒนาอย่างรวดเร็วของศิลปะดลมนวลเจ้าเจียงในยุคสามก๊กราชวงศ์จิ้นเหนือใต้ นอกจากนี้ยังเป็นศูนย์กลางการผลิตศิลปะดลมนวลเจ้าเจียงของประเทศอีกด้วย ยุครุ่งเรืองของศิลปะดลมนวลเจ้าเจียงในสมัยราชวงศ์ถัง ยุครุ่งเรืองของศิลปะดลมนวลเจ้าเจียงในสมัยราชวงศ์ซ่งและยุครุ่งเรืองของศิลปะดลมนวลเจ้าเจียงในสมัยราชวงศ์จิ้น วางรากฐานสำหรับการสร้างและการออกแบบในบทที่ 5 ต่อไป

2. วิเคราะห์ขั้นตอนการพัฒนา ประเภทและเทคโนโลยีของศิลปะสื่อใหม่ในประเทศจีน

ด้วยการพัฒนาอย่างรวดเร็วของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทำให้รูปแบบการแสดงผลที่หลากหลายและวิธีการทางเทคนิคของสื่อศิลปะใหม่ได้รับการเร่งรัด บทความนี้แบ่งประเภทหลักของการพัฒนาสื่อสิ่งใหม่ในประเทศจีนและวิธีการใช้งานทางเทคนิคที่เกี่ยวข้องจากมุมมองของเวลา การพัฒนา ทิศทางและการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีโดยแบ่งเป็น 3 ช่วง ได้แก่ ช่วงบุกเบิกและก่อตัว ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ใช้การเลียนแบบและสร้างสรรค์โดยใช้เทคโนโลยีวิดีโอเป็นหลัก ช่วงพัฒนาและสมบูรณ์เต็มที่ ซึ่งใช้การแสดงผลของสื่อท้องถิ่นโดยใช้เทคโนโลยีเครือข่ายมัลติมีเดียเป็นหลัก ช่วงเปลี่ยนแปลงและแสวงหาโอกาส ซึ่งสื่อมวลชนใช้เทคโนโลยีใหม่ในปัจจุบันในการแพร่กระจายเป็นหลัก ใน 3 ช่วงนี้มีการแบ่งส่วนที่เฉพาะเจาะจงมากขึ้นตามลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกัน ดังนี้

(1) ช่วงบุกเบิกและก่อตัว – การเลียนแบบและสร้างสรรค์ – เทคโนโลยีวิดีโอ

ศิลปะสื่อสิ่งใหม่ถือกำเนิดขึ้นในตะวันตกในช่วงคริสต์ทศวรรษ 1960 และเกิดขึ้นในประเทศจีนในช่วงปลายคริสต์ทศวรรษ 1980 โดยส่วนใหญ่ขับเคลื่อนด้วยศิลปะสมัยใหม่ โดยแสดงถึงศิลปะสื่อสิ่งใหม่ในรูปแบบศิลปะวิดีโอ ศิลปะการถ่ายภาพ ศิลปะจัดวาง คอมพิวเตอร์กราฟิก แอนิเมชัน เทคโนโลยีสามมิติ ฯลฯ เป็นหลัก ซึ่งเป็นการสำรวจเบื้องต้นในการออกแบบ ด้วยความก้าวหน้าของเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ต ศิลปะสื่อสิ่งใหม่ได้แทรกซึมเข้าไปในทุกทิศทางของการออกแบบอย่างเงียบๆ ในระยะแรกของการพัฒนาแนวคิดและรูปแบบส่วนใหญ่ได้รับอิทธิพลจากศิลปะสื่อสิ่งใหม่ของตะวันตก จากการเลียนแบบในขั้นแรกจนถึงการสร้างสรรค์เองในปัจจุบัน การเพิ่มขึ้นและวิวัฒนาการของศิลปะสื่อสิ่งใหม่ในประเทศจีนมานานกว่า 10 ปีถือได้ว่าเป็นความสำเร็จของการบุกเบิกขั้นพื้นฐานและการก่อตัวอย่างเป็นทางการของศิลปะสื่อสิ่งใหม่ยุคแรกในประเทศจีน

ในสมัยแรกศิลปินใช้อุปกรณ์ถ่ายภาพและวิดีโอแบบพกพาเพื่อถ่ายภาพนิ่งและสารคดี โดยพยายามแสดงผลงานศิลปะเชิงทดลองแก่ผู้ชมทั่วไป วิธีการแสดงออกทางศิลปะแบบใหม่ล่าสุดนี้ ทำให้เกิดวิสัยทัศน์ทางอิเล็กทรอนิกส์ที่ส่งอารมณ์ได้อย่างทรงพลังและดึงดูดความสนใจของศิลปิน มากมายที่ท่วมเทให้ยิ่งขึ้น ในช่วงทศวรรษ 1990 ศิลปินได้ย้ายจากรายการการทดลองมาสู่นิทรรศการพิพิธภัณฑ์และแกลเลอรี และเพิ่มศิลปะแบบดั้งเดิม เช่น จิตรกรรม ประติมากรรม การแสดง และทัศนศิลป์อื่นๆ ลงในวิดีโออาร์ต โดยให้ความสำคัญกับการจำลองพื้นที่การแสดงและบรรยากาศมากขึ้น ทำให้ผู้ชมรู้สึกราวกับได้สัมผัสด้วยตัวเองจริง เพื่อตอบสนองต่อสถานการณ์นี้ “หนังสือรายปีศิลปะจีนในทศวรรษที่ 1990” ได้จัดทำบทพิเศษเพื่ออธิบายการเติบโตของวิดีโออาร์ต ขณะเดียวกันกิจกรรมของวิดีโออาร์ตของจีนก็ดึงดูดความสนใจของวงการศิลปะนานาชาติ ผลงานของศิลปินสื่อสิ่งใหม่ของจีนเริ่มปรากฏให้เห็นบ่อยครั้งในเทศกาลสื่อศิลปะที่สำคัญทั่วโลก (Gao Songnian, 2016) ในแง่ของการออกแบบ คอมพิวเตอร์กราฟิกส์และการเขียนโปรแกรมยุคแรกเริ่ม ประกาศการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญในด้านการออกแบบสมัยใหม่ในอนาคต การเพิ่มขึ้นของแอนิเมชัน และเอฟเฟกต์ทัศนศิลป์ที่ดึงดูดความสนใจของสาธารณชน อินเทอร์เน็ตในฐานะสื่อใหม่ทำให้เกิด ภาษาและแพลตฟอร์มเผยแพร่ทัศนศิลป์แบบใหม่ ในขณะเดียวกันแพลตฟอร์มดังกล่าวยังเป็น จุดเริ่มต้นของการพัฒนาสื่อศิลปะสื่อสิ่งใหม่ในประเทศจีนอีกด้วย

(2) ช่วงพัฒนาและสมบูรณ์เต็มที่ - การแสดงออกในท้องถิ่นของสื่อกลาง - เทคโนโลยีเครือข่ายมัลติมีเดีย

ในช่วงปลายทศวรรษ 1990 และต้นศตวรรษที่ 21 ด้วยการพัฒนาอย่างรวดเร็วของ เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตและเทคโนโลยีสารสนเทศ คอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล อุปกรณ์การพิมพ์และ โปรแกรมตัดต่อได้รับความนิยม วิดีโอ เทคโนโลยีการถ่ายภาพ คอมพิวเตอร์กราฟิกและการเขียน โปรแกรมภาพ แอนิเมชัน ภาพสามมิติและเทคโนโลยีอื่นๆ พัฒนาอย่างครอบคลุมเป็นเทคโนโลยี เครือข่ายมัลติมีเดีย และยึดมั่นในความคิดริเริ่มในท้องถิ่น ปรับแต่งภาษาทางสัญลักษณ์ที่อุดมไปด้วย องค์ประกอบทางวัฒนธรรมจีนดั้งเดิม ตระหนักถึงการสร้างสรรค์การออกแบบที่เป็นนวัตกรรมใหม่ สำรองและการพัฒนาศิลปะแบบดั้งเดิมของจีนที่บูรณาการเข้ากับศิลปะสื่อสิ่งใหม่ ซึ่งสอดคล้องกับ ลักษณะของยุคสมัยของการพัฒนาสังคม

การเพิ่มขึ้นของอินเทอร์เน็ตเป็นการแสดงออกที่สำคัญของการเปลี่ยนแปลงสื่อใน ช่วงเวลานี้ ชูล์ทซ์เชื่อว่า การเปลี่ยนแปลงของสื่อเป็นกระบวนการของการขยาย การทดแทน การบูรณาการและการยอมรับ ซึ่งจะนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงของสื่อประชาสัมพันธ์และสังคม (Zhang Jing, 2013) เจื่อนไขสำคัญและการรับประกันสำหรับการขยายตัวของอินเทอร์เน็ต คือ การพัฒนาและการ ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ เทคโนโลยีสื่อใหม่ได้ขยายวิธีที่ผู้คนติดต่อและสื่อสาร เปลี่ยนรูปแบบการ ได้ตอบและการสื่อสารแบบดั้งเดิม ทำลายขอบเขตของเวลาและสถานที่ เข้าสู่ศิลปะสื่อสิ่งใหม่แห่ง

ศตวรรษที่ 21 ที่พัฒนาอย่างรวดเร็ว ภายใต้ภูมิหลังของเทคโนโลยีสำหรับการโต้ตอบและเทคโนโลยีเคลื่อนที่ เทคโนโลยีสื่อใหม่และศิลปะแบบดั้งเดิมได้รับการบูรณาการอย่างสมบูรณ์ ผลงานต่างๆ ก็เริ่มปรากฏออกมา

เบนจามิน วิล ผู้อำนวยการแผนกสื่อสิ่งใหม่ของศูนย์วิจัยศิลปะร่วมสมัยของอังกฤษเคยออกแบบ “นิทรรศการดิจิทัลศิลปะสื่อสิ่งใหม่” ที่เซี่ยงไฮ้ในปี 1998 (Li Yukun, 2006) เขาเชื่อว่าผลงานศิลปะต้องนำเสนอแนวคิดของศิลปินก่อน แล้วจึงใช้เทคโนโลยีเพื่อสร้างสรรค์วิธีแก้ไขที่มหัศจรรย์และชาญฉลาดที่สุด และลงมือทำให้สำเร็จ ผลงานศิลปะเกี่ยวข้องกับวิถีคิดของทุกคน การสร้างสรรค์ที่ขับเคลื่อนด้วยแนวคิดถือเป็นการสร้างสรรค์ทางศิลปะ แต่การสร้างสรรค์ที่รับรู้ผ่านเทคโนโลยีเท่านั้นไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นการสร้างสรรค์ทางศิลปะ นี่เป็นเพียงการแสดงให้เห็นปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างการสร้างสรรค์ทางศิลปะและการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในศิลปะสื่อสิ่งใหม่เท่านั้น

(3) การบูรณาการและแสวงหาโอกาส - การสื่อสารมวลชน - เทคโนโลยีดิจิทัล

ศิลปะสื่อสิ่งใหม่ได้รับการพัฒนาอย่างรวดเร็วหลังจากปี 2010 เทคโนโลยีมีรูปแบบที่หลากหลาย ผสมผสานศิลปะและเทคโนโลยีเข้ากับความช่วยเหลือของวิธีการทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสมัยใหม่ เช่น เทคโนโลยีดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ต เทคโนโลยีเสมือนจริง และเทคโนโลยีเชิงโต้ตอบ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงเส้นทางศิลปะที่เป็นเอกลักษณ์ ทำให้ผู้ชมสามารถมีส่วนร่วมในผลงานได้อย่างกระตือรือร้นมากขึ้น ซึ่งช่วยเพิ่มการโต้ตอบและประสบการณ์ทางศิลปะ เมื่อพิจารณาจากการนำเสนอผลงานในปัจจุบัน งานออกแบบและวิดีโอได้กลายเป็นกระแสหลักในขณะนี้ ในขณะที่การออกแบบเชิงนวัตกรรมของวัฒนธรรมดั้งเดิมและเทคโนโลยีสื่อสิ่งใหม่ได้กลายเป็นหัวข้อสร้างสรรค์ที่ร้อนแรงที่สุด งานเหล่านี้มักจะมาพร้อมกับความเจริญรุ่งเรืองของอุตสาหกรรมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว ทำหน้าที่เป็น “ตัวกลางแบบแฝง” เพื่อส่งเสริมและเผยแพร่วัฒนธรรมท้องถิ่น

ยุคดิจิทัลเป็นยุคของสื่อสารมวลชน การสื่อสารมวลชนมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมและเผยแพร่ผลงานศิลปะสื่อสิ่งใหม่ผ่านโซเชียลมีเดีย แพลตฟอร์มออนไลน์ และช่องทางอื่นๆ โดยผลงานสามารถเผยแพร่ได้อย่างรวดเร็วและมีการเพิ่มของยอดคลิกเข้าชมมากขึ้นเรื่อยๆ การโต้ตอบเสมือนจริงของผลงานเกิดขึ้นบ่อยครั้งและอิทธิพลยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้บรรลุสุนทรียศาสตร์และความหมายแฝงของการประชาสัมพันธ์ได้อย่างแท้จริง ทำให้ศิลปะและวัฒนธรรมดั้งเดิมสามารถสร้างได้เสมือนจริง การสื่อสารมวลชนทำให้ผู้คนมีโอกาสเข้าถึงและเข้าใจศิลปะสื่อสิ่งใหม่มากขึ้น ซึ่งทำให้พัฒนาได้รับแรงสนับสนุนอย่างแข็งแกร่ง

เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นรูปแบบที่สำคัญที่สุดของการรับรู้ทางเทคโนโลยีในศิลปะสื่อสิ่งใหม่ การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในงานศิลปะและการออกแบบช่วยให้ศิลปินและนักออกแบบมีความเป็นไปได้ในการสร้างสรรค์ รูปแบบการแสดงออก และมีปฏิสัมพันธ์มากขึ้น ในขณะเดียวกันยังช่วย

พัฒนาประสิทธิภาพและยกระดับขั้นตอนการสร้างสรรค์และการออกแบบอีกด้วย แล้วยังเอื้อต่อความชื่นชมและการมีส่วนร่วมของผู้ชมอีกด้วย

วิเคราะห์อัตลักษณ์ทางศิลปะและคุณค่าสุนทรียศาสตร์ของศิลปาถลมนทลเจ้อเจียงและการประยุกต์ใช้กับศิลปะสื่อใหม่

อัตลักษณ์ทางศิลปะของศิลปาถลมนทลเจ้อเจียงประกอบด้วยรูปทรงที่สง่างาม ลายเส้นที่เรียบง่าย ลวดลายในการตกแต่งที่หลากหลายและมีความหมายลึกซึ้ง สีเคลือบส่วนใหญ่เป็นสีเขียวใสบริสุทธิ์ดูจัดจ้าน เป็นต้น การออกแบบรูปทรงของศิลปาถลมนทลเจ้อเจียงมุ่งเน้นไปที่การประสานกันอย่างลงตัวของสัดส่วนและลายเส้นโดยรวม ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสวยงามที่เรียบง่าย ไม่ว่าจะเป็นของใช้ในชีวิตประจำวันหรือศิลปาถลเพื่อถวายเป็นเครื่องบรรณาการและการส่งออก ล้วนพร่างพรูไปด้วยบรรยากาศแห่งความสง่างามและประณีต เนื้อหาหัวข้อของลวดลายในการตกแต่งมีมากมายและหลากหลาย ทั้งลวดลายพืช ดอกไม้ ปลา และนกแบบดั้งเดิม ตลอดจนเนื้อหาหัวข้อที่มีความหมายแฝงทางวัฒนธรรม อาทิ มังกร หงส์ และสัตว์ร้ายที่มีความหมายลึกซึ้ง เนื้อหาหัวข้อเหล่านี้แสดงออกผ่านศิลปาถลในระดับต่างๆ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงเสน่ห์ของศิลปะศิลปาถล สีเคลือบส่วนใหญ่จะสะท้อนให้เห็นในสีเขียวของศิลปาถลมนทลเจ้อเจียงซึ่งเป็นสีเขียวโปร่งแสงใสดูจัดจ้าน ทำให้ผู้คนรู้สึกสดชื่นและเป็นธรรมชาติ ซึ่งสีเคลือบดังกล่าวไม่เพียงสวยงามเท่านั้น แต่ยังมีคุณค่าทางศิลปะสูงอีกด้วย อัตลักษณ์เหล่านี้ทำให้ศิลปาถลมนทลเจ้อเจียงเป็นสมบัติล้ำค่าของเครื่องเคลือบในประเทศจีนและทั่วโลก ด้วยคุณค่าทางศิลปะอันเป็นเอกลักษณ์และคุณค่าทางสุนทรียศาสตร์แบบตะวันออก

ต่อไปนี้เป็นลำดับการพัฒนาของศิลปาถลมนทลเจ้อเจียง การวิจัยหลักเกี่ยวกับการพัฒนาระบบเตาเผาตั้งแต่สมัยราชวงศ์ฮั่นตะวันออกไปจนถึงราชวงศ์หมิงตอนกลางและตอนปลาย ซึ่งประกอบด้วยรูปทรง ลวดลายในการตกแต่ง และสีเคลือบของศิลปาถลเตาเผาเยว่และศิลปาถลเตาเผาหลงฉวน โดยทำการวิเคราะห์และอภิปรายโดยย่อเกี่ยวกับทฤษฎีการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. อัตลักษณ์ทางศิลปะและคุณค่าทางสุนทรียศาสตร์ของศิลปาถลเตาเผาเยว่

(1) อัตลักษณ์ทางศิลปะของศิลปาถลเตาเผาเยว่

ศิลปาถลเตาเผาเยว่เป็นชุดเตาเผาศิลปาถลที่มีชื่อเสียงในประวัติศาสตร์ประเทศจีนและเป็นจุดเริ่มต้นของศิลปาถลมนทลเจ้อเจียง ตั้งแต่สมัยราชวงศ์ฮั่นตะวันออกไปจนถึงสมัยราชวงศ์ซ่ง โดยสมัยสามก๊ก สมัยราชวงศ์จิ้น สมัยราชวงศ์เหนือ-ใต้ และสมัยราชวงศ์ถังมีชื่อเสียงมากที่สุด ศิลปาถลเตาเผาเยว่มีเนื้อละเอียด ผนังบาง พื้นผิวมันวาว ตัวศิลปาถลมีสีเทาหรือเทาอ่อน และมีเนื้อเคลือบที่อุดมไปด้วยความสว่างสดใสและกึ่งโปร่งแสง ชั้นเคลือบมีความบางและสม่ำเสมอ โดยสีเคลือบในช่วงแรกส่วนใหญ่จะใช้สีเหลืองและในช่วงหลังจะใช้สีฟ้าอมเขียว ลวดลายการตกแต่งในช่วงแรกจะเน้น

พื้นผิวเรียบเป็นหลัก และในช่วงต่อมาเริ่มใช้เทคนิคการวางลวดลายซ้อนทับกัน โดยเฉพาะการขีดและการแกะสลักลวดลายดอกไม้ ซึ่งเป็นลวดลายที่ได้รับความนิยมอย่างมากในขณะนั้น

สมัยราชวงศ์ฮั่นตะวันออกตอนปลายเป็นช่วงระยะก่อเกิดศิลาตลเตาเผาเยว่ ผลิตภัณฑ์ศิลาตลในยุคนี้มีความคล้ายคลึงกับเครื่องเคลือบดั้งเดิมทั้งในด้านรูปทรง ลวดลายในการตกแต่ง และเทคนิคงานฝีมือซึ่งเต็มไปด้วยความดั้งเดิมและความเรียบง่าย และมีนวัตกรรมคิดค้นสีเคลือบซึ่งเป็นนวัตกรรมที่สำคัญในช่วงเวลาดังกล่าว ในสมัยสามก๊ก สมัยสองจิน และสมัยราชวงศ์ใต้-เหนือเป็นยุคแห่งการพัฒนาที่ก้าวกระโดดสำหรับศิลาตลเตาเผาเยว่ ในสมัยสามก๊ก ศิลาตลมีความแข็งแรงและหนาแน่น ตัวศิลาตลส่วนใหญ่เป็นสีเทาอ่อน มีชั้นเคลือบที่สม่ำเสมอ และใช้สีเคลือบโปร่งใส ลวดลายการตกแต่งในช่วงแรกมีความเรียบง่าย ส่วนใหญ่มีลวดลายคลื่นน้ำ ลายเชือก เส้นใบไม้ เป็นต้น แต่ช่วงหลังลวดลายในการตกแต่งเริ่มมีความซับซ้อนมากขึ้น มีรูปแบบตารางแนวทแยงและวิธีการตกแต่งด้วยการซ้อนทับกัน เครื่องใช้สามารถแบ่งออกเป็นสองประเภทได้แก่ เครื่องใช้ในชีวิตประจำวันและเครื่องใช้ประจำราชวงศ์หมิง ในช่วงราชวงศ์สองจินและราชวงศ์ใต้-เหนือ อุตสาหกรรมศิลาตลเตาเผาเยว่เพิ่มขึ้นอย่างมากและอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบก็เริ่มเจริญรุ่งเรืองขึ้นด้วยเช่นกัน ตัวศิลาตลที่ผลิตขึ้นในขณะนั้นหนาขึ้น สีของตัวศิลาตลเข้มขึ้นโดยส่วนใหญ่เป็นสีเทาหรือสีเทาเข้ม มีชั้นเคลือบที่หนาและสม่ำเสมอ สีเคลือบส่วนใหญ่เป็นสีน้ำเงินอมเทาและน้ำเงินอมเหลือง ลวดลายการตกแต่งมีลักษณะที่เรียบง่ายและประณีต โดยลวดลายหลักที่ใช้คือลวดลายเชือก ซึ่งช่วงหลังลวดลายหลักที่ใช้คือเป็นเครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน อาทิ เชงเทียน โคมไฟ อ่าง ชาม จาน หม้อ จานฝนหมึก เป็นต้น รูปทรงมีความหรูหราและเรียบง่าย ในช่วงราชวงศ์ใต้-เหนือ รูปทรงของศิลาตลเริ่มใช้งานได้จริงมากขึ้น ดังนั้นการออกแบบจึงค่อนข้างสอดคล้องกับการใช้สอยของผู้คนในขณะนั้น

สมัยราชวงศ์สุย ถึง และห้าราชวงศ์เป็นช่วงระยะรุ่งเรืองของการพัฒนาเตาเผาเยว่ โดยมีสมัยราชวงศ์ถังเป็นตัวแทนของศิลาตลระดับสูงสุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเกิดขึ้นของศิลาตล "สีลับ" ถือเป็นผลิตภัณฑ์ศิลาตลเตาเผาเยว่ที่ได้รับความนิยมมากในสมัยนั้น ปัจจุบันยังคงมีผู้คนจำนวนมากที่ยังคงให้ความสนใจกับศิลาตลประเภทดังกล่าวอยู่ ผลิตภัณฑ์ของราชวงศ์ถังมีหลากหลายประเภท ผลิตอย่างประณีต และมีรูปทรงสวยงาม สีของตัวศิลาตลเป็นสีเทาอมฟ้าหรือสีเทาอ่อน พื้นผิวของตัวศิลาตลมีความละเอียดและหนาแน่น สีเคลือบส่วนใหญ่เป็นสีน้ำเงินอมเหลือง น้ำเงินอมเขียว และน้ำเงินอมเทา ในสมัยราชวงศ์ถัง การเปลี่ยนแปลงหลักๆ สะท้อนให้เห็นในการออกแบบรูปทรงที่มีลักษณะแปลกใหม่และมีเอกลักษณ์ ในสมัยห้าราชวงศ์ มีการใช้เทคนิคการตกแต่งด้วยการแกะสลักลายเส้นเป็นส่วนใหญ่ และการตกแต่งส่วนใหญ่เป็นลวดลายลวดลายเมฆมงกุฏ อาทิ มังกร หงส์ ผีเสื้อ นกแก้ว ตลอดจน ดอกโบตั๋น กิ่งก้านที่พันกัน ลวดลายดอกเบญจมาศ เป็นต้น การแกะสลักลายเส้นมีความชำนาญ ลายเส้นภาพคมชัด และเสมือนจริง โดยจะทำการแกะสลักสองด้านทั้งภายในและภายนอกเครื่องใช้ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นอุปกรณ์เพื่อใช้ในชีวิตประจำวันของผู้คน โดยเฉพาะอุปกรณ์ดื่มชา

เครื่องหอม อุปกรณ์ที่ใช้ทางพุทธศาสนา อุปกรณ์การเรียน เป็นต้น (Zhou Shaohua, 2013) ในสมัยราชวงศ์ถังตอนปลาย การประสบความสำเร็จในการเผาศิลาดลสีลับถือเป็นเทคนิคการผลิตศิลาดลระดับสูงสุดในขณะนั้น

ในสมัยราชวงศ์ซ่งเหนือ เต๋าเผาเว่ยยังคงเจริญรุ่งเรืองและพัฒนาจนถึงขอบเขตศิลปะใหม่ รูปทรงของเครื่องใช้มีความประณีตและสวยงาม สีเคลือบเป็นน้ำเงินอมเขียวบริสุทธิ์และโปร่งใสนิยมใช้เทคนิคการตกแต่งแบบขีดลวดลายอย่างละเอียด ซึ่งผลงานในสมัยนั้นมีความชำนาญทางเทคนิคมาก มีลวดลายที่เรียบง่ายและสง่างาม เนื้อหาหัวข้อในการตกแต่งมีหลากหลาย ซึ่งเป็นภาพลวดลายที่สดใสและสมจริงราวกับมีชีวิต แต่หลังจากสมัยราชวงศ์ซ่งเหนือ ศิลาดลเต๋าเผาเว่ยเริ่มเสื่อมถอยลงและได้มีการหยุดการเผาไประยะหนึ่ง

(2) คุณค่าทางสุนทรียศาสตร์ของศิลาดลเต๋าเผาเว่ย

ศิลาดลเต๋าเผาเว่ยเป็นเครื่องเคลือบโบราณที่สืบทอดมาตั้งแต่ราชวงศ์ฮั่นตะวันออก รูปทรง ลวดลายในการตกแต่ง และสีเคลือบที่เป็นเอกลักษณ์ต่างร่วมกันแสดงออกถึงความหมายแฝงด้านสุนทรียภาพอันลึกซึ้ง ในประวัติศาสตร์อันยาวนานของการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ศิลาดลเต๋าเผาเว่ยได้กลายเป็นไข่มุกแห่งศิลปะเครื่องเคลือบเงินที่แวววาวด้วยเทคนิคฝีมือที่ประณีตและรูปแบบศิลปะที่หรูหรา

จากมุมมองของรูปทรง รูปทรงของศิลาดลเต๋าเผาเว่ยมีความสม่ำเสมอ สมมาตร และหลากหลาย ศิลาดลรูปทรงดั้งเดิมกลายเป็น "การมอบเครื่องใช้ที่เป็นของขวัญ" สำหรับคนสมัยโบราณ แสดงให้เห็นถึงคุณภาพของลัทธิขงจื้อและลัทธิเต๋าที่ว่า "คุณธรรมของสุภาพบุรุษควรสูงส่งดั่งหยก" และแสดงออกถึงภาพลักษณ์และความหมายแฝงของวัฒนธรรมมารยาทแบบดั้งเดิมของประเทศจีนผ่านเครื่องใช้ต่างๆ เช่นเดียวกับกวีลู่เหยู่แห่งราชวงศ์ถังที่เคยก้าวไวใน "คัมภีร์ชา" ว่าชาวมอและถั่วลิสงล้วนทำมาจากศิลาดลเมืองเว่ยโจว ซึ่งหมายความว่า การออกแบบรูปทรงของศิลาดลเต๋าเผาเว่ย ไม่เพียงแต่ตอบโจทย์การใช้งานได้จริงเท่านั้น แต่ยังสื่อถึงความหมายแฝงด้านสุนทรียศาสตร์อันลึกซึ้งอีกด้วย ทั้งลายสายและโครงสร้างโดยรวมของศิลาดลต่างสะท้อนถึงความรู้สึกของบรรยากาศที่หรูหราและสง่างาม ความสวยงามของรูปทรงนี้ส่งผลให้ผู้คนรู้สึกถึงบรรยากาศที่เรียบง่าย ทั้งยังแสดงให้เห็นถึงความเข้าใจและการแสวงหาความสวยงามที่เป็นเอกลักษณ์ของผู้ผลิตอย่างเต็มที่ด้วยเช่นกัน (Zhu Kaipei, 2016)

ประการที่สอง ลวดลายในการตกแต่งศิลาดลเต๋าเผาเว่ยก็เป็นส่วนสำคัญของคุณค่าทางสุนทรียศาสตร์ด้วยเช่นกัน ลวดลายในการตกแต่งจะช่วยเพิ่มลำดับชั้นและความสดใสให้กับศิลาดล ซึ่งผู้ผลิตจะผสมผสานองค์ประกอบทางธรรมชาติ ดำนาบและเรื่องเล่า เรื่องราวทางประวัติศาสตร์ ฯลฯ ต่างๆ เข้าไปในลวดลายผ่านการแกะสลัก การวาดภาพ และเทคนิคอื่นๆ จึงทำให้ศิลาดลมีความหมายแฝงทางวัฒนธรรมที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น ลวดลายในการตกแต่งเหล่านี้บางรูปแบบมีความเรียบง่ายและสดใส

ในขณะที่บางรูปแบบมีความซับซ้อนและละเอียดอ่อน แต่ไม่ว่าจะเป็นารตกแต่งรูปแบบใดก็ตาม ผู้คนก็จะสามารถสัมผัสได้ถึงเสน่ห์อันเป็นเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมจีนแบบดั้งเดิมได้เสมอ

สีเคลือบของศิลาดลเตาเผาเยว่เป็นอีกหนึ่งจุดเด่นของคุณค่าทางสุนทรียศาสตร์ สีเคลือบสีน้ำเงินช่วยส่งเสริมความโดดเด่นของรูปทรงและลวดลายในการตกแต่งของศิลาดล ทำให้ผู้คนรู้สึกสบายใจและแปลกใหม่ การเคลือบสีน้ำเงินอันเป็นเอกลักษณ์นี้ไม่เพียงเพิ่มความสวยงามให้แก่ศิลาดลเท่านั้น แต่ยังทำให้สอดคล้องกับอัตลักษณ์ทางสุนทรียศาสตร์แบบตะวันออก เนื่องจากสีเคลือบเต็มไปด้วยการรับรู้ถึงภูมิทัศน์สีน้ำเงินเขียวของธรรมชาติ ผสมผสานภูมิปัญญาของช่างฝีมือ และมีมุมมองสุนทรียศาสตร์แบบดั้งเดิมที่เต็มไปด้วยธรรมชาติ ความเรียบง่าย และความสง่างาม ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงอาณาจักรแห่งจิตวิญญาณของประเทศจีนในด้านความปรองดองและความสามัคคีของผู้คน สรรพสิ่ง และธรรมชาติมาตั้งแต่สมัยโบราณ (Wu Keling, 2013)

สรุปแล้ว คุณค่าทางสุนทรียศาสตร์ของศิลาดลเตาเผาเยว่ไม่เพียงแต่สะท้อนให้เห็นในด้านรูปทรง ลวดลายในการตกแต่ง หรือสีเคลือบเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่ยังสะท้อนถึงอิทธิพลที่นำเสนอผ่านการผสมผสานอย่างลงตัวของทั้งสามประการข้างต้น ความสวยงามประเภทนี้ได้ให้ความรู้สึกถึงประวัติศาสตร์ และเต็มไปด้วยความหมายแฝงเกี่ยวกับสุนทรียภาพสมัยใหม่ ดังนั้น ในฐานะตัวแทนที่โดดเด่นของศิลปะเครื่องเคลือบประเทศจีน คุณค่าทางสุนทรียของศิลาดลเตาเผาเยว่ควรค่าที่จะได้รับการวิจัยเชิงลึกและความชื่นชมจากพวกเรา

2. อัตลักษณ์ทางศิลปะและคุณค่าทางสุนทรียศาสตร์ของศิลาดลเตาเผาหลงฉวน

(1) อัตลักษณ์ทางศิลปะของศิลาดลเตาเผาหลงฉวน

ในประวัติศาสตร์การผลิตศิลาดลของประเทศจีน เตาเผาหลงฉวนเป็นเตาเผาศิลาดลทางประวัติศาสตร์ที่มีชื่อเสียงที่สุดในประวัติศาสตร์ศิลาดลของประเทศจีน เตาเผาแห่งนี้ได้ผสมผสานส่วนที่ดีที่สุดของพื้นที่เตาเผาทางตอนเหนือและใต้ และกลายเป็นปรมาจารย์ด้านเทคนิคงานฝีมือศิลาดลในทุกราชวงศ์ของประเทศจีน เตาเผาหลงฉวนก่อตั้งขึ้นในช่วงสมัยห้าราชวงศ์และราชวงศ์ซ่งเหนือ รุ่งเรืองในช่วงสมัยราชวงศ์ซ่งใต้ และได้รับการพัฒนาในช่วงสมัยราชวงศ์หยวนและราชวงศ์หมิง และเสื่อมถอยลงในช่วงสมัยราชวงศ์หมิงตอนกลางและตอนปลาย ศิลาดลหลงฉวนมีรูปทรงที่หลากหลาย และมีเทคนิคงานฝีมืออันวิจิตรบรรจง แสดงให้เห็นรูปแบบศิลปะที่สง่างาม มีลวดลายการตกแต่งที่เรียบง่าย มีชีวิตชีวา และมีเสน่ห์ทางศิลปะที่เป็นเอกลักษณ์ ส่วนใหญ่ใช้สีน้ำเงินอมเขียวเป็นสีเคลือบ และใช้วิธีการเคลือบหลายชั้นและเคลือบหนาเพื่อทำให้ชั้นเคลือบมีความหนาอย่างสม่ำเสมอ ทำให้ศิลาดลมีความมันวาวสูงและมีพื้นผิวที่ลื่นดังหยก

ศิลาดลหลงฉวนในช่วงสมัยห้าราชวงศ์และสมัยราชวงศ์ซ่งเหนือตอนต้นส่วนใหญ่ได้รับอิทธิพลจากเตาเผาเยว่ ในด้านรูปทรงหรือลวดลายในการตกแต่งมีความคล้ายคลึงกับศิลาดลเตาเผาเยว่ เนื่องจากได้สืบทอดอัตลักษณ์ทางศิลปะและรูปแบบทางศิลปะมาจากเตาเผาเยว่ ในช่วงตอนกลาง

และปลาย ศิลาดลหลงฉวนได้ซึมซับประสบการณ์การผลิตเครื่องเคลือบจากทางตอนเหนือของ ประเทศจีน และได้ปรับปรุงเทคนิคและกระบวนการในการผลิต จึงเกิดเป็นอัตลักษณ์ทางศิลปะอัน เป็นเอกลักษณ์ของศิลาดลหลงฉวนที่มีหลากหลายประเภทและเรียบง่ายแต่สง่างาม ตัวศิลาดลมีสีขาว ทึบ พื้นผิวชั้นเคลือบบางและสม่ำเสมอ และมีสีเขียวที่สดใส ลวดลายการตกแต่งมีความหรูหราและ ละเอียดอ่อน ซึ่งสะท้อนถึงอัตลักษณ์ทางศิลปะของศิลาดลทางตอนใต้ของประเทศจีน โดยมีลวดลาย ปลา ก้อนเมฆ กลีบบัว และใบตองเป็นลวดลายหลัก สมัยราชวงศ์ซ่งใต้เป็นยุครุ่งเรืองของศิลาดลหลงฉวนและเทคนิคการผลิตศิลาดลก็ได้ก้าวขึ้นสู่ระดับสูงสุดในประเทศจีน ศิลาดลหลงฉวนมีรูปทรงที่ หลากหลาย ลวดลายและสีเคลือบอันงดงาม ซึ่งเป็นปรากฏการณ์สำคัญในประวัติศาสตร์ของการ พัฒนาศิลาดล โดยเฉพาะผลงานประเภทสีชมพูอมน้ำเงินและสีน้ำเงินหม่นที่ถือว่าเป็นรูปแบบทาง ศิลปะที่ดีที่สุด เต๋าเผาหลงฉวนในสมัยราชวงศ์หยวนยังคงมีกำลังในการผลิตอย่างไม่มีที่สิ้นสุด ศิลาดล ส่วนใหญ่มีขนาดใหญ่และมีน้ำหนักมาก มีลวดลายในการตกแต่งและสีเคลือบที่สอดคล้องกับลักษณะ ที่หยابคายและเปิดกว้างของชาวเร่ร่อน และในช่วงสมัยราชวงศ์หมิงตอนกลางและปลาย เต๋าเผา หลงฉวนเริ่มเข้าสู่สภาวะเสื่อมถอยลง โดยมุ่งเน้นที่ผลผลิตแต่ไม่เน้นคุณภาพเหมือนเคย ตัวศิลาดล เปลี่ยนเป็นสีเทา เครื่องใช้มีความหนาและหยาบ ชั้นเคลือบมีความบางและโปร่งใส และลวดลายการ ตกแต่งที่ได้รับความนิยมมากที่สุดคือเทคนิคการซ้อนทับกันของดอกไม้และการแกะสลักดอกไม้ (Wu Yuebin, 2008)

(2) คุณค่าทางสุนทรียศาสตร์ของศิลาดลเต๋าเผาหลงฉวน

ศิลาดลหลงฉวนมีความสดใสและมันวาว คุณภาพของสีเคลือบราวกับหยกที่ไร้จุดต่าง พร้อย มีรูปทรงที่สง่างามและลวดลายการตกแต่งที่เปิดกว้าง ซึ่งเป็นการปรากฏขึ้นอีกครั้งของ ความรู้สึกของนักกวี เป็นการแสวงหาความสงบและสภาพจิตใจที่สวยงาม ซึ่งมีความสวยงามและ ความเรียบง่ายอย่างเป็นธรรมชาติและแสวงหาความสามัคคี ความสมดุล และแนวความคิดทางศิลปะ โดยผสมผสานแนวคิดเรื่องความกลมกลืนกันระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติของกัณฑ์ขิงจื่อ ลัทธิเต๋า และพุทธศาสนา ซึ่งสะท้อนถึงจิตวิญญานวัฒนธรรมประจำชาติจีน และแสดงถึงการแสวงหาคุณลักษณะ อันสูงส่งและจิตวิญญานมนุษยนิยมของผู้คน (Wang Lijun, 2023) ศิลาดลหลงฉวนทำให้ผู้คนรู้สึก ประหลาดใจในงานฝีมือของเครื่องเคลือบ ซึ่งมีแนวคิดด้านสุนทรียศาสตร์ที่อุทิศไปด้วยแนวคิด เกี่ยวกับสุนทรียภาพแบบดั้งเดิม และได้กลายเป็นตัวแทนสำคัญของจิตวิญญานทางวัฒนธรรมโบราณ และลักษณะทางสุนทรียศาสตร์ของประเทศจีน (Yang Wuwei, 2020)

ในด้านความสวยงามของรูปทรง ศิลาดลหลงฉวนมีรูปทรงที่สง่างามและมีหลากหลาย ประเภท ไม่เพียงแต่จะมีชาม จาน หม้อ เต๋า ฯลฯ แบบดั้งเดิมเท่านั้น แต่ยังมีรูปทรงเสมือนจริง อาทิ รูปทรงใบบัว รูปทรงดอกบัว รูปทรงปลา เป็นต้น รูปทรงเหล่านี้ไม่เพียงแต่มีรูปลักษณะที่สวยงาม เท่านั้น แต่ยังอุทิศไปด้วยความหมายแฝงทางวัฒนธรรมที่ลึกซึ้ง ซึ่งสะท้อนถึงรสนิยมทางสุนทรียของ

สังคมจีนในขณะนั้น สวี จื่อเหิง ได้บรรยายถึงรูปทรง สุนทรียศาสตร์ และที่มาของชื่อแจกันหมยในหนังสือเรื่อง "Yin Liu Zhai Shuo Porcelain" ว่า "ปากแจกันหมยบาง คอสั้น ไท่ล่กว้าง และก้นแคบ เส้นผ่านศูนย์กลางเล็กมากจนเทียบได้กับกระดุกบางๆ ของแจกันหมยเท่านั้น จึงมีชื่อเรียกว่าแจกันหมย" (Shi Hong, 2006) ซึ่งเป็นการออกแบบรูปทรงที่เรียบง่าย และสื่อถึงความเข้าใจในวิถีชีวิตและสะท้อนถึงความคิดด้านสุนทรียศาสตร์ที่แข็งแกร่ง

ในด้านของความสวยงามในลวดลายการตกแต่ง เทคนิคการตกแต่งหลักของศิลาดลหลงฉวนคือการแกะสลัก การขีด การพิมพ์ และการวางลวดลาย เป็นต้น เนื้อหาหัวข้อในการตกแต่งมีความหลากหลาย อาทิ ดอกไม้ สัตว์ บุคคล สัตว์มงคล เป็นต้น ลวดลายในการตกแต่งเหล่านี้มีลายเส้นที่เรียบง่าย องค์กรประกอบที่วิจิตรบรรจง มีคุณค่าทางศิลปะสูงมากและมีความหมายแฝงทางวัฒนธรรมของชาติจีนตามประเพณีดั้งเดิม "Kao Gong Ji" เสนอว่าเมื่อต้องจัดการกับวัสดุธรรมชาติ ควร "สังเกตคุณภาพอย่างรอบคอบและแปรรูปวัสดุตามสถานการณ์" (Ruan Yuan's proofreading, 2004) กล่าวคือ ช่างฝีมือทุกคนควรตรวจสอบความโค้งงอ ทิศทาง และลักษณะของวัสดุอย่างเข้มงวด ซึ่งจำเป็นต้องเข้าใจถึงคุณสมบัติของวัสดุอย่างถ่องแท้ และยังต้องมีความยืดหยุ่นในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้ได้ "การสร้างสรรค์" ด้วย "วิธีการอันเชี่ยวชาญ" ด้วยวิธีนี้จึงทำให้ความสวยงามของวัสดุและงานฝีมือได้รับการบูรณาการอย่างเป็นธรรมชาติ ทำให้เกิดความสามัคคีของการตกแต่งและวัสดุ และทำให้เกิดความสามัคคีที่กลมกลืนกันของมนุษย์และสิ่งของ

ในด้านความสวยงามของสีเคลือบ คนสมัยโบราณนิยมสีน้ำเงิน ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของสีแห่งชีวิต เช่นเดียวกับสีผสมจากธรรมชาติที่อุดมด้วยความหลากหลาย ศิลาดลเตาเผาหลงฉวนใช้สีเคลือบเป็นสีน้ำเงินอมเขียวซึ่งเป็นวิธีการทางศิลปะที่สำคัญในการตกแต่งศิลาดลหลงฉวน ประเภทของศิลาดลหลงฉวนที่พบเห็นได้มากที่สุดคือประเภทสีชมพูอมน้ำเงินและสีน้ำเงินหมย ประเภทสีเคลือบสีชมพูอมน้ำเงินมีความสง่างาม โดยใช้สีน้ำเงินตั้งท้องฟ้าและสีชมพูอันวาววับ ส่วนประเภทสีเคลือบสีน้ำเงินหมยมีลักษณะเหมือนดอกเหมยสีน้ำเงินที่มันวาวและสว่างไสว สีชมพูอมน้ำเงินและสีน้ำเงินหมยตามธรรมชาติไม่ได้มาจากความบังเอิญของผู้ผลิตแต่อย่างใด แต่เป็นการสนับสนุนและการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันของ "เทคนิค" และ "คุณธรรม" (Chen Tianyi, 2024) ซึ่งหากช่างฝีมือไม่ชำนาญในเทคนิคการต้มสีน้ำเงินอย่างสมบูรณ์แบบก็จะไม่ได้รับความสวยงามในอุดมคติ ในทางกลับกัน ความต้องการด้าน "คุณธรรม" ของผู้คนที่ได้ร่วมส่งเสริมการพัฒนาและความก้าวหน้าของเทคนิคการผลิตเครื่องเคลือบด้วยเช่นกัน

สรุปแล้ว ศิลาดลหลงฉวนแสดงให้เห็นถึงคุณค่าทางสุนทรียศาสตร์อันสูงส่งและความหมายแฝงทางวัฒนธรรมด้วยรูปทรงอันเป็นเอกลักษณ์ การตกแต่งอันประณีต และสีเคลือบอันอบอุ่น ซึ่งถือเป็นสมบัติของศิลปะเครื่องเคลือบจีนแบบดั้งเดิม

3. กรณีศึกษาเครื่องใช้ที่โดดเด่นของศิลาตลเตาเผาเยว่และเตาเผาหลงฉวนในมณฑลเจ้อเจียง

อเจียง

ตามลำดับการเปลี่ยนแปลงของกาลเวลาและวิวัฒนาการของราชวงศ์ เริ่มตั้งแต่ปลายราชวงศ์ฮั่นตะวันออก สามก๊ก สองจิ้น ราชวงศ์เหนือ-ใต้ ราชวงศ์สุย ราชวงศ์ถัง ห้าราชวงศ์ ราชวงศ์ซ่ง ราชวงศ์หยวน และราชวงศ์หมิงตอนต้น 8 ราชวงศ์เป็นสายหลัก ร่วมกับวิธีการวิจัยวรรณกรรม วิธีการสอบสวนภาคสนาม วิธีการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญและการวิจัยทางทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีสุนทรียศาสตร์ศิลาดล วิเคราะห์ภาพรวมเอกลักษณ์ความสวยงามจาก 8 กรณีตัวอย่างของเครื่องใช้ทั่วไปของศิลาตลเตาเผาเยว่และศิลาตลเตาเผาหลงฉวนในด้านรูปร่าง การตกแต่ง และการเคลือบสี ซึ่งวางรากฐานสำหรับการออกแบบและการสร้างสรรค์งานศิลปะสำหรับผลงาน “การเดินทางของศิลาดล” ในมณฑลเจ้อเจียง ดังนี้

ภาพที่ 4-2 โถกระเบื้องเคลือบสีเขียวลายคลื่นน้ำ 4 สายเตาจากเผาเยว่สีเขียว สมัยปลายราชวงศ์ฮั่นตะวันออก (sybwg.csdn.shangyu.gov.cn/index)

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

(1) ทฤษฎีสุนทรียศาสตร์ศิลาดล

ทฤษฎีสุนทรียศาสตร์ศิลาดลไม่เพียงแต่มุ่งเน้นไปที่รูปร่าง การตกแต่ง และสีเคลือบของวัตถุเท่านั้น แต่ยังหยั่งลึกไปถึงความหมายแฝงทางวัฒนธรรมที่ลึกซึ้งของวัตถุอีกด้วย จากมุมมองของรูปร่าง โถนี้ใช้การออกแบบขอบปากตรงและสั้น ส่วนกลางของโถพองโตและมีก้นโถแบนตามแบบทั่วไป ทำให้ดูมีความมั่นคงโอ้อ่า และยังมีควมเรียบหรู เส้นแนวนอน 4 เส้นที่เท่ากันบนช่วงไหล่ไม่เพียงแต่เพิ่มความมั่นคงโดยรวมเท่านั้น แต่ยังช่วยเพิ่มความสะดวกในการยกน้ำอีกด้วย การออกแบบเส้นแนวนอนทั้ง 4 นี้กล่าวได้ว่าเป็นการผสมผสานที่ลงตัวระหว่างการใช้งานจริงและความสวยงาม ใน

ส่วนของการตกแต่งลายคลื่นน้ำที่ปรากฏในส่วนไหล่ คลื่นน้ำเหล่านี้ประกอบด้วยเส้นโค้งที่เป็นธรรมชาติและอ่อนพริ้ว แต่ละเส้นดูราวจะบอกเล่าเรื่องราวในอดีตและชวนให้คิด คลื่นน้ำเหล่านี้ทำให้ลายพื้นหลังของศิลาดลดูลื่นไหลและมีชีวิตชีวายิ่งขึ้น ทำให้ผู้คนรู้สึกถึงความสงบและระยะห่าง สีเคลือบโถศิลาดลที่ใช้เคลือบบนพื้นผิวภาชนะก็เป็นจุดเด่นของโถนี้เช่นกัน เมื่อผสมผสานกับรูปทรงของภาชนะ เผยให้เห็นถึงความงามอันละเอียดอ่อนและล้าลึกอันเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของศิลาดลได้อย่างเต็มที่ โดยเฉพาะเมื่ออยู่กลางแจ้ง แสงแดด สีเคลือบศิลาดลนี้จะยิ่งดูชุ่มชื้นยิ่งขึ้นเช่นเดียวกับหยก ทำให้ผู้คนรู้สึกสบายใจอย่างยิ่ง

ภาพที่ 4-3 เขือกหัวไก่อ่ดำม้งกร ศิลาดลเตาเผาเยว่ สมัยสามก๊ก สองจีน ราชวงศ์เหนือ-ใต้
(zhejiangmuseum.com/)

(2) ทฤษฎีสุนทรียศาสตร์ศิลาดล

ทฤษฎีสุนทรียศาสตร์ศิลาดลอธิบายลักษณะและความสวยงามของเครื่องใช้ เขือกหัวไก่อ่ดำม้งกรของศิลาดลเตาเผาเยว่มีรูปทรงที่เป็นเอกลักษณ์ การออกแบบโดยรวมนำเสนอรูปแบบที่

หุรหฺราและใช้งานได้จริง การออกแบบช่องเท ไหล่ด้ามจับ ช่วงรอบปากเหยือก ช่วงกลางของเหยือกที่ พองโต ก้นเหยือกแบน ทำให้ตัวเหยือกโดยรวมมีเส้นเรียบ ซึ่งไม่เพียงแต่สอดคล้องกับแนวคิด สุนทรียภาพของคนในสมัยนั้นเท่านั้นแต่ยังใช้งานง่ายอีกด้วย โดยเฉพาะช่องเทหัวไก่และรูปมังกรที่ ไหล่ด้ามจับ เป็นการออกแบบที่ปราดเปรียวและมีมือประณีต รอบปากเหยือกตกแต่งด้วยลวดลายเส้น ขด 3 รอบการออกแบบตกแต่งนี้เรียบง่ายและสง่างามสะท้อนถึงรูปแบบศิลปะที่เรียบง่ายและโอ้อ่า ของสุนทรียศาสตร์ศิลาตล สีเคลือบเป็นสีเขียวไข่มุก พื้นผิวเคลือบเรียบและละเอียดอ่อน ทำให้ผู้คน รู้สึกสดชื่นและเป็นธรรมชาติ สีเคลือบและพื้นผิวเคลือบประเภทนี้สะท้อนถึงเอกลักษณ์ความงามของ ศิลาตล

ภาพที่ 4-4 เหยือกหัวไก่ ศิลาตลเตาเผาเยว่ สมัยราชวงศ์สุย (sybwg.csdn.shangyu.gov.cn/index)

(3) ทฤษฎีสุนทรียศาสตร์ศิลาตล

ทฤษฎีสุนทรียศาสตร์ศิลาตลอธิบายภาชนะนี้ ตัวเหยือกสูงเรียวและตรง ช่วงไหล่เรียว พวยกาสูงขึ้น มีคอรูปไม้ไผ่ยาว ส่วนกลางของเหยือกพองโต ก้นเป็นทรงคูกี้ มีเส้นคู่สมมาตรบนช่วง รอยต่อและมีช่องเทรูปหัวไก่เสมือนจริง รูปร่างโดยรวมมีเส้นเรียบ สัดส่วนสอดคล้องกัน แสดงอารมณ์ที่ หุรหฺรา ช่วงรอยต่อและกลางเหยือกประดับด้วยลวดลายเส้น ลวดลายเหล่านี้จัดวางอย่างสมเหตุสมผล มีจังหวะที่เหมาะสม ไม่เพียงเพิ่มความรู้สึกทางศิลปะของเหยือกเท่านั้น แต่ยังสะท้อนถึงความรักและ

ความปรารถนาของผู้คนต่อธรรมชาติและชีวิตในสมัยนั้น สีเคลือบเป็นสีเขียวปนเหลืองเล็กน้อย โปรงใส และมีความมันวาวสูง ภายนอกเคลือบทั้งหมด ด้านล่างเคลือบบางส่วน สีเคลือบทำให้ผู้คนมีความรู้สึกแข็งแกร่งและสดใส ซึ่งช่วยเสริมรูปร่างและการตกแต่งของเหยือก

ภาพที่ 4-5 แจกันเคลือบลาย 4 เส้น ศิลาดลเตาเผาเยว่ สมัยราชวงศ์ถัง
(dpm.org.cn/collection/ceramic)

(4) ทฤษฎีสุนทรียศาสตร์ศิลาดล

ใช้ทฤษฎีสุนทรียศาสตร์ศิลาดลในการตีความภาชนะนี้ ภาชนะนี้เป็นผลงานชิ้นเอกศิลาดลเตาเผาเยว่ในสมัยราชวงศ์ถังตอนต้น ภาชนะมีรูปร่างขนาดใหญ่ รูปทรงได้มาตรฐาน และสง่างาม เป็นผลงานชิ้นเอกที่หายาก รูปร่างเรียบง่ายและสง่างามแสดงถึงความงามของ “ทั้งรูปร่างและจิตวิญญาณ” ของศิลาดลอย่างเต็มที่ จากบนลงล่างเป็นปากแจกัน คอแจกันบาง ไหล่ลู่ ตัวแจกันเป็นรูปไข่และก้นแบน รูปร่างโดยรวมมีความหลากหลายและกลมกลืน รูปทรงนี้ไม่เพียงแต่สอดคล้องกับแนวคิดสุนทรียศาสตร์ของคนในสมัยนั้นเท่านั้นยังแสดงให้เห็นถึงความเข้าใจอันแม่นยำของช่างศิลาดลและการใช้รูปทรงอย่างชำนาญอีกด้วย ในแง่ของการตกแต่ง เครื่องใช้ส่วนใหญ่ในสมัยราชวงศ์ถังตอนต้นมีลักษณะเรียบง่ายและไม่มีลวดลาย แม้ว่าการตกแต่งจะไม่ซับซ้อนและหลากหลายเท่าสมัยก่อนหน้า แต่เส้นสายที่สะอาดตาและรูปแบบที่เรียบง่ายกลับสะท้อนให้เห็นถึงความงามที่ “เรียบง่ายและสง่างาม” ของศิลาดล สีเคลือบส่วนใหญ่เป็นสีเขียว ซึ่งเป็นสีเขียวที่เป็นที่ชื่นชอบของผู้คน เข้า

กับมาตรฐานความงาม“สีเขียวมีค่าที่สุด”ของศิลาดล และยังสะท้อนให้เห็นถึงลักษณะความงาม “แฝงโดยนัย”ของสีเคลือบศิลาดล จักรพรรดิเฉียนหลงแห่งราชวงศ์ชิงยังยกย่องสรรเสริญความงามเป็นบทกวีว่า “ภาชนะจากเตาเผาเยว่แห่งตระกูลหลี่ราชวงศ์ถังเป็นหนึ่งในโลกา”

ภาพที่ 4-6 แจกัณหยกแกะสลักกระเบื้องสีลับลายฤดูใบไม้ผลิ สมัยห้าราชวงศ์
(yueyaomuseum.com/)

(5) ทฤษฎีสุนทรียศาสตร์ศิลาดล

วิเคราะห์ภาชนะนี้จากมุมมองของทฤษฎีสุนทรียศาสตร์ศิลาดล รูปร่างของภาชนะนี้ แสดงเส้นที่สวยงามและเรียบเนียน คอขวดเรียวและละเอียดอ่อน ท้องขวดกลมเต็ม เส้นเรียบ มีสัดส่วนที่ดี รูปร่างโดยรวมมีความสง่างามและมั่นคง ตอบสนองความต้องการในการใช้งานจริง พร้อมทั้งแสดงความงามทางศิลปะที่หรูหรา นี่เป็นส่วนผสมที่ลงตัวระหว่างการใช้งานจริงและศิลปะและยังเป็นสถานะในอุดมคติที่แสวงหาตามสุนทรียศาสตร์ศิลาดล การออกแบบตกแต่งเต็มไปด้วยความเฉลียวฉลาดทางศิลปะและความหมายแฝงที่ลึกซึ้ง เหล่าช่างฝีมือนำเสนอดอกไม้ ลวดลายพืช และ ลวดลายอื่นๆ บนพื้นผิวเครื่องเคลือบด้วยเทคนิคการตกแต่ง เช่น การแกะสลัก ซึ่งการตกแต่งเหล่านี้ไม่เพียงแต่ทำให้ศิลาดลสวยงามเท่านั้น แต่ยังแสดงถึงการส่งต่อความปรารถนาดีและการแสวงหาด้านสุนทรียศาสตร์ของคนโบราณอีกด้วย สีเคลือบส่วนใหญ่เป็นสีเขียวและสีเขียวอ่อนเหมือนหยก สี

เคลือบนี้ไม่เพียงแต่ทำให้พื้นผิวของเครื่องเคลือบแสดงถึงแนวความคิดทางศิลปะที่เรียบง่ายและห่างไกลความวุ่นวายเท่านั้น แต่ยังสะท้อนถึงเสน่ห์อันเป็นเอกลักษณ์ของสีเคลือบสีลาตอีกด้วย

ภาพที่ 4-7 เตาเผาสีลาตหลงฉวน อ่างล้างฉลุติดลายปลาคู่ สมัยราชวงศ์ซ่ง
(dpm.org.cn/collection/ceramic)

(6) ทฤษฎีสุนทรียศาสตร์สีลาต

วิเคราะห์ภาชนะนี้ตามทฤษฎีสุนทรียศาสตร์สีลาต รูปร่างมีปากเปิด ขอบแบนกว้าง เส้นขอบโค้ง และก้นที่เป็นวงกลม รูปทรงนี้ทั้งสะดวกในการใช้งานและดูสง่างาม การออกแบบให้เส้นขอบโค้งและก้นเป็นวงกลมทำให้ไม่เพียงเพิ่มความมั่นคงในการล้างแต่ยังทำให้รูปทรงโดยรวมกลมกลืนและสวยงามมากขึ้น แนวคิดการออกแบบรูปทรงนี้รวบรวมแนวคิดในการแสวงหาทั้งการปฏิบัติจริงและความสวยงามในสุนทรียศาสตร์สีลาต ในส่วนการตกแต่งลวดลาย ใช้ฝีมือการฉลุติดลายปลาคู่ด้านในอ่างล้างอย่างประณีต ครีบกและหางที่โบกพริ้วของปลาคู่มีชีวิตชีวาน่ารัก สื่อถึงความเจริญรุ่งเรืองและโชคดีทุกปี คนโบราณเพิ่มลวดลายระลอกน้ำตามปลาคู่ เป็นสัญลักษณ์ของการผสมผสานระหว่างปลากับน้ำและความสุขของคู่รัก การออกแบบลวดลายนี้ไม่เพียงแต่เพิ่มความหมายแฝงของอ่างล้าง แต่ยังสะท้อนถึงการแสวงหาธรรมชาติและความกลมกลืนในสุนทรียศาสตร์สีลาต สำหรับสีเคลือบนั้นมีการใช้เทคนิคการเผาและเทคนิคการเคลือบหลายครั้งเพื่อสร้างชั้นเคลือบที่หนาแต่ไม่เลือนไหล สีเคลือบเป็นสีเขียวคล้ายหยก เรียบเนียนและสง่างามเป็นไปตามข้อกำหนดด้านสุนทรียศาสตร์ต่อเครื่องเคลือบของราชสำนักในสมัยนั้นและแสดงให้เห็นถึงทักษะการทำเครื่องเคลือบดินเผาในระดับที่ยอดเยี่ยมของเตาเผาหลงฉวนในราชวงศ์ซ่งได้

ภาพที่ 4-8 ศิลาดลเตาเผาหลงฉวนจางลายมังกร สมัยราชวงศ์หยวน
(dpm.org.cn/collection/ceramic)

(7) ทฤษฎีสุนทรียศาสตร์ศิลาดล

ใช้ทฤษฎีสุนทรียศาสตร์ศิลาดลอธิบายภาชนะนี้ ในด้านรูปทรงมีความสง่างาม โอ้อ่า มีเส้นเรียบ รูปลักษณะโดยรวมแสดงถึงอารมณ์ที่สง่างามและมั่นคง นอกจากนี้ยังคำนึงถึงความสมดุลระหว่างการใช้งานจริงและสุนทรียศาสตร์อย่างเต็มที่ ทำให้มีประโยชน์ในชีวิตประจำวันทั้งใช้งานได้จริงและสวยงามผสมผสานความงามอันสง่างามของศิลาดล งานฝีมือของเครื่องเคลือบดินเผาที่มีการผสมผสานระหว่างความมั่นคงและความปราดเปรียวนี้ ทำให้งานศิลาดลพิมพ์ลายมังกรจากเตาเผาหลงฉวนดูมีความมั่นคงทางสายตาและมีความมีชีวิตชีวาในขณะเดียวกัน การตกแต่งส่วนใหญ่เป็นลายมังกร ลายมังกรถือเป็นสัตว์มงคลในวัฒนธรรมจีนโบราณซึ่งมีคุณค่าทางศิลปะและความสำคัญเชิงสัญลักษณ์สูงมาก ลายมังกรแกะสลักอย่างพิถีพิถันและมีเส้นเรียบ สะท้อนถึงทักษะที่ยอดเยี่ยมและมรดกทางวัฒนธรรมอันลึกซึ้งของช่างฝีมือในสมัยโบราณ สีเคลือบอบอุ่นราวกับหยก ทำให้ผู้คนที่รู้สึกนุ่มนวลและละเอียดอ่อน ความหนาของชั้นเคลือบอยู่ในระดับปานกลาง พื้นผิวที่อบอุ่นและคล้ายหยกนี้ทำให้งานศิลาดลลายมังกรจากเตาเผาหลงฉวนดูสบายตาและเป็นธรรมชาติมากขึ้น และสอดคล้องกับทฤษฎีสุนทรียะของศิลาดลในด้านการแสวงหาเนื้อเคลือบ

ภาพที่ 4-9 เต้าเผาหลงฉวน ศิลาดลรูปดอกบัวบาน สมัยราชวงศ์หมิง
(dpm.org.cn/collection/ceramic)

(8) ทฤษฎีสุนทรียศาสตร์ศิลาดล

ใช้ทฤษฎีสุนทรียศาสตร์ศิลาดลอธิบายภาชนะนี้ ปากโถเป็นรูปขอบโค้ง คอสั้นและบาง ไหลโถโค้งมน ส่วนกลางของตัวโถค่อย ๆ มาบรรจบกัน และกันโถกลมเว้า รูปร่างโดยรวมแสดงให้เห็นถึงความสมมาตรในระดับสูง ซึ่งไม่เพียงแต่ช่วยเพิ่มความมั่นคงของโถเท่านั้น แต่ยังทำให้มีความงามที่มั่นคงและเป็นทางการอีกด้วย การผสมผสานที่ลงตัวระหว่างการใช้งานจริงและความสวยงาม แสดงให้เห็นแนวคิด “สิ่งของสำหรับใช้งาน” ในสุนทรียศาสตร์ศิลาดล ลวดลายสลักเป็นลายดอกบัวบานและลายกลีบดอกเบญจมาศสลักตั้งแต่ด้านล่างของส่วนกลางโถถึงก้นโถ การจัดวางลวดลายมีความเข้มงวด เส้นเรียบ เต็มไปด้วยจังหวะลวดลาย ลายดอกบัวพันกันและกลีบดอกเบญจมาศล้วนเป็นลวดลายมงคลของจีนโบราณ สื่อถึงความโชคดี ความมั่งคั่ง และความเจริญรุ่งเรือง สะท้อนให้เห็นถึงมรดกอันล้ำลึกของวัฒนธรรมจีนโบราณ สีเคลือบเป็นสีเขียวโทนอ่อนไม่สว่างเกินไปหรือเข้มเกินไป สัมผัสได้ถึงเอกลักษณ์ที่นุ่มนวลและละเอียดอ่อนทั้งทางสายตาและเนื้อสัมผัส แสดงถึงความงามของศิลาดลที่ลึกซึ้ง เจียบสงบ และเต็มไปด้วยความหมายแฝง

4. กรณีศึกษาผลงานบูรณาการศิลปะสื่อสิ่งใหม่และเครื่องเคลือบ

จากการวิจัยวรรณกรรม งานภาคสนาม การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ และวิธีการวิจัยอื่นๆ ร่วมกับทฤษฎีความรู้ความเข้าใจ ทฤษฎีการออกแบบศิลปะสื่อสิ่งใหม่และการวิจัยทางทฤษฎีอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง การวิเคราะห์โดยละเอียดและครบถ้วนจะดำเนินการใน 5 กรณีตัวอย่างที่เกี่ยวข้องกับบทความนี้ ในบรรดากรณีตัวอย่างเหล่านี้ 2 กรณีแรกเป็นกรณีทั่วไปจากบริษัทในอุตสาหกรรมศิลปะสื่อสิ่งใหม่และ 3 กรณีหลังเป็นผลงานศิลปะที่ผสมผสานศิลปะสื่อสิ่งใหม่และเครื่องเคลือบ รวมทั้งการวิเคราะห์ของศิลปิน เกี่ยวกับวิเคราะห์และวิจัยทั้ง 5 กรณีนี้ โดยได้เชิญนักออกแบบศิลปะสื่อสิ่งใหม่ คุณขง เสี่ยวฟูเพื่อทำการสัมภาษณ์ 2 กรณีแรกเป็นโครงการที่คุณขง เสี่ยวฟูออกแบบแล้วเสร็จในปี 2023 ผู้วิจัยวิเคราะห์งานเหล่านี้ในมุมมองบุคคลที่หนึ่งซึ่งมีความละเอียดถี่ถ้วนและน่าเชื่อถือมากขึ้น ซึ่งให้ผลลัพธ์ที่เป็นประโยชน์เพิ่มเติมสำหรับการวิจัยและการสร้างสรรค์ต่อไป

ภาพที่ 4-10 สมบัติของพิพิธภัณฑสถานนาน โถศิลาดลสีกันแหลมลายเส้นคู่
(บริษัทศิลปะสื่อสิ่งใหม่หนานจิงเฉียนซีจำกัด)

ภาพที่ 4-11 สมบัติของพิพิธภัณฑ์ซานหนาน โถศิลาตลสีกันแหลมลายเส้นคู่ (บริษัทศิลปะสื่อสิ่งใหม่หนานจิงเฉียนซีจำกัด)

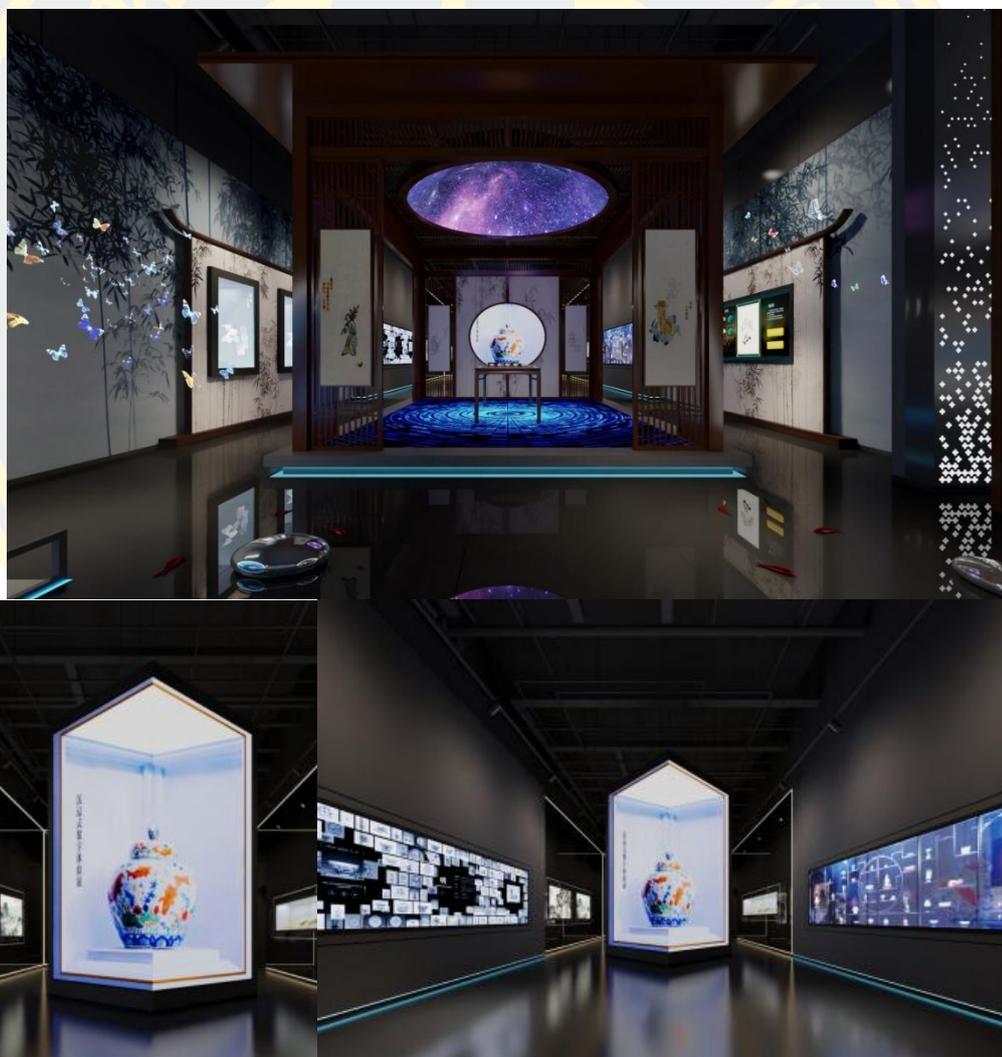
ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีความรู้ความเข้าใจ

จากการวิจัยและการสังเกตทฤษฎีความรู้ความเข้าใจ นี้คือ OLED โปร่งใสแบบตู้ที่มีความสูง 2 เมตรและกว้าง 50 เซนติเมตร โถศิลาตลสีกันแหลมลายเส้นคู่ภายในตู้เป็นสมบัติของพิพิธภัณฑ์ซานหนาน ผู้ชมสามารถดูโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมผ่านตู้โปร่งใสและยังสามารถตรวจสอบข้อมูลเฉพาะของโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมผ่าน OLED โปร่งใส ซึ่งรวมถึงสถานที่ที่ขุดพบ ขนาดของสิ่งประดิษฐ์ กระบวนการผลิตภาชนะ รูปร่าง การตกแต่งและวัสดุรายละเอียดอื่นๆ ผู้ชมไม่เพียงแต่สามารถรับรู้ จัดจำ และพิจารณาผ่านการมองเห็น แต่ยังสามารถสัมผัสเข้าไปอีกชั้น คลิก OLED โปร่งใส การรับชมแบบหมุน 360 องศาจะเพิ่มเอฟเฟกต์ภาพและประสบการณ์ของผู้ชม ในขณะเดียวกันการเลือกอินเทอร์เฟซจะเปิดเพลงที่สบายๆ ประสบการณ์หลายประสาทสัมผัสนี้ทำให้ผู้ชมอ่านข้อมูลได้ดีขึ้น ให้ความสนใจและพิจารณาทำความเข้าใจกับมันมากขึ้น

ทฤษฎีการออกแบบศิลปะสื่อสิ่งใหม่

เทคโนโลยีการเขียนโปรแกรมซอฟต์แวร์ดิจิทัลใช้เพื่อสร้างการออกแบบรูปทรง การตกแต่ง กระบวนการผลิตและการออกแบบอินเทอร์เน็ตเฟซของโกลีลาตล เทคโนโลยีเอฟเฟกต์เสียงใช้เพื่อสร้างเพลงที่เกี่ยวข้อง ด้วยเทคโนโลยีสื่อสิ่งใหม่จะทำให้ผู้ชมดื่มด่ำกับการค้นหาความรู้เกี่ยวกับโกลีลาตลสีกันแหลมลายเส้นคู่ รู้สึกถึงงานฝีมืออันประณีตของบรรพบุรุษในสมัยโบราณผ่านประสบการณ์การมองเห็น การได้ยิน และประสบการณ์แบบปฏิสัมพันธ์ สร้างการสื่อสารและการสนทนาระหว่างความเป็นจริงในยุคโบราณและสมัยใหม่ ทำให้ผู้ชมรู้สึกถึงความลึกซึ้งมรดกทางวัฒนธรรมของซานหนานในสภาพแวดล้อมที่ดื่มด่ำ

ภาพที่ 4-12 โครงการห้องนั่งเล่นวัฒนธรรมดิจิทัลหนานจิง หยวนฉีจินหลิง (บริษัทศิลปะสื่อสิ่งใหม่หนานจิงเจียนซีจำกัด)

ทฤษฎีความรู้ความเข้าใจ

จากการวิจัยและการสังเกตทฤษฎีความรู้ความเข้าใจ ผู้ไปรงใส่ที่เห็นด้วยตาเปล่า 3 มิติ มีความสูง 4.5 เมตร และกว้าง 3 เมตร หน้าจอนำเสนอภาพ 3 มิติเสมือนจริงของเครื่องเคลือบ เทคโนโลยี 3D ช่วยให้สมองมีข้อมูลที่เพียงพอในการสร้างความลึกด้วยการจำลองพารัลแลกซ์แบบสองตา ซึ่งเกี่ยวข้องกับการประมวลผลการรับรู้ของระบบภาพเกี่ยวกับระยะห่าง ขนาด รูปร่าง และคุณสมบัติอื่นๆ ของวัตถุ ช่วยเพิ่มประสบการณ์การมองเห็นของผู้ชม ขณะเดียวกันก็มีดนตรีประกอบ ทำให้ดูเหมือนเป็นการดื่มด่ำ การรับรู้ในผลงานและมีปฏิสัมพันธ์ที่น่าสนใจกับวัตถุ

ทฤษฎีการออกแบบงานศิลปะสื่อสิ่งใหม่

นี่เป็นงานที่ไม่มีวัตถุทางกายภาพ ผู้เป็นรูปสามเหลี่ยม 3 มิติ ใช้เทคโนโลยีการเขียนโปรแกรมดิจิทัลของเทคโนโลยีสื่อสิ่งใหม่และเทคโนโลยี 3D ตาเปล่า เพื่อนำเสนอภาพเครื่องเคลือบเสมือนจริง 3D ตาเปล่า ให้ผู้ชมมีประสบการณ์การมองเห็นสมจริงมากขึ้น ราวกับว่าอยู่ในโลกแห่งความเป็นจริงของศิลปะเครื่องเคลือบ ทำลายวิธีการแสดงผลการมีปฏิสัมพันธ์และการสื่อสารแบบดั้งเดิมของศิลปะเครื่องเคลือบ เป็นการออกแบบเชิงนวัตกรรมที่ผสมผสานเทคโนโลยีใหม่และศิลปะแบบดั้งเดิม

ภาพที่ 4-13 การทำแผนที่การฉายภาพสื่อสิ่งใหม่ของ Hyegyung Kim (บทความ “การวิจัยรูปแบบการนำเสนอศิลปะเครื่องเคลือบร่วมสมัยจากมุมมองของ ‘อินเทอร์เน็ต+’”)

ทฤษฎีความรู้ความเข้าใจ

จากการวิจัยและการสังเกตทฤษฎีความรู้ความเข้าใจ สรุปลงได้ว่างานศิลปะชิ้นนี้มีภาชนะเครื่องเคลือบสีขาวจำนวน 6 ชิ้นบนชั้นนิทรรศการ ด้านหลังเป็นขวดขนาดใหญ่ 2 ชิ้น และมีภาชนะขนาดเล็ก 4 ชิ้นอยู่ด้านหน้า องค์ประกอบโดยรวมสมบูรณ์แบบ เป็นการจัดวางที่สมเหตุสมผล ใช้เทคโนโลยีสิ่งใหม่ในการฉายลวดลายบนภาชนะเครื่องเคลือบสีขาว มีเอฟเฟกต์ภาพเคลื่อนไหว เช่น ฟิช ปลา แมลง และสัตว์มงคล ทำให้ผู้ชมเพลิดเพลินและรับรู้ได้ถึงความเคลื่อนไหว ลวดลายภาพเปลี่ยนไปพร้อมด้วยรูปแบบดนตรีที่ตั้งขึ้นเป็นจังหวะทำให้ผู้ชมรู้สึกได้ถึงความน่าสนใจของงานอย่างใกล้ชิด ประสบการณ์นี้ทำให้ผู้ชมสามารถสังเกต ใส่ใจ จดจำ และพิจารณาความหมายแฝงของผลงานได้

ทฤษฎีการออกแบบศิลปะสิ่งใหม่

เครื่องเคลือบสีขาว 6 ชิ้นแทนผ้าผืนในฐานะตัวกลางของการฉายภาพวัตถุสามมิติ ใช้เทคโนโลยีการเขียนโปรแกรมซอฟต์แวร์ดิจิทัลสองมิติเพื่อแก้ไขและออกแบบลักษณะที่ปรากฏของรูปแบบ จากนั้นแปลงเป็นสามมิติ และก็รวมสิ่งประดิษฐ์เข้ากับแอนิเมชันดิจิทัลในที่สุด โดยใช้เทคโนโลยีการฉายภาพตีความผลลัพธ์สุดท้าย ในขณะที่เดียวกันก็ใช้เทคโนโลยีเอฟเฟกต์เสียงในการโปรแกรมเขียนเพลง การบูรณาการของประสาทสัมผัสที่หลากหลายแบบเคลื่อนไหวช่วยให้ผู้ชมดื่มด่ำกับผลงานและรู้สึกถึงความหมายแฝงและคุณค่าของผลงาน

ภาพที่ 4-14 คู่ ปิ่น “มหากุณาธารณี” (บทความ “รูปแบบใหม่ของสถาปัตยกรรมใหม่ – การวิเคราะห้ศิลปะสถาปัตยกรรมสิ่งใหม่”)

ทฤษฎีความรู้ความเข้าใจ

จากการวิจัยและการสังเกตทฤษฎีความรู้ความเข้าใจ นี้เป็นผลงานตัวอย่างที่ยอดเยี่ยมของการบูรณาการศิลปะสื่อสิ่งใหม่และศิลปะเครื่องเคลือบ เป็นการผสมผสานงานฝีมือเครื่องเคลือบแบบดั้งเดิมและเทคโนโลยีสื่อสิ่งใหม่ที่ทันสมัย แสดงให้เห็นถึงมรดกทางวัฒนธรรมที่ลึกซึ้งและคุณค่าทางศิลปะ จากการสังเกตและการตระหนักรู้พบว่า ชิ้นส่วนเครื่องเคลือบนั้นเป็นรูปทรงของเจดีย์ โดยใช้เทคโนโลยีวิดีโอและการถ่ายภาพเพื่อบันทึกและแก้ไขกระบวนการยู่ตัวของเจดีย์เครื่องเคลือบอย่างค่อยเป็นค่อยไป ประการแรก กระบวนการรับรู้จะถูกกระตุ้นผ่านระบบการรับรู้ของผู้ชม เมื่อผู้ชมชื่นชมผลงานจะสังเกตเห็นรูปลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์และปฏิสัมพันธ์ขององค์ประกอบสื่อสิ่งใหม่เป็นอันดับแรก พื้นผิว สี และรูปทรงของเครื่องเคลือบผสมผสานกับภาพ เสียง และองค์ประกอบอื่นๆ ของสื่อสิ่งใหม่ ก่อให้เกิดประสบการณ์การรับรู้ที่หลากหลายและยังกระตุ้นให้เกิดประสบการณ์ทางอารมณ์ที่รุนแรง เมื่อผู้ชมชื่นชมผลงานอาจมีความผันผวนทางอารมณ์เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงแบบเคลื่อนที่ขององค์ประกอบสื่อสิ่งใหม่ ความผันผวนทางอารมณ์นี้มีปฏิสัมพันธ์กับความเข้าใจในศิลปะเครื่องเคลือบแบบดั้งเดิม ทำให้เกิดประสบการณ์สุนทรีย์อันเป็นเอกลักษณ์

ทฤษฎีการออกแบบศิลปะสื่อสิ่งใหม่

วัตถุประสงค์คือรูปทรงของเจดีย์เครื่องเคลือบ เทคโนโลยีสื่อสิ่งใหม่ใช้เพื่ออธิบายกระบวนการของการพังทลายอย่างช้าๆ ของเจดีย์เครื่องเคลือบโดยใช้วิดีโอ เทคโนโลยีภาพและเสียงประกอบ เป็นการผสมผสานศิลปะเครื่องเคลือบเข้ากับองค์ประกอบมัลติมีเดีย เช่น ภาพและเสียงแบบเคลื่อนไหว สร้างพื้นที่ประสบการณ์ศิลปะที่ดื่มด่ำ ซึ่งผู้ชมสามารถสัมผัสได้ถึงความคลุมเครือของประวัติศาสตร์ การสูญเสียศรัทธา และการขาดความเป็นเจ้าของทางวัฒนธรรมผ่านการมีปฏิสัมพันธ์กับผลงาน การบูรณาการมัลติมีเดียและการโต้ตอบแบบเคลื่อนไหวไม่เพียงแต่ช่วยเพิ่มรูปแบบการแสดงผลให้กับผลงานศิลปะ แต่ยังช่วยเพิ่มการมีส่วนร่วมและประสบการณ์ของผู้ชมอีกด้วย

ภาพที่ 4-15 เกิง เสวี่ “เจ้าชายแห่งทะเล” (baike.baidu.com/item/海公子)

ทฤษฎีความรู้ความเข้าใจ

จากการวิจัยและการสังเกตทฤษฎีความรู้ความเข้าใจ ผลงานนี้มีประติมากรรมเครื่องเคลือบจำนวนมากรวมถึงตัวละคร สัตว์ พืช อุปกรณ์ประกอบฉาก ฯลฯ องค์ประกอบทางการมองเห็น เช่น รูปร่าง สี และลวดลายเป็นสิ่งแรกที่ถูกรับรู้โดยผู้ชม องค์ประกอบเหล่านี้เข้าสู่สมองผ่านการรับรู้ภาพของผู้ชมและรวมเข้ากับโครงสร้างการรับรู้ที่มีอยู่ของผู้ชม จึงกระตุ้นการรับรู้โดยรวมของผู้ชมเกี่ยวกับผลงาน พื้นที่ศิลปะหลายมิติจะถูกนำเสนอต่อผู้ชมผ่านการถ่ายภาพในสถานที่ การตัดต่อในภายหลัง วิดีโอ รูปภาพ เสียงและสื่ออื่นๆ เมื่อผู้ชมรับรู้ผลงานไม่เพียงแต่จะสังเกตเห็นรูปร่าง สี และลวดลายของเครื่องเคลือบผ่านการมองเห็นเท่านั้น แต่ยังสามารถรับรู้แสงและเงาเคลื่อนไหวผ่านการ

ได้ยื่น การสัมผัสการกระตุ้นอื่นๆ ที่เกิดจากเทคโนโลยีสิ่งใหม่ การบูรณาการประสาทสัมผัสที่หลากหลายช่วยให้ผู้ชมมีความเข้าใจในผลงานที่ครอบคลุมและลึกซึ้งยิ่งขึ้น

ทฤษฎีการออกแบบศิลปะสิ่งใหม่

การสร้างฉากหลัก การจัดฉากบางส่วน การใช้เทคนิคการถ่ายภาพนอกสถานที่ใช้เทคโนโลยีสิ่งใหม่ เช่น เทคโนโลยีการสร้างภาพ เทคโนโลยีเอฟเฟกต์เสียง เทคโนโลยีการตัดต่อดิจิทัล หลังการผลิต เทคโนโลยีแสงและเงา ฯลฯ เพื่อตีความหมายการเอ่ยอ้างถึงในจินตภาพดั้งเดิมได้อย่างสมบูรณ์ สามารถพบได้ว่าผลงานรวบรวมแนวคิดหลักและคุณลักษณะของการออกแบบงานศิลปะสิ่งใหม่ในแง่ของการบูรณาการและการขยายขอบเขตสื่อ การมีปฏิสัมพันธ์และการมีส่วนร่วม การเล่าเรื่องและความคลุมเครือ รวมถึงการบูรณาการเทคโนโลยีและศิลปะ ล้วนสะท้อนแนวคิดหลักและคุณลักษณะของการออกแบบศิลปะสิ่งใหม่ การปฏิบัติทางศิลปะเชิงนวัตกรรมนี้ไม่เพียงแต่นำประสบการณ์ทางศิลปะใหม่มาสู่ผู้ชมเท่านั้น แต่ยังส่งเสริมการบูรณาการและการพัฒนาการออกแบบศิลปะสิ่งใหม่และศิลปะแบบดั้งเดิม

5. สรุป

จากผลการวิจัยในบทที่ 3 เมื่อรวมกับการวิเคราะห์ทางทฤษฎีที่ผสมผสานทฤษฎีสุนทรียศาสตร์ศิลปะเข้ากับทฤษฎีการออกแบบศิลปะสิ่งใหม่และทฤษฎีความรู้ความเข้าใจ สามารถสรุปได้ว่าศิลปะดลมนทลเจ้อเจียงมีรูปทรงที่เรียบง่ายและสง่างาม มีลวดลายที่หลากหลาย มีลักษณะการเคลือบที่สวยงาม มีองค์ความรู้ด้านคุณค่าทางสุนทรียภาพตลอดจนองค์ความรู้ด้านสื่อศิลปะสมัยใหม่ที่ผสมผสานเครื่องเคลือบเข้ากับการตระหนักรู้ในรูปแบบต่างๆ

วิเคราะห์อำนาจละมุนในการสร้างสรรค์สื่อทางวัฒนธรรม “การเดินทางของศิลปะดลมนทลเจ้อเจียง”

จากผลการวิจัยของวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่สามและบทที่สาม เมื่อรวมกับการวิจัยในบทนี้ สื่อศิลปะสมัยใหม่และเทคโนโลยีถูกนำมาใช้เป็นตัวสนับสนุน ผสมผสานกับศิลปะดลมนทลเจ้อเจียงที่ยอดเยี่ยมและมีคุณค่า สร้างสรรค์เครื่องเคลือบที่โดดเด่นของจีนจากมุมมองใหม่และประสบการณ์การมองเห็นที่หลากหลาย วัฒนธรรมดั้งเดิมซึ่งเป็นตัวแทนของศิลปะดลมนทลเจ้อเจียง ถือเป็นอำนาจละมุนของนวัตกรรมสร้างสรรค์สื่อทางวัฒนธรรม

สรุปและแนวคิดของผลงาน

1. แนวคิดของผลงาน

การศึกษาวิเคราะห์และผลลัพธ์การวิจัยก่อนหน้า เป็นอุดมการณ์ชั้นนำสำหรับการวิจัยเชิงทฤษฎีและการสร้างสรรค์ผลงาน “การเดินทางของศิลาตล” ในมณฑลเจ้อเจียงและให้หลักประกันที่แข็งแกร่งสำหรับนวัตกรรมสร้างสรรค์สื่อวัฒนธรรมของงาน “การเดินทางของศิลาตล” ในมณฑลเจ้อเจียงที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ในปัจจุบัน แนวความคิดของผลงานแบ่งโดยพื้นฐานออกเป็น 6 ด้าน คือ หัวข้อของผลงาน รูปแบบของผลงาน เนื้อหาของผลงาน ความหมายแฝงของผลงาน ความสำคัญของผลงาน และการแสดงนิทรรศการในท้ายที่สุดของผลงาน

ภาพที่ 4-16 แนวคิดของผลงาน

หัวข้อของผลงาน: “การเดินทางของศิลาตล” ในมณฑลเจ้อเจียง

รูปแบบงานของผลงาน: “การเดินทางของศิลาตล” ในมณฑลเจ้อเจียงเป็นผลงานศิลปะสื่อสิ่งใหม่ที่ใช้ศิลปะสื่อสิ่งใหม่และวิธีการดำเนินการทางเทคนิคต่างๆ เพื่อบูรณาการเข้ากับภาชนะตัวอย่างของศิลาตลในมณฑลเจ้อเจียง

เนื้อหาของผลงาน: ผลงานนำเสนอกระบวนการพัฒนาศิลาตลในมณฑลเจ้อเจียง โดยเริ่มจากช่วงที่ศิลาตลสมบูรณ์เต็มที่ซึ่งเกิดในพื้นที่ช่วงหยูตอนปลายราชวงศ์ฮั่นตะวันออก ไปจนถึงยุคสามก๊ก สองจิ้น ราชวงศ์เหนือ-ใต้ ราชวงศ์สุย ราชวงศ์ถัง ห้าราชวงศ์ ราชวงศ์ซ่ง ราชวงศ์หยวน จนถึงราชวงศ์หมิงตอนกลางและตอนปลาย ซึ่งเป็นช่วงที่ศิลาตลในมณฑลเจ้อเจียงผ่านวิวัฒนาการทางประวัติศาสตร์ตั้งแต่ช่วงคิดค้น ช่วงจุดสูงสุดและช่วงเสื่อมถอย ด้วยวิธีการวิจัยและทฤษฎี สิ่งประดิษฐ์ที่เป็นตัวอย่างของแต่ละสมัยทางประวัติศาสตร์ได้รับการคัดเลือกเป็นให้เป็นตัวกลาง ใช้เทคนิคศิลปะสื่อสิ่งใหม่ เช่น เทคโนโลยีการเขียนโปรแกรมดิจิทัล เทคโนโลยีแสงและเงา เทคโนโลยีการถ่ายภาพ เทคโนโลยีเอฟเฟกต์เสียง ฯลฯ เพื่ออนุมานและแสดงผลเรื่องราวช่วงเวลาแห่งการพัฒนาของศิลาตลในมณฑลเจ้อเจียงใน

ความหมายแฝงของผลงาน: แสดงให้เห็นถึงมรดกทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมอันลึกซึ้งของศิลาตลในมณฑลเจ้อเจียง ตลอดจนความขยันและภูมิปัญญาของบรรพบุรุษสมัยโบราณผ่านรูปแบบของศิลปะ ในขณะที่เดียวกันก็สะท้อนให้เห็นถึงมรดกวัฒนธรรมดั้งเดิมและนวัตกรรมใหม่ ดูเหมือนว่าเราสามารถสัมผัสประวัติศาสตร์อันยาวนานและลึกซึ้งได้ เทคโนโลยีใหม่ทำให้วัตถุ “มีชีวิต” ดูเหมือนว่าพวกมันจะเดินทางผ่านกาลเวลามาพูดคุยกับเรา เทคโนโลยีเอฟเฟกต์เสียงช่วยเพิ่มความดื่มด่ำของผู้ชมราวกับว่าสามารถฟังเสียงสะท้อนจากประวัติศาสตร์

ความสำคัญของผลงาน: ผลงานนี้เป็นการเล่าเรื่องทางศิลปะที่ข้ามผ่านกาลเวลา โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อแสดงประวัติศาสตร์อันรุ่งโรจน์และวิวัฒนาการของศิลาตลในมณฑลเจ้อเจียงผ่านรูปแบบของศิลปะสื่อสิ่งใหม่ ไม่เพียงแต่ชื่นชมงานฝีมือของศิลาตลเท่านั้น แต่ยังเป็นการยกย่องเชิดชูประเพณีวัฒนธรรมอันลึกซึ้งของมณฑลเจ้อเจียงอีกด้วย โดยทให้ผู้คนเข้าใจและใส่ใจกับวัฒนธรรมศิลาตลในมณฑลเจ้อเจียงมากขึ้น ในขณะเดียวกันก็เติมพลังและสร้างแรงบันดาลใจใหม่ให้กับการพัฒนางานศิลปะสื่อสิ่งใหม่

การแสดงนิทรรศการของผลงาน: การแสดงนิทรรศการผลงาน “การเดินทางของศิลาตล” ในมณฑลเจ้อเจียงในท้ายที่สุดของการวิจัยนี้ มีกำหนดจะจัดขึ้นที่พิพิธภัณฑ์ศิลปะแห่งมหาวิทยาลัยการสื่อสารเจ้อเจียง

ประการแรก นิทรรศการนี้เป็นการสืบทอดและส่งเสริมวัฒนธรรมดั้งเดิมอันเป็นเลิศ ในฐานะหนึ่งในตัวแทนที่โดดเด่นของศิลปะเครื่องเคลือบจีนแบบดั้งเดิม ซึ่งมีประวัติศาสตร์ทางวัฒนธรรมยาวนานนับพันปี การจัดนิทรรศการ “การเดินทางของศิลาตล” ที่พิพิธภัณฑ์ศิลปะแห่ง

มหาวิทยาลัยการสื่อสารเจ้อเจียงจะช่วยสืบทอดและส่งเสริมวัฒนธรรมศิลาดล ช่วยให้ผู้คนเข้าใจถึงต้นกำเนิดทางประวัติศาสตร์ งานฝีมืออันวิจิตรประณีตและความงามอันเป็นเอกลักษณ์ของศิลาดลมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังเป็นเวทีให้สาธารณชนได้ชื่นชมและเข้าใจศิลปะเครื่องศิลาดลของเจ้อเจียงอย่างใกล้ชิด ซึ่งช่วยเพิ่มพูนความรู้และความเข้าใจของผู้คนเกี่ยวกับวัฒนธรรมศิลาดลให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น พร้อมเสริมพลังใหม่ให้การสืบทอดวัฒนธรรมศิลาดล

ประการที่สอง เพื่อส่งเสริมการบูรณาการศิลปะและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยการสื่อสารเจ้อเจียงในฐานะมหาวิทยาลัยศิลปะที่มีชื่อได้เปรียบด้านสาขาวิชาที่เป็นเอกลักษณ์ การจัดนิทรรศการศิลาดลในพิพิธภัณฑ์ศิลปะสามารถผสมผสานอัตลักษณ์ทางวิชาชีพของมหาวิทยาลัยผสมผสานศิลปะศิลาดลเข้ากับเทคโนโลยีสมัยใหม่ สืบสานการบูรณาการและสร้างสรรค์ของศิลปะและเทคโนโลยี ซึ่งจะช่วยขยายขอบเขตความคิดสร้างสรรค์ของศิลปะศิลาดลและส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงของศิลปะแบบดั้งเดิมไปตามยุคสมัย ผลงานนี้มีแนวโน้มที่จะเป็นอำนาจละมุนของสื่อทางวัฒนธรรม การเขียนวัฒนธรรมศิลาดลมณฑลเจ้อเจียงและบอกเล่าเรื่องราวที่น่าประทับใจของวัฒนธรรมดั้งเดิมที่ยอดเยี่ยมของจีน

สุดท้าย นิทรรศการนี้สามารถมอบสื่อทางกายภาพอันล้ำค่าและโอกาสในการแลกเปลี่ยนทางวิชาการให้กับนักวิชาการและนักวิจัย ส่งเสริมการวิจัยในเชิงลึกและการสำรวจศิลปะศิลาดลด้วยการกระตุ้นให้เกิดการวิจัยและการสำรวจเชิงวิชาการ ผลงานเกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์การออกแบบ ศิลปะ โบราณคดี สื่อใหม่ แอนิเมชันและสาขาวิชาอื่นๆ นิทรรศการนี้สามารถดึงดูดนักวิชาการจากสาขาวิชาต่างๆ ให้เข้าร่วม ส่งเสริมการวิจัยและความร่วมมือแบบสหวิทยาการ ร่วมกันสำรวจคุณค่าอันหลากหลายของศิลปะศิลาดล

แนะนำสถานที่จัดแสดงนิทรรศการ: พิพิธภัณฑ์ศิลปะแห่งมหาวิทยาลัยการสื่อสารเจ้อเจียงตั้งอยู่ที่เลขที่ 998 ถนนหนวยเฉียวตะวันตก เมืองตงเซียง เมืองเจียงซิง มณฑลเจ้อเจียง ภายในมหาวิทยาลัยการสื่อสารเจ้อเจียง (วิทยาเขตตงเซียง) (ภาพที่ 4-15) มีพื้นที่ประมาณ 1,000 ตารางเมตร เป็นพิพิธภัณฑ์ที่จัดแสดงศิลปะ การออกแบบเชิงนวัตกรรมและการส่งเสริมวัฒนธรรม โดยเฉพาะ พิพิธภัณฑ์ศิลปะเป็นเจ้าของจัดนิทรรศการศิลปะขนาดใหญ่และนิทรรศการสำคัญ รวมถึงกิจกรรมสร้างสรรค์ต่างๆ เป็นสถานที่สำคัญสำหรับสาธารณชนในการชื่นชมงานศิลปะและสัมผัสเสน่ห์ของงานศิลปะ นอกจากนี้ยังเป็นเวทีสำหรับศิลปินและนักสร้างสรรค์ในการแสดงออกและสื่อสาร

ภาพที่ 4-17 พิพิธภัณฑสถานศิลปะแห่งมหาวิทยาลัยการสื่อสารเจ้อเจียง (Zhu Qiang, 2024)

2. สรุป

ในบทนี้ใช้ประโยชน์จากผลลัพธ์ที่ได้รับในบทที่ 3 อย่างเต็มที่ ผ่านวิธีการวิจัยวรรณกรรม วิธีสัมภาษณ์ และวิธีการวิจัยอื่นๆ ผสมผสานกับทฤษฎีสุนทรียศาสตร์ศิลปะ ทฤษฎีความรู้ความเข้าใจ และทฤษฎีการออกแบบศิลปะสิ่งใหม่ เพื่อศึกษาและวิเคราะห์กรณีศึกษาของศิลปะในมณฑลเจ้อเจียง การบูรณาการศิลปะสิ่งใหม่เข้ากับเครื่องเคลือบตามลำดับ จากการศึกษาและวิเคราะห์ ได้รับระบบความรู้เกี่ยวกับลักษณะทางศิลปะและคุณค่าสุนทรียภาพของศิลปะในมณฑลเจ้อเจียง ศิลปะในมณฑลเจ้อเจียงมีรูปทรงที่เรียบง่าย หูหยาบและสง่างาม ลวดลายที่มีความหลากหลายและมีความหมายแฝงภายใน การเคลือบนั้นสวยงาม แสดงออกถึงอัตลักษณ์ทางศิลปะ ในด้านคุณค่าทางสุนทรียภาพนั้น อุดมไปด้วยความเรียบง่ายและสง่างามของรูปแบบ ความงดงามของลวดลายที่เป็นธรรมชาติและกลมกลืน การวิจัยเกี่ยวกับผลงานบูรณาการของศิลปะสิ่งใหม่และเครื่องเคลือบ และระบบความรู้ของการสร้างสรรค์เฉพาะในรูปแบบของการตระหนักรู้ทางเทคนิค เช่น เทคโนโลยีการเขียนโปรแกรมดิจิทัล เทคโนโลยีแสงและเงา เทคโนโลยีการถ่ายภาพ เทคโนโลยีเอฟเฟกต์เสียง เป็นต้น ซึ่งให้ความชัดเจนสำหรับขั้นตอนต่อไปของการวิจัยเชิงทฤษฎีและเชิงสร้างสรรค์

บทที่ 5

การสร้างสรรคและการปฏิบัติ “การเดินทางศิลาดล” มณฑลเจ้อเจียง

ศิลาดลมณฑลเจ้อเจียงเป็นหนึ่งในตัวแทนของศิลปะเครื่องเคลือบของจีนแบบดั้งเดิม สืบทอดวัฒนธรรมประวัติศาสตร์ที่หลากหลายและมีอิทธิพลกระทัดรัด การวิจัยนี้มุ่งเน้นที่จะสำรวจเชิงลึกของเสน่ห์ทางศิลปะและความหมายแฝงทางวัฒนธรรมของศิลาดล ร่วมกับแนวคิดสร้างสรรค์ที่ทันสมัยของศิลปะสื่อสิ่งใหม่ เพื่อนำเสนอ “การเดินทางศิลาดล” ด้วยการแสดงออกทางภาพแบบใหม่ ในยุคดิจิทัลศิลปะสื่อสิ่งใหม่ได้เติมพลังใหม่ให้กับวัฒนธรรมดั้งเดิมด้วยเสน่ห์อันเป็นเอกลักษณ์ วัฒนธรรมศิลาดลมณฑลเจ้อเจียงและศิลปะสื่อสิ่งใหม่ถูกรวมเข้าด้วยกันเพื่อแสดงให้เห็นถึงเสน่ห์อันลึกซึ้งของวัฒนธรรมศิลาดลมณฑลเจ้อเจียงและเสริมสร้างซอฟต์แวร์ทางวัฒนธรรมผ่านการสร้างความคิดสร้างสรรค์และวิถีทางนวัตกรรม

บทนี้จะรวมผลการวิจัยในปัจจุบันและแนวคิดการทำงานของการวิจัยนี้ ใช้วิธีการวิจัยและทฤษฎีการวิจัยที่เกี่ยวข้อง อธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับการสร้างสรรค์และการปฏิบัติงานของผลงาน “การเดินทางศิลาดล” มณฑลเจ้อเจียงจาก 3 ด้าน ได้แก่ ความคิดสร้างสรรค์ การสร้างสรรค์และจัดแสดงและการวิเคราะห์ผลงาน (ภาพที่ 5-1)

ภาพที่ 5-1 ภาพแผนผังความคิดในบทนี้

ความคิดสร้างสรรค์

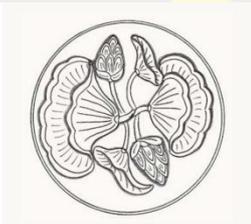
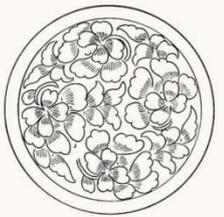
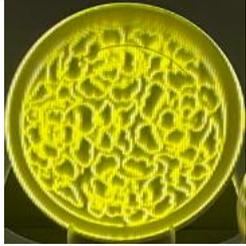
ความคิดสร้างสรรค์ในการศึกษาเรื่อง “การเดินทางของศิลาดล” มณฑลเจ้อเจียงนี้มาจาก มณฑลเจ้อเจียงที่ผู้เขียนอาศัยและทำงานอยู่ รวมถึงวัฒนธรรมศิลาดลที่อุดมสมบูรณ์ในมณฑลเจ้อเจียงเป็นสมบัติที่จับต้องไม่ได้ของวัฒนธรรมจีนและอำนาจละมุนที่สำคัญของวัฒนธรรมอันยอดเยี่ยมของมณฑลเจ้อเจียง ด้วยการแสดงออกทางศิลปะของสื่อสมัยใหม่และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์และสุนทรียภาพแห่งกาลเวลา ทำให้บรรลุถึงอำนาจละมุนของวัฒนธรรมที่ยอดเยี่ยมของเจ้อเจียง ผลงานสร้างสรรค์ส่วนใหญ่ใช้เครื่องเซรามิกเป็นวัสดุสร้างสรรค์และนำเสนอร่วมกับวิธีการแสดงออกทางศิลปะแบบใหม่ การเลือกวัสดุเซรามิกสอดคล้องกับหัวข้อของการศึกษาวิจัยนี้และสามารถถ่ายทอดแนวคิดหลักได้ดียิ่งขึ้น

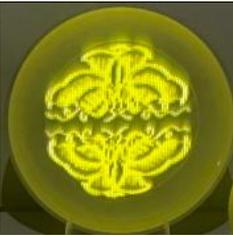
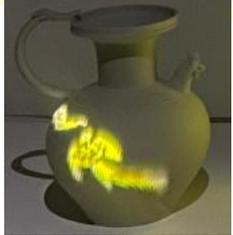
“การเดินทางของศิลาดล” ในงานวิจัยฉบับนี้เป็นชื่อของผลงานที่ผสมผสานสื่อศิลปะสมัยใหม่เข้ากับการสร้างสรรค์ศิลาดลมณฑลเจ้อเจียง รูปแบบการแสดงออกคือการใช้เทคโนโลยีสื่อสมัยใหม่เพื่อแสดงอัตลักษณ์ที่โดดเด่นที่สุดของศิลาดลมณฑลเจ้อเจียงในรูปแบบการตกแต่งและเคลือบสีในระหว่างขั้นตอนการพัฒนาองค์ประกอบเพื่อสร้างงาน “การเดินทางของศิลาดล”

รูปทรง รูปแบบที่มีความโดดเด่นมากที่สุดของการพัฒนาทางประวัติศาสตร์ของศิลาดล มณฑลเจ้อเจียงตั้งแต่ปลายราชวงศ์ฮั่นตะวันออกจนถึงต้นราชวงศ์หมิง ได้แก่ โถกระเบื้องเคลือบสีชุด ลวดลายคลื่นน้ำจากเตาเผาในสมัยราชวงศ์ฮั่นตะวันออกตอนปลาย กาศิลาดลหัวไก่ดำมังกรจากเตาเผาในสมัยสามก๊กราชวงศ์จิ้นเหนือใต้ แจกันศิลาดลสีชุดจากเตาเผาในสมัยราชวงศ์ถัง กระถางหยก แกะสลักกระเบื้องและแจกันจากยุคห้าราชวงศ์ เครื่องเคลือบศิลาดลเตาหลงฉวนลายปลาฉลามในสมัยราชวงศ์ซ่งและจานศิลาดลลายมังกรจากเตาหลงฉวนในสมัยราชวงศ์หยวน

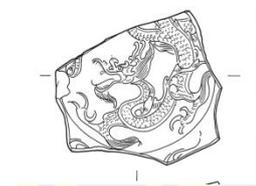
ลวดลาย ส่วนใหญ่มาจากสมัยราชวงศ์ถังและราชวงศ์ซ่ง ช่วงเวลานี้เป็นช่วงเวลาที่ศิลาดล มณฑลเจ้อเจียงมีรูปแบบการตกแต่งที่หลากหลายที่สุดและประสบความสำเร็จมากที่สุด การใช้ลวดลายอันประณีตเหล่านี้สามารถแสดงให้เห็นถึงความสำเร็จและเสน่ห์สูงสุดของศิลาดลมณฑลเจ้อเจียงได้อย่างเต็มที่ สิ่งนี้ทำให้ผลงานมีความโดดเด่นยิ่งขึ้นและได้รับผลลัพธ์ทางศิลปะที่ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยฉบับนี้อย่างสมบูรณ์ ลวดลายมีความหลากหลายและมีความหมายแฝงทางวัฒนธรรม แบ่งออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่ ลวดลายดั้งเดิม ลวดลายพืชและแมลง ลวดลายสัตว์และลายสัตว์มงคล โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5-1

ประเภทและรูปแบบการตกแต่ง	การประยุกต์ใช้ในผลงาน	ปีและชื่อ	ความหมายแฝงทางวัฒนธรรม
<p>การตกแต่งแบบเดิม</p> 		<p>ปลาย ราชวงศ์ฮั่น ตะวันออก ลวดลายคลื่น น้ำ</p>	<p>น้ำถือเป็นสัญลักษณ์ของ ความบริสุทธิ์ในวัฒนธรรม โบราณ ดังนั้นลวดลาย คลื่นน้ำจึงมักถูกนำมาใช้ เพื่อสื่อถึงความสะอาด บริสุทธิ์</p>
<p>ลวดลายของพืชและ แมลง</p> 		<p>ราชวงศ์ถัง ลวดลาย ดอกบัวและ ใบบัว</p>	<p>เป็นสัญลักษณ์ของความ บริสุทธิ์และความสง่างาม แสดงถึงความ เจริญรุ่งเรือง ความ ปรองดองและความสุข</p>
		<p>ราชวงศ์ซ่งใต้ ลวดลาย กล้วยไม้</p>	<p>ผู้คนถือว่ากล้วยไม้เป็น สัญลักษณ์ของความสูงส่ง และความสง่างาม แสดง ถึงอุดมคติในชีวิตของผู้คน และความรู้สึกทาง วัฒนธรรม</p>
		<p>ราชวงศ์ซ่ง เหนือ ลวดลายดอก โบตัน</p>	<p>ดอกไม้แห่งความมั่งคั่ง เป็นที่ชื่นชอบของผู้คน และถือเป็นสัญลักษณ์ของ ความเจริญรุ่งเรือง ความ งดงาม และความสุข</p>

ประเภทและรูปแบบการตกแต่ง	การประยุกต์ใช้ในผลงาน	ปีและชื่อ	ความหมายแฝงทางวัฒนธรรม
		<p>ราชวงศ์ถัง ลวดลายดอก เหมย</p>	<p>ลวดลายดอกเหมยเป็นสัญลักษณ์ของการยืนหยัด ความแข็งแกร่งและจิตวิญญาณที่ไม่ย่อท้อ มักใช้สำหรับตกแต่งเพื่อเป็นสัญลักษณ์ของความโชคดีและความสุข</p>
		<p>ราชวงศ์ซ่ง เหนื่อ ลวดลายดอก เบญจมาศ</p>	<p>ดอกไม้แห่งการมีอายุยืนยาว ความหมายเชิงสัญลักษณ์นี้ทำให้ลวดลายดอกเบญจมาศมักใช้ในศิลปะการตกแต่ง สื่อถึงความปรารถนาให้มีสุขภาพที่ดีและมีอายุยืนยาว</p>
		<p>ราชวงศ์ซ่ง เหนื่อ ลวดลาย ผีเสื้อคู่</p>	<p>ในวัฒนธรรมดั้งเดิมของจีน ผีเสื้อสองตัวที่เกาะติดกันเป็นสัญลักษณ์ของความรักและการแต่งงาน</p>
<p>动物纹饰</p> 		<p>ราชวงศ์ซ่ง เหนื่อ ลวดลายนก จาบฝน</p>	<p>ลวดลายนกจาบฝนในสมัยโบราณถือเป็นรูปมงคลซึ่งหมายถึงความโชคดีและความเป็นสิริมงคล</p>

ประเภทและรูปแบบการตกแต่ง	การประยุกต์ใช้ในผลงาน	ปีและชื่อ	ความหมายแฝงทางวัฒนธรรม
		ราชวงศ์ซ่ง เหนื่อ ลวดลายนก กางเขน	นกกางเขนถือเป็นนกกมงคลในวัฒนธรรมจีนมาโดยตลอด โดยรวบรวมความหมายดีๆ เช่น ความเป็นสิริมงคล ความสุขและความโชคดี
		ราชวงศ์ซ่ง เหนื่อ ลวดลาย นกแก้ว	ลวดลายนกแก้วถือเป็นสัญลักษณ์ของความโชคดีและโชคลาภในวัฒนธรรมจีนโบราณ
		ราชวงศ์ถัง ลวดลายเปิด แมนดาริน	ผู้คนมักใช้เปิดแมนดารินเพื่อบรยายถึงคู่รักที่รัก ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของความหมายแฝงทางวัฒนธรรมของความรัก
		ราชวงศ์ซ่ง เหนื่อ ลวดลายปลา คู่	หมายถึงการมีลูกมีหลานสืบสกุลและชีวิตอันไม่มีที่สิ้นสุด
		ราชวงศ์ซ่ง เหนื่อ ลวดลาย นกยูง	นกยูงถือเป็นนกกมมงคลในวัฒนธรรมจีนดั้งเดิม เมื่อรำแพนหางออกก็หมายถึงความโชคดี การปิดเป้าสิ่งชั่วร้ายและแสดงถึงความสงบสุข

ประเภทและรูปแบบการตกแต่ง	การประยุกต์ใช้ในผลงาน	ปีและชื่อ	ความหมายแฝงทางวัฒนธรรม
		<p>ราชวงศ์ซ่ง เหนื่อ ลวดลาย นกพิราบบิน</p>	<p>นกพิราบเป็นสัญลักษณ์แห่งสันติภาพ มีประวัติศาสตร์อันยาวนานและสะท้อนถึงความปรารถนาของผู้คนและการแสวงหาความสงบสุขและชีวิตอันเรียบง่ายสงบ</p>
		<p>ราชวงศ์ซ่ง เหนื่อ ลวดลายห่าน ป่า</p>	<p>ห่านป่าถือเป็นสัญลักษณ์ของความทะเยอทะยานอันสูงส่ง ห่านป่าบินลงใต้เพื่อค้นหาความฝัน</p>
<p>瑞兽纹</p> 		<p>ราชวงศ์ หยวน ลวดลาย มังกร</p>	<p>มังกรได้รับการยกย่องว่าเป็นสัญลักษณ์ของความเป็นสิริมงคลและความสูงส่งในวัฒนธรรมจีนมาโดยตลอด</p>
		<p>ราชวงศ์ซ่ง เหนื่อ ลวดลายหงส์ คู่</p>	<p>ราชาแห่งนกในตำนานจีนโบราณเป็นสัญลักษณ์ของความมงคลและความงาม</p>

ประเภทและรูปแบบการตกแต่ง	การประยุกต์ใช้ในผลงาน	ปีและชื่อ	ความหมายแฝงทางวัฒนธรรม
		ราชวงศ์ หยวน ลวดลาย กิเลน	ในสายตาของชาวจีน โบราณ กิเลนเป็น สัญลักษณ์ของความโชคดี มีความหมายถึงการ อธิษฐานขอพรและความ สงบสุข

การเคลือบสี ส่วนใหญ่มาจากช่วงเวลารุ่งเรืองที่สุดสี่ช่วงที่แสดงถึงการพัฒนาทางประวัติศาสตร์ของศิลาดลมนทลเจ้อเจียง ได้แก่ ศิลาดลเตาเผาในช่วงปลายราชวงศ์ฮั่นตะวันออก ศิลาดลเตาเผาในยุคสามก๊กราชวงศ์จิ้นเหนือใต้ ศิลาดลเตาเผาในราชวงศ์ถังและศิลาดลเตาหลงฉวนในสมัยราชวงศ์ซ่ง การใช้สีเคลือบทั้งสี่ประเภทอย่างมีศิลปะจากสีอ่อนไปสีเข้มทำให้ผลงานดูเต็มไปด้วยการเปลี่ยนแปลงหลายชั้น ทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ก้าวหน้าจากระดับต้นไปลึก เกิดเป็นผลงานโดดเด่นยิ่งขึ้น

1. การสร้างสรรค์เนื้อหา

ศิลาดลมนทลเจ้อเจียงได้กลายเป็นสมบัติของศิลปะเครื่องเคลือบประเทศจีนที่มีประวัติศาสตร์ยาวนานนับพันปี เพราะเสน่ห์ทางศิลปะที่เป็นเอกลักษณ์และงานฝีมืออันประณีต เพื่อสืบทอดและส่งเสริมวัฒนธรรมดั้งเดิมที่ยอดเยี่ยมนี้ การวิจัยนี้ใช้ศิลปะสื่อสิ่งใหม่และเทคโนโลยีสมัยใหม่เพื่อผสมผสานการสร้างผลงานสื่อศิลปะสื่อสิ่งใหม่ “การเดินทางของศิลาดล” ของศิลาดลมนทลเจ้อเจียง โดยนำวิธีการวิจัยและผลการวิจัยเชิงทฤษฎีของบทความนี้มาใช้ในการคัดเลือกภาพขณะที่เป็นตัวแทนของแต่ละยุคประวัติศาสตร์ได้ดียิ่งขึ้น ลวดลายการตกแต่งที่ประณีตและมีชีวิตชีวาที่สุด ประสิทธิภาพของการเคลือบที่เป็นเอกลักษณ์โดดเด่นที่สุด และทำการสร้างองค์ประกอบเหล่านี้ขึ้นใหม่ผ่านรูปแบบของศิลปะสื่อสิ่งใหม่เพื่อแสดงเสน่ห์อันเป็นเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมศิลาดล ช่วยให้ผู้ชมไม่เพียงแต่ชื่นชมความงามทางศิลปะของศิลาดลเท่านั้น แต่ยังเข้าใจคุณค่าทางวัฒนธรรมที่อยู่เบื้องหลัง ซึ่งจะช่วยเสริมสร้างซอฟต์แวร์ทางวัฒนธรรมของผลงาน

2. วิธีการสร้างสรรค์

(1) ด้รับองค์ประกอบที่สำคัญของการสร้างสรรค์

ใช้วิธีการวิจัยวรรณกรรม การลงพื้นที่สำรวจ สัมภาษณ์ ฯลฯ เพื่อแยกแยะและขุดค้นประวัติศาสตร์ของวัฒนธรรมของศิลาดล วิเคราะห์และพัฒนาคุณลักษณะทางศิลปะและคุณค่า

สุนทรียศาสตร์ของศิลปาดล การวิจัยและสำรวจรูปแบบการแสดงออกทางศิลปะสื่อสิ่งใหม่ การวิเคราะห์เฉพาะและการประยุกต์ใช้กรณี ฯลฯ เพื่อให้ได้องค์ประกอบสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์และสร้างแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ที่มีประสิทธิภาพ

(2) การผสมผสานเทคโนโลยีใหม่เข้ากับวัฒนธรรมดั้งเดิม

การใช้วิธีนวัตกรรมที่สร้างสรรค์ผ่านเทคโนโลยีสมัยใหม่ของศิลปะสื่อสิ่งใหม่ เช่น เทคโนโลยีการเขียนโปรแกรมซอฟต์แวร์ดิจิทัล เทคโนโลยีแสงและเงา เทคโนโลยีการฉายภาพ ฯลฯ ผสมผสานวัฒนธรรมที่ลึกซึ้งและยอดเยี่ยมของศิลปาดลมณฑลเจ้าเจียง บูรณาการเข้ากับคุณลักษณะของตัวผลงาน สร้างสรรค์ผลงานศิลปะด้วยวิสัยทัศน์และมุมมองใหม่ที่สอดคล้องกับแนวคิดสุนทรียภาพของกลุ่มคนส่วนมากในปัจจุบัน

(3) การพิจารณาและการออกแบบพื้นที่จัดแสดงนิทรรศการ

ต้องคำนึงถึงวิธีการบูรณาการวัฒนธรรมศิลปาดลและศิลปะสื่อสิ่งใหม่เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมการจัดแสดงที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของศิลปาดลและความทันสมัย ผสมผสานงานศิลปาดลเข้ากับฉากเสมือนจริงเพื่อนำเสนอเอฟเฟกต์การแสดงผลสามมิติที่มีชีวิตชีวายิ่งขึ้น การประยุกต์ใช้วิธีทางการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสมัยใหม่ในศิลปะสื่อสิ่งใหม่ไม่เพียงแต่ช่วยเพิ่มประสบการณ์ที่ดีในการรับชมของผู้ชมเท่านั้น แต่ยังทำให้วัฒนธรรมศิลปาดลหยั่งรากลึกกลงในหัวใจของผู้คนอีกด้วย การออกแบบพื้นที่จัดแสดงนิทรรศการควรสอดคล้องกับคุณลักษณะของผลงานสามารถบรรลุความกลมกลืนของผลงานและพื้นที่ สะท้อนถึงประสิทธิทัศน์ศิลปะของผลงานได้ดีขึ้น

3. หลักการสร้างสรรค์

(1) เคารพประเพณี

ในระหว่างขั้นตอนการสร้างสรรค์ ต้องเคารพและรักษาองค์ประกอบและคุณลักษณะดั้งเดิมของศิลปาดลมณฑลเจ้าเจียง เพื่อให้แน่ใจว่าผลงานสามารถสะท้อนมรดกทางประวัติศาสตร์และเสน่ห์ทางศิลปะของวัฒนธรรมศิลปาดลได้อย่างแท้จริง

(2) การบูรณาการเชิงนวัตกรรม

การผสมผสานรูปแบบศิลปะสื่อสิ่งใหม่และแนวทางปฏิบัติด้านเทคโนโลยีใหม่ ผสมผสานวัฒนธรรมศิลปาดลแบบดั้งเดิมเข้ากับสุนทรียศาสตร์สมัยใหม่และประสบการณ์ที่ดื่มด่ำเข้าด้วยกัน เพื่อสร้างผลงานร่วมสมัยและน่าดึงดูด

(3) มรดกทางวัฒนธรรม

จากการสร้างสรรค์และส่งเสริมผลงานศิลปะสื่อสิ่งใหม่ ถือเป็นซอฟต์แวร์ทางวัฒนธรรมประเภทหนึ่งในการสืบทอดและส่งเสริมวัฒนธรรมศิลปาดลมณฑลเจ้าเจียง ทำให้ผู้คนเข้าใจและชื่นชมศิลปาดลมากขึ้น

(4) สุนทรียภาพทางศิลปะ

แสวงหาความสูงส่งและคุณค่าทางสุนทรีย์ของศิลปะ ให้ความสำคัญกับศิลปะและความชื่นชมในผลงาน เพื่อให้ผู้ชมรู้สึกถึงเสน่ห์และคุณค่าของศิลปะในขณะที่ดื่มด่ำไปกับผลงาน

หลักการสร้างสรรค์เหล่านี้ร่วมกันสร้างพื้นฐานสำหรับการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะสื่อสิ่งใหม่ “การเดินทางของศิลปะ” มณฑลเจ้อเจียง ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อสืบทอดและส่งเสริมวัฒนธรรมศิลปะผ่านวิธีที่สร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ เพื่อทำให้ผู้คนจำนวนมากขึ้นสามารถเข้าใจและชื่นชมเสน่ห์ที่เป็นเอกลักษณ์และความหมายแฝงทางวัฒนธรรมที่หลากหลายของศิลปะศิลปะ

4. ความหมายของการสร้างสรรค์

(1) มรดกทางวัฒนธรรมและนวัตกรรม

ในฐานะที่ศิลปะมณฑลเจ้อเจียงเป็นสมบัติของวัฒนธรรมจีนดั้งเดิม มีมรดกทางประวัติศาสตร์ที่ลึกซึ้งและมีคุณค่าทางศิลปะ องค์ประกอบทางวัฒนธรรมดั้งเดิมนี้สามารถทำให้ทันสมัยและสร้างสรรค์ได้ด้วยการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะสื่อสิ่งใหม่ นี้ไม่ใช่แค่การคัดลอกหรือเลียนแบบศิลปะแบบดั้งเดิมอย่างง่าย ๆ แต่ยังรวมถึงการใช้การออกแบบที่ทันสมัยและวิธีการทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีบนพื้นฐานความเข้าใจอย่างลึกซึ้งและความเคารพต่อแนวคิดดั้งเดิม เพื่อสร้างและตีความใหม่ให้สอดคล้องกับความต้องการด้านสุนทรียศาสตร์ร่วมสมัยมากขึ้น ซึ่งส่งเสริมการสืบทอดและการพัฒนาวัฒนธรรมดั้งเดิม

(2) การบูรณาการวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและศิลปะ

การสร้างผลงานศิลปะสื่อสิ่งใหม่ผสมผสานวิธีการทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีสมัยใหม่ เช่น เทคโนโลยีดิจิทัล เทคโนโลยีแสงและเงา เทคโนโลยีการถ่ายภาพ ฯลฯ การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเหล่านี้ไม่เพียงแต่เสริมสร้างรูปแบบการแสดงผลทางศิลปะที่หลากหลายเท่านั้น แต่ยังนำประสบการณ์ใหม่ทางศิลปะมาสู่ผู้ชม เปลี่ยนเครื่องเคลือบแบบดั้งเดิมแบบอยู่กับที่และจำทำให้เป็นประสบการณ์ใหม่ที่ทันสมัยทั้งหมด เคลื่อนไหวได้ รับรู้ได้จากหลายประสาทสัมผัส การบูรณาการเทคโนโลยีและศิลปะไม่เพียงแต่แสดงให้เห็นถึงนวัตกรรมของเทคโนโลยีสมัยใหม่เท่านั้น แต่ยังขยายขอบเขตของการสร้างสรรค์ทางศิลปะ ทั้งยังแสดงให้เห็นถึงเสน่ห์ของวัฒนธรรมดั้งเดิม

(3) การพัฒนาอุตสาหกรรมและผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ

การสร้างและส่งเสริมผลงานศิลปะสื่อสิ่งใหม่ “การเดินทางของศิลปะ” มณฑลเจ้อเจียงจะช่วยเพิ่มภาพลักษณ์ของแบรนด์และความสามารถในการแข่งขันในตลาดของอุตสาหกรรมศิลปะ ส่งเสริมนวัตกรรมและการพัฒนาของอุตสาหกรรมศิลปะ ขณะเดียวกันด้วยการประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางสื่อใหม่ๆ ยังสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวและผู้บริโภคให้สนใจและซื้อผลิตภัณฑ์ศิลปะได้มากขึ้น ซึ่งจะช่วยขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องและเพิ่มผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ

5. แผนการออกแบบ

จากผลวิจัยในช่วงแรกผสมผสานกับการวิจัยเกี่ยวกับแนวความคิดของผลงาน ความคิดสร้างสรรค์ การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ฯลฯ ผลงาน “การเดินทางศิลาตล” มณฑลเจ้อเจียงแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ การคัดเลือกและแผนการออกแบบตัวกลางของภาชนะศิลาตล แผนการสร้างสรรคศิลปะสื่อสิ่งใหม่และการออกแบบการจัดแสดงผลงาน

(1) การคัดเลือกและแผนการออกแบบตัวกลางของภาชนะศิลาตล

การเลือกใช้ตัวกลางของภาชนะศิลาตล

วิธีสัมภาษณ์: ศาสตราจารย์โจว เสี่ยวเฟิง นักประวัติศาสตร์ศิลาลมณฑลเจ้อเจียง

กล่าวว่า ศิลาลมณฑลเจ้อเจียงสะท้อนให้เห็นถึงกระบวนการของศิลาลมณฑลเจ้อเจียงตั้งแต่การประดิษฐ์จนถึงจุดสูงสุดและการเสื่อมถอยตั้งแต่ปลายราชวงศ์ฮั่นตะวันออกไปจนถึงราชวงศ์หมิงตอนกลางและปลาย แต่ละยุคประวัติศาสตร์มีสิ่งประดิษฐ์ที่มีความเป็นตัวแทนของยุคมากที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งสามารถตรวจสอบและเลือกรูปแบบได้โดยอ้างอิงถึงโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมศิลาลตที่ปัจจุบันรวบรวมไว้ในพิพิธภัณฑ์ในประเทศจีนโดยเฉพาะในมณฑลเจ้อเจียง ด้วยวิธีนี้มีพื้นฐานข้อเท็จจริงในการอ้างอิง การเลือกรูปทรงภาชนะจะมีที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ศาสตราจารย์โอวหยาง เสี่ยวเซิง ศิลปินเครื่องเคลือบผู้มีชื่อเสียงในประเทศจีนชี้ให้เห็นว่า การคัดเลือกภาชนะที่เป็นตัวแทน ไม่เพียงแต่จะต้องสอดคล้องกับพื้นฐานข้อเท็จจริงตามวัตถุประสงค์เท่านั้น แต่ยังต้องขึ้นอยู่กับคุณลักษณะของการสร้างสรรค์และการออกแบบทางศิลปะของตนเองด้วย ต้องบรรลุผลทางศิลปะขั้นสุดท้ายและเป้าหมายการวิจัยของผลงานในขั้นสุดท้าย เข้าใจวิธีการเลือกวัสดุ สร้างสรรค์ด้วยวิสัยทัศน์ทางศิลปะและบรรลุผลทางทัศนศิลป์ที่ดีที่สุดของผลงานศิลปะและการออกแบบ เพื่อสะท้อนความหมายแฝงและสุนทรียศาสตร์ของผลงาน

เมื่อรวมผลการวิจัยก่อนหน้านี้และข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ 2 ท่าน ในที่สุดก็ได้รูปทรงศิลาลตที่มีความเป็นตัวแทนมากที่สุด 6 รูปทรง ซึ่งเป็นพื้นฐานสำหรับการสร้างสรรค์นี้ ได้แก่ โถกระเบื้องเคลือบสีเขียวลายคลื่นน้ำ 4 สายเตาจากเผาเยว่สีเขียวสมัยปลายราชวงศ์ฮั่นตะวันออก เขียวหัวไ่ดำม้งกรจากเตาเผาศิลาลตเยว่สมัยสามก๊ก สองจิ้น ราชวงศ์เหนือ-ใต้ แจกันเคลือบลาย 4 เส้นจากเตาเผาศิลาลตเยว่สมัยราชวงศ์ถัง แจกันหยกแกะสลักกระเบื้องสีลบลายฤดูใบไม้ผลิสมัยห้าราชวงศ์ เตาเผาศิลาลตหลงฉวนอ่างล้างฉลุติดลายปลาฤดูสมัยราชวงศ์ซ่ง ศิลาลตเตาเผาหลงฉวนฉานลายม้งกรสมัยราชวงศ์หยวน

การออกแบบตัวกลางของภาชนะศิลาตล

จากรูปทรงภาชนะที่เป็นตัวแทนในแต่ละช่วงประวัติศาสตร์ 6 รูปทรงที่เลือกไว้ จะถูกนำมารวมกันตามหลักการและวิธีการสร้างสรรค์ ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและคุณลักษณะของตัวผลงานเอง และภาชนะทั้ง 6 ประเภทก็รวมกันอย่างมีหลักเกณฑ์เพื่อสร้างภาพที่สมบูรณ์แบบ โดย

ภาพนี้เตรียมไว้สำหรับการบูรณาการศิลปะสื่อสิ่งใหม่ เช่น เทคโนโลยีสื่อใหม่ เทคโนโลยีแสงและเงา และเทคโนโลยีการฉายภาพ เพื่อสร้างฉากรูปทรงสถาปัตยกรรม 3 มิติ

(2) แผนการสร้างสรรคศิลปะสื่อสิ่งใหม่

การใช้การตกแต่งสถาปัตยกรรมฉากเจ็เจียงเป็นรูปแบบหลักในการแสดงออก การตกแต่งที่รวบรวมไว้ตามแต่ละประเภท ได้แก่ การตกแต่งด้วยลวดลายลายดั้งเดิม เช่น ลายพืชม ลายแมลง ลายสัตว์ ลายสัตว์มงคล ฯลฯ ดำเนินการตัดต่อและผลิตโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล 2 มิติในเทคโนโลยีสื่อสิ่งใหม่และนำผลลัพธ์แปลงเป็นแบบจำลอง 3 มิติดิจิทัล จากนั้นผสมผสานกับเทคโนโลยีการเขียนโปรแกรมดิจิทัล เทคโนโลยีแสงและเงาและเทคโนโลยีการฉายภาพ เพื่อให้ทฤษฎีการเล่าเรื่องบอกเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับการเดินทางของสถาปัตยกรรมฉากเจ็เจียง

ทฤษฎีการเล่าเรื่อง: “การเดินทางของสถาปัตยกรรมฉากเจ็เจียงใช้เวลาเป็นเงื่อนไขและใช้วิธีการเล่าเรื่องเชิงเส้น ซึ่งไม่เพียงสะท้อนถึงงานฝีมืออันประณีตของเครื่องเคลือบสถาปัตยกรรมฉากเจ็เจียงเท่านั้น แต่ยังเป็นการเดินทางเชิงเล่าเรื่องทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของสถาปัตยกรรมฉากเจ็เจียงอีกด้วย จากการวิเคราะห์มุมมองทฤษฎีการเล่าเรื่อง ผลงานชิ้นนี้ใช้เทคนิคการเล่าเรื่องอันเป็นเอกลักษณ์ มุมมองการเล่าเรื่องหลายมิติและระดับการเล่าเรื่องที่เข้มข้นเผยให้เห็นมุมมองใหม่ในการบูรณาการศิลปะสื่อสิ่งใหม่เข้ากับการสร้างสรรค์สถาปัตยกรรม ในด้านจังหวะการเล่าเรื่อง ได้สร้างรูปแบบบรรยากาศการบรรยายที่ผ่อนคลายผ่านจังหวะการเล่าเรื่องผสมผสานระหว่างความรวดเร็วและช้า ทำให้ผู้ชมได้รับประสบการณ์และรู้สึกดื่มด่ำไปกับความหมายแฝงทางวัฒนธรรมของสถาปัตยกรรมฉากเจ็เจียง

(3) แผนการออกแบบการจัดแสดงผลงาน

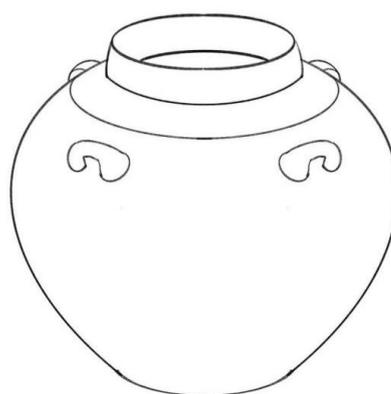
แผนการออกแบบมีความผสมผสานและปะทะกันของการบูรณาการศิลปะสื่อสิ่งใหม่และศิลปะแบบดั้งเดิม โดยมีเป้าหมายที่จะนำเสนอเสน่ห์และคุณค่าอันเป็นเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมสถาปัตยกรรมฉากเจ็เจียงอย่างครอบคลุม เพิ่มความเข้าใจของผู้ชมในด้านวัฒนธรรมเครื่องเคลือบและส่งเสริมการสืบทอดและพัฒนาวัฒนธรรมดั้งเดิม ผ่านวิธีการแสดงผลที่มีเนื้อหาครบถ้วน การมีปฏิสัมพันธ์ที่ชัดเจน ประสิทธิภาพทางทัศนศิลป์ที่โดดเด่นและความสำคัญทางการศึกษาที่กว้างขวาง การใช้ซอฟต์แวร์ของผลงานเป็นสื่อทางวัฒนธรรมเพื่อดึงดูดผู้ชมให้มีความสนใจและมีส่วนร่วมในการเผยแพร่และส่งเสริมวัฒนธรรมสถาปัตยกรรมฉากเจ็เจียง เดิมพลังใหม่ให้กับการพัฒนาวัฒนธรรมสถาปัตยกรรมฉากเจ็เจียง เพื่อให้ผู้ชมจะได้สัมผัสประสบการณ์การเดินทางทางวัฒนธรรมอันน่าจดจำ

การสร้างสรรค์และจัดแสดง

1. การสร้างแบบจำลองศิลาตล

1.1 แบบร่างการออกแบบ

จากผลการวิจัยก่อนหน้านี้อและลำดับเวลาของการพัฒนาศิลาตลมณฑลเจ้อเจียง มีการวาดภาพร่างรูปทรงของภาชนะทั้ง 6 ชิ้น ดังนี้

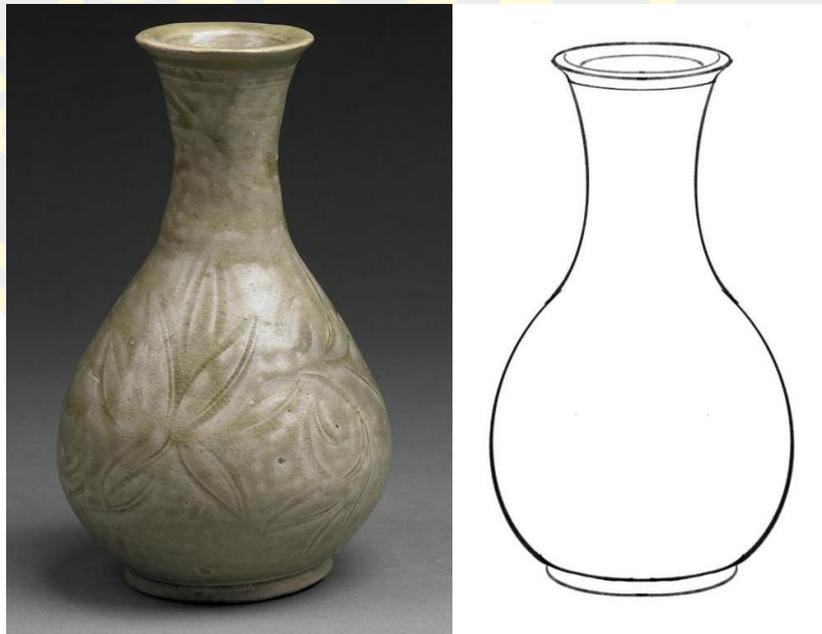
ภาพที่ 5-2 โถกระเบื้องเคลือบสีเขียวลายคลื่นน้ำ 4 สายเตาจากเผาเยว่สีเขียว สมัยปลายราชวงศ์ฮั่น ตะวันออก (ภาพร่าง)

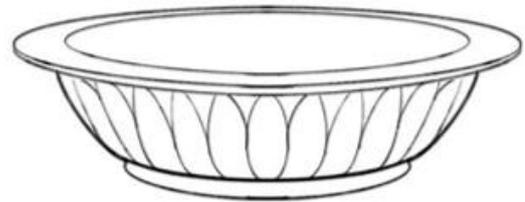
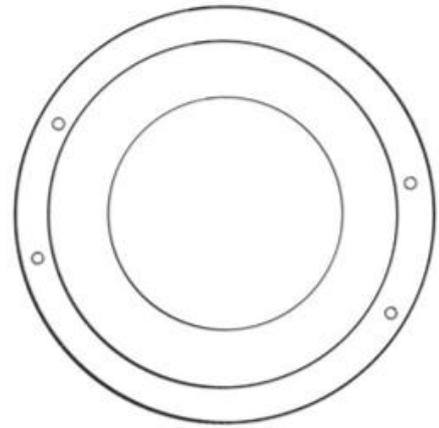
ภาพที่ 5-3 เขือกหัวไก่ดำม้งกรจากเตาเผาศิลาตลเยว่ สมัยสามก๊ก สองจีน ราชวงศ์เหนือ-ใต้ (ภาพร่าง)

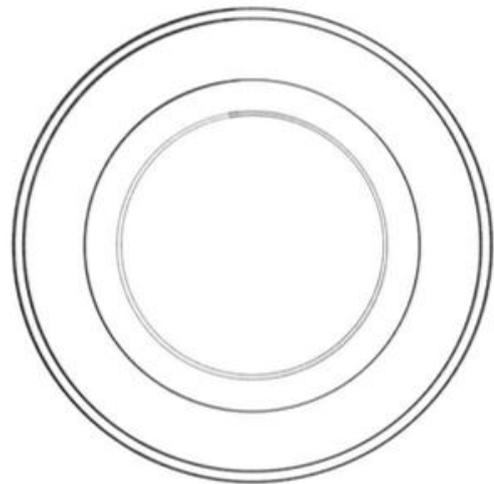
ภาพที่ 5-4 แจกันเคลือบลาย 4 เส้นจากเตาเผาศิลาตลเยว่ สมัยราชวงศ์ถัง (ภาพร่าง)

ภาพที่ 5-5 แจกันหยกแกะสลักกระเบื้องสีลับลายฤดูใบไม้ผลิ สมัยห้าราชวงศ์ (ภาพร่าง)

ภาพที่ 5-6 เตาเผาศิลาดลหลงฉวนอ่างล้างฉลุติดลายปลาคู่ สมัยราชวงศ์ซ่ง (ภาพร่าง)

ภาพที่ 5-7 ศิลาดลเตาเผาหลงฉวนจานลายมังกร สมัยราชวงศ์หยวน (ภาพร่าง) (Zhuqiang, 2023)

การออกแบบตัวกลางรวมภาชนะศิลาดล (ภาพร่าง) มีดังนี้

ภาพที่ 5-8 การออกแบบตัวกลางรวมภาชนะศิลาดล (ภาพร่าง) (Zhuqiang, 2023)

1.2 ขั้นตอนและกระบวนการสร้างสรรค์การสร้างแบบจำลองศิลาดล

ตามแบบร่างการออกแบบรูปทรงศิลาดล ขั้นตอนการสร้างสรรค์แบ่งออกเป็น การเลือกวัสดุดินเหนียว การขึ้นรูป การตากแห้งดินเหนียว การแต่งรูปทรง การเผา เป็นต้น

ขั้นตอนการปฏิบัติและขั้นตอน
การสร้างแบบจำลองศิลาดล

ภาพที่ 5-9 แผนผังความคิดขั้นตอนการปฏิบัติและกระบวนการขึ้นรูปทรงศิลาดล

(1) การเลือกวัสดุดินเหนียว

เลือกวัสดุดินเหนียวพอร์ซเลนจากในท้องถิ่นของตลาดมณฑลเจ้อเจียง ดินเหนียวพอร์ซเลนเหล่านี้มีลักษณะความละเอียด ความบริสุทธิ์และมีความเหนียวสูง เป็นพื้นฐานในการผลิตตลาดคุณภาพสูงและเป็นองค์ประกอบสำคัญที่สอดคล้องกับหัวข้อของงาน ทำให้ผลงานมีความหมายแฝงทางวัฒนธรรมและความหมายในแง่ของเนื้อหามากยิ่งขึ้น ผสมดินเหนียวพอร์ซเลนที่เลือกไว้กับน้ำในปริมาณที่เหมาะสม หลังจากการกวน การนวดและกระบวนการอื่นๆ จะเกิดวัสดุดินเหนียวที่เหมาะสมสำหรับวิธีการขึ้นรูป ดังแสดงในภาพด้านล่าง

ภาพที่ 5-10 ดินเหนียวพอร์ซเลน (Zhu Qiang)

ภาพที่ 5-11 ดินเหนียวที่ทำเสร็จแล้ว (Zhu Qiang)

ภาพที่ 5-12 ดินเหนียวที่เตรียมขึ้นเป็นรูป (Zhu Qiang)

(2) การขึ้นรูป

การขึ้นรูปเป็นขั้นตอนสำคัญในการผลิตศิลาดล นักวิจัยจะใช้เครื่องมือเฉพาะ ใช้พลังของการหมุนของเครื่องหล่อและประสานการเคลื่อนไหวของมือ ขึ้นรูปก้อนดินเหนียวบนแท่นหมุนให้เป็นรูปทรงหกแบบคล้ายกับแบบร่างการออกแบบ กระบวนการนี้ต้องใช้ประสบการณ์ที่สะสมเป็นเวลานานและทักษะที่เกี่ยวข้องชาญเพื่อให้แน่ใจว่ารูปทรงและเส้นของศิลาดลจะเรียบเนียน สัดส่วนมีความสอดคล้องกัน ดังแสดงในภาพด้านล่าง

ภาพที่ 5-13 การขึ้นรูป (Zhu Qiang)

(3) การตากแห้งดินเหนียว

ในระหว่างกระบวนการทำให้ดินแห้ง ควรใช้ความระมัดระวังเพื่อหลีกเลี่ยงแสงแดด โดยตรงและการระบายอากาศที่มากเกินไปเพื่อป้องกันไม่ให้ดินแห้งหรือเสียรูป ในเวลาเดียวกัน จำเป็นต้องหมุนและปรับตำแหน่งของดินเหนียวเป็นประจำเพื่อให้แน่ใจว่าได้รับความร้อนและระบายอากาศสม่ำเสมอ เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาต่างๆ เช่น การเสียรูปหรือการแตกร้าว เป็นต้น ระยะเวลาในการตากแห้งตัวดินเหนียวจะแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ เช่น ความชื้นและอุณหภูมิ การตากแห้งผลงานเหล่านี้ดำเนินการในอาคารภายใต้สภาพแวดล้อมที่มีอากาศถ่ายเทและแห้งปานกลาง จะใช้เวลาประมาณ 1 สัปดาห์ในการเตรียมขั้นต่อไปในการทำสีลาด ดั้งแสดงในภาพด้านล่าง

ภาพที่ 5-14 การตากแห้งดินเหนียว (Zhu Qiang)

(4) การแต่งรูปทรง

ขั้นแรกให้แต่งรูปทรงพื้นฐานเบื้องต้นโดยใช้ฟองน้ำเช็ดดินส่วนเกินและร่องรอยบนพื้นผิวดินเหนียวออกแล้วแซ่พื้นผิวดินเหนียวไว้ จากนั้นใช้มีดตัดแต่งเส้นดินเหนียว ตัดชิ้นส่วนที่ไม่สม่ำเสมอออกเพื่อให้ได้รูปทรงตามที่ต้องการ จากนั้นจะใช้มีดตัดแต่งที่ละเอียดยิ่งขึ้นเพื่อจัดรูปทรงดินเหนียวเพิ่มเติม รวมถึงการปรับรูปร่าง เส้น รูปทรง ฯลฯ ให้ละเอียด เพื่อให้สอดคล้องกับข้อกำหนดการออกแบบมากขึ้น ขณะเดียวกันควรให้ความสนใจกับความเนียนของและประณีตของดิน

เหนียวด้วย สุดท้ายจะต้องดำเนินการตรวจสอบดินเหนียวทั้งหมดเพื่อเตรียมการสำหรับการเผาในขั้นต่อไป ดังแสดงในภาพด้านล่าง

ภาพที่ 5-15

ภาพที่ 5-16 การตากแห้งดินเหนียว (Zhu Qiang)

(5) การเผา

ก่อนทำการเผาต้องตรวจสอบว่าดินเหนียวทั้งหมดแห้งสนิทหรือไม่ มีรอยแตกและรอยละเอียดอื่นๆ หรือไม่ นำตัวที่มีคุณสมบัติผ่านเกณฑ์เข้าเตาเผาแล้วเผาที่อุณหภูมิประมาณ 1280 องศา ประมาณ 8 ชั่วโมง รอให้เย็นแล้วนำออกจากเตาเผา ดังแสดงในภาพด้านล่าง

ภาพที่ 5-17 ตรวจสอบชิ้นงานให้เรียบร้อยก่อนทำการเผา (Zhu Qiang)

ภาพที่ 5-18 เริ่มขั้นตอนการเผา (Zhu Qiang)

ภาพที่ 5-19 เปิดเตาเผา (Zhu Qiang)

2. ขั้นตอนและกระบวนการสร้างสรรค์ของสื่อศิลปะสมัยใหม่

ขั้นตอนและกระบวนการปฏิบัติในการ
สร้างสรรค์ศิลปะสื่อใหม่

ภาพที่ 5-20 ขั้นตอนการฝึกปฏิบัติสร้างสรรค์ศิลปะสื่อใหม่และประมวลผังความคิด (Zhu Qiang)

2.1 การวางแผนโปรแกรม

ด้วยความช่วยเหลือของเทคโนโลยีการฉายภาพ Mapping ในเทคโนโลยีสื่อใหม่ การพัฒนาทางประวัติศาสตร์ของศิลปะดลมนทลเจ้อเจียงจะแสดงให้เห็นในรูปแบบของการผสมผสานระหว่างเครื่องเคลือบและรูปภาพ จากการเกิดขึ้นของศิลปะดลมนทลที่สมบูรณ์เต็มที่จากเตาเผาในพื้นที่เขตชองตอนปลายของสมัยราชวงศ์ฮั่นตะวันออกจนถึงช่วงเวลาของการเสื่อมถอยของศิลปะดลมนทล ซึ่งเป็นตัวแทนของศิลปะดลมนทลเจ้อเจียง กระบวนการพัฒนานี้ได้ระบุช่วงของราชวงศ์สี่ราชวงศ์ที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์สำหรับการพัฒนาศิลปะดลมนทลเจ้อเจียง ได้แก่ ช่วงตอนปลายสมัยราชวงศ์ฮั่นตะวันออก ช่วงยุคสามก๊ก ราชวงศ์จิ้นตะวันออกและตะวันตก ราชวงศ์ใต้และราชวงศ์เหนือ ช่วงสมัยราชวงศ์ถังและช่วงสมัยราชวงศ์ซ่ง ได้วิเคราะห์และคัดเลือกวัตถุที่เป็นตัวแทนมากและมีความโดดเด่นมากที่สุดของแต่ละราชวงศ์อย่างครอบคลุมและสุดท้ายได้คัดเลือกวัตถุที่เป็นตัวแทนมากและมีความโดดเด่นมากที่สุดทั้งหมด 6 ชิ้นจากแต่ละราชวงศ์ ลวดลายและสีเคลือบทั่วไปจากประวัติศาสตร์การพัฒนาของศิลปะดลมนทลเจ้อเจียงถูกรวมเข้ากับรูปทรงทั้งหมดนี้โดยการรวมเทคโนโลยีการเขียนโปรแกรมดิจิทัล เทคโนโลยีแสงและเงา เทคโนโลยีการฉายภาพ เทคโนโลยีเอฟเฟกต์เสียง ฯลฯ ไว้ในเทคโนโลยีสื่อใหม่ ใช้ทฤษฎีการเล่าเรื่องมาตีความและเติมเต็ม “พาหะ” ของวัฒนธรรมศิลปะดลมนทลเจ้อเจียง นั่นคือผลงาน “การเดินทางของศิลปะดล” ซึ่งทำหน้าที่เป็นนามบัตรเพื่อเผยแพร่และส่งเสริมวัฒนธรรมดั้งเดิมของ “ศิลปะดลมนทลเจ้อเจียง” และวัฒนธรรมดั้งเดิมของจีนได้ดียิ่งขึ้น

2.2 จัดทำสคริปต์วิดีโอ

วิดีโอนี้แบ่งออกเป็น 4 ตอน โดยเน้นให้เห็นพัฒนาการของศิลปะดลจาก 3 ด้าน ได้แก่ สีเคลือบ รูปทรงและการตกแต่ง รูปแบบของแต่ละตอนถูกสร้างเป็นภาพเคลื่อนไหวเหมือนจริงโดยใช้เทคนิคจินตภาพในการตีความตอนเปิดเรื่อง การนำเสนอลวดลายของศิลปะดลมนทลเจ้อเจียงที่ประสบความสำเร็จและมีความโดดเด่นมากที่สุด นำลวดลายของเครื่องศิลปะดลที่หล่ออยู่เป็นเป็นเวลาหลายพันปี ได้ถูกปลุกขึ้นด้วยการเคลื่อนไหวเพื่อทำให้ทุกลวดลายมีชีวิตชีวา เพื่อให้ผู้ชมได้สัมผัสถึงศิลปะที่มีเอกลักษณ์อันยอดเยี่ยมและเสน่ห์อันสูงสุดของเครื่องศิลปะดล

2.3 การสร้างแบบจำลอง 3 มิติ

ตามรูปทรง ขนาดและรูปแบบการออกแบบของเครื่องเคลือบที่ทำการฉายภาพแบบ Mapping ใช้รูปภาพทางกายภาพเป็นข้อมูลอ้างอิงในการสร้างแบบจำลองและใช้ซอฟต์แวร์สร้างแบบจำลอง 3ds Max เพื่อสร้างรูปทรงพื้นฐานของเครื่องเคลือบเพื่อให้แน่ใจว่ามีเค้าโครงทางเรขาคณิตที่เหมาะสมและโทโพโลยี (ลักษณะของการเชื่อมโยงสายสื่อสารเข้ากับอุปกรณ์) ที่ดี เพิ่มพื้นผิวที่เหมาะสมให้กับผิวเครื่องเคลือบ ปรับความมันเงา การสะท้อนและความโปร่งใสของวัสดุเพื่อผลลัพธ์ที่สมจริง ดังแสดงในภาพด้านล่าง

ภาพที่ 5-21 การสร้างแบบจำลอง 3 มิติ (Zhu Qiang)

2.4 การผลิตวิดีโอ

ขั้นแรกกระบวนการฉากและภาพเคลื่อนไหวได้รับการออกแบบ รวมถึงสภาพแวดล้อม พื้นหลัง เอฟเฟกต์ภาพเคลื่อนไหวและโหมดการเปลี่ยนภาพ จากนั้นจึงสร้างเอฟเฟกต์การเคลื่อนไหวของลวดลายเครื่องเคลือบความช่วยเหลือของซอฟต์แวร์การผลิตวิดีโอ เช่น Adobe After Effects, Adobe Premiere เป็นต้น ด้วยการซ้อนทับเลย์เออร์ การมาสก์ เอฟเฟกต์ภาพเคลื่อนไหวและเทคโนโลยีอื่นๆ การเปลี่ยนแปลงแบบเคลื่อนไหวและการแสดงลวดลายได้อย่างราบรื่น การปรับพารามิเตอร์ เช่น เอฟเฟกต์แสงและเงา ความอืดตัวของสี ฯลฯ เพื่อปรับปรุงเอฟเฟกต์ภาพของภาพเคลื่อนไหว สุดท้ายทำการเรนเดอร์เพื่อสร้างไฟล์วิดีโอคุณภาพสูง เพิ่มเอฟเฟกต์เสียงและเพลงประกอบที่เหมาะสมเพื่อเพิ่มบรรยากาศและความเพลิดเพลินในการรับชมภาพเคลื่อนไหว เลือกเอฟเฟกต์เสียงและเพลงที่ตรงกับการเปลี่ยนแปลงแบบเคลื่อนไหวของลวดลายเพื่อทำให้วิดีโอทั้งหมดมีชีวิตชีวาและน่าดึงดูดยิ่งขึ้น ดังแสดงในภาพด้านล่าง

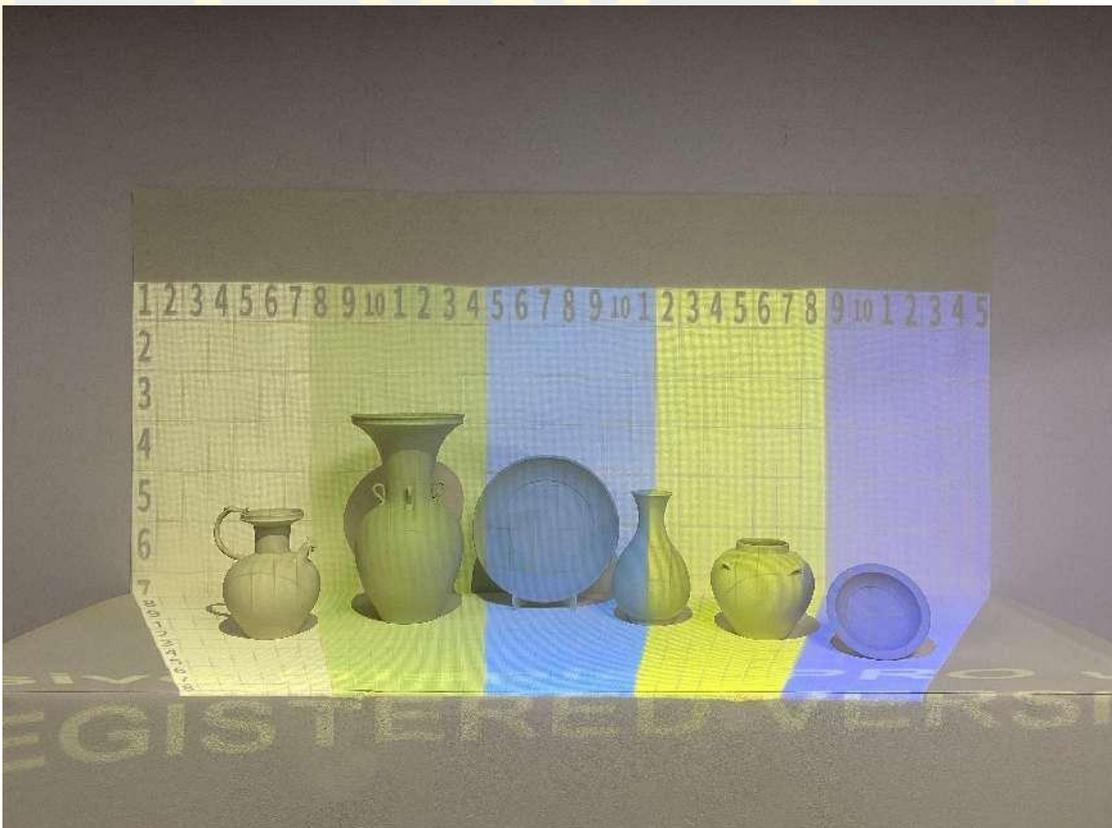
ภาพที่ 5-22 ตัวอย่างวิดีโอ (Zhu Qiang)

2.5 การแก้ไขข้อบกพร่องของฮาร์ดแวร์

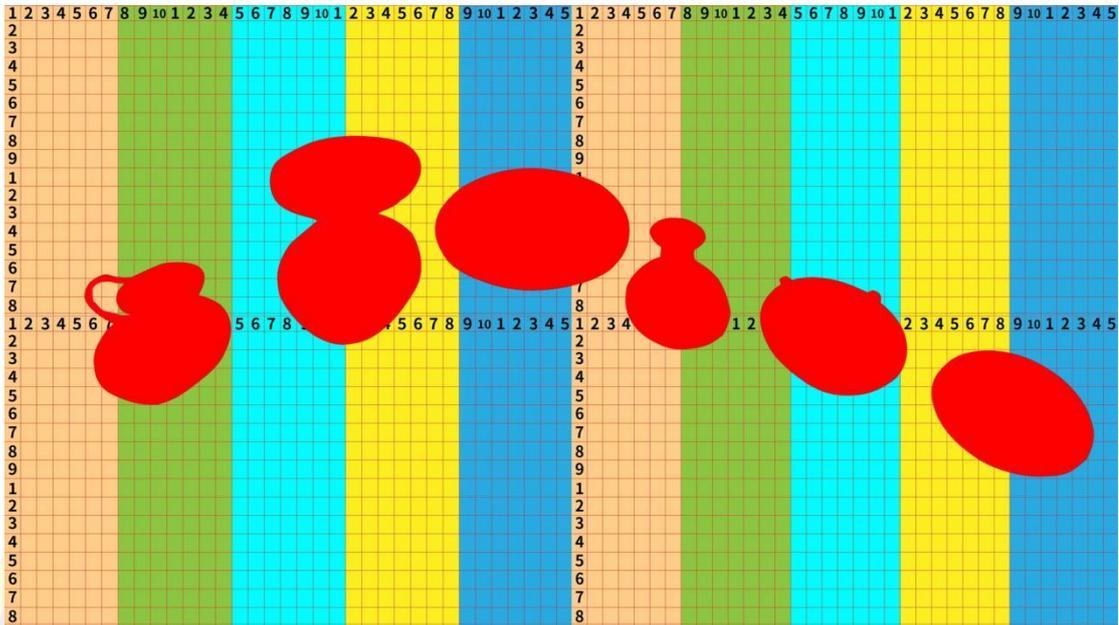
ขั้นแรกดำเนินการปรับเทียบการฉายภาพและตั้งค่าขอบเขตของพื้นที่ฉายภาพโดยการปรับตำแหน่ง มุม ความยาวโฟกัสและพารามิเตอร์อื่นๆ ของโปรเจกเตอร์เพื่อให้แน่ใจว่าภาพที่ฉายสอดคล้องกับรูปทรงและตำแหน่งของพื้นผิวเครื่องเคลือบอย่างสมบูรณ์ ในระหว่างขั้นตอนการฉายภาพ อาจมีบางช่วงที่ภาพที่ฉายไม่ตรงกับพื้นผิวเครื่องเคลือบ เช่น การบิดเบี้ยวหรือการเอียงเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงมุมการฉายภาพหรือรูปทรงของพื้นผิว ในกรณีนี้จำเป็นต้องมีการปรับและเปรียบเทียบแบบเรียลไทม์เพื่อจัดตำแหน่งภาพที่ฉายลงบนพื้นผิวเครื่องเคลือบอย่างแม่นยำ โดยการปรับพารามิเตอร์ของอุปกรณ์ฉายภาพหรืออัลกอริธึมการฉายภาพ สุดท้ายเมื่อทำการฉายภาพบนเครื่องเคลือบ จำเป็นต้องคำนึงถึงผลกระทบของแสงและปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมที่มีต่อผลการฉายภาพด้วย การตั้งค่าแสงและสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมสามารถปรับปรุงความชัดเจนและความเที่ยงตรงของการฉายภาพ ในขณะเดียวกันก็ลดการสะท้อนและการรบกวน ทำให้มั่นใจได้ว่าผู้ชมจะมองเห็นความสอดคล้องระหว่างภาพที่ฉายกับพื้นผิวของเครื่องเคลือบได้อย่างชัดเจน ดังแสดงในภาพด้านล่าง

ภาพที่ 5-23 การแก้ไขข้อบกพร่องของฮาร์ดแวร์ (Zhu Qiang)

ภาพที่ 5-24 การฉายภาพขอบเขตของการออกแบบ (Zhu Qiang)

ภาพที่ 5-25 การคำนวณระยะฉายภาพ (Zhu Qiang)

ภาพที่ 5-26 ตำแหน่งที่แม่นยำของการฉายภาพ (Zhu Qiang)

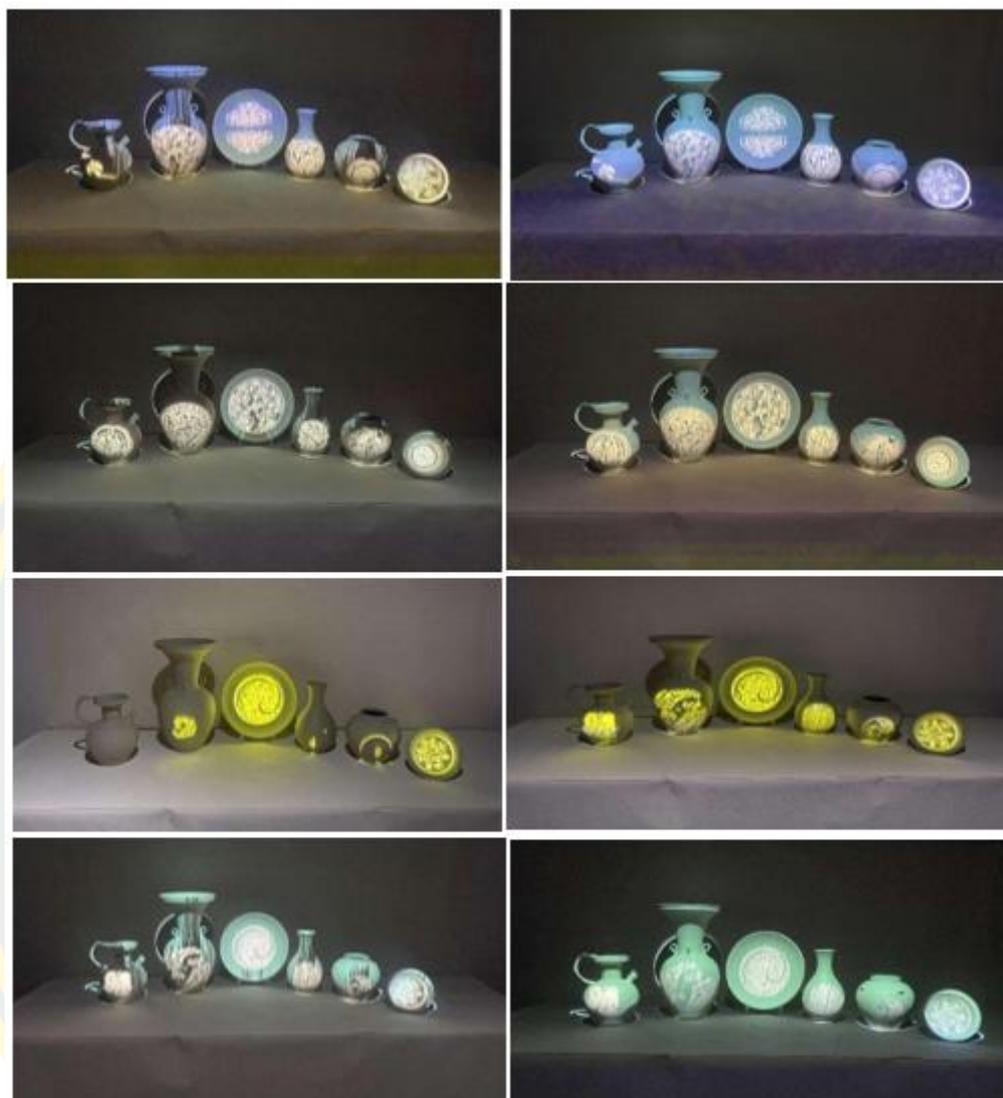

ภาพที่ 5-27 แผนภาพการจัดตำแหน่งการถ่ายภาพ (Zhu Qiang)

ผลงาน “การเดินทางของศิลปวัฒนธรรมลพบุรี” ที่เสร็จสมบูรณ์แล้ว ดังภาพต่อไปนี้:

ภาพที่ 5-28

ภาพที่ 5-29 ผลงานเสร็จสมบูรณ์ (Zhu Qiang)

3. นิทรรศการและการจัดแสดงผลงาน

ผลงาน “การเดินทางของศิลาดล” มณฑลเจ้อเจียง จัดแสดงที่พิพิธภัณฑ์ศิลปะแห่งมหาวิทยาลัยการสื่อสารเจ้อเจียง ตั้งแต่วันที่ 1 ถึง 15 พฤษภาคม นิทรรศการดังกล่าวได้เชิญผู้เชี่ยวชาญและนักวิชาการในสาขาที่เกี่ยวข้อง หลังจากชมผลงานแล้ว ผู้เชี่ยวชาญยังได้รับฟังคำอธิบายและรายงานผลการวิจัยจากผู้เขียน พร้อมทั้งให้การยอมรับ

朱强 Zhu Qiang

浙江
Zhejiang
Celadon Journey

青瓷之旅

展览时间
05.01
| 2024
05.15

展览地点
浙江传媒学院
美术馆
Communication University
of Zhejiang
Art Museum

主办：浙江传媒学院 设计艺术学院
Burapha University 艺术学院

承办：浙江传媒学院美术馆

浙江传媒学院
COMMUNICATION
UNIVERSITY
OF ZHEJIANG

SCHOOL OF DESIGN AND ART
COMMUNICATION UNIVERSITY OF ZHEJIANG
浙江传媒学院设计艺术学院

ภาพที่ 5-30 โปสเตอร์นิทรรศการ (Zhu Qiang)

ภาพที่ 5-31 ผู้เชี่ยวชาญรับฟังรายงานผลการวิจัย (Zhu Qiang)

ภาพที่ 5-32 ผู้เชี่ยวชาญรับฟังรายงานผลการวิจัย (Zhu Qiang)

ภาพที่ 5-33 ผู้เชี่ยวชาญรับฟังรายงานผลการวิจัย (Zhu Qiang)

ภาพที่ 5-34 ถ่ายภาพหมู่ในนิทรรศการ (Zhu Qiang)

จากการวิจัยและการสำรวจก่อนหน้า ผสมผสานกับอัตลักษณ์ของผลงาน ในแง่ของการออกแบบและปฏิบัติในการจัดแสดงผลงาน ผู้วิจัยได้พิจารณาปัจจัยต่างๆ อย่างครบถ้วน เช่น การจัด

วางพื้นที่ เอฟเฟกต์แสงและประสบการณ์เสมือนจริง โดยมุ่งมั่นที่จะสร้างประสบการณ์ที่หลากหลายให้ผู้ชมได้สัมผัสโลกแห่งการเดินทางของศิลปะดลมนวลใจเจียง

3.1 เค้าโครงพื้นที่

ในแง่ของพื้นที่จะใช้วิธีการจัดแสดงแบบ open display เอกลักษณะสำคัญคือการรับรู้อย่างใกล้ชิดของผู้ชมจากมุมมองแรกของผลงาน การออกแบบนี้ช่วยให้แนวการมองเห็นและการเคลื่อนไหวภายในพื้นที่จัดแสดงนิทรรศการลื่นไหลได้อย่างอิสระโดยไม่มีสิ่งกีดขวาง ผู้คนสามารถเคลื่อนที่ผ่านพื้นที่ได้อย่างอิสระ ช่วยเพิ่มความใกล้ชิดระหว่างผลงาน พื้นที่และผู้ชม สัมผัสประสบการณ์การทำงานอย่างเต็มที่จากมุมมองแรก ทำให้พื้นที่ทั้งหมดกลายเป็นภาพรวม ขยายความลึกและความกว้างของพื้นที่ สร้างการเชื่อมโยงกันของภาพ ช่วยนำทางสายตาของผู้คนให้ไหลผ่านพื้นที่ทางศิลปะได้อย่างเป็นธรรมชาติ ส่งเสริมการสื่อสารและแบ่งปันระหว่างผู้ชม พวกเขาสามารถชื่นชมและหารือเกี่ยวกับการทำงานร่วมกันของศิลปะ ซึ่งจะช่วยปรับปรุงการสื่อสารและการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน

3.2 เอฟเฟกต์แสง

แสงไม่ได้เป็นเพียงเครื่องมือให้แสงสว่างเท่านั้น แต่ยังเป็นวิธีทางเทคนิคที่สำคัญในการสร้างบรรยากาศ ถ่ายทอดอารมณ์และเพิ่มความรู้สึกของพื้นที่ การออกแบบนิทรรศการที่ประสบความสำเร็จสามารถสร้างประสบการณ์ที่มีเอกลักษณ์และลึกซึ้งให้กับผู้ชมผ่านการใช้แสง ตามอัตลักษณ์ของผลงานชิ้นนี้ การใช้เทคโนโลยีแสงและเงา เทคโนโลยีการฉายภาพ เอฟเฟกต์แสงและเงาเพื่อเน้นย้ำถึงความเป็นเอกลักษณ์และการสร้างสรรค์ของผลงาน เปลี่ยนรูปแบบของการรับชมศิลปะดลมนวลใจเจียงด้วยการลองสร้างสรรค์แสง เงาและการออกแบบศิลปะดลมนวลใจเจียงให้มีเสน่ห์แบบใหม่ อีกทั้งยังเป็นการสืบทอดที่มีชีวิตและการตีความงานทัศนกรรมศิลปะดลมนวลใจเจียงซึ่งเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้อีกด้วย

3.3 ประสบการณ์อันน่าจดจำ

ด้วยการมีส่วนร่วมและประสบการณ์ของผู้ชม ผู้วิจัยใช้ช่องทางประสาทสัมผัสหลายช่องทางได้แก่การมองเห็น การได้ยินและการสัมผัสเพื่อให้ผู้ชมได้โต้ตอบกับผลงานของพวกเขาอย่างเป็นธรรมชาติ ดังนั้นความรู้สึกที่ติดต่อกับผลงานแห่งจินตนาการเกิดขึ้นตามธรรมชาติพร้อมกับรูปแบบและพื้นที่แบบเคลื่อนไหว การโต้ตอบคือความหมายใหม่ที่ได้รับและเป็นคุณลักษณะที่สำคัญที่สุดที่ทำให้แตกต่างจากการสร้างสรรค์งานศิลปะดลมนวลใจเจียงแบบดั้งเดิม การบูรณาการความสนใจของสาธารณชนและความสนุกสนานเข้ากับผลงานทำให้สาธารณชนใกล้ชิดกับผลงานมากขึ้นและเพิ่มมูลค่าทางสังคมของผลงาน การเสริมของเทคโนโลยีสื่อใหม่ทำให้เกิดการทดลองขยายขอบเขตเรื่องราวเพื่อให้ผู้ชมเข้าสู่ผลงานได้ ความรู้สึกของการโอบกอดและการมีอยู่เป็นภาพสะท้อนที่สำคัญของความสมบูรณ์ของผลงาน

การวิเคราะห์ผลงาน “ศิลาตลมนทลเจ้าเจียง”

1. ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม อัตลักษณ์ทางศิลปะของผลงาน

ศิลปะสื่อใหม่ผสมผสานเข้ากับศิลาตลมนทลเจ้าเจียง แสดงให้เห็นถึงวิธีการแสดงออกที่สร้างสรรค์ วิธีการนี้ไม่เพียงสะท้อนถึงมรดกอันล้ำลึกของวัฒนธรรมศิลาตลเท่านั้น แต่ยังแสดงให้เห็นถึงการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีนวัตกรรมสมัยใหม่ในศิลปะสื่อใหม่ ดังนั้นจึงผสมผสานทั้งสองเข้าด้วยกัน อัตลักษณ์ทางศิลปะของวิธีนี้คือการบูรณาการระหว่างประเพณีดั้งเดิมและความทันสมัยเป็นหลัก สะท้อนให้เห็นถึงความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม ความคิดริเริ่มและการโต้ตอบของการนำเสนอด้วยภาพ

1.1 การผสมผสานระหว่างประเพณีดั้งเดิมและความทันสมัย

การบูรณาการประเพณีดั้งเดิมและความทันสมัยเป็นแนวโน้มที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ในการพัฒนาวัฒนธรรม ศิลปะและสังคม การบูรณาการนี้ไม่เพียงสะท้อนให้เห็นในระดับวัตถุเท่านั้น แต่ยังสะท้อนถึงระดับจิตวิญญาณอีกด้วย รวมไปถึงการบูรณาการแนวคิดทางอุดมการณ์ แนวคิดสุนทรียศาสตร์ ค่านิยมและด้านอื่นๆ

ศิลาตลมนทลเจ้าเจียงถือเป็นวัฒนธรรมดั้งเดิมที่โดดเด่นของจีน มีองค์ประกอบคลาสสิกมากมาย เช่น ประวัติศาสตร์ ปรัชญาและศิลปะ องค์ประกอบเหล่านี้เป็นรากฐานที่สำคัญสำหรับอัตลักษณ์ประจำชาติและความเชื่อมั่นทางวัฒนธรรม อย่างไรก็ตามด้วยการพัฒนาของสังคมและการเปลี่ยนแปลงของยุคสมัย วัฒนธรรมดั้งเดิมยังจำเป็นต้องคิดค้นและเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องเพื่อปรับตัวให้เข้ากับความต้องการและสุนทรียศาสตร์ของสังคมยุคใหม่ การนำเสนอศิลปะสื่อใหม่และเทคโนโลยีขั้นสูงสมัยใหม่ต้องใช้วัฒนธรรมที่แข็งแกร่งในฐานะพาหะอ่อนในการแสดงออก จึงเป็นแหล่งที่มาของแรงบันดาลใจสำหรับเทคโนโลยีขั้นสูงสมัยใหม่อย่างไม่มีสิ้นสุด ดังนั้นการผสมผสานระหว่างประเพณีและความทันสมัยจึงกลายเป็นทางเลือกที่หลีกเลี่ยงไม่ได้

การบูรณาการระหว่างประเพณีดั้งเดิมและความทันสมัยไม่ใช่การเพิ่มเติมหรือแทนที่ง่ายๆ แต่เป็นการผสมผสานและสร้างสรรค์แบบธรรมชาติบนพื้นฐานของการรักษาแก่นแท้ของวัฒนธรรมดั้งเดิมและการซึมซับองค์ประกอบที่เป็นประโยชน์ของเทคโนโลยีใหม่ที่ทันสมัย การบูรณาการนี้ต้องอาศัยความเคารพต่อประเพณีดั้งเดิมและความเข้าใจในความทันสมัย ตลอดจนใจที่เปิดกว้างและความคิดสร้างสรรค์ เช่นเดียวกับผลงาน “เส้นทางของศิลาตล” ในมณฑลเจ้าเจียง ผลงานชิ้นนี้ได้ดึงเอาองค์ประกอบคลาสสิกของศิลาตลโบราณในมณฑลเจ้าเจียงมาในแง่ของประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ศิลปะ สุนทรียศาสตร์และงานหัตถกรรม ผสมผสานระหว่างการสร้างสรรค์ศิลปะสื่อใหม่และแนวคิดการออกแบบ เทคโนโลยี การสื่อสารและวิธีการแสดงผล การผสมผสานนี้ไม่เพียงแต่สร้างแรงบันดาลใจและแรงจูงใจใหม่ๆ ในการสร้างสรรค์งานศิลปะเท่านั้น แต่ยังนำประสบการณ์ด้านสุนทรียภาพใหม่ๆ มาสู่ผู้ชมอีกด้วย

1.2 นวัตกรรมสร้างสรรค์ในการนำเสนอด้วยภาพ

ด้วยวิธีการทางเทคนิคของศิลปะสื่อใหม่ ผลงานได้มีการสร้างสรรค์ที่โดดเด่นในการนำเสนอด้วยภาพ โดยใช้เทคโนโลยีการเขียนโปรแกรมดิจิทัลของศิลปะสื่อใหม่ เทคโนโลยีการฉายภาพ เทคโนโลยีแสงและเงาและวิธีการทางเทคนิคอื่นๆ ด้วยการบูรณาการรูปทรง การตกแต่งและสีเคลือบของศิลปะสถาปัตยกรรมเจ้อเจียง รูปทรงที่เรียบง่าย การตกแต่งที่สวยงาม สีอันเป็นเอกลักษณ์และงานหัตถกรรมอันประณีตของศิลปะได้ถูกนำเสนอต่อผู้ชมในรูปแบบใหม่ โดยนำเสนอประสบการณ์การรับชมภาพที่ไม่เคยมีมาก่อน

ด้วยการใช้องค์ประกอบต่างๆ เช่น แสง เงา สีและรูปร่าง ศิลปะสถาปัตยกรรมเจ้อเจียงจึงสร้างเอฟเฟกต์ภาพที่มีเอกลักษณ์และสมบูรณ์ เอฟเฟกต์ภาพเหล่านี้ไม่เพียงแต่ทำให้การจัดแสดงศิลปะมีศิลปะและมีความน่าชื่นชมมากขึ้นเท่านั้น แต่ยังช่วยให้ผู้ชมมีเสียงสะท้อนและอารมณ์ที่ชัดเจนยิ่งขึ้นเมื่อชื่นชมผลงาน หัตถศิลป์แบบดั้งเดิมมักเน้นที่การแสดงออกแบบคงที่ ในขณะที่หัตถศิลป์สมัยใหม่ให้ความสำคัญกับการผสมผสานระหว่างความเคลื่อนไหวและภาพนิ่งมากกว่า ด้วยการรวมองค์ประกอบความเคลื่อนไหว เช่น วิดีโอ แอนิเมชัน ภาพเงา ฯลฯ เข้ากับองค์ประกอบของภาพนิ่ง จะสามารถสร้างเอฟเฟกต์ภาพที่สดใสและน่าสนใจยิ่งขึ้น

การบูรณาการข้ามสาขาระหว่างสาขาศิลปะต่างๆ ยังทำให้เกิดแนวคิดใหม่ๆ ในการพัฒนาเอฟเฟกต์ภาพอีกด้วย ตัวอย่างเช่น การผสมผสานองค์ประกอบจากรูปแบบศิลปะต่างๆ เช่น ภาพวาด ประติมากรรม ดนตรีและการเต้นรำ สามารถสร้างเอฟเฟกต์ภาพที่เป็นเอกลักษณ์และนำเสนอประสบการณ์ทางศิลปะใหม่ๆ มาสู่ผู้ชมได้ งานวิจัยฉบับนี้ใช้การบูรณาการข้ามพรมแดนของศิลปะสื่อใหม่และวัฒนธรรมศิลปะสถาปัตยกรรมเจ้อเจียงแบบดั้งเดิม เพื่อให้ได้การนำเสนอทางศิลปะรูปแบบใหม่ จึงสามารถสืบทอดและสร้างสรรค์วัฒนธรรมดั้งเดิมที่ยอดเยียมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 ความรู้สึกอันดีมาและการโต้ตอบ

ด้วยการบูรณาการศิลปะสื่อใหม่ ความดีมาและการโต้ตอบของผลงานศิลปะสถาปัตยกรรมเจ้อเจียงได้รับการปรับปรุงในระดับที่ไม่เคยมีมาก่อน โดยนำเสนอประสบการณ์ทางศิลปะแบบใหม่มาสู่ผู้ชม การเปลี่ยนแปลงวิถีแห่งประสบการณ์นี้ไม่เพียงแต่เสริมสร้างการแสดงออกทางศิลปะของศิลปะสถาปัตยกรรมเท่านั้น แต่ยังเสริมสร้างความเชื่อมโยงทางอารมณ์ระหว่างผู้ชมและผลงานอีกด้วย

ศิลปะสื่อใหม่สร้างสภาพแวดล้อมทางศิลปะอันดีมาสำหรับผู้ชมผ่านวิธีการทางเทคนิคขั้นสูง เช่น เทคโนโลยีการเขียนโปรแกรมดิจิทัล เทคโนโลยีแสงและเงา เทคโนโลยีการฉายภาพ เทคโนโลยีเอฟเฟกต์เสียง เป็นต้น ผู้ชมจะได้สัมผัสกับรูปแบบอันเป็นเอกลักษณ์ของผลงานเป็นการส่วนตัว เสมือนอยู่ในโลกศิลปะที่เต็มไปด้วยมรดกทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ประสบการณ์อันน่าดีมานี้ทำให้ผู้ชมสัมผัสถึงเสน่ห์อันเป็นเอกลักษณ์และความหมายแฝงทางวัฒนธรรมของศิลปะสถาปัตยกรรมได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น

การโต้ตอบของศิลปะสื่อใหม่ยังเปิดโอกาสให้ผู้ชมโต้ตอบกับผลงานอย่างใกล้ชิดมากขึ้น ผู้ชมสามารถโต้ตอบกับผลงานผ่านการสัมผัส เสียง การเคลื่อนไหว ฯลฯ พร้อมทั้งสำรวจรายละเอียด และความหมายแฝงของผลงาน การโต้ตอบที่ได้รับการปรับปรุงนี้ไม่เพียงแต่ทำให้ผู้ชมมีส่วนร่วมใน ประสบการณ์ทางศิลปะมากขึ้นเท่านั้น แต่ยังทำให้การเชื่อมโยงทางอารมณ์ระหว่างผลงานกับผู้ชม ใกล้ชิดยิ่งขึ้นอีกด้วย ในขณะเดียวกันก็มีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างผู้ชมในขณะที่ชื่นชมผลงาน ผู้ชม สามารถแบ่งปันความรู้สึกและประสบการณ์กับผู้ชมคนอื่นๆ ทำให้เกิดพื้นที่ศิลปะที่เต็มไปด้วยการ สื่อสารและการโต้ตอบ ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมประเภทนี้ไม่เพียงแต่เสริมสร้างประสบการณ์ทางศิลปะ ของผู้ชมเท่านั้น แต่ยังเป็นการเสริมสร้างอิทธิพลทางสังคมและการเผยแพร่ศิลปะคลาดอีกด้วย

2. สื่อวัฒนธรรม ความหมายแฝงทางศิลปะของผลงาน

ผลงานชิ้นนี้ใช้ศิลปะดลมนทลเจ้อเจียงที่เป็นสื่อทางวัฒนธรรมที่มีประวัติศาสตร์อันยาวนาน และวัฒนธรรมดั้งเดิมอันยอดเยี่ยม ใช้ศิลปะสื่อใหม่เป็นเครื่องมือทางเทคนิคเพื่อให้บรรลุการ ผสมผสานระหว่างเทคโนโลยีและศิลปะอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้เกิดเสียงสะท้อนทางอารมณ์และจิต วิญญาณ เสรีจสมบูรณเป็นผลงานสื่อทางวัฒนธรรมที่มีความหมายแฝงทางศิลปะอันลึกซึ้ง

2.1 การผสมผสานระหว่างประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม

ผลงานการเดินทางของศิลปะดลมนทลเจ้อเจียงไม่เพียงแต่จัดแสดงรูปทรง ลวดลายและ สีเคลือบศิลปะดลมนทลเท่านั้น แต่ยังเป็นการจัดแสดงทักษะภายในของศิลปะดลมนทลซึ่งเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่ จับต้องไม่ได้อีกด้วย ผลงานเหล่านี้เป็นภาพรวมย่อยๆ ของส่วนหนึ่งในการพัฒนาทางประวัติศาสตร์ของ ศิลปะดลมนทลเจ้อเจียง นอกจากนี้ยังเป็นการสำรวจในเชิงลึกของการสืบทอดประวัติศาสตร์และ วัฒนธรรมอีกด้วย ผลงานชิ้นนี้แสดงให้เห็นการพัฒนาทางประวัติศาสตร์ของศิลปะดลมนทลเจ้อเจียง จากอีกมุมมองหนึ่งผ่านการอธิบายทฤษฎีการเล่าเรื่องอย่างละเอียด จากต้นแบบศิลปะดลมนทลในยุคแรกๆ สู่ การพัฒนาอย่างรวดเร็ว จุดสูงสุดและรุ่งเรือง ผสมผสานกับการสร้างสรรค์และการประยุกต์ใช้ เทคโนโลยีใหม่ๆ ที่ทันสมัย ติความและเล่าเรื่องราวของศิลปะดลมนทลซึ่งไม่เพียงแต่เป็นหลักฐานถึง พัฒนาการของงานหัตถกรรมเครื่องเคลือบของจีนเท่านั้น แต่ยังรวบรวมประวัติศาสตร์อันยาวนาน และวัฒนธรรมอันวิจิตรงดงามของชาวจีนอีกด้วย

2.2 การผสมผสานระหว่างเทคโนโลยีและศิลปะ

ความสวยงามของศิลปะดลมนทลไม่ได้อยู่ที่รูปทรง การตกแต่งและสีเคลือบอันเป็นเอกลักษณ์ เท่านั้น แต่ยังรวมถึงงานหัตถกรรมอันประณีตอีกด้วย ผลงานศิลปะดลมนทลเจ้อเจียงแสดงให้เห็น คุณสมบัตินี้อย่างเต็มที่ ในผลงานจะเห็นถึงความทุ่มเทของนักวิจัยในทุกรายละเอียด ไม่ว่าจะเป็นการ ออกแบบรูปทรง การเปลี่ยนแปลงลวดลายหรือการผสมสีเคลือบ ทั้งหมดนี้สะท้อนให้เห็นถึงงาน หัตถกรรมอันยอดเยี่ยมและความหมายแฝงทางวัฒนธรรมของศิลปะดลมนทลเจ้อเจียง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้วิธีการที่สร้างสรรค์ผสมผสานกับศิลปะสื่อใหม่ เพื่อเปลี่ยนแปลงวิธีการสร้างสรรค์และการ

ออกแบบศิลปาดลแบบดั้งเดิม ตลอดจนการรับรู้และประสบการณ์หลายมิติและหลายมุมมองของผู้ชม การผสมผสานที่ลงตัวของเทคโนโลยีใหม่และศิลปะ สำหรับผลงานไม่เพียงแต่มีเอฟเฟ็กต์ภาพที่ชัดเจนเท่านั้น แต่ยังมีมรดกทางวัฒนธรรมอันลึกซึ้งอยู่ในนั้นและยังมีคุณค่าทางศิลปะสูงมากอีกด้วย

2.3 การสนับสนุนทางอารมณ์และจิตวิญญาณ

ผลงานศิลปาดลทุกชิ้นเป็นผลจากการทำงานหนักและการส่งต่อทางอารมณ์ของศิลปิน ในผลงานการเดินทางของศิลปาดลมณฑลเจ้อเจียง เราจะมองเห็นการสืบทอดทางวัฒนธรรมและการอุทิศตนเพื่อทักษะที่ถนัดของผู้วิจัย การสนับสนุนทางและการสื่อสารทางอารมณ์และจิตวิญญาณ ประเภทนี้ทำให้ผลงานไม่เพียงแต่เป็นผลงานทางวัตถุเท่านั้น แต่ยังเป็นสัญลักษณ์ทางจิตวิญญาณและเป็นตัวถ่ายทอดทางอารมณ์อีกด้วย ผลงานชิ้นนี้ตีความพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของศิลปาดล มณฑลเจ้อเจียง รวบรวมมรดกอันลึกซึ้งและรูปแบบที่เป็นเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมเครื่องเคลือบแบบดั้งเดิมของจีน ไม่เพียงแต่เป็นการสืบทอดทักษะและวัฒนธรรมเท่านั้นแต่ยังเป็นการหล่อเลี้ยงทางอารมณ์และจิตวิญญาณ การแสดงออกอย่างเป็นรูปธรรมของสืบทอดวัฒนธรรมที่เป็นสร้างสรรค์และการแสดงอำนาจละมุนทางวัฒนธรรมอันเป็นเลิศแบบดั้งเดิม แสดงให้เห็นถึงประวัติศาสตร์อันยาวนาน และวัฒนธรรมอันงดงามของประเทศจีน

3. อำนาจละมุน ความสำคัญและอิทธิพลของผลงาน

การสร้างสรรค์และการปฏิบัติ “การเดินทางของศิลปาดลมณฑลเจ้อเจียง” เป็นโครงการวิจัยเชิงสร้างสรรค์และมีคุณค่าทางวัฒนธรรม ศิลปาดลมณฑลเจ้อเจียงเป็นการแสดงออกถึงวัฒนธรรมของมนุษย์ผ่านสิ่งที่เป็นรูปธรรม ด้วยการบูรณาการศิลปะสื่อใหม่เข้ากับนวัตกรรมสร้างสรรค์ของสืบทอดวัฒนธรรมของศิลปาดลมณฑลเจ้อเจียง ผลงานศิลปะ “การเดินทางของศิลปาดล” ที่ได้รับ จึงเป็นรูปแบบเฉพาะในการแสดงออกของศิลปาดลมณฑลเจ้อเจียง เป็นอำนาจละมุนในการสืบทอดและส่งต่อวัฒนธรรมอันเป็นเลิศ และยังเป็นการแสดงออกที่สำคัญของความเชื่อมั่นทางวัฒนธรรมของตนเอง ซึ่งส่งเสริมการพัฒนาวัฒนธรรม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีด้วยการบูรณาการอย่างมีประสิทธิภาพ

3.1 สืบทอดและสืบสานวัฒนธรรมดั้งเดิม

ด้วยการแสดงออกของศิลปะสื่อใหม่ วัฒนธรรมศิลปาดลมณฑลเจ้อเจียงสามารถได้รับการเผยแพร่และส่งเสริมในวงกว้าง ซึ่งไม่เพียงแต่ช่วยเพิ่มความตระหนักรู้และความสนใจของสาธารณชนต่อวัฒนธรรมดั้งเดิมเท่านั้น แต่ยังช่วยอนุรักษ์และสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้นี้อีกด้วย

3.2 ส่งเสริมความเชื่อมั่นทางด้านวัฒนธรรม

ในฐานะสื่ออำนาจละมุนทางวัฒนธรรมที่ผลงานชิ้นนี้ดำเนินการเผยแพร่และส่งเสริมหลายมิติโดยแสดงพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของวัฒนธรรมศิลปาดลมณฑลเจ้อเจียง ส่งผลให้วัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ที่มีความคงที่ถูกต้องแบบเคลื่อนไหว ให้ผู้คนจำนวนมากขึ้นได้รับรู้และชื่น

ชมความหมายแฝงทางวัฒนธรรมที่ลึกซึ้งของมันอีกครั้ง ซึ่งเพิ่มคุณค่าของการวิจัยและถือเป็นอำนาจ
ละมุนของวัฒนธรรมศิลาตลมนทลเจ้อเจียง เสริมสร้างรูปแบบที่สร้างสรรค์ของวัฒนธรรมศิลาตล
มนทลเจ้อเจียงและช่วยเพิ่มความมั่นใจในวัฒนธรรมของมณฑลเจ้อเจียง

3.3 ส่งเสริมการพัฒนาวัฒนธรรม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแบบบูรณาการ

ด้วยการผสมผสานวัฒนธรรมศิลาตลเข้ากับศิลปะสื่อใหม่ ผลงานชิ้นนี้ถือเป็นการสำรวจ
เส้นทางใหม่สำหรับการพัฒนาวัฒนธรรมและเทคโนโลยีแบบบูรณาการ การบูรณาการนี้ไม่เพียงแต่
ช่วยส่งเสริมการสร้างสรรค์และการพัฒนาของอุตสาหกรรมวัฒนธรรมเท่านั้น แต่ยังช่วยเพิ่มมูลค่าการ
ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในด้านวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์

กล่าวโดยสรุป การสร้างสรรค์และการปฏิบัติ “การเดินทางของศิลาตลมนทลเจ้อเจียง”
เป็นการศึกษานวัตกรรมสื่อวัฒนธรรมที่มีความสำคัญและมีอิทธิพลอย่างกว้างขวาง ไม่เพียงแต่แสดง
ให้เห็นถึงเสน่ห์อันเป็นเอกลักษณ์และความหมายแฝงอันลึกซึ้งของวัฒนธรรมศิลาตลเท่านั้น แต่ยัง
สำรวจเส้นทางใหม่ในการผสมผสานวัฒนธรรมดั้งเดิมเข้ากับเทคโนโลยีสมัยใหม่ เดิมพลังใหม่ให้กับ
การสืบทอดและการพัฒนาวัฒนธรรมดั้งเดิม

บทที่ 6

สรุป อภิปรายและข้อเสนอแนะ

หลังจากการสำรวจทางทฤษฎีในเชิงลึกและการสร้างสรรค์เชิงปฏิบัติแล้ว งานวิจัยนี้ได้ใช้วิธีการวิจัยที่หลากหลายอย่างครอบคลุม เช่น วิธีการวิจัยเอกสารอ้างอิง วิธีการสำรวจภาคสนาม วิธีการสัมภาษณ์และวิธีการสร้างสรรค์นวัตกรรม เมื่อรวมเข้ากับการสนับสนุนของการวิจัยทางทฤษฎี เช่น ทฤษฎีการเล่าเรื่อง ทฤษฎีการเรียนรู้แนวปัญญานิยม ทฤษฎีสุนทรียศาสตร์ศิลปะและทฤษฎีการออกแบบศิลปะสื่อใหม่ โดยมุ่งเน้นไปที่การวิเคราะห์กรณีศึกษาที่เกี่ยวข้อง ดึงองค์ประกอบและเทคโนโลยีที่สำคัญ บูรณาการผลการวิจัยเข้ากับลักษณะของการวิจัยและอัตลักษณ์ของผลงานเชิงสร้างสรรค์ของตนเอง โดยมีเป้าหมายเพื่อศึกษาการบูรณาการศิลปะสื่อใหม่เข้ากับอำนาจละมุนทางวัฒนธรรมของผลงาน “การเดินทางของศิลปะดลใจเจ้าเจียง” อย่างครอบคลุมและเป็นระบบ

สรุปผลการวิจัย

หลังจากการวิจัยและการออกแบบเชิงสร้างสรรค์ จากวัตถุประสงค์ของการวิจัยทั้งสามข้อของงานวิจัยฉบับนี้ จึงได้ข้อสรุปดังต่อไปนี้

ประการแรก เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่หนึ่ง จากการศึกษาเอกสารอ้างอิงมีการอ่านและคัดแยกผลงานรวมถึงเอกสารทางวิชาการที่เกี่ยวข้องจำนวนมากเพื่อจัดเรียงข้อมูลภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ วิวัฒนาการทางสังคมและการพัฒนาของศิลปะดลใจเจ้าเจียง ในขณะเดียวกัน มีการใช้วิธีการสำรวจภาคสนามและการสัมภาษณ์เพื่อแสดงให้เห็นและเสริมสร้างวัตถุประสงค์และบริบทการพัฒนาที่แท้จริงของศิลปะดลใจเจ้าเจียง สรุปได้ว่าช่วงเวลาของงานวิจัยฉบับนี้อยู่ในช่วงปลายราชวงศ์ฮั่นตะวันออกถึงต้นราชวงศ์หมิง โดยช่วงเวลาที่สำคัญของการพัฒนา ได้แก่ การกำเนิดศิลปะดลใจเจ้าเจียงในช่วงปลายราชวงศ์ฮั่นตะวันออก ยุคการพัฒนาอย่างรวดเร็วของศิลปะดลใจเจ้าเจียงในยุคสามก๊ก ราชวงศ์จิ้นและราชวงศ์เหนือใต้ ยุครุ่งเรืองที่สุดของศิลปะดลใจเจ้าเจียงในสมัยราชวงศ์ถังและยุครุ่งเรือง ของศิลปะดลใจเจ้าเจียงในสมัยราชวงศ์ซ่ง ขอบเขตทางภูมิศาสตร์หลักได้แก่ ศิลปะดลใจเจ้าเจียงในพื้นที่เขตชางหยูและศิลปะดลใจเจ้าเจียงในพื้นที่เขตหลงฉวน มณฑลเจ้าเจียงเป็นแนวทางการพัฒนาหลัก

แยกแยะกรอบการวิจัยการพัฒนาของศิลปะสื่อสมัยใหม่ ประเภทหลักและวิธีการนำไปใช้ทางเทคนิคที่เกี่ยวข้องจะแบ่งออกเป็นสามขั้นตอน ได้แก่ การเริ่มทำความเข้าใจเบื้องต้นและการก่อตัว

- ขั้นตอนการเลียนแบบและนวัตกรรมบนพื้นฐานของเทคโนโลยีด้านวิดีโอ การพัฒนาและความสมบูรณ์ - เป็นสื่อกลางในการแสดงออกในท้องถิ่นโดยอาศัยเทคโนโลยีเครือข่ายมัลติมีเดีย การเปลี่ยนแปลงและแนวโน้ม - การสื่อสารมวลชนบนพื้นฐานของเทคโนโลยีใหม่ในปัจจุบัน

ผลที่ได้รับ องค์ความรู้ที่เป็นระบบและครอบคลุมเกี่ยวกับภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมทางสังคมและการพัฒนาของศิลปาถกรรมลวดลายเจ็เจียง ตลอดจนการพัฒนาศิลปะสื่อใหม่ วางรากฐานที่มั่นคงสำหรับการวิจัยในขั้นต่อไป

องค์ความรู้จากวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่หนึ่ง

01

ประวัติศาสตร์และความเป็นมาของ
ศิลปาถกรรมลวดลายเจ็เจียง

02

สังคมของศิลปาถกรรมลวดลายเจ็เจียง
กับการพัฒนาและวัฒนธรรม

ภาพที่ 6-1 องค์ความรู้จากวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่หนึ่ง (Zhu Qiang)

ประการที่สอง ในการวิเคราะห์อัตลักษณ์และคุณค่าทางสุนทรียศาสตร์ของศิลปาถกรรมลวดลายเจ็เจียง จากผลการวิจัยที่ได้รับข้างต้น ร่วมกับวิธีการสำรวจภาคสนาม ทำการวิจัยภาคสนามเกี่ยวกับพิพิธภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องในมณฑลเจ็เจียงเพื่อรวบรวมแหล่งข้อมูลปฐมภูมิเกี่ยวกับรูปภาพ ข้อมูลและวัสดุ ตลอดจนการตีความและข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญผ่านการสัมภาษณ์ นอกจากนี้ยังใช้ทฤษฎีสุนทรียศาสตร์ศิลปาถเพื่อวิเคราะห์อัตลักษณ์และความงามของศิลปาถ ทั้งในด้านรูปทรง ลวดลาย ตกแต่งและความสวยงามของสีเคลือบ ในแง่ของศิลปะสื่อใหม่ยังคงใช้วิธีการสำรวจภาคสนามและการสัมภาษณ์เพื่อดำเนินการวิจัยภาคสนาม สื่อสารและพูดคุยกับผู้เชี่ยวชาญในรายละเอียดที่เกี่ยวข้อง เพื่อมุ่งเน้นไปที่อัตลักษณ์ของศิลปะสื่อใหม่และรูปแบบการใช้งานทางเทคนิค จากนั้นได้ทำการวิเคราะห์ในเชิงลึกเกี่ยวกับกรณีศึกษาที่โดดเด่นห้ำกรณีศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการบูรณาการศิลปะสื่อใหม่เข้ากับเครื่องเคลือบ สองกรณีศึกษาเป็นกรณีศึกษาที่ออกแบบโดยบริษัทเมื่อปีที่แล้วและสามกรณีศึกษาเป็นผลงานสร้างสรรค์ที่โดดเด่นของศิลปิน นอกจากนี้ยังมีการวิเคราะห์ทฤษฎีการเรียนรู้แนวปัญญานิยมและทฤษฎีการออกแบบสื่อใหม่เพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการวิจัยเชิงทฤษฎี

ผลที่ได้รับ ศิลาดลมนทลเจ้อเจียงมีสไตล์การออกแบบที่เรียบง่ายและสง่างาม รูปทรงโดยรวมเพิ่มเติมไปด้วยความสง่างามและความสวยงาม สะท้อนถึงรูปแบบของสุนทรียภาพแห่งความเรียบง่ายและสง่างาม ลวดลายมีความหลากหลายและมีความหมายแฝงอยู่ภายใน ผสานเข้ากับตัววัตถุก่อให้เกิดความงามที่กลมกลืนและแสดงความงามของธรรมชาติด้วยลายเส้นที่ละเอียดอ่อนและรูปทรงที่ดูมีชีวิตชีวา แนวคิดการออกแบบสุนทรียภาพที่เป็นธรรมชาติและกลมกลืนนี้ทำให้เครื่องศิลปดูสบายตามากยิ่งขึ้นทั้งในด้านการรับชมและเนื้อหา สีเคลือบส่วนใหญ่เป็นสีเขียว ผิวเคลือบเรียบและสีที่อบอุ่นละมุนราวกับหยกซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของความบริสุทธิ์และความสง่างาม แสดงถึงการแสวงหาความงามและจิตวิญญาณอันสูงส่งของผู้คน ในแง่ของศิลปะสื่อใหม่ จากการวิจัยและอัตลักษณ์ของผลงาน ได้ทราบถึงวิธีการทางเทคนิคที่เกี่ยวข้อง เช่น การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีการเขียนโปรแกรมดิจิทัลอย่างครอบคลุม เทคโนโลยีแสงและเงา เทคโนโลยีการถ่ายภาพ เทคโนโลยีเอฟเฟกต์เสียง ฯลฯ รวมถึงการตีความและการโต้ตอบที่เกิดจากผลงานโดยรวม พร้อมทั้งความพยายามในการผสมผสานสองสิ่งนี้เข้าด้วยกันอย่างสร้างสรรค์

ภาพที่ 6-2 องค์ความรู้จากวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่สอง (Zhu Qiang)

สุดท้าย จากผลการวิจัยก่อนหน้าผ่านวิธีการวิจัยเชิงสร้างสรรค์และทฤษฎีการวิจัยเชิงบรรยาย รูปแบบใหม่ถูกสร้างขึ้นโดยการบูรณาการเทคโนโลยีใหม่ของสื่อศิลปะแบบใหม่ที่ก้าวตามกาลเวลากับวัฒนธรรมจีนดั้งเดิมอันยอดเยี่ยมของศิลาดลมนทลเจ้อเจียง รูปแบบใหม่นี้แสดงถึงภาษา

อย่างเป็นทางการของคุณสมบัติเชิงสัญลักษณ์ของสื่อวัฒนธรรม ซึ่งบอกเล่าและแสดงออกถึงอำนาจ
ละมุนของวัฒนธรรมดั้งเดิมอันยอดเยี่ยมของจีนและวัฒนธรรมศิลาตลของมณฑลเจ้อเจียง

ผลที่ได้รับ ชุดผลงานอำนาจละมุนที่สืบทอดวัฒนธรรมดั้งเดิมอันยอดเยี่ยม “การเดินทาง
ของศิลาตลมณฑลเจ้อเจียง” และชุดวิธีการวิจัยเชิงทฤษฎี

ภาพที่ 6-3 องค์ความรู้จากวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่สี่ (Zhu Qiang)

อภิปราย

งานวิจัยฉบับนี้แบ่งออกเป็นสองส่วนคือการวิจัยเชิงทฤษฎีและการปฏิบัติเชิงสร้างสรรค์

1. อภิปรายการวิจัยเชิงทฤษฎี

ผู้วิจัยได้ทำการเรียงลำดับและวิเคราะห์ทางทฤษฎีจำนวนมากในงานวิจัยฉบับนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในบทที่สองของการทบทวนวรรณกรรมซึ่งมีรายละเอียดเกี่ยวกับการวิจัยทางทฤษฎีเกี่ยวกับศิลาตลมณฑลเจ้อเจียง Ye Hongming (2004) “การวิจัยเกี่ยวกับวัฒนธรรมศิลา

ดลมนทลเจ้อเจียง” หนังสือเล่มนี้แสดงให้เห็นเสน่ห์อันเป็นเอกลักษณ์และคุณค่าที่สำคัญของ วัฒนธรรมศิลาดลมนทลเจ้อเจียงอย่างครอบคลุม โดยการจัดเรียงข้อมูลด้านประวัติศาสตร์ สำนวน ความหมายแฝงทางวัฒนธรรม อัตลักษณ์ทางศิลปะและคุณค่าสำคัญของศิลาดลมนทลเจ้อเจียง มีความสำคัญเชิงทฤษฎีสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับการจัดเรียงข้อมูลทาง ประวัติศาสตร์ของศิลาดลมนทลเจ้อเจียง ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจในเชิงลึกเกี่ยวกับพิพิธภัณฑสถานที่เกี่ยวข้องในมณฑลเจ้อเจียงและได้รับข้อมูลปฐมภูมิ บนพื้นฐานของงานวิจัยที่ผ่านมา ผสานเข้ากับอัต ลักษณ์ของงานวิจัยนี้และการสร้างสรรค์ผลงานเชิงปฏิบัติ กำหนดช่วงเวลาในประวัติศาสตร์และ ขอบเขตพื้นที่ของการวิจัย รวมถึงประเด็นอื่นๆ วางรากฐานสำหรับการสร้างสรรค์ผลงานเชิงปฏิบัติใน ลำดับต่อไป

ในแง่ของการวิจัยเชิงทฤษฎีเกี่ยวกับศิลปะสื่อใหม่ หนังสือ “ความเฟื่องฟูและวิวัฒนาการ ของสื่อศิลปะแนวใหม่ในประเทศจีน” (Zhu Qi, 2006) เป็นหนังสือวิชาการเกี่ยวกับ กระบวนการพัฒนาศิลปะสื่อใหม่ในประเทศจีน หนังสือเล่มนี้แสดงให้เห็นความเจริญรุ่งเรืองและ วิวัฒนาการของสื่อศิลปะแบบใหม่ของจีนอย่างครอบคลุม ผ่านการวิเคราะห์เชิงลึกเกี่ยวกับภูมิหลัง ทางประวัติศาสตร์ อัตลักษณ์ทางศิลปะและผลกระทบทางสังคมของศิลปะสื่อใหม่ของจีน บนพื้นฐาน ของงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการสำรวจภาคสนามและการสัมภาษณ์เพื่อเสริมเทคโนโลยีสื่อใหม่ การ สื่อสารและการส่งเสริมการขายที่ทันสมัย ผสมผสานกับอัตลักษณ์ในการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้ เช่น การใช้เทคโนโลยีแสงและเงา เทคโนโลยีการถ่ายภาพ เป็นต้น

ในแง่ของสื่อวัฒนธรรม “การศึกษาสื่อวัฒนธรรม” (Xiong Gao และ Lu Youquan, 2013) จากมุมมองของสื่อ วัสดุที่สามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมของมนุษย์ได้เรียกว่า “พาหะแบบแข็ง” และการใช้สัญลักษณ์ภาษา เทคนิคและวิธีการในด้านวัฒนธรรมเรียกว่า “พาหะแบบอ่อน” มีการ อภิปรายถึงสื่อวัฒนธรรม 9 ประเภทอย่างเป็นระบบ ในบรรดาสื่อวัฒนธรรมเหล่านี้ “พาหะแบบ อ่อน” มีบทบาทสนับสนุนทางทฤษฎีในการงานวิจัยฉบับนี้ ผสมผสานความคิดสร้างสรรค์และ นวัตกรรมเทคโนโลยีสื่อใหม่กับวัฒนธรรมศิลาดลมนทลเจ้อเจียงดั้งเดิมเพื่อสร้าง “การเดินทางของศิลาดล” ที่ สอดคล้องกับสุนทรียภาพในปัจจุบัน ซึ่งจะทำหน้าที่เป็นสัญลักษณ์ของ “อำนาจละมุน” ในการ เผยแพร่และส่งเสริมวัฒนธรรมศิลาดลมนทลเจ้อเจียง

2. อภิปรายการปฏิบัติเชิงสร้างสรรค์

ชุดผลงาน “การเดินทางของศิลาดลมนทลเจ้อเจียง” เป็นอำนาจละมุนที่ใช้ศิลาดลเป็น พาหะและใช้เทคโนโลยีสื่อใหม่เพื่อสำรวจและจัดแสดงวัฒนธรรมดั้งเดิมอันยอดเยี่ยมของเจ้อเจียงใน เชิงลึก การสนับสนุนทางทฤษฎีส่วนใหญ่เป็นทฤษฎีการเล่าเรื่องและทฤษฎีการเรียนรู้แนวปัญญานิยม ทฤษฎีการเล่าเรื่องเป็นกรอบสำหรับการสร้างเส้นเรื่องและการแสดงเนื้อหาสำหรับ “การเดินทางของ ศิลาดล” ต้นกำเนิดทางประวัติศาสตร์ อัตลักษณ์ทางศิลปะและองค์ประกอบอื่นๆ ของศิลาดลมีความ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต

ประการที่สอง งานวิจัยในปัจจุบันอาจไม่ได้ใช้ประโยชน์จากสื่อสมัยใหม่อย่างแพร่หลายในการเผยแพร่วัฒนธรรมศิลปาดล โดยเฉพาะสื่อดิจิทัลและโซเชียลมีเดีย ในฐานะรูปแบบทางศิลปะแบบดั้งเดิม การส่งเสริมวัฒนธรรมศิลปาดลจำเป็นต้องบูรณาการสื่อด้วยวิธีการต่างๆ เพื่อให้เกิดความครอบคลุมในวงกว้างและมีอิทธิพลในเชิงลึกยิ่งขึ้น การบูรณาการสื่อที่ไม่เพียงพอมักนำไปสู่การเผยแพร่วัฒนธรรมศิลปาดลรูปแบบเดิมๆ ที่ขาดการสร้างสรรค์และความน่าดึงดูด ทำให้ยากต่อการปลูกเร้าความสนใจของคนรุ่นใหม่

สุดท้าย แม้ว่าการวิจัยจะใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ ในสื่อศิลปะสมัยใหม่ เช่น เทคโนโลยีการตัดต่อดิจิทัล เทคโนโลยีแสงและเงา เทคโนโลยีการถ่ายภาพ เป็นต้น แต่ก็ยังไม่เพียงพอในการแสดงความหมายแฝงที่ลึกซึ้งของวัฒนธรรมศิลปาดล ในฐานะสมบัติล้ำค่าของวัฒนธรรมจินโบราณ ศิลาดลประกอบด้วยประวัติศาสตร์ ทักษะและปรัชญาทางสุนทรียศาสตร์อันยาวนาน อย่างไรก็ตาม งานวิจัยฉบับนี้อาจเน้นไปที่การประยุกต์ใช้ทางเทคนิคมากเกินไป และได้ละเลยการสำรวจและการนำเสนอความหมายแฝงที่ลึกซึ้งของวัฒนธรรมศิลปาดลที่สมบูรณ์ในเชิงลึก

จากข้อเสนอแนะเหล่านี้ ผู้วิจัยจึงวางแผนที่จะปรับปรุงและพัฒนาต่อไป ในขณะเดียวกัน ผู้วิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะแก่นักวิจัยในอนาคตว่า การวิจัยควรบูรณาการ ครอบคลุมและเจาะลึก สามารถสรุปได้ก่อนแล้วจึงแยกย่อยในรายละเอียด ตรวจสอบให้แน่ใจว่าองค์ความรู้มีความสมบูรณ์และเป็นหนึ่งเดียวกัน

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จัดทำแผนระยะยาว: รัฐบาลควรจัดทำแผนการพัฒนาระยะยาวสำหรับอุตสาหกรรมศิลปาดล พร้อมทั้งชี้แจงเป้าหมาย เส้นทางและมาตรการในการพัฒนา การวางแผนควรคำนึงถึงสถานการณ์ปัจจุบัน ความต้องการของตลาดและแนวโน้มการพัฒนาในอนาคตของอุตสาหกรรมศิลปาดล เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนของอุตสาหกรรม

เสริมสร้างการสนับสนุนนโยบาย: รัฐบาลควรออกนโยบายชุดหนึ่งเพื่อสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมศิลปาดล เช่น สิทธิประโยชน์ทางภาษี การสนับสนุนทางการเงิน การแนะนำผู้มีความสามารถ เป็นต้น ในขณะเดียวกัน ควรจัดให้มีระบบสนับสนุนนโยบายที่เป็นอิสระและตรงกัน เพื่อให้มั่นใจว่าการดำเนินการและการดำเนินการตามนโยบายมีประสิทธิภาพ

ส่งเสริมการบูรณาการด้านอุตสาหกรรม: อุตสาหกรรมศิลปาดลสามารถบูรณาการใช้เชิงลึกกับการท่องเที่ยว วัฒนธรรม การศึกษาและอุตสาหกรรมอื่นๆ เพื่อสร้างห่วงโซ่อุตสาหกรรมวัฒนธรรม

ศิลาดล การสร้างสวนวัฒนธรรมศิลาดลและจัดนิทรรศการวัฒนธรรมศิลาดล รวมถึงกิจกรรมอื่นๆ
 เพิ่มการรับรู้และอิทธิพลของอุตสาหกรรมศิลาดล

เสริมสร้างการส่งเสริมและประชาสัมพันธ์: รัฐบาลควรเพิ่มการประชาสัมพันธ์วัฒนธรรม
 ศิลาดล โดยใช้สื่อ อินเทอร์เน็ตและช่องทางอื่นๆ เพื่อเพิ่มการรับรู้และอิทธิพลของวัฒนธรรมศิลาดล
 ในขณะเดียวกันควรกระชับความร่วมมือกับหน่วยงานการท่องเที่ยวภายในประเทศและต่างประเทศ
 เพื่อส่งเสริมเส้นทางและผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมศิลาดล

ข้อเสนอแนะทางด้านวิชาการ

ส่งเสริมและเพิ่มอิทธิพลของผลงาน “การเดินทางของศิลาดล”: ผลงาน “การเดินทางของ
 ศิลาดล” เป็นผลงานสร้างสรรค์ของงานวิจัยฉบับนี้ มีคุณค่าทางวัฒนธรรมและศิลปะที่สำคัญ ขอ
 แนะนำให้ประชาสัมพันธ์ผลงานชิ้นนี้ผ่านช่องทางและแพลตฟอร์มต่างๆ เช่น นิทรรศการ การ
 ประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อและการประชาสัมพันธ์ออนไลน์ เพื่อขยายอิทธิพลและทำให้ผู้คนได้ทำความ
 เข้าใจและชื่นชมเสน่ห์ของศิลาดลมณฑลเจ้อเจียงได้มากยิ่งขึ้น

ให้ความสนใจกับการปรับปรุงอำนาจละมุนของสื่อวัฒนธรรม: งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ
 ปรับปรุงอำนาจละมุนของสื่อวัฒนธรรม กล่าวคือ เพื่อแสดงและเผยแพร่วัฒนธรรมดั้งเดิมผ่านการ
 สร้างสรรค์ การออกแบบและรูปแบบของศิลปะสื่อใหม่ แนะนำให้การวิจัยและปฏิบัติในอนาคตยังคง
 มุ่งเน้นไปที่เป้าหมายนี้ เพิ่มความน่าดึงดูด การเผยแพร่และอิทธิพลของสื่อวัฒนธรรมผ่านการ
 สร้างสรรค์และการเพิ่มประสิทธิภาพของผลงาน

เสริมสร้างการบูรณาการวัฒนธรรมและเทคโนโลยี: งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อบูรณาการ
 สื่อศิลปะใหม่เข้ากับศิลาดลมณฑลเจ้อเจียงเพื่อให้เกิดการบูรณาการด้านวัฒนธรรมและเทคโนโลยี ใน
 อนาคตสามารถสำรวจความเป็นไปได้อื่นๆ ต่อไปในกระบวนการบูรณาการวัฒนธรรมดั้งเดิมเข้ากับเทคโนโลยี
 สมัยใหม่ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาอำนาจละมุนของสื่อทางวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง

การผสมผสานระหว่างการส่งเสริมและสืบทอด: ผลงาน “การเดินทางของศิลาดล” ไม่
 เพียงแต่เป็นการสืบทอดและส่งเสริมวัฒนธรรมศิลาดลมณฑลเจ้อเจียงเท่านั้น แต่ยังเป็นการสำรวจ
 และจัดแสดงวัฒนธรรมดั้งเดิมของจีนในเชิงลึกอีกด้วย ในอนาคตการส่งเสริมและเผยแพร่ผลงาน
 สามารถเสริมความแข็งแกร่งผ่านช่องทางและแพลตฟอร์มต่างๆ เพื่อให้ผู้คนเข้าใจวัฒนธรรมศิลาดล
 มณฑลเจ้อเจียงและตระหนักถึงการสืบทอดและการพัฒนาด้านวัฒนธรรมมากยิ่งขึ้น

กล่าวโดยสรุป งานวิจัยฉบับนี้ได้รับผลลัพธ์ที่น่าทึ่งในการศึกษาด้านการบูรณาการสื่อศิลปะ
 แบบใหม่เข้ากับศิลาดลมณฑลเจ้อเจียงอย่างครอบคลุมและเป็นระบบ ในอนาคตสามารถดำเนินการ
 ผสมผสานการวิจัยเชิงทฤษฎีและการสร้างสรรค์เชิงปฏิบัติให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น ขยายวิธีการวิจัย มุ่งเน้นไปที่
 การวิเคราะห์และศึกษาระณีศึกษาที่เกี่ยวข้อง เสริมสร้างการประยุกต์ใช้นวัตกรรมของเทคโนโลยีสื่อ

ใหม่ เสริมสร้างการบูรณาการวัฒนธรรมและเทคโนโลยี ผสมผสานการส่งเสริมและการสืบทอดเพื่อ
สร้างคุณูปการที่มากขึ้นในการสืบทอดและการพัฒนาวัฒนธรรมศิลปาตมณฑลเจ้าเจียง

(“Ming Dynasty: Jiajing IV ten year edition.”; The twenty-seventh year of Chianlong, 2000; Y. Yang, 2007; Ye, Cao, & Chen, 1980)

บรรณานุกรม

- Baidu. (2023). Longquan Celadon Museum. Retrieved from <https://baike.baidu.com/item/%E9%BE%99%E6%B3%89%E9%9D%92%E7%93%B7%E5%8D%9A%E7%89%A9%E9%A6%86/10044503?fr=aladdin>
- Chen, W. (1946). Porcelain and Zhejiang. *Zhonghua Book Company*.
- Chen, W. (1962). *A Brief History of Chinese Celadon*: Shanghai People's Publishing House.
- Chen, Y. (2006). *Chinese New Media Art Discussion*. (Master's thesis). Xiamen University, Xiamen
- Fang, X. (2012). On the relationship between the development of kiln industry in ancient Zhejiang and the natural environment. *Chinese pottery*(3), 48.
- FISHER W R. (1985). The narrative paradigm: and elaboration. *Communications Monographs*, 52(4), 347-367.
- FISHER W R. (1989). Clarifying the narrative paradigm. *Communications Monographs*, 56(1), 55-58.
- Ge, P. (2018). Research on Presentation Form of Contemporary Ceramic Art Based on "Internet +" Perspective.
- Li, F., Qi, Z., & Zheng, Y. (2019). Research on Longquan Celadon Product Design under the Background of New Technology. *Design*.
- Liu, Z. (2004). Aesthetic Thinking of New Media Art. *New Weekly*.
- Lu, J., & Li, J. (1998). History of Science and Technology in China-Ceramics Volume. *Scientific publishing*, 13.
- Lu, Y. (780). The Classic of Tea.
- Ming Dynasty Jiajing IV ten year edition. *Zhejiang Tongzhi*.
- Shan, B. (2019). An Outline of the History of Contemporary Western Narratology. *Fudan Foreign Languages and Literatures*(2), 23-30.
- Shen, D. (2003). Narratology Foreign. *Literature*(3), 60-65.
- Shen, Q. (2019). An Overview of the Ancient Porcelain Industry in Zhejiang. *The museum*.

- Sou, Z. (2000). Research on the History of Celadon. *Journal of Ceramics*.
- Teng, R. (2018). *Research on "sub-aesthetic" of new media art*.
- The twenty-seventh year of Qianlong. (2000). *Longquan County Chronicles, The Palace Museum Rare Books Series*: Hainan Publishing House.
- Yang, X. (2017). *Research on innovative design of celadon based on deconstructive thinking*. (Master's thesis). Zhejiang University of Technology, Zhejiang.
- Yang, Y. (2007). The invention and creation of porcelain. *Decorate*(2), 63.
- Ye, H., Cao, H., & Chen, Z. (1980). Research on the Development Process of Zhejiang Ancient Celadon Crafts. *Silicate*.
- Ye, H., Ye, G., Ye, P., Yang, H., & Lu, J. (2004). Research on Zhejiang Celadon Culture. *Journal of Ceramics*, 25(2), 85-92.
- Zhejiang Provincial Museum. Zhejiang Memorial Museum of Revolutionary History. Retrieved from <https://www.zhejiangmuseum.com/Collection>
- Zheng, J. (2022). A Comprehensive Review of Zhejiang Ancient Celadon. *Heritage World*.
- Zhu, Q. (2017). New Form of Modern Ceramic Art——Analysis of New Media Ceramic Art. *Art Life-Journal of Xiamen University of Arts and Crafts, Fuzhou University*(2), 56.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
เครื่องมือวิจัย

ร่างแบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย (IOC)

เรื่อง “การเดินทางของศิลปินดนตรีแจ๊สจากเมืองเชียงใหม่สู่เวทีการสร้างสรรค์สื่อทางวัฒนธรรม”

รายละเอียดของแบบสัมภาษณ์ฉบับนี้

1. เนื้อหาของแบบสัมภาษณ์

จากการวิจัยในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เนื้อหาหลักของแบบสัมภาษณ์มุ่งเน้นไปที่ภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ สังคมและวิวัฒนาการของการพัฒนาศิลปินดนตรีแจ๊สและการพัฒนาศิลปะสื่อใหม่ อัตลักษณ์และคุณค่าทางสุนทรียภาพของศิลปินดนตรีแจ๊ส ความเป็นไปได้ในการนำไปใช้กับการพัฒนาสื่อทางวัฒนธรรมนั้นคือการบูรณาการศิลปะสื่อใหม่เข้ากับศิลปะศิลปินดนตรีแจ๊ส สร้างสรรค์ผลงานอันน่าจดจำของวัฒนธรรมศิลปินดนตรีแจ๊ส สื่อวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ “การเดินทางของศิลปิน” เพื่อส่งเสริมการพัฒนาของศิลปินดนตรีแจ๊สและวัฒนธรรมดั้งเดิมอันยอดเยี่ยมของจีน

2. ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ให้สัมภาษณ์

ผู้ให้สัมภาษณ์แบ่งออกเป็นสามกลุ่มหลักๆ ได้แก่ นักประวัติศาสตร์ศิลปินดนตรีแจ๊ส นักเซรามิกจีน ผู้รับผิดชอบและหัวหน้างานออกแบบของบริษัทสื่อใหม่ในประเทศที่มีชื่อเสียง การคัดเลือกบุคคลแต่ละกลุ่มจะเลือกจากผู้ที่มีความโดดเด่นด้านความรู้ทางวิชาการอย่างลึกซึ้งและมีประสบการณ์ด้านอุตสาหกรรมในสาขานี้สูง มีอายุระหว่าง 35-60 ปี ทำงานวิจัยในสาขาที่เกี่ยวข้องมาเป็นเวลา 10-35 ปี สองคนแรกมาจากเมืองเชียงใหม่ ประเทศจีน และคนสุดท้ายมาจากเมืองเซี่ยงไฮ้ ประเทศจีน

3. วัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์

การสัมภาษณ์ด้วยชุดคำถามเพื่อรวบรวมเนื้อหาและข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยฉบับนี้ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ได้ทราบถึงผลการวิจัยล่าสุดและเทคโนโลยีใหม่ในด้านวิชาการและอุตสาหกรรม ค้นหาเอกสารทางทฤษฎีและแนวทางปฏิบัติที่เชื่อถือได้จริงและมีคุณค่าสำหรับการวิจัยของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

4. โครงสร้างแบบสัมภาษณ์

คำถามในการสัมภาษณ์ทำขึ้นสำหรับบุคคลที่เป็นตัวแทนในแต่ละกลุ่ม ซึ่งเกี่ยวข้องกับข้อมูลพื้นฐานของบุคคล การวิจัยเชิงวิชาการ ประเด็นและความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ คำถามออกแบบในรูปแบบของตาราง คำตอบสามารถตอบได้อย่างอิสระและเปิดกว้าง

5. รูปแบบของการสัมภาษณ์

ปฏิบัติตามข้อบังคับด้านจริยธรรมทางวิชาการของมหาวิทยาลัยบูรพาและใช้การสัมภาษณ์แบบตัวต่อตัวกับผู้ให้สัมภาษณ์ บทสนทนาและคำตอบนั้นอิสระและเปิดกว้าง

6. โปรดพิจารณาว่าร่างแบบสอบถามเพื่อการวิจัยฉบับนี้สอดคล้องกับตัวแปรของงานวิจัยฉบับนี้หรือไม่โดยทำเครื่องหมายในช่องว่าง ()

กรุณาให้คะแนนแต่ละคำถามในระบบ IOC

เชิญกรรมการหรือผู้เชี่ยวชาญให้คะแนนคำถามแต่ละข้อของแบบสอบถาม

- 1) ให้ +1 คะแนน เมื่อแน่ใจว่าข้อนี้มีเนื้อหาที่สอดคล้องกับตัวแปรและวัตถุประสงค์
- 2) ให้ 0 คะแนน เมื่อไม่แน่ใจว่า ข้อนี้มีเนื้อหาที่สอดคล้องกับตัวแปรและวัตถุประสงค์
- 3) ให้ -1 คะแนน เมื่อแน่ใจว่าข้อนี้ มีเนื้อหาไม่สอดคล้องกับตัวแปรและวัตถุประสงค์

7. ผู้วิจัยขอความกรุณาท่านผู้ทรงคุณวุฒิ ให้ข้อเสนอแนะหรือความคิดเห็นในประเด็นที่ยังไม่สมบูรณ์ โดยการเขียนข้อเสนอแนะเพิ่มเติมท้ายแบบสอบถาม

ผู้วิจัยขอโอกาสขอบคุณในความกรุณา มา ณ ที่นี้

Mr.QIANG ZHU E-mail: 22482871@qq.com

นักศึกษาปริญญาเอก คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ (นักประวัติศาสตร์ศิลปกรรมลพบุรี)

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย ✓ หรือเติมข้อมูลลงในช่องตามความคิดเห็นของท่าน

ข้อ	คำถาม	การประเมินของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ
		-1	0	+1	
1	คุณมีส่วนร่วมในการวิจัยศิลปกรรมลพบุรีมากี่ปีแล้ว?				
2	กรุณากล่าวสั้นๆ เกี่ยวกับพัฒนาการและวิวัฒนาการของศิลปกรรมลพบุรี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงเวลาสำคัญทางประวัติศาสตร์ (ช่วงเวลา: การกำเนิดของศิลปกรรมลพบุรีในช่วงปลายราชวงศ์อู่เถียนวันออกถึงช่วงเสื่อมถอยของศิลปกรรมลพบุรีในช่วงตอนกลางและปลายราชวงศ์หมิง)				
3	กรุณาอธิบายรูปทรง การตกแต่งและสีเคลือบของศิลปกรรมลพบุรีที่มีความโดดเด่นโดยสังเขป โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแต่ละช่วงเวลาที่สำคัญทางประวัติศาสตร์				
4	คุณมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับสถานการณ์ปัจจุบันของศิลปกรรมลพบุรี?				
5	คุณคิดว่าอะไรคือ "อำนาจอ่อน" ของศิลปกรรมลพบุรี?				

แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ (นักเซรามิกจีน)

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย ✓ หรือเติมข้อมูลลงในช่องตามความคิดเห็นของท่าน

ข้อ	คำถาม	การประเมินของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ
		-1	0	+1	
1	คุณมีส่วนร่วมในการวิจัยเซรามิกมากี่ปีแล้ว?				
2	กรุณากล่าวสั้นๆ เกี่ยวกับประเด็นหลักของการสร้างสรรค์เซรามิกในสมัยใหม่				
3	คุณมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับการผสมผสานศิลปะสื่อใหม่เข้ากับเซรามิก โดยเฉพาะศิลปะดล?				
4	ในความคิดของคุณ การแสดงออกของศิลปะดล มณฑลเจ้อเจียงในนวัตกรรมสร้างสรรค์ของสื่อวัฒนธรรมคืออะไร?				
5	คุณคิดว่าควรสร้าง “อำนาจอ่อน” ของศิลปะดล มณฑลเจ้อเจียงอย่างไร?				

แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ (ผู้รับผิดชอบและหัวหน้าก้ออกแบบของบริษัทสื่อใหม่ในประเทศไทยที่มีชื่อเสียง)

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย ✓ หรือเติมข้อมูลลงในช่องตามความคิดเห็นของท่าน

ข้อ	คำถาม	การประเมินของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ
		-1	0	+1	
1	คุณทำงานเกี่ยวกับสื่อใหม่กี่ปีแล้ว?				
2	กรุณาอธิบายวิธีการหลักในการสร้างศิลปะสื่อใหม่โดยสังเขป				
3	คุณคิดว่าอะไรคือรูปแบบหลักของการหลอมรวมศิลปะสื่อใหม่และศิลปะจิมแบบดั้งเดิม?				
4	คุณคิดว่าสื่อวัฒนธรรมประเภทใดที่ตอบโจทย์ความต้องการในปัจจุบัน ?				
5	คุณคิดว่าศิลปินคนไหนที่เจ๋งสามารถเผยแพร่ผ่านสื่อใหม่อย่างไร?				

ภาคผนวก ข
ผลจากการสัมภาษณ์

ร่างแบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย (IOC)

เรื่อง “การเดินทางของศิลปินพลเมืองเจียงซูนวัตกรรมสร้างสรรค์สื่อทางวัฒนธรรม”

รายละเอียดของแบบสัมภาษณ์ฉบับนี้

1. เนื้อหาของแบบสัมภาษณ์

จากการวิจัยในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เนื้อหาหลักของแบบสัมภาษณ์มุ่งเน้นไปที่ภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ สังคมและวิวัฒนาการของการพัฒนาศิลปินพลเมืองเจียงซูและการพัฒนาศิลปะสื่อใหม่ อัตลักษณ์และคุณค่าทางสุนทรียภาพของศิลปินพลเมืองเจียงซู ความเป็นไปได้ในการนำไปใช้กับการพัฒนาสื่อทางวัฒนธรรมนั้นคือการบูรณาการศิลปะสื่อใหม่เข้ากับศิลปินพลเมืองเจียงซู สร้างสรรค์ผลงานอำนาจอ่อนของวัฒนธรรมศิลปินพลเมืองเจียงซู สื่อวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ “การเดินทางของศิลปิน” เพื่อส่งเสริมการพัฒนาของศิลปินพลเมืองเจียงซูและวัฒนธรรมดั้งเดิมอันยอดเยี่ยมของจีน

2. ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ให้สัมภาษณ์

ผู้ให้สัมภาษณ์แบ่งออกเป็นสามกลุ่มหลักๆ ได้แก่ นักประวัติศาสตร์ศิลปินพลเมืองเจียงซู นักเซรามิกจีน ผู้รับผิดชอบและหัวหน้าก๊อบก๊อบของบริษัทสื่อใหม่ในประเทศที่มีชื่อเสียง การคัดเลือกบุคคลแต่ละกลุ่มจะเลือกจากผู้ที่มีความโดดเด่นด้านความรู้ทางวิชาการอย่างลึกซึ้งและมีประสบการณ์ด้านอุตสาหกรรมในสาขานี้อย่างสูง มีอายุระหว่าง 35-60 ปี ทำงานวิจัยในสาขาที่เกี่ยวข้องมาเป็นเวลา 10-35 ปี สองคนแรกมาจากมณฑลเจียงซู ประเทศจีน และคนสุดท้ายมาจากเมืองเซียงไฮ้ ประเทศจีน

3. วัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์

การสัมภาษณ์ด้วยชุดคำถามเพื่อรวบรวมเนื้อหาและข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยฉบับนี้ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ได้ทราบถึงผลการวิจัยล่าสุดและเทคโนโลยีใหม่ในด้านวิชาการและอุตสาหกรรม ค้นหาเอกสารทางทฤษฎีและแนวทางปฏิบัติที่เชื่อถือได้จริงและมีคุณค่าสำหรับการวิจัยของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

4. โครงสร้างแบบสัมภาษณ์

คำถามในการสัมภาษณ์ทำข้อสำหรับบุคคลที่เป็นตัวแทนในแต่ละกลุ่ม ซึ่งเกี่ยวข้องกับข้อมูลพื้นฐานของบุคคล การวิจัยเชิงวิชาการ ประเด็นและความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ คำถามออกแบบในรูปแบบของตาราง คำตอบสามารถตอบได้อย่างอิสระและเปิดกว้าง

5. รูปแบบของการสัมภาษณ์

ปฏิบัติตามข้อบังคับด้านจริยธรรมทางวิชาการของมหาวิทยาลัยบูรพาและใช้การสัมภาษณ์แบบตัวต่อตัวกับผู้ให้สัมภาษณ์ บทสนทนาและคำตอบนั้นอิสระและเปิดกว้าง

6. โปรดพิจารณาว่าร่างแบบสอบถามเพื่อการวิจัยฉบับนี้สอดคล้องกับตัวแปรของงานวิจัยฉบับนี้หรือไม่โดยทำเครื่องหมายในช่องว่าง ()

กรุณาให้คะแนนแต่ละคำถามในระบบ IOC

เชิงกรรมการหรือผู้เชี่ยวชาญให้คะแนนคำถามแต่ละข้อของแบบสอบถาม

- 1) ให้ +1 คะแนน เมื่อแน่ใจว่าข้อนั้นมีเนื้อหาที่สอดคล้องกับตัวแปรและวัตถุประสงค์
- 2) ให้ 0 คะแนน เมื่อไม่แน่ใจว่า ข้อนั้นมีเนื้อหาที่สอดคล้องกับตัวแปรและวัตถุประสงค์
- 3) ให้ -1 คะแนน เมื่อแน่ใจว่าข้อนั้น มีเนื้อหาไม่สอดคล้องกับตัวแปรและวัตถุประสงค์

7. ผู้วิจัยขอความกรุณาท่านผู้ทรงคุณวุฒิ ให้ข้อเสนอแนะหรือความคิดเห็นในประเด็นที่ยังไม่สมบูรณ์ โดยการเขียนข้อเสนอแนะเพิ่มเติมท้ายแบบสอบถาม

ผู้วิจัยขอโอกาสขอบคุณในความกรุณามา ณ ที่นี้

Mr.QIANG ZHU E-mail: 22482871@qq.com

นักศึกษาปริญญาเอก คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ (นักประวัติศาสตร์ศิลปกรรมลพบุรี)

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย ✓ หรือเติมข้อมูลลงในช่องตามความคิดเห็นของท่าน

ข้อ	คำถาม	การประเมินของ ผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะของ ผู้เชี่ยวชาญ
		-1	0	+1	
1	คุณมีส่วนร่วมในการวิจัยศิลปกรรมลพบุรี มากี่ปีแล้ว?			✓	
2	กรุณากล่าวสั้นๆ เกี่ยวกับพัฒนาการและ วิวัฒนาการของศิลปกรรมลพบุรี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงเวลาสำคัญทาง ประวัติศาสตร์ (ช่วงเวลา: การกำเนิดของศิลป เติบโตเต็มที่ในช่วงปลายราชวงศ์อันทันตะวันออกถึง ช่วงเสื่อมถอยของศิลปกรรมในช่วงตอนกลางและ ปลายราชวงศ์หมิง)			✓	บท บทนำ
3	กรุณาอธิบายรูปทรง การตกแต่งและสีเคลือบ ของศิลปกรรมลพบุรีที่มีความโดดเด่น โดยสังเขป โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแต่ละ ช่วงเวลาที่สำคัญทางประวัติศาสตร์			✓	อาจไปทำ ภาพวาด โดยสังเขป
4	คุณมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับสถานการณ์ ปัจจุบันของศิลปกรรมลพบุรี?			✓	
5	คุณคิดว่าอะไรคือ "อำนาจอ่อน" ของศิลป กรรมลพบุรี? (แนวคิดใหม่)			✓	"อำนาจ อ่อน" เป็น วัฒนธรรม สมัยใหม่

แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ (นักเซรามิกจีน)

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย ✓ หรือเติมข้อมูลลงในช่องตามความคิดเห็นของท่าน

ข้อ	คำถาม	การประเมินของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ
		-1	0	+1	
1	คุณมีส่วนร่วมในการวิจัยเซรามิกมากี่ปีแล้ว?			✓	
2	กรุณากล่าวสั้นๆ เกี่ยวกับประเด็นหลักของการสร้างสรรค์เซรามิกในสมัยใหม่			✓	
3	คุณมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับการผสมผสานศิลปะสื่อใหม่เข้ากับเซรามิก โดยเฉพาะศิลาดล?			✓	
4	ในความคิดของคุณ การแสดงออกของศิลาดล มณฑลเจ้อเจียงในวัดกรรมศาสตร์ของสื่อวัฒนธรรมคืออะไร?			✓	
5	คุณคิดว่าควรสร้าง "อำนาจอ่อน" ของศิลาดล มณฑลเจ้อเจียงอย่างไร?			✓	

แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ (ผู้รับผิดชอบและหัวหน้าก๊อกรูปแบบของบริษัทสื่อใหม่ในประเทศที่มีชื่อเสียง)

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย ✓ หรือเติมข้อมูลลงในช่องตามความคิดเห็นของท่าน

ข้อ	คำถาม	การประเมินของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ
		-1	0	+1	
1	คุณทำงานเกี่ยวกับสื่อใหม่กี่ปีแล้ว?			✓	
2	กรุณาอธิบายวิธีการหลักในการสร้างศิลปะสื่อใหม่โดยสังเขป			✓	
3	คุณคิดว่าอะไรคือรูปแบบหลักของการหลอมรวมศิลปะสื่อใหม่และศิลปะจีนแบบดั้งเดิม?			✓	
4	คุณคิดว่าสื่อวัฒนธรรมประเภทใดที่ตอบโจทย์ความต้องการในปัจจุบัน? (อันดับ)?			✓	อันดับ 1 ศิลปะ วัฒนธรรม?
5	คุณคิดว่าตลาดมณฑลเจ้อเจียงสามารถเผยแพร่ผ่านสื่อใหม่อย่างไร?			✓	

ร่างแบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย (IOC)

เรื่อง “การเดินทางของศิลปาถมณฑลเจ้าเจียงสู่นวัตกรรมการสร้างสรรค์สื่อทางวัฒนธรรม”

รายละเอียดของแบบสัมภาษณ์ฉบับนี้

1. เนื้อหาของแบบสัมภาษณ์

จากการวิจัยในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เนื้อหาหลักของแบบสัมภาษณ์มุ่งเน้นไปที่ภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ สังคมและวิวัฒนาการของการพัฒนาศิลปาถมณฑลเจ้าเจียงและการพัฒนาศิลปะสื่อใหม่ อัตลักษณ์และคุณค่าทางสุนทรียภาพของศิลปาถมณฑลเจ้าเจียง ความเป็นไปได้ในการนำไปใช้กับการพัฒนาสื่อทางวัฒนธรรมนั้นคือการบูรณาการศิลปะสื่อใหม่เข้ากับศิลปาถมณฑลเจ้าเจียง สร้างสรรค์ผลงานอันน่าอัศจรรย์ของวัฒนธรรมศิลปาถมณฑลเจ้าเจียง สื่อวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ “การเดินทางของศิลปาถ” เพื่อส่งเสริมการพัฒนาของศิลปาถมณฑลเจ้าเจียงและวัฒนธรรมดั้งเดิมอันยอดเยี่ยมของจีน

2. ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ให้สัมภาษณ์

ผู้ให้สัมภาษณ์แบ่งออกเป็นสามกลุ่มหลักๆ ได้แก่ นักประวัติศาสตร์ศิลปาถมณฑลเจ้าเจียง นักเซรามิกจีน ผู้รับผิดชอบและหัวหน้านักออกแบบของบริษัทสื่อใหม่ในประเทศที่มีชื่อเสียง การคัดเลือกบุคคลแต่ละกลุ่มจะเลือกจากผู้ที่มีความโดดเด่นด้านความรู้ทางวิชาการอย่างลึกซึ้งและมีประสบการณ์ด้านอุตสาหกรรมในสาขานี้อย่างสูง มีอายุระหว่าง 35-60 ปี ทำงานวิจัยในสาขาที่เกี่ยวข้องมาเป็นเวลา 10-35 ปี สองคนแรกมาจากมณฑลเจ้าเจียง ประเทศจีน และคนสุดท้ายมาจากเมืองเซียงไฮ้ ประเทศจีน

3. วัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์

การสัมภาษณ์ด้วยชุดคำถามเพื่อรวบรวมเนื้อหาและข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยฉบับนี้ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ได้ทราบถึงผลการวิจัยล่าสุดและเทคโนโลยีใหม่ในด้านวิชาการและอุตสาหกรรม ค้นหาเอกสารทางทฤษฎีและแนวทางปฏิบัติที่เชื่อถือได้จริงและมีคุณค่าสำหรับการวิจัยของ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้

อู๋ จิน

4. โครงสร้างแบบสัมภาษณ์

คำถามในการสัมภาษณ์ทำขึ้นสำหรับบุคคลที่เป็นตัวแทนในแต่ละกลุ่ม ซึ่งเกี่ยวข้องกับข้อมูลพื้นฐานของบุคคล การวิจัยเชิงวิชาการ ประเด็นและความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ คำถามออกแบบในรูปแบบของตาราง คำตอบสามารถตอบได้อย่างอิสระและเปิดกว้าง

5. รูปแบบของการสัมภาษณ์

ปฏิบัติตามข้อบังคับด้านจริยธรรมทางวิชาการของมหาวิทยาลัยบูรพาและใช้การสัมภาษณ์แบบตัวต่อตัวกับผู้ให้สัมภาษณ์ บทสนทนาและคำตอบนั้นอิสระและเปิดกว้าง

6. โปรดพิจารณาว่าร่างแบบสอบถามเพื่อการวิจัยฉบับนี้สอดคล้องกับตัวแปรของงานวิจัยฉบับนี้หรือไม่โดยทำเครื่องหมายในช่องว่าง ()

กรุณาให้คะแนนแต่ละคำถามในระบบ IOC

เชิญกรรมการหรือผู้เชี่ยวชาญให้คะแนนคำถามแต่ละข้อของแบบสอบถาม

- 1) ให้ +1 คะแนน เมื่อแน่ใจว่าข้อนั้นมีเนื้อหาที่สอดคล้องกับตัวแปรและวัตถุประสงค์
- 2) ให้ 0 คะแนน เมื่อไม่แน่ใจว่า ข้อนั้นมีเนื้อหาที่สอดคล้องกับตัวแปรและวัตถุประสงค์
- 3) ให้ -1 คะแนน เมื่อแน่ใจว่าข้อนั้น มีเนื้อหาไม่สอดคล้องกับตัวแปรและวัตถุประสงค์

7. ผู้วิจัยขอความกรุณาท่านผู้ทรงคุณวุฒิ ให้ข้อเสนอแนะหรือความคิดเห็นในประเด็นที่ยังไม่สมบูรณ์ โดยการเขียนข้อเสนอแนะเพิ่มเติมท้ายแบบสอบถาม

ผู้วิจัยขอโอกาสขอบคุณในความกรุณา ณ ที่นี้

Mr.QIANG ZHU E-mail: 22482871@qq.com

นักศึกษาปริญญาเอก คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ (นักประวัติศาสตร์ศิลปวัฒนธรรมลพบุรี)

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย ✓ หรือเติมข้อมูลลงในช่องตามความคิดเห็นของท่าน

ข้อ	คำถาม	การประเมินของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ
		-1	0	+1	
1	คุณมีส่วนร่วมในการวิจัยศิลปวัฒนธรรมลพบุรีมากน้อยแค่ไหน? <i>มากทีเดียว? มากทีเดียว?</i>			✓	
2	กรุณากล่าวถึง ๆ เกี่ยวกับพัฒนาการและวิวัฒนาการของศิลปวัฒนธรรมลพบุรี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงเวลาสำคัญทางประวัติศาสตร์ (ช่วงเวลา: การกำเนิดของศิลปวัฒนธรรมเพิ่มเติมในช่วงปลายราชวงศ์อู่ยงถึงช่วงเสื่อมถอยของศิลปวัฒนธรรมในระหว่างตอนกลางและปลายราชวงศ์หมิง)			✓	
3	กรุณาอธิบายอุปสรรค การตกแต่งและสีเคลือบของศิลปวัฒนธรรมลพบุรีที่มีความโดดเด่นโดยสังเขป โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแต่ละช่วงเวลาที่สำคัญทางประวัติศาสตร์			✓	
4	คุณมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับสถานการณ์ปัจจุบันของศิลปวัฒนธรรมลพบุรี?			✓	
5	คุณคิดว่าอะไรคือ "อำนาจอ่อน" ของศิลปวัฒนธรรมลพบุรี?			✓	

แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ (นักเซรามิกจีน)

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย ✓ หรือเติมข้อมูลลงในช่องตามความคิดเห็นของท่าน

ข้อ	คำถาม	การประเมินของ ผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะของ ผู้เชี่ยวชาญ
		-1	0	+1	
1	คุณมีส่วนร่วมในการวิจัยเซรามิกมากี่ปีแล้ว?			✓	
2	คุณกล่าวถึง ^{เรื่อง} เกี่ยวกับประเด็นหลักของการ สร้างสรรค์เซรามิกในสมัยใหม่			✓	
3	คุณมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับการผสมผสาน ศิลปะสื่อใหม่เข้ากับเซรามิก โดยเฉพาะศิลาดล?			✓	
4	ในความคิดของคุณ การแสดงออกของศิลาดล มณฑลเจ้อเจียงในนวัตกรรมสร้างสรรค์ของสื่อ วัฒนธรรมคืออะไร?			✓	
5	คุณคิดว่าควรสร้าง "อำนาจอ่อน" ของศิลาดล มณฑลเจ้อเจียงอย่างไร?			✓	

แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ (ผู้รับผิดชอบและหัวหน้านักออกแบบของบริษัทสื่อใหม่ในประเทศที่มีชื่อเสียง)

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย ✓ หรือเติมข้อมูลลงในช่องตามความคิดเห็นของท่าน

ข้อ	คำถาม	การประเมินของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ
		-1	0	+1	
1	คุณทำงานเกี่ยวกับสื่อใหม่กี่ปีแล้ว?			✓	
2	กรุณาอธิบายวิธีการหลักในการสร้างศิลปะสื่อใหม่โดยสังเขป			✓	
3	คุณคิดว่าอะไรคือรูปแบบหลักของการหลอมรวมศิลปะสื่อใหม่และศิลปะจีนแบบดั้งเดิม?			✓	
4	คุณคิดว่าสื่อวัฒนธรรมประเภทใดที่ตอบโจทย์ความต้องการในปัจจุบัน?			✓	
5	คุณคิดว่าศิลปินณฑลเจ้อเจียงสามารถเผยแพร่ผ่านสื่อใหม่อย่างไร?			✓	

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน มหาวิทยาลัยบูรพา บัณฑิตวิทยาลัย โทร. ๒๗๐๐ ต่อ ๗๐๑, ๗๐๕, ๗๐๗
 ที่ อว ๘๑๓๗/๑๙๖๗ วันที่ ๒๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๖
 เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.ปัทมรัตน์ คุณพูนทรัพย์ (คณะศิลปกรรมศาสตร์)

ด้วย MR. QIANG ZHU รหัสประจำตัวนิสิต ๖๓๘๑๐๐๘๕ นิสิตหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชา
 ทัศนศิลป์และการออกแบบ คณะศิลปกรรมศาสตร์ แบบเต็มเวลา แผนการเรียน แบบ ๒.๑ ได้รับอนุมัติเค้าโครง
 ดุษฎีนิพนธ์ เรื่อง “การเดินทางของศิลาตลมนทลเจ้อเจียงสู่ศูนย์วัฒนธรรมการสร้างสรรค์สื่อทางวัฒนธรรม” โดยมี
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฝนทิพย์ วรรณะศิริรินทร์ รังสิโยภาส เป็นประธานกรรมการควบคุมดุษฎีนิพนธ์ ซึ่งอยู่ใน
 ขั้นตอนการเตรียมเครื่องมือการวิจัย นั้น

เนื่องจากท่านเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการวิจัยดังกล่าวอย่างยิ่ง ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยบูรพา จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือการวิจัย
 ดังเอกสารแนบ ทั้งนี้ สามารถติดต่อนิสิตดังรายนามข้างต้น ได้ที่หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙๒-๒๙๑๙๐๙๓ หรือที่
 E-mail: 63810085@go.buu.ac.th

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

มณฑนา รังสิโยภาส
 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มณฑนา รังสิโยภาส)
 รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติการแทน
 คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

การเดินทางของศิลปะลวดลายเครื่องปั้นดินเผาจีนสู่วัฒนธรรมสร้างสรรค์สื่อทางวัฒนธรรม

Qiang Zhu 63810085

Visual Arts and Design Faculty of Fine and Applied Arts, Burapha University

ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย

กระบวนการวิวัฒนาการของเครื่องเคลือบในประเทศจีนสามารถแบ่งเป็นสามระยะ โดยประมาณ โดยเริ่มจากเครื่องปั้นดินเผา ศิลปะดั้งเดิมและศิลปะ ซึ่งแต่ละช่วงเวลาแสดงถึงพัฒนาการของมนุษย์ในการปรับตัวและเปลี่ยนแปลงทางธรรมชาติ ประเทศจีนได้เริ่มเข้าสู่กระบวนการพัฒนาเครื่องปั้นดินเผาเป็นเครื่องเคลือบ อีกทั้งศิลปะเป็นส่วนสำคัญในวัฒนธรรมจีน ยังเป็นสิ่งสำคัญในการถ่ายทอดอารยธรรมจีน ศิลปะเปลี่ยนแปลงตามการพัฒนาทางประวัติศาสตร์จีนในด้านรูปทรง การตกแต่งและสีเคลือบ โดยกระบวนการนี้เริ่มขึ้นในสมัยราชวงศ์เซี่ยและซาง และประสบความสำเร็จในช่วงปลายของราชวงศ์ช้วนตะวันออก

ตามหลักฐานทางโบราณคดี ระบุว่า ในสมัยราชวงศ์ซางและโจว ชาวจีนได้ผลิตเครื่องเคลือบดั้งเดิมในพื้นที่เจ้อเจียง รวมถึงการเผาศิลปะดั้งเดิม สาเหตุนี้ทำให้ประเทศจีนกลายเป็นประเทศแห่งการประดิษฐ์ของเครื่องเคลือบ ศิลปะดั้งเดิมของราชวงศ์ซางถูกผลิตขึ้นโดยใช้เครื่องปั้นดินเผาซึ่งมีตราประทับ เครื่องปั้นดินเผาเคลือบ และเครื่องปั้นดินเผาสีขาวซึ่งอยู่ในช่วงยุคหินใหม่ตอนปลายและราชวงศ์เซี่ย บรรพบุรุษของราชวงศ์ซางสืบทอดและพัฒนาเทคโนโลยีการทำเครื่องปั้นดินเผาจากราชวงศ์เซี่ย ในด้านการคัดเลือกส่วนผสมดินเหนียว การพัฒนาเทคโนโลยีเตาเผา การสร้างแบบจำลองตกแต่งเครื่องใช้ และด้านอื่นๆ มีความก้าวหน้าอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเลือกดินเหนียวเครื่องเคลือบเป็นวัตถุดิบอุณหภูมิของเตาเผาสูงถึงประมาณ 1200 และการปรับปรุงเทคโนโลยีการเคลือบซึ่งทำให้การสร้างและเผาศิลปะดั้งเดิมในราชวงศ์ซางตอนปลายเสร็จสมบูรณ์ในมณฑลเจ้อเจียง เป็นการพัฒนาวิทยาการเครื่องเคลือบอย่างก้าวกระโดด

การวิจัยโบราณวัตถุที่ขุดพบจากแหล่งเตาเซียวเซียนถานในมณฑลเจ้อเจียงแสดงให้เห็นว่า ในช่วงปลายของราชวงศ์ช้วนตะวันออก ศิลปะเริ่มเปลี่ยนลักษณะแตกต่างจากศิลปะดั้งเดิม ซึ่งเทคนิคการลงเคลือบใกล้เคียงกับเทคนิคลงเคลือบของศิลปะในปัจจุบัน ยุคของศิลปะดั้งเดิมกำลังค่อย ๆ เลือนหายไป และศิลปะที่สมบูรณ์เริ่มเข้าสู่เวทีของเครื่องเคลือบจีน โดยโบราณวัตถุที่ขุดพบในยุคสมัยนี้และ

พื้นที่นี้ถูกเรียกว่าศิลาตลของ"เตาเยว" ซึ่งนับเป็นจุดเริ่มต้นของศิลาตลฉบับสมบูรณ์ของประเทศจีน หลังจากศิลาตลพัฒนาอย่างรวดเร็วในสมัยสามก๊ก สมัยราชวงศ์จิ้นและและราชวงศ์หนานเป่ย ศิลาตลจึงได้เข้าสู่ยุคเรืองรองของการพัฒนาในสมัยราชวงศ์ถังและราชวงศ์ซ่ง และมีแหล่งเตาที่มีชื่อเสียงต่าง ๆ ได้เกิดขึ้น เช่น ทางตอนเหนือมีเตาหู่และเตาเยาโจว ทางตอนใต้มีเตากวนและเตาหลงฉวน เป็นต้น เตาหลงฉวนได้กลายเป็นแหล่งเตาที่มีอิทธิพลที่มากที่สุดและเก่าแก่ที่สุดตั้งแต่สมัยราชวงศ์ซ่งเหนือเป็นต้นมา โดยเป็นตัวแทนของจุดสูงสุดของการผลิตศิลาตลของมณฑลเจ้อเจียง เป็นเสมือนไข่มุกที่สดใสของเครื่องเคลือบจีน การเริ่มผลิตศิลาตลในเขตซ่างหยูในสมัยราชวงศ์ซ่งตะวันออก รวมถึงการผลิตศิลาตลจากเตาเยวจนถึงการผลิตศิลาตลจากเตาหลงฉวนในสมัยราชวงศ์ซ่งเหนือ ถือเป็นเส้นทางการพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของศิลาตลในมณฑลเจ้อเจียง

ศิลาตลดั้งเดิมและศิลาตลฉบับสมบูรณ์ที่ปรากฏในมณฑลเจ้อเจียงแสดงถึงการพัฒนาครั้งสำคัญและการก้าวกระโดดทางเทคโนโลยีในประวัติศาสตร์ของเครื่องเคลือบจีน ซึ่งไม่เพียงแต่มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเครื่องเคลือบ แต่ยังส่งผลต่อการพัฒนาเครื่องเคลือบของโลก ตลอดจนการพัฒนาอุตสาหกรรมอื่นๆ เช่น การพัฒนาเกษตรกรรม อุตสาหกรรมโลหะ อุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้าง เป็นต้น ในขณะเดียวกันเป็นการสร้างรากฐานให้มณฑลเจ้อเจียงเป็นศูนย์กลางการผลิตเครื่องเคลือบของประเทศจีนและต่างประเทศ เนื่องด้วยมณฑลเจ้อเจียงมีประวัติศาสตร์ศิลาตลอันยาวนาน รูปแบบการส่งออกที่หลากหลาย ศูนย์ระยะทางวัฒนธรรมที่ลึกซึ้ง ทำให้ศิลาตลของมณฑลเจ้อเจียงเป็นที่รู้จักและเป็นชื่นชอบของผู้คน และการผลิตของศิลาตลฉบับสมบูรณ์ส่งเสริมให้ประเทศจีนกลายเป็นประเทศแห่งการผลิตเครื่องเคลือบ อย่างไรก็ตาม ความสำคัญของศิลาตลจึงไม่เพียงสะท้อนให้เห็นในฐานะที่เป็นทรัพยากรธรรมชาติของมณฑลเจ้อเจียงและเป็นบทบาทสำคัญในการพัฒนาเครื่องเคลือบจีน แต่ยังเป็นส่วนสำคัญของวัฒนธรรมที่จับต้องได้ เป็นเสมือนซากดึกดำบรรพ์มีชีวิตที่แสดงถึงเส้นทางการพัฒนาประวัติศาสตร์มนุษย์และอารยธรรม

ในช่วงปลายสมัยราชวงศ์หมิง ศิลาตลซึ่งเป็นตัวแทนของเตาหลงฉวนของมณฑลเจ้อเจียงมีแนวโน้มค่อย ๆ เสื่อมลง เนื่องด้วยปัจจัยความไม่มั่นคงทางการเมือง การสร้างศูนย์การผลิตเครื่องเคลือบเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น ต้นทุนการผลิตเครื่องเคลือบที่สูงขึ้นและปัจจัยอื่น ๆ ทำให้ศิลาตลเริ่มเข้าสู่วิกฤตการณ์เสื่อมโทรม เอกสารทางประวัติศาสตร์พงศาวดารทางภูมิศาสตร์จูโจวฉบับที่ 8 จากสารานุกรมความรู้ทั่วไปของมณฑลเจ้อเจียง ในปีรัชศกเจียจิ้งที่ 40 แห่งราชวงศ์หมิง และพงศาวดารมณฑลหลงฉวนในปีรัชศกเฉียนหลงที่ 27 ปีที่ 27 ได้บันทึกไว้ว่า *ช่วงเวลานั้น ช่างฝีมือเตาหลงฉวนถูกเก็บภาษีอย่างหนัก ได้กำไรต่ำ ทำให้ช่างฝีมือเลิกทำการเผาศิลาตล ส่งผลให้ศิลาตลที่ผลิตออกมามีความหยาบ ไม่เรียบร้อย* หลังจาก

รัชสมัยจักรพรรดิคังซีในช่วงต้นราชวงศ์ชิง ศิลปินของเตาหลงฉวนเกือบถูกเลิกผลิต กอปรกับสงครามฝิ่น ในปลายราชวงศ์ชิงส่งผลต่อประเทศจีนเกิดความวุ่นวายเป็นเวลาเกือบร้อยปี ซึ่งเป็นผลทำให้ศิลปินของเตาหลงฉวนโดยศิลปินที่มีประวัติยาวนานกว่า 3,000 ปีถูกเลิกผลิตอุตสาหกรรมศิลาดลของเจ้าเจียง ถูกทำลายร้ายแรง

มณฑลเจ้อเจียงเป็นแหล่งต้นกำเนิดของศิลาดล ซึ่งศิลาดลไม่เพียงแต่เป็นงานศิลปะและผลิตภัณฑ์ทั่วไป แต่ยังเป็นผลิตภัณฑ์จากจิตวิญญาณกับงานฝีมือที่ยอดเยี่ยม ศิลปินอยู่ในตำแหน่งที่ไม่สามารถถูกแทนที่ได้ในประวัติศาสตร์ของการพัฒนาเครื่องเคลือบทั้งหมด ศิลปินมีคุณค่าที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ วิทยาศาสตร์ วัฒนธรรม ศิลปะและสุนทรียภาพ มีความสำคัญที่ไม่สามารถถูกแทนที่ได้ในวัฒนธรรมจีน ศิลปินไม่เพียงเป็นรูปแบบศิลปะประเภท แต่ยังเป็นเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม ซึ่งเอกลักษณ์นี้แฝงไปด้วยอัตลักษณ์ของชนชาติและสุนทรียศาสตร์ตะวันออก มีความหมายทางสุนทรียศาสตร์แบบดั้งเดิมอันเป็นเอกลักษณ์ของจีน ความงามของรูปทรงที่สง่างามและเรียบง่าย การตกแต่งตามลักษณะธรรมชาติ ลักษณะสีเคลือบเขียวดูจืดชืด กลายเป็นรูปแบบและลักษณะที่สำคัญที่สุดของศิลปะศิลาดล ความหมายทางสุนทรียศาสตร์เกิดจากลักษณะทางกายภาพของศิลาดลเหล่านี้ ได้สร้างความตรึงตรึงใจแก่คนรุ่นหลังได้อย่างลึกซึ้ง ศิลปินในประเทศจีนสมัยใหม่ค่อยๆ ลดน้อยลงหรืออาจถึงขั้นเลือนหายไป เทคโนโลยีที่ดัดกรรมแบบดั้งเดิมของศิลปะศิลาดลเกือบจะสูญหายไป นับเป็นการสูญเสียอย่างร้ายแรงและเสียหายอย่างใหญ่หลวงต่อทักษะการสืบทอดที่สำคัญของวัฒนธรรมจีนดั้งเดิมอันยอดเยี่ยม

ด้วยการพัฒนาของยุคสมัย ทำให้ปรากฏวัสดุใหม่ เทคโนโลยีใหม่ แนวคิดใหม่ขึ้นมากมาย การพัฒนาศิลปะศิลาดลเริ่มหยุดชะงักในปัจจุบัน เนื่องจากขาดวิธีการวิจัยเชิงสร้างสรรค์ ตลอดจนขาดการส่งเสริมและเผยแพร่ผ่านสื่อวัฒนธรรม ณ เวลานี้ซึ่งเป็นยุคแห่งดิจิทัล วัฒนธรรมศิลาดลดั้งเดิมของมณฑลเจ้อเจียงกำลังเผชิญกับความท้าทาย อีกทั้งไม่สามารถใช้วิธีการสืบทอดโดยการเลียนแบบวัฒนธรรมศิลปะและเทคนิคเชิงช่างได้เหมือนแต่ก่อน ดังนั้นจึงเริ่มเกิดการบูรณาการศิลาดลกับศิลปะแขนงอื่น ทั้งยังประยุกต์เทคโนโลยีในปัจจุบันผสมผสานกับวัฒนธรรมดั้งเดิม เพื่อแสดงออกและเผยแพร่อำนาจละมุน (Soft Power) ของสื่อวัฒนธรรม รูปแบบศิลปะอื่นและเทคโนโลยีใหม่ในที่นี้ผู้วิจัยหมายถึง การประยุกต์ศิลปะสื่อใหม่และเทคโนโลยีอื่น ๆ การผสมผสานศิลปะสื่อสิ่งใหม่ในการสร้างสรรค์ศิลาดลมณฑลเจ้อเจียงสามารถทำให้ศิลาดลมีการพัฒนาและมีลักษณะสุนทรียภาพที่สอดคล้องกับยุคสมัย ทั้งยังส่งเสริมการอนุรักษ์ สืบทอดและเผยแพร่วัฒนธรรมศิลาดลได้ดียิ่งขึ้นศิลปะ

Susan Elliott ซึ่งเป็นบรรณาธิการของวารสาร "Asia Pacific Art" ได้กล่าวว่า ศิลปะสื่อสิ่งใหม่ในยุคดิจิทัลเป็นคำที่กว้างขวาง ซึ่งมีลักษณะหลักคือการใช้ภาษาทางเทคนิคขั้นสูงในงานศิลปะ การแสดงออกอย่างสร้างสรรค์โดยใช้สื่อวัฒนธรรม ทำให้งานศิลปะศิลปะดลออกจากความเป็นดั้งเดิมและรูปแบบเดิม ๆ สู่รูปแบบสมัยใหม่ มีชีวิตและมีมิติ สร้างผลงานให้มีปฏิสัมพันธ์กับผู้ชม สะท้อนความหมายทางศิลปะและคุณค่าทางสุนทรียะได้ชัดเจนและมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยในฐานะที่ศิลปะเป็นสื่อวัฒนธรรม ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสื่อใหม่ที่ทันสมัยในการส่งเสริมและเผยแพร่ เปลี่ยนบทบาทของผู้ชมจากผู้รับสารเป็นผู้เข้าร่วมจนกลายเป็นผู้เผยแพร่ และทำให้ขอบเขตการเผยแพร่ได้กว้างขวาง รวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากขึ้น ผลงาน "การเดินทางของศิลปะ" เป็นสัญลักษณ์ของอำนาจละมุน (Soft Power) ซึ่งเกิดอิทธิพลต่อการรับรู้และความเข้าใจของผู้คนที่มีต่อศิลปะของเอเชียจากแง่มุมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมและเผยแพร่วัฒนธรรมศิลปะและวัฒนธรรมจีนดั้งเดิม

งานวิจัยนี้เป็นการนำศิลปะสื่อใหม่และศิลปะเครื่องเคลือบมาบูรณาการสร้างสรรค์เป็นผลงาน "การเดินทางของศิลปะ" ซึ่งมุ่งเน้นศึกษาภูมิหลังประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของศิลปกรรมของศิลปะจีน ศิลปะ และสร้างสรรค์ผลงานที่ผสมผสานระหว่างศิลปะสื่อใหม่และศิลปะเครื่องเคลือบ "การเดินทางของศิลปะ" ซึ่งเป็นสื่อทางวัฒนธรรมที่ใช้ในการเผยแพร่วัฒนธรรมศิลปะจีน เป็นเสมือน "อำนาจละมุน" ที่ส่งเสริมวัฒนธรรมศิลปะของมณฑลเจ้อเจียง ในขณะที่เดียวกันก็สร้างความหลากหลายในการสร้างสรรค์และแสดงออกงานศิลปะมากขึ้น

คำถามของการวิจัย

1. ภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ สังคมและพัฒนาการของศิลปกรรมของมณฑลเจ้อเจียงตลอดจนพัฒนาการของศิลปะสื่อใหม่เป็นอย่างไร
2. อุดมการณ์และคุณค่าสุนทรียภาพของศิลปกรรมของมณฑลเจ้อเจียงว่าสามารถนำไปสู่พัฒนาสื่อทางวัฒนธรรมได้อย่างไร
3. จากการรวบรวมและวิเคราะห์มีแนวทางในการสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม "การเดินทางของศิลปะ" เพื่อนำไปสู่การเป็นอำนาจละมุน (Soft Power) ในการส่งเสริมวัฒนธรรมศิลปะ มณฑลเจ้อเจียงได้อย่างไร

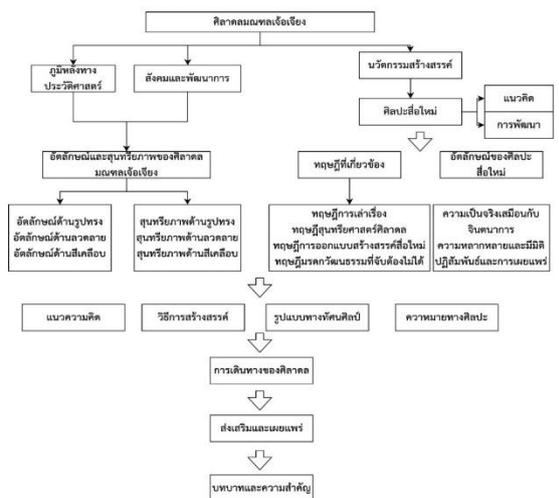
วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ สังคมและพัฒนาการของศิลปกรรมของมณฑลเจ้อเจียง

2. ศึกษาแนวทางการพัฒนาศิลปะสื่อใหม่
3. วิเคราะห์อัตลักษณ์และคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมเจ้อเจียง นำไปสู่การพัฒนาสื่อทางวัฒนธรรม
4. พัฒนาสื่อสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม "การเดินทางของศิลปะ" เพื่อนำไปสู่การเป็นอำนาจละมุน (Soft Power) ในการส่งเสริมวัฒนธรรมศิลปวัฒนธรรม มณฑลเจ้อเจียง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยศึกษาและเรียบเรียงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรมจีนและศิลปวัฒนธรรมมณฑลเจ้อเจียง รวมถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสื่อใหม่ โดยเก็บข้อมูลผ่านเอกสารที่เกี่ยวข้อง การสำรวจภาคสนาม การสัมภาษณ์ การสร้างสรรค์ การสร้างนวัตกรรม จากทำการวิเคราะห์อัตลักษณ์ คุณค่าทางสุนทรียภาพของศิลปวัฒนธรรมมณฑลเจ้อเจียง สร้างเทคโนโลยีสื่อใหม่ ๆ และนำไปใช้กับรูปทรงศิลปะตลอดไปในยุคสำคัญทางประวัติศาสตร์ จากนั้นทำการสำรวจทดลองค้นหาความเป็นไปได้ในการสร้างสรรค์ผลงาน “การเดินทางของศิลปะ” ที่มีศิลปวัฒนธรรมมณฑลเจ้อเจียงเป็นอำนาจละมุน เป็นผลงานชั้นทองเพื่อส่งเสริมและเผยแพร่วัฒนธรรมศิลปวัฒนธรรมและเป็นเสมือนนามบัตรของวัฒนธรรมจีนดั้งเดิม

ภาพที่ 1-1 กรอบแนวคิด (Qiang Zhu, 2023)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ได้องค์ความรู้เกี่ยวกับพัฒนาการทางประวัติศาสตร์และสังคมของศิลปวัฒนธรรม
เจือเจียง
2. ได้องค์ความรู้เกี่ยวกับอัตลักษณ์และคุณค่าทางสุนทรียภาพของศิลปวัฒนธรรมเจือเจียงและ
นำไปใช้กับการวิจัยกระบวนการพัฒนาสื่อวัฒนธรรม
3. ได้แนวทางในการสร้างสรรค์สื่อทางวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ "การเดินทางของศิลป
วัฒนธรรม" นำไปสู่การเป็นอำนาจละมุน (Soft Power) ในการส่งเสริมวัฒนธรรมศิลปวัฒนธรรมเจือเจียงให้
ยิ่งขึ้นและสืบสานวัฒนธรรมจีนดั้งเดิมอันยอดเยี่ยม

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

วิวัฒนาการของการพัฒนาศิลปวัฒนธรรมเจือเจียงนั้นส่วนใหญ่อยู่ในด้านลักษณะของรูปทรง
การตกแต่ง สีเคลือบ เป็นต้น รูปทรงศิลปวัฒนธรรมที่ได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นในช่วงต้นส่วนใหญ่จะเน้นไปที่รูปทรงที่
ค่อนข้างเรียบง่าย การตกแต่งส่วนใหญ่เป็นสีอ่อนและเรียบง่าย มีการใช้เทคนิคการตกแต่งบางอย่าง เช่น
การขูดลวดลายและการแกะสลัก การตกแต่งค่อนข้างเรียบง่ายและธรรมดา ชั้นเคลือบมีความ
สม่ำเสมอ สีเคลือบเป็นสีเขียวและบางชิ้นใช้สีน้ำเงินและสีเหลือง จุดสูงสุดของการพัฒนาศิลปวัฒนธรรมและ
ระยะเวลาหลังจากนั้น รูปทรงมีมากมายและหลากหลาย ไม่เพียงแต่ศิลปวัฒนธรรมที่ใช้งานได้จริงและสวยงามใน
ชีวิตประจำวันเท่านั้น แต่ยังแสดงศิลปวัฒนธรรมที่มีคุณค่าทางศิลปะและการตกแต่งที่ยอดเยียมอีกด้วย มีเทคนิค
การตกแต่งหลายประเภท

2. ขอบเขตด้านเวลา

ขอบเขตด้านเวลาของงานวิจัยฉบับนี้ส่วนใหญ่กล่าวถึงแหล่งกำเนิดของศิลปวัฒนธรรม ซึ่งเป็นศิลปวัฒนธรรม
ที่มีความเจริญรุ่งเรืองเต็มที่ในสมัยราชวงศ์ฮั่นตะวันออก ในช่วงปีค.ศ.23 ถึง ค.ศ. 220 จนถึงยุคเสื่อมถอย
ของศิลปวัฒนธรรมคือช่วงปีค.ศ. 1465 ถึง 1566 ในรัชสมัยของจักรพรรดิเฉิงหัวและรัชสมัยของจักรพรรดิเจี๋ยจิ้ง
ในช่วงกลางและปลายราชวงศ์หมิง

3. ขอบเขตด้านพื้นที่

การศึกษาศิลปวัฒนธรรมศิลปวัฒนธรรมโบราณและสมัยใหม่มีมุมมองเน้นศึกษาที่แหล่งกำเนิดของศิลปวัฒนธรรมและ
ศูนย์กลางการผลิตอย่างศิลปวัฒนธรรมเจือเจียง โดยเฉพาะศิลปวัฒนธรรมโบราณจากเตาเซวี่และเตาหลงฉวน ซึ่งใน

งานวิจัยนี้ผู้วิจัยมุ่งเน้นศึกษาข้อมูลจากพิพิธภัณฑ์ แหล่งเตา สถาบันการศึกษาและหน่วยงานวิจัยด้านศิลปกรรมในพื้นที่ช่างหูกของเมืองชว้างและพื้นที่หลงฉวนของเมืองลี่สู่ย โดยมีสถานที่ตั้งนี้ มณฑลเจ้อเจียง พิพิธภัณฑ์ช่างหูก พิพิธภัณฑ์หลงฉวน ศูนย์วิจัยศิลปกรรมช่างหูก และสถาบันการศึกษาที่ทำการวิจัยศิลปกรรมอย่างสาขาศิลปะเครื่องเคลือบของวิทยาลัยจิตรศิลป์จีนและวิทยาลัยลี่สู่ย

การศึกษาด้านศิลปะสื่อใหม่ผู้วิจัยทำการศึกษาข้อมูลจากบริษัทที่มีความโดดเด่นด้านเทคโนโลยีดิจิทัล พิพิธภัณฑ์ศิลปะสื่อใหม่ หอศิลป์ต่างๆ นอกจากนี้ยังทำการศึกษामผลงานที่ผสมผสานศิลปะสื่อใหม่ในการสร้างสรรค์ศิลปกรรมศิลปกรรม โดยศึกษาผ่านข้อมูลออนไลน์จากเว็บไซต์ในประเทศจีนและต่างประเทศ รวมถึงนิทรรศการที่มีผลงานที่เกี่ยวข้อง

4. ขอบเขตด้านการสร้างสรรค์

ผลงาน "การเดินทางของศิลปกรรม" เป็นการผสมผสานศิลปกรรมศิลปกรรมมณฑลเจ้อเจียงและศิลปะสื่อใหม่ เป็นการจัดแสดงศิลปกรรมมณฑลเจ้อเจียงตามจุดตำแหน่งที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ศิลปกรรมดั้งเดิม ซึ่งศิลปกรรมเหล่านี้เป็นภูมิหลังและสื่อกลางที่สำคัญในการรื้อและประกอบสร้างใหม่ โดยการสร้างสรรค์งานศิลปกรรมขึ้นใหม่ตามแนวทางการศึกษาของงานวิจัยฉบับ จากนั้นประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสื่อใหม่ต่าง ๆ มาสนับสนุนในการจัดแสดง เนื้อหาหลักในการแสดงออกคือนวัตกรรมการพัฒนาของเทคนิค อัตลักษณ์ ศูนย์ทรัพยากรของศิลปกรรมมณฑลเจ้อเจียง ทั้งยังรวมถึง การแปรรูปวัตถุดิบ เตาเผา การปรับปรุงอุปกรณ์ในการเผา รูปทรงและการตกแต่ง ตลอดจนการเลือกสีเคลือบและการจับคู่สี เป็นต้น สะท้อนข้อมูลดั้งเดิมและเทคนิคต่าง ๆ ดังกล่าวบนวัตถุศิลปกรรมซึ่งเป็นสื่อกลางสำคัญ และใช้วิธีการและทฤษฎีการเล่าเรื่องในการถ่ายทอดเรื่องราว "การเดินทางของศิลปกรรม" ซึ่งเป็นการสื่อถึงวัฒนธรรมศิลปกรรมมณฑลเจ้อเจียงและวัฒนธรรมดั้งเดิมของจีน สูดท้ายสร้างสรรค์ผลงานศิลปกรรมที่สอดแทรกศิลปะสื่อใหม่ และได้ผลงานสื่อนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ "การเดินทางของศิลปกรรม" โดยเป็นสัญลักษณ์ของการเผยแพร่และส่งเสริม "อำนาจละมุน" ของวัฒนธรรมศิลปกรรมมณฑลเจ้อเจียง

ในแง่ของเทคโนโลยี เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์กราฟิก เทคโนโลยีการเขียนโปรแกรม เทคโนโลยีประติมากรรมแสงและเงา เทคโนโลยีการฉายภาพโฮโลแกรม เทคโนโลยีเอฟเฟกต์เสียง เทคโนโลยีการสื่อสารดิจิทัลและเทคโนโลยีสื่อใหม่ในรูปแบบอื่นๆ ผสมผสานเข้ากับลักษณะเฉพาะและความสวยงามของศิลปกรรมมณฑลเจ้อเจียง ทำให้เกิดรูปแบบและการสร้างสรรค์ พื้นฟูศิลปกรรมมณฑลเจ้อเจียง เผยแพร่เสน่ห์ของศิลปะแบบดั้งเดิมอีกครั้ง ผลงานจะแสดงและเผยแพร่วัฒนธรรมของศิลปกรรมมณฑลเจ้อเจียงด้วยมุมมองใหม่และประสบการณ์ทางศิลปะ

5. ขอบเขตด้านกลุ่มเป้าหมาย

สำหรับการวิจัยด้านการบูรณาการศิลปะสื่อใหม่และศิลปะดิจิทัลในงานวิจัยฉบับนี้ ขอบเขตของกลุ่มเป้าหมายแบ่งออกเป็นสามด้านโดยหลัก ได้แก่ พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของศิลปะ โดยเฉพาะพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของศิลปะดลมนลเจ้อเจียง เครื่องเคลือบสมัยใหม่และทฤษฎีศิลปะ ดลสมัยใหม่รวมถึงการออกแบบการสร้างสรรค์ ศิลปะสื่อใหม่และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี

พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของศิลปะ ดล โดยเฉพาะพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของศิลปะดลมนลเจ้อเจียงจะมีบทบาทในงานวิจัยฉบับนี้ในแง่ของภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ สังคมและพัฒนาการ และวิวัฒนาการของศิลปะดลมนลเจ้อเจียง มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาและการสร้างสรรค์เทคโนโลยีเครื่องเคลือบศิลปะดลมนลเจ้อเจียง อัตลักษณ์เฉพาะและคุณค่าทางสุนทรียะของศิลปะดลมนลเจ้อเจียง ทฤษฎีและการออกแบบสร้างสรรค์เครื่องเคลือบและศิลปะดลสมัยใหม่จะนำมาเป็นคำอ้างอิงให้กับสถานการณ์ปัจจุบันของศิลปะเครื่องเคลือบและศิลปะดล แนวโน้มการพัฒนาในอนาคตและการสร้างสรรค์ผลงาน “การเดินทางของศิลปะดล” การประยุกต์ใช้ศิลปะสื่อใหม่และเทคโนโลยีจะให้การสนับสนุนทางทฤษฎีและการสำรวจเชิงปฏิบัติสำหรับงานวิจัยนี้เกี่ยวกับแนวคิดและพัฒนาการของศิลปะสื่อใหม่ สถานการณ์ทั่วไปของการผสมผสานสื่อใหม่และศิลปะดั้งเดิม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการรวมเข้ากับศิลปะเครื่องเคลือบและการสร้างสรรค์ผลงาน “การเดินทางของศิลปะดล”

วิธีดำเนินการวิจัย

1. การวิจัยทางเอกสาร รวบรวมข้อมูลทางเอกสาร หนังสือ งานวิจัยทางวิชาการ ตลอดจนสื่อต่าง ๆ ผ่านช่องทางออนไลน์และออฟไลน์ในเนื้อหาประเด็นที่มีความสอดคล้องกับศิลปะดลโบราณ ศิลปะดลมนลเจ้อเจียง ศิลปะสื่อใหม่ ศิลปิน ผลงานที่เกี่ยวข้องและทฤษฎีที่กำหนด เพื่อทำความเข้าใจสถานการณ์ของการวิจัยในปัจจุบัน

2. การวิจัยภาคสนาม ทำการสำรวจภาคสนามในพิพิธภัณฑ์ศิลปะที่เกี่ยวข้องในมณฑลเจ้อเจียง เช่น พิพิธภัณฑ์มณฑลเจ้อเจียง พิพิธภัณฑ์ศิลปะดลช่างหยา พิพิธภัณฑ์ศิลปะดลหลงฉวน สถาบันวิจัยศิลปะดลช่างหยา สาขาศิลปะเครื่องเคลือบของวิทยาลัยจิตรศิลป์ วิทยาลัยสี่สู้อยู่และแหล่งเดอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนลงพื้นที่ภาคสนามที่บริษัทสื่อใหม่ที่มีผลงานยอดเยี่ยมที่เกี่ยวข้อง เช่น บริษัท Nanjing Qianxi New Media Company เป็นต้น คาดว่าจะได้ผลการวิจัยทางทฤษฎีและรูปแบบการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสื่อใหม่ในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้ผลงาน “การเดินทางของศิลปะดล” สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

3. การสัมภาษณ์ ทำการสัมภาษณ์ผู้รู้ ผู้เชี่ยวชาญด้านที่เกี่ยวข้องประเด็นที่มีความสอดคล้องกับศิลปาลโบราณ ศิลาลมณฑลเจ้อเจียง ศิลปะสื่อใหม่ โดยผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มเป้าหมายเป็น 3 กลุ่มหลัก ๆ ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านประวัติศาสตร์ศิลปาล ผู้เชี่ยวชาญหรือศิลปินเครื่องเคลือบ ผู้เชี่ยวชาญหรือศิลปินด้านศิลปะสื่อใหม่

ผู้เชี่ยวชาญด้านประวัติศาสตร์ศิลปาล ศาสตราจารย์ที่มีประสบการณ์มากกว่า 30 ปีในการวิจัยศิลปาลมณฑลเจ้อเจียงและผู้เชี่ยวชาญด้านประวัติศาสตร์ในสาขาศิลปาลจีน มีหน้าที่รับผิดชอบการสมัครโครงการรายชื่อตัวแทนของมรดกโลกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของมนุษยชาติของเทคนิคการเผาแบบดั้งเดิมของศิลปาลหลงฉวนในมณฑลเจ้อเจียง

ผู้เชี่ยวชาญหรือศิลปินเครื่องเคลือบ ศิลปินเครื่องเคลือบและนักวิชาการที่มีชื่อเสียงเป็นอย่างมากในประเทศจีน ศาสตราจารย์ที่มีส่วนร่วมในการวิจัยและสร้างสรรค์ในด้านวัฒนธรรมเครื่องเคลือบมากกว่า 30 ปี มีประสบการณ์วิจัยอย่างมากในด้านวัฒนธรรมเครื่องเคลือบ โดยเฉพาะการเผยแพร่ศิลปาลศิลปาล การแลกเปลี่ยนศิลปาลระหว่างประเทศและการสร้างสรรค์

ผู้เชี่ยวชาญหรือศิลปินเครื่องเคลือบ ผู้เชี่ยวชาญหรือศิลปินด้านศิลปะสื่อใหม่ องค์กรหลักด้านสื่อใหม่ในประเทศจีนได้พัฒนาและสำรวจสาขาใหม่นี้มานานกว่า 10 ปี มุ่งมั่นที่จะรวมความคิดสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรมเข้ากับนวัตกรรมทางเทคโนโลยี

4. การวิจัยเชิงสร้างสรรค์

นวัตกรรมสร้างสรรค์ในงานวิจัยนี้ คือรูปแบบใหม่ถูกสร้างขึ้นจากการบูรณาการรูปแบบของเทคโนโลยีล้ำหน้าและทันสมัยกับศิลปะที่ดั้งเดิม เพื่อสร้างวิธีการแสดงออกของศิลปะเครื่องเคลือบสมัยใหม่ให้มีความหลากหลายมากขึ้น เป็นการเปลี่ยนรูปแบบการจัดแสดงแบบดั้งเดิมที่จำเจ และไม่เกิดการเปลี่ยนแปลงเป็นรูปแบบและวิธีจัดแสดงที่มีหลายมิติ มุมมองและเหมือนมีชีวิต ซึ่งสอดคล้องกับการรับรู้ด้านสุนทรียภาพของยุคสมัยปัจจุบัน อีกทั้งผลงาน “การเดินทางของศิลปาล” เป็นภาษาสัญลักษณ์ที่สำคัญของสื่อวัฒนธรรม เป็นอำนาจละมุนที่ส่งเสริมและเผยแพร่วัฒนธรรมศิลปาลมณฑลเจ้อเจียง

1. พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของศิลปาลโบราณและศิลปาลของมณฑลเจ้อเจียง
 - 1.1 ประวัติความเป็นมาของศิลปาลโบราณ
 - 1.2 การกระจายตัวทางภูมิศาสตร์ของศิลปาลโบราณ
 - 1.3 พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของศิลปาลมณฑลเจ้อเจียง
 - 1.4 ภาพรวมการพัฒนาของศิลปาลยุคร่วมสมัยถึงปัจจุบัน

2. ศิลปะสื่อใหม่และการพัฒนาการผสมผสานศิลปะดั้งเดิมกับศิลปะสื่อใหม่
 - 2.1 นิยามและแนวคิดเกี่ยวกับศิลปะสื่อใหม่
 - 2.2 พัฒนาการศิลปะสื่อใหม่ในประเทศจีน
 - 2.3 พัฒนาการผสมผสานศิลปะดั้งเดิมกับศิลปะสื่อใหม่ในประเทศจีน
 - 2.4 พัฒนาการผสมผสานศิลปะเครื่องเคลือบกับศิลปะสื่อใหม่ในประเทศจีน
3. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
 - 3.1 ทฤษฎีการเล่าเรื่อง
 - 3.2 ทฤษฎีการรับรู้
 - 3.3 ทฤษฎีสุนทรียศาสตร์ของศิลปะ
 - 3.4 ทฤษฎีการออกแบบศิลปะสื่อใหม่
 - 3.5 ทฤษฎีการอนุรักษ์และสืบทอดมรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
5. วิธีดำเนินการวิจัย
 - 5.1 ระยะที่ 1 ศึกษาภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ สังคมและพัฒนาการของศิลปะผสมผสานสื่อ-เจียง
 - 5.2 ระยะที่ 2 วิเคราะห์อัตลักษณ์เฉพาะและคุณค่าทางสุนทรียภาพของศิลปะผสมผสานสื่อ-เจียงรวมถึงประเด็นอื่นๆ
 - 5.3 ระยะที่ 3 การวิเคราะห์อัตลักษณ์เฉพาะของศิลปะสื่อใหม่
 - 5.4 ระยะที่ 4 การสร้างผลงานทางศิลปะเรื่อง “เส้นทางของศิลปะ”

ร่างแบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย (IOC)

เรื่อง “การเดินทางของศิลปินคนเจ๋งเจิ้งสู่นวัตกรรมสร้างสรรค์สื่อทางวัฒนธรรม”

รายละเอียดของแบบสัมภาษณ์ฉบับนี้

1. เนื้อหาของแบบสัมภาษณ์

จากการวิจัยในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เนื้อหาหลักของแบบสัมภาษณ์มุ่งเน้นไปที่ภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ สังคมและวิวัฒนาการของการพัฒนาศิลปินคนเจ๋งเจิ้งและการพัฒนาศิลปะสื่อใหม่ อัตลักษณ์และคุณค่าทางสุนทรียภาพของศิลปินคนเจ๋งเจิ้ง ความเป็นไปได้ในการนำไปใช้กับการพัฒนาสื่อทางวัฒนธรรมนั้นคือการบูรณาการศิลปะสื่อใหม่เข้ากับศิลปะศิลปินคนเจ๋งเจิ้ง สร้างสรรค์ผลงานอันน่าจดจำของวัฒนธรรมศิลปินคนเจ๋งเจิ้ง สื่อวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ “การเดินทางของศิลปิน” เพื่อส่งเสริมการพัฒนาของศิลปินคนเจ๋งเจิ้งและวัฒนธรรมดั้งเดิมอันยอดเยี่ยมของจีน

2. ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ให้สัมภาษณ์

ผู้ให้สัมภาษณ์แบ่งออกเป็นสามกลุ่มหลักๆ ได้แก่ นักประวัติศาสตร์ศิลปินคนเจ๋งเจิ้ง นักเซรามิกจีน ผู้รับผิดชอบและหัวหน้างานออกแบบของบริษัทสื่อใหม่ในประเทศที่มีชื่อเสียง การคัดเลือกบุคคลแต่ละกลุ่มจะเลือกจากผู้ที่มีความโดดเด่นด้านความรู้ทางวิชาการอย่างลึกซึ้งและมีประสบการณ์ด้านอุตสาหกรรมในสาขานี้สูง มีอายุระหว่าง 35-60 ปี ทำงานวิจัยในสาขาที่เกี่ยวข้องมาเป็นเวลา 10-35 ปี สองคนแรกมาจากศิลปินคนเจ๋งเจิ้ง ประเทศจีน และคนสุดท้ายมาจากเมืองเซี่ยงไฮ้ ประเทศจีน

3. วัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์

การสัมภาษณ์ด้วยชุดคำถามเพื่อรวบรวมเนื้อหาและข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยฉบับนี้ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ได้ทราบถึงผลการวิจัยล่าสุดและเทคโนโลยีใหม่ในด้านวิชาการและอุตสาหกรรม ค้นหาเอกสารทางทฤษฎีและแนวทางปฏิบัติที่เชื่อถือได้จริงและมีคุณค่าสำหรับการวิจัยของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

4. โครงสร้างแบบสัมภาษณ์

คำถามในการสัมภาษณ์ทำขึ้นสำหรับบุคคลที่เป็นตัวแทนในแต่ละกลุ่ม ซึ่งเกี่ยวข้องกับข้อมูลพื้นฐานของบุคคล การวิจัยเชิงวิชาการ ประเด็นและความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ คำถามออกแบบในรูปแบบของตาราง คำตอบสามารถตอบได้อย่างอิสระและเปิดกว้าง

5. รูปแบบของการสัมภาษณ์

ปฏิบัติตามข้อบังคับด้านจริยธรรมทางวิชาการของมหาวิทยาลัยบูรพาและใช้การสัมภาษณ์แบบตัวต่อตัวกับผู้ให้สัมภาษณ์ บทสนทนาและคำตอบนั้นอิสระและเปิดกว้าง

6. โปรดพิจารณาว่าร่างแบบสอบถามเพื่อการวิจัยฉบับนี้สอดคล้องกับตัวแปรของงานวิจัยฉบับนี้หรือไม่โดยทำเครื่องหมายในช่องว่าง ()

กรุณาให้คะแนนแต่ละคำถามในระบบ IOC

เชิญกรรมการหรือผู้เชี่ยวชาญให้คะแนนคำถามแต่ละข้อของแบบสอบถาม

- 1) ให้ +1 คะแนน เมื่อแน่ใจว่าข้อนี้มีเนื้อหาที่สอดคล้องกับตัวแปรและวัตถุประสงค์
- 2) ให้ 0 คะแนน เมื่อไม่แน่ใจว่า ข้อนี้มีเนื้อหาที่สอดคล้องกับตัวแปรและวัตถุประสงค์
- 3) ให้ -1 คะแนน เมื่อแน่ใจว่าข้อนั้น มีเนื้อหาไม่สอดคล้องกับตัวแปรและวัตถุประสงค์

7. ผู้วิจัยขอความกรุณาท่านผู้ทรงคุณวุฒิ ให้ข้อเสนอแนะหรือความคิดเห็นในประเด็นที่ยังไม่สมบูรณ์ โดยการเขียนข้อเสนอแนะเพิ่มเติมท้ายแบบสอบถาม

ผู้วิจัยขอโอกาสขอบคุณในความกรุณา มา ณ ที่นี้

Mr.QIANG ZHU E-mail: 22482871@qq.com

นักศึกษาปริญญาเอก คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ (นักประวัติศาสตร์ศิลปกรรมลพบุรี)

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย ✓ หรือเติมข้อมูลลงในช่องตามความคิดเห็นของท่าน

ข้อ	คำถาม	การประเมินของ ผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะของ ผู้เชี่ยวชาญ
		-1	0	+1	
1	คุณมีส่วนร่วมในการวิจัยศิลปกรรมลพบุรีมากี่ปีแล้ว?			✓	
2	กรุณากล่าวสั้นๆ เกี่ยวกับพัฒนาการและวิวัฒนาการของศิลปกรรมลพบุรี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงเวลาสำคัญทางประวัติศาสตร์ (ช่วงเวลา: การกำเนิดของศิลปกรรมเพิ่มเติมในช่วงปลายราชวงศ์อู่เถียนวันออกถึงช่วงเสื่อมถอยของศิลปกรรมในชวตตอนกลางและปลายราชวงศ์หมิง)			✓	
3	กรุณาอธิบายรูปทรง การตกแต่งและสีเคลือบของศิลปกรรมลพบุรีที่มีความโดดเด่นโดยสังเขป โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแต่ละช่วงเวลาที่สำคัญทางประวัติศาสตร์			✓	
4	คุณมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับสถานการณ์ปัจจุบันของศิลปกรรมลพบุรี?			✓	
5	คุณคิดว่าอะไรคือ "อำนาจอ่อน" ของศิลปกรรมลพบุรี?			✓	

พ.พ.พ.

(PAPATTARANAN KUMPHUNSU)

23/8/2023

แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ (นักเซรามิกจีน)

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย ✓ หรือเติมข้อมูลลงในช่องตามความคิดเห็นของท่าน

ข้อ	คำถาม	การประเมินของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ
		-1	0	+1	
1	คุณมีส่วนร่วมในการวิจัยเซรามิกมากี่ปีแล้ว?			✓	
2	กรุณากล่าวสั้นๆ เกี่ยวกับประเด็นหลักของการสร้างสรรค์เซรามิกในสมัยใหม่			✓	
3	คุณมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับการผสมผสานศิลปะสื่อใหม่เข้ากับเซรามิก โดยเฉพาะศิลปะดล?			✓	
4	ในความคิดของคุณ การแสดงออกของศิลปะ ดลเจือเจียในนวัตกรรมสร้างสรรค์ของสื่อวัฒนธรรมคืออะไร?			✓	
5	คุณคิดว่าควรสร้าง "อำนาจอ่อน" ของศิลปะ ดลเจือเจียอย่างไร?			✓	

พ.พ.จ

(PARATTARANAN KUNPHUNSU)

23/8/2023

ภาคผนวก ค

สิทธิบัตร ประภาศนียบัตรและการจัดแสดงผลงาน

朱强 Zhu Qiang

浙江 Celadon Journey Zhejiang

青瓷之旅

展览时间

05.01
| 2024
05.15

展览地点

浙江传媒学院
美术馆

Communication University
of Zhejiang
Art Museum

主办：浙江传媒学院 设计艺术学院
Burapha University 艺术学院

承办：浙江传媒学院美术馆

浙江传媒学院
COMMUNICATION
UNIVERSITY
OF ZHEJIANG

SCHOOL OF DESIGN AND ART
COMMUNICATION UNIVERSITY OF ZHEJIANG
浙江传媒学院设计艺术学院

ภาคผนวก ง
เอกสารราชการ

เอกสารรับรองผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย

สำเนา

ที่ IRB4-308/2566

เอกสารรับรองผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้พิจารณาโครงการวิจัย

รหัสโครงการวิจัย : G-HU313/2566

โครงการวิจัยเรื่อง : การเดินทางของศิลาตลมนพลเจ็องเจียงสู่ศูนย์วัฒนธรรมการสร้างสรรค์สื่อทางวัฒนธรรม

หัวหน้าโครงการวิจัย : MR.QIANG ZHU

หน่วยงานที่สังกัด : คณะศิลปกรรมศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการหลัก (สารนิพนธ์/ งานนิพนธ์/ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พนทิพย์ รังสิตสวัสดิ์
วิทยานิพนธ์/ ดุษฎีนิพนธ์)

หน่วยงานที่สังกัด : คณะศิลปกรรมศาสตร์

วิธีพิจารณา : Exemption Determination Expedited Reviews Full Board

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า โครงการวิจัยดังกล่าวเป็นไปตามหลักการของจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ โดยที่ผู้วิจัยเคารพสิทธิและศักดิ์ศรีในความเป็นมนุษย์ไม่มีการล่วงละเมิดสิทธิ สวัสดิภาพ และไม่ก่อให้เกิดอันตรายแก่ตัวอย่างการวิจัยและผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย

จึงเห็นสมควรให้ดำเนินการวิจัยในขอบข่ายของโครงการวิจัยที่เสนอได้ (ดูตามเอกสารตรวจสอบ)

1. แบบเสนอเพื่อขอรับการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ฉบับที่ 1 วันที่ 18 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2566
2. โครงการวิจัยฉบับภาษาไทย ฉบับที่ 1 วันที่ 18 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2566
3. เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย ฉบับที่ 1 วันที่ 18 เดือน กันยายน พ.ศ. 2566
4. เอกสารแสดงความยินยอมของผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย ฉบับที่ 1 วันที่ 18 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2566
5. แบบเก็บรวบรวมข้อมูล เช่น แบบบันทึกข้อมูล (Data Collection Form) แบบสอบถาม หรือสัมภาษณ์ หรืออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ฉบับที่ 1 วันที่ 18 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2566
6. เอกสารอื่น ๆ (ถ้ามี) ฉบับที่ - วันที่ - เดือน - พ.ศ. -

วันที่รับรอง : วันที่ 15 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2566

วันที่หมดอายุ : วันที่ 15 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2567

ลงนาม นางสาวพิมลพรรณ เลิศล้ำ

(นางสาวพิมลพรรณ เลิศล้ำ)

ประธานคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ใบตอบรับการตีพิมพ์บทความ

Interdisciplinary Academic and Research Journal ISSN 2985-2749 (Online)

DR.KEN Institute of Academic Development and Promotion.
No. 139/26 Theenanon Road, Talad Sub-district, Mueang Mahasarakham District,
Mahasarakham Province, Thailand, 44000 Tel: +66946398978.
Website: <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/IARJ/about>

ที่ วสว. 101/2567

25 มีนาคม 2567

เรื่อง ตอบรับการตีพิมพ์เผยแพร่ใน Interdisciplinary Academic and Research Journal

เรียน Zhu Qiang คุณเสกสรรค์ ตันยาภิรมย์ คุณณพนทิพย์ วรธนะศิริรินทร์ รังสิตสวัสดิ์

ตามที่ท่านได้ส่งบทความ เรื่อง อำนาจละมุนของวัฒนธรรมนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์: การวิจัยเกี่ยวกับการบูรณาการศิลปะผสมผสานกับศิลปะสิ่งใหม่ (Creative Innovation and Cultural Soft Power: Research on the Fusion of Zhejiang Celadon and New Media Art) เพื่อลงตีพิมพ์ใน Interdisciplinary Academic and Research Journal (Online), Old ISSN 2774-0374 (Online) : New ISSN 2985-2749 (Online) indexed by Thailand Citation Index (TCI) กลุ่ม 2, DataCite-International Data Citation, DOI CrossRef Member และ ResearchGate กองบรรณาธิการได้ดำเนินการตามกระบวนการพิจารณาบทความโดยเสนอบทความต่อกรรมการกลั่นกรองบทความ (Peer Review) พิจารณาตรวจแก้ไขเพื่อความสมบูรณ์ของบทความก่อนการลงตีพิมพ์ กองบรรณาธิการขอแจ้งให้ท่านทราบว่าบทความที่ท่านได้ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer Reviewer) จำนวน 3 ท่าน เรียบร้อยแล้ว และอยู่ในขั้นตอนการตีพิมพ์ใน Interdisciplinary Academic and Research Journal ปีที่ 4 ฉบับที่ 3 ประจำเดือน พฤษภาคม-มิถุนายน พ.ศ.2567 ติดตามบทความได้ที่ <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/IARJ/about>

ขอขอบคุณที่ท่านส่งบทความมาเพื่อเผยแพร่ กองบรรณาธิการหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับบทความที่น่าสนใจ และเป็นประโยชน์จากท่านเพื่อนำลงตีพิมพ์ในวารสารฯ ฉบับต่อไปเช่นเคย
จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.สัญญา เคนากุม)

บรรณาธิการ

โทรศัพท์ +66946398978

E-mail: dr.keninstitute@gmail.com

DR.KEN Institute of Academic Development and Promotion.

No. 139/26 Theenanon Road, Talad Sub-district, Mueang Mahasarakham District,
Mahasarakham Province, Thailand, 44000 Tel: +66946398978.
Website: <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/IARJ/about>

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	Qiang Zhu
วัน เดือน ปี เกิด	28 August 1985
สถานที่เกิด	Anhui, China
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	SI JI FENG JING YUAN BAIYANG RD.QIANTANG DIST HANG ZHOU ZHE JIANG PROVINCE
ตำแหน่งและประวัติการ ทำงาน	COMMUNICATION UNIVERSITY OF ZHE JIANG LECTURER
ประวัติการศึกษา	MASTER DEGREE CANDIDATE
รางวัลหรือทุนการศึกษา	2022 China-Korea Ceramic Art Exhibition The 4th Exhibition of Experimental Works of Contemporary Chinese Art Guangdong Contemporary Ceramic Art Exhibition 2022 Burapha International Ceramic